ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ (ΤΕ.ΓΕ.Π)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΕΤΣΙΝΑ
ΟΙΝΟΣ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

πτυχιακή εργασία

της Σπουδάστριας Παναγιώτας Ηλιοπούλου

Καλαμάτα, Οκτώβριος 2005

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ (ΤΕ.ΓΕ.Π)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΕΤΣΙΝΑ
ΟΙΝΟΣ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

πτυχιακή εργασία

της Σπουδάστριας Παναγιώτας Ηλιοπούλου

Εισηγήτρια: Πελαγία Κάτσου

Μέλη:

Καλαμάτα, Οκτώβριος 2005

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 9

ΕΙΣΑΓΩΓΗ 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ 12

1.1 Οίνος το Νέκταρ των Θεών 12

1.2 Καταγωγή της αμπέλου 12

1.3 Ελληνική Μυθολογία 14

1.3.1. Γιορτές και Λατρεία 14

1.4 Συμπόσια 15

1.5 Κρασί και αμπέλι στην αρχαία Ελλάδα 15

1.5.1. Σημασία του κρασιού στην αρχαία ελληνική κοινωνία και οικονομία 16

1.6 Η καλλιέργεια της αμπέλου από την αρχαιότητα έως την νεότερη Ελλάδα 17

1.6.1 Συστηματική καλλιέργεια της αμπέλου στην αρχαιότητα 17

1.6.2 Ρωμαϊκή κυριαρχία 18

1.6.3 Βυζαντινοί χρόνοι 19

1.6.4 Το κρασί επί Τουρκοκρατίας 19

1.6.5 Το κρασί στη νεότερη Ελλάδα 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΡΕΤΣΙΝΑ 21

2.1 Ορισμός ρετσίνας 21

2.2 Παράδοση και ρετσίνα 22

2.3 Καταγωγή ρητινίτης οίνου 23

2.4 Κυριότερες περιοχές παραγωγής ρετσίνας 24

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ΑΜΠΕΛΩΝΑΣ 25

3.1 Ο ελληνικός αμπελώνας 25

3.2 Αμπελοοινικές περιοχές 28

3.3 Άμπελος 28

3.4 Οινοποιήσιμες ποικιλίες 33

3.4.1. Σαββατιανό 34

3.4.2. Ροδίτης 36

3.5 Οι παράγοντες που επηρεάζουν την ωρίμανση και την ποιότητα των σταφυλιών 39

3.5.1. Σταθεροί παράγοντες 39

3.5.2 Μεταβλητοί παράγοντες 40

3.6 Ωρίμανση των σταφυλιών – Τρυγητός 41

3.6.1. Πορεία ωρίμανσης 42

3.6.1.1. Το στάδιο του περκασμού 43

3.6.1.2. Το στάδιο της ωρίμανσης 43

3.6.1.3. Το στάδιο υπερωρίμανσης 43

3.6.2. Φαινόμενα που συμβαίνουν κατά την πορεία της ωρίμανσης 44

3.6.3. Περιεκτικότητα ώριμου σταφυλιού 45

3.6.4. Τρυγητός 45

3.6.4.1 Κατάλληλος χρόνος τρυγητού 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΡΕΤΣΙΝΑΣ 50

4.1. Η συγκομιδή και μεταφορά των σταφυλιών στο οινοποιείο 50

4.2. Γλευκοποίηση 52

4.2.1 Έκθλιψη των ραγών (foulage) 53

4.2.2 Απορράγιση ή αποβοστρύχωση (éraflage) 53
4.2.3 Στράγγιση ή προπίεση του γλεύκους 54
4.2.4 Πίεση των στεμφύλων (pressurage) 55
4.3. Διόρθωση του γλεύκους 57
4.3.1 Διόρθωση σακχαρικού τίτλου 57
4.3.2. Διόρθωση της οξύτητας 58
4.4 Προσθήκη Ταννίνης 60
4.5 Επεξεργασία του γλεύκους πριν από τη ζύμωση
ή προστασία του γλεύκους από τις οξειδώσεις 61
4.5.1. Θείωση (sulfitage) 61
4.5.1.1. Μορφές του θειώδη ανυδρίτη 64
4.6 Απολάσπωση (débourbage) 64
4.7 Εμβολιασμός με καθαρή ζύμη 65
4.8 Αλκοολική ζύμωση 66
4.8.1 Έλεγχος της πορείας των ζυμώσεων 68
4.9 Παραδοσιακός τρόπος παρασκευής της ρετσίνας 68
4.9.1 Πρώτος τρόπος παρασκευής 69
4.9.2 Δεύτερος τρόπος παρασκευής 70
4.10. Παραδοσιακή ρετσίνα Αττικής – περιεκτικότητα αυτής 71
4.11. Σύγχρονες οινολογικές πρακτικές και εξοπλισμός 72
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ΜΕΤΑΖΥΜΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 74
5.1 Μετάγγιση της ρετσίνας (soutirage) 74
5.2 Διαύγαση 75
5.2.1 Διαύγαση ή κολλάρισμα 76
5.2.2 Διαύγαση με φιλτράρισμα 77
5.3 Ανίχνευση μελλοντικών θολωμάτων 78

5.4 Σταθεροποίηση της ρετσίνας 78
5.5 Εμφιάλωση της ρετσίνας 79
5.5.1 Εμφιαλωτήριο 81
5.5.2 Ο πωματισμός στην εμφιάλωση 82
5.5.2.1 Ο ρόλος του ύψους πλήρωσης των φιαλών 85
5.6 Τοποθέτηση επιστομίων και βιδωτών πωμάτων 86
5.6.1 Επιστόμια (Capsules) 86
5.6.1.1 Ρόλος των επιστομίων 87
5.6.2 Βιδωτά πώματα αλουμινίου (bouchons métalliques à vis) 87
5.6.2.1 Ποιότητα κλεισίματος 88
5.7 Εύκαμπτη ασηπτική συσκευασία «polywall» 88
5.8 Το βαρέλι 89
5.8.1 Προπαρασκευή καινούριων βαρελιών 89
5.8.2 Προπαρασκευή χρησιμοποιηθέντων βαρελιών 90
5.9 Η ένδυση της φιάλης 91
5.9.1 Ετικέτα και νομοθεσία 91
5.9.2 Ετικετάρισμα (étiquetage) 92
5.9.2.1 Πληροφόρηση 93
5.9.2.2 Η αισθητική της ετικέτας 93
5.9.2.3 Υποχρεωτικές ενδείξεις στην ετικέτα της ρετσίνας 94
5.9.3 Οπισθοετικέτα 99
5.10 Συσκευασία – Αποθήκευση 99
5.10.1 Συσκευασία 100

5.10.2 Αποθήκευση 100

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 – PINUS HALEPENSIS MILL (ΠΕΥΚΗ ΧΑΛΕΠΙΟΣ) 101

6.1 Pinus halepensis (Aleppo pine) k.v. πεύκο 101

6.2 Έκταση δασών χαλεπίου πεύκης 103

6.3 Ρητίνευση 104

6.4 Δάση ρητίνευσης – χρόνος και τρόπος Ρητίνευσης 104

6.5 Φυσιολογία της Χαλεπίου Πεύκης 107

6.6 Επεξεργασία ρητίνης 109

6.7 Κανονισμός (Ε.Κ.) αριθμ. 1622/2000 της Επιτροπής της 24ης Ιουλίου 2000 110

6.7.1 Ρητίνη πεύκης της Χαλεπίου 111

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7 – ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ 113

7.1. Ιστορία της νομοθεσίας στην Ελλάδα. 113

7.2. Νομοθετική κατάσταση των ελληνικών οίνων. 114

7.3. Οίνος ονομασίας κατά παράδοση. 115

7.4. Το μονοπώλιο της ρετσίνας 118

7.5. Συνοδευτικά έγγραφα μεταφοράς αμπελοοινικών προϊόντων. 119

7.5.1 Τήρηση βιβλίων στον αμπελοοινικό τομέα. 126

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 – Η ΡΕΤΣΙΝΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ. 128

8.1 Ελληνική οινοβιομηχανία 128

8.2 Εξαγωγές 128

8.3 Η διακίνηση του κρασιού στην Ελλάδα. 130

8.4 Κατανάλωση 131

8.5 Διεπαγγελματική οργάνωση 132

8.5.1. Κ.Ε.Ο.Σ.Ο.Ε. (Κεντρική Κλαδική Συνεταιριστική Ένωση Αμπελουργικών Προϊόντων) 132

8.5.2. Σ.Ε.Ο. (Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου) 134

8.6. Οι οινοποιίες της Ελλάδας. 134

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι (φωτογραφίες) 138

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ (ετικέτες) 139

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ (Νομοθετικά Διατάγματα – επίσημη εφημερίδα των Ευρωπαϊκών κοινοτήτων) 140

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ 141

Ι. Βιβλία 141

ΙΙ. Περιοδικα 142

ΙΙΙ Διευθύνσεις στο διαδίκτυο 143

IV Συνεντεύξεις 143

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η σύγχρονη «ρετσίνα» που είναι το αντικείμενο μελέτης αυτής της εργασίας, είναι ένας οίνος με ιστορία· στην αρχαιότητα ήταν γνωστός ως ρητινίτης οίνος. Οι πρόγονοί μας πρόσθεταν την ρητίνη ως συντηρητικό.

Στην παρούσα πτυχιακή εργασία αρχικά γίνεται μια ανασκόπηση περί της αμπέλου, τις οινοπαραγωγικές περιοχές και τις οινοποιήσιμες ποικιλίες της ρετσίνας. Ακολουθεί η παραγωγική διαδικασία της ρετσίνας από το αμπέλι έως την εμφιάλωση και η νομοθεσία καθώς και οι κανονισμοί της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Τέλος αναφέρεται η ελληνική οινοβιομηχανία του σήμερα.

Θεωρώ μεγάλη υποχρέωσή μου να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες πρώτα απ' όλους στην καθηγήτριά μου Κα Πελαγία Κάτσου, που με γνώση, και υπομονή έσκυψε πάνω στα αρχικά μου κείμενα, τα οποία ακούραστα διάβασε, διόρθωσε και συντέλεσε στην ολοκλήρωση αυτής της εργασίας.

Ευχαριστώ επίσης το Κ.Ε.Π. της Ν.Α. Μεσσηνίας στην Καλαμάτα και ειδικότερα την Κα Τώνια Κωνσταντινοπούλου, η οποία με μεγάλη προθυμία με βοήθησε στην συγκέντρωση στοιχείων.

Τέλος θέλω να ευχαριστήσω την οικογένειά μου, τους δικούς μου ανθρώπους, για την αγάπη τους, τη μεγάλη κατανόησή τους και την υποστήριξή τους σε όλη τη διάρκεια των σπουδών μου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο βασικότερος συντελεστής της ραγδαίας εξέλιξης του ανθρώπου, σε σχέση με τα υπόλοιπα όντα του πλανήτη μας, είναι αναμφίβολα η λογική, το πολύτιμο αυτό κληροδότημα της φύσης, που τον έκανε να ξεχωρίζει από τα άλλα πλάσματα.

Εκμεταλλευόμενος λοιπόν ο άνθρωπος, αυτή την εύνοια του δημιουργού του, κατάφερε βελτιώνοντας συνεχώς τις συνθήκες διαβίωσής του, να μετατρέπει τις βασικές βιολογικές του ανάγκες σε τελετουργικές και συγχρόνως απολαυστικές διαδικασίες.

Έτσι οι διατροφικές ανάγκες, κέντρισαν την ανθρώπινη λογική στο να επινοήσει τρόπους και μεθόδους, που με την πάροδο του χρόνου εξελίχθηκαν σε ολόκληρες παραγωγικές διαδικασίες. Ήταν λοιπόν φυσικό και το κρασί να υιοθετηθεί ως βασικό είδος διατροφής και να προαχθεί, μαζί με το ψωμί και το λάδι, σε ιερό σύμβολο, ιδιότητα που συνέχισε να έχει και μετά τη διάδοση του Χριστιανισμού στον κόσμο.

Το κρασί είναι λοιπόν γεώργημα και τεχνούργημα, δηλαδή προϊόν μιας καλλιεργημένης γης και μιας περαιτέρω τεχνικής επεξεργασίας.

Ένα αγαπητό κρασί στους Έλληνες, αλλά και στους αλλοδαπούς είναι η χιλιοτραγουδισμένη ρετσίνα. Δεν είναι γνωστοί με ακρίβεια οι λόγοι που οδήγησαν τους αρχαίους Έλληνες στην παραγωγή αυτού του ειδικού τύπου κρασιού. Εικάζεται ότι κατά την αρχαιότητα για το κλείσιμο των αμφορέων χρησιμοποιούσαν ρετσίνι και γύψο. Η καλή συντήρηση των κρασιών, ως επακόλουθο της απουσίας αέρα, αποδόθηκε στο ρετσίνι και έτσι συνέχισαν να το

ρίχνουν σε όλα σχεδόν τα κρασιά. Κατ' άλλους οι αρχαίοι Αθηναίοι χρησιμοποιούσαν το ρετσίνι ως συντηρητικό του κρασιού.

Όπως προκύπτει η προσθήκη ρετσινιού στο κρασί είναι μια από τις πιο παλιές παρεμβάσεις του παραγωγού στην οινοποίηση. Έτσι, ενώ υποθέτουμε ότι η «ανακάλυψη» του κρασιού οφείλεται σε ένα τυχαίο γεγονός, η προσθήκη του ρετσινιού πρέπει να δεχθούμε ότι είναι μία προγραμματισμένη παρέμβαση των παραγωγών.

Την παραγωγική διαδικασία της ρετσίνας, που είναι πλέον αναγνωρισμένη ως καθαρά ελληνικό παραδοσιακό προϊόν και έχει κατοχυρωθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα προσπαθήσουμε να περιγράψουμε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

1.1 Οίνος το Νέκταρ των Θεών

Ο οίνος θεωρείται το θεμελιακό στοιχείο του μεσογειακού Πολιτισμού, που ενώνει το «Θείο» (Διόνυσος), το εξαιρετικό (γιορτή, μέθη) και το καθημερινό, τη διατροφή και τον αμπελουργικό μόχθο (άμπελος, βότρυς).

Οι αρχαίοι Έλληνες ήταν λάτρεις του καλού κρασιού και με τις ευλογίες του θεού Διόνυσου, που ήταν ο θεός του κρασιού, τιμούσαν το ποτό αυτό στα συμπόσιά τους και στις κοινωνικές εκδηλώσεις τους.

Το κρασί δεν είναι ένα κοινό ποτό, αλλά ένα διατροφικό προϊόν το οποίο ο Ιπποκράτης, ο πατέρας της Ιατρικής, το θεωρούσε απαραίτητο για τον άνθρωπο όταν ήταν υγιής, αλλά ακόμα και όταν αρρώσταινε.

1.2 Καταγωγή της αμπέλου

Η ιστορία της αμπέλου, όμως, δεν αρχίζει από την αρχαία Ελλάδα, αλλά από το πρώτο μισό του καινοζωικού αιώνα, σύμφωνα με τους παλαιοντολόγους. Αυτός ο αιώνας διήρκεσε 55 εκατομμύρια χρόνια, ως εκ τούτου η ιστορία της αμπέλου ξεπερνά την ιστορία του ανθρώπου. Οι απόψεις για την καταγωγή της αμπέλου είναι πολλές και διαφορετικές. Μια από αυτές υποστηρίζει ότι η

άμπελος εμφανίστηκε στην Δυτική Ασία και πως πριν από την εποχή των μεγάλων παγετώνων υπήρχαν αμπέλια ακόμα και στις πολικές περιοχές. Αργότερα περιορίστηκε σε περιοχές με πιο ευνοϊκό κλίμα (Μεσοποταμία, Καύκασος). Σύμφωνα με κάποιους ερευνητές ο Καύκασος, η Μεσοποταμία και η αρχαία Αίγυπτος θεωρούνται οι κοιτίδες της αμπελουργίας και του κρασιού. Ενώ άλλοι θεωρούν σαν τόπο καταγωγής της αμπέλου την Ευρώπη.

Ωστόσο φαίνεται ότι η αμπελουργία ξεκίνησε από την Ανατολή το 5.000 π.Χ. και εμφανίστηκε στην Ελλάδα το 4.000 π.Χ.

Σημαντικές πληροφορίες για το κρασί και την άμπελο προέρχονται από τους Αιγυπτίους, μέσα από αρχαιολογικά ευρήματα (σφραγίδες, πήλινα αγγεία), καθώς και από τοιχογραφίες, (με ποικιλίες κλημάτων και σκηνές αμπελουργίας και οινοποίησης), στους τάφους των Φαραώ της 4^{ης} δυναστείας, όπου αποδεικνύεται η ύπαρξη βασιλικών αμπελώνων.

Πολλούς αιώνες αργότερα στη διάρκεια της Νέας Δυναστείας (Αίγυπτος 1580-1085 π.Χ.) η καλλιέργεια του αμπελιού έχει αποκτήσει τόση σημασία που οι αμφορείς έχουν συχνά μια επιγραφή που δηλώνει την προέλευση του κρασιού, το όνομα του αμπελουργού και το όνομα του Φαραώ που βασίλευε, δηλαδή προσδιόριζαν τη χρονιά παραγωγής, όπως ακριβώς γίνεται και στις σημερινές ετικέτες με το έτος παραγωγής. Εν τούτοις, τα αιγυπτιακά κρασιά δεν θεωρούνταν άξια λόγου στην εποχή τους. Στους Ελληνιστικούς χρόνους οι Έλληνες άσκησαν σημαντική επίδραση στην αιγυπτιακή αμπελουργία και οινοποιία.

1.3 Ελληνική Μυθολογία

Για τους αρχαίους Έλληνες το κρασί ήταν σημαντικό και αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής τους και αυτό αποδεικνύεται μέσα από την ιστορία. Οι πρόγονοί μας επινόησαν μια σειρά από θεότητες με κεντρικό πρόσωπο τον Διόνυσο, θεό της γονιμότητας, του θεάτρου και του κρασιού. Ήταν γιος του Δία και της Σεμέλης. Ο Διόνυσος παντρεύτηκε την Αριάδνη και απέκτησε δύο γιους τον Στάφυλο και τον Οινοποίωνα. Ήταν θεός πολύ αγαπητός στους απλούς ανθρώπους και πάντα συνοδευόταν από τους Σειληνούς, τους Σάτυρους και τις Μαινάδες.

1.3.1 Γιορτές και Λατρεία

Οι Αρχαίοι Έλληνες τιμούσαν το Διόνυσο και το κρασί με γιορτές. Ο Πεισίστρατος ήδη από τον 6° αιώνα αναφέρει ότι ήταν τέσσερις οι γιορτές οι αφιερωμένες στον Διόνυσο, όσες και οι εποχές του έτους:

- Τα εν αγροίς Διονύσια (το μήνα Δεκέμβριο)
- Τα Λήναια (τέλος Ιανουαρίου)
- Τα Ανθεστήρια (Φεβρουαρίου – Μάρτιο)
- Τα μεγάλα Διονύσια (μεταξύ Μαρτίου και Απριλίου)

1.4 Συμπόσια

Οι πιο συνηθισμένες κοινωνικές εκδηλώσεις στην αρχαία Ελλάδα ήταν τα συμπόσια. Το κρασί πινόταν πάντοτε με νερό. Αυτή η (συνένωση) «κράσις» του οίνου με το νερό, από την οποία προέρχεται και η λέξη «κρασί» γινόταν συνήθως με αναλογία 2 μέρη νερό προς 1 μέρος κρασιού. Η κράσις του οίνου γινόταν στον κρατήρα (μεγάλο χάλκινο αγγείο). Όπως αναφέρει ο Ανακρέων, ο ποιητής που ύμνησε το κρασί περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον, υπήρχε όριο κατανάλωσης κρασιού στα συμπόσια.

Έγραφε: «Τρεις μόνον κρατήρας εγκερανύω τοις εν φρονούσι τον μεν υγείας έναν, ον πρώτον εκπίνουσι, τον δε δεύτερον έρωτος, ηδονής τε, τον τρίτον δε ύπνου ον εκπίοντες οι σοφοί κεκλημένοι οίκ: δε βαδίζουσι ο δε τέταρτος ουκέτι ημέτερος εστί, αλλά ύβρεως ο δε πέμπτος βοής».

Δηλαδή τρεις μόνο κρατήρες γεμίζω για τους φρόνιμους, τον πρώτο για την υγεία, το δεύτερο για τον έρωτα και την ηδονή και τον τρίτο για τον ύπνο, αφού όταν τον πιουν οι σοφοί καλεσμένοι πάνε στο σπίτι τους, ο τέταρτος δεν είναι για μένα γιατί οδηγεί σε καβγάδες, ο δε πέμπτος σε φασαρία.

1.5 Κρασί και αμπέλι στην αρχαία Ελλάδα

Με το πέρασμα των χρόνων οι αρχαίοι Έλληνες ανήγαγαν την αμπελουργία και την παραγωγή του κρασιού σε τέχνη. Αρχαιολογικά ευρήματα του 2000 π.Χ. δείχνουν ότι η αμπελουργία στην Ελλάδα είχε εξελιχθεί και ήταν ήδη γνωστές διάφορες ποικιλίες της αμπέλου, καθώς υπάρχει το αρχαιότερο

πατητήρι στον κόσμο στις Αρχάνες της Κρήτης. Είναι σημαντικό επίσης να επισημάνουμε την χρήση κρασιού με ρητίνη στην Κρήτη μόλις μετά από το 2000 π.Χ. και ακόμα, ότι υπήρχε σε μια περιοχή αποθήκευσης, που περιείχε υλικά για λατρευτικούς σκοπούς. Το εύρημα καταδεικνύει τη συνεχή χρήση κρασιού με ρητίνη, που εντοπίστηκε για πρώτη φορά στο χωριό Μύρτος Φούρνου κορυφή στη Νότιο Κρήτη κατά την προανακτορική περίοδο (περ. 2200 π.Χ.) καθώς και νοτιοδυτικά στην κοιλάδα Αμαρίου.

1.5.1 Σημασία του κρασιού στην αρχαία Ελληνική κοινωνία και οικονομία

Το κρασί εν τούτοις εκτός από την χρήση του για την τέρψη των ανθρώπων χρησίμευε όπως προαναφέραμε και στην Ιατρική: παραγωγή φαρμάκων, απολύμανση και καθαρισμός τραυμάτων ιατρικές δίαιτες, ήταν κάποιες από τις χρήσεις του.

Επίσης το χρησιμοποιούσαν για σπονδές, 7^{η} ραψωδία της Ιλιάδας (Ζ, 261) και για να τονώσουν την πολεμική ορμή. Στην 3^{η} ραψωδία της Ιλιάδας (Γ, 295) το κρασί χρησιμοποιείται στην τελετουργία των όρκων, όταν πρόκειται να κριθεί ο Τρωικός πόλεμος με τη μονομαχία Πάρη-Μενέλαου.

Στην Οδύσσεια επίσης βρίσκουμε το κρασί να συνοδεύει τα συμπόσια για την ψυχική διάθεση (την ευ-θυμία).

Οι αρχαίοι Έλληνες επινόησαν πρώτοι την έννοια της ονομασίας προέλευσης του κρασιού. Η πρώτη ιστορικά ονομασία προέλευσης του κρασιού ήταν ελληνική, προέρχεται από την Ικαρία και είναι ο λεγόμενος Πράμνιος οίνος,

ο οποίος οφείλει το όνομά του στην τοποθεσία «Πράμνια πέτρα» του οικισμού Οινόη της Ικαρίας.

Τον 5ο αιώνα π.Χ. θεσπίστηκε ο πρώτος αμπελοοινικός νόμος, που είναι χαραγμένος σε μαρμάρινη πλάκα και σώζεται στο Μουσείο της Θάσου μέχρι σήμερα. Οι διατάξεις του ρυθμίζουν θέματα τρύγου καθώς και πώλησης οίνου. Την κλασσική εποχή το μονοπώλιο του πολυτελούς οίνου στον αρχαίο κόσμο, κατείχε το Βόρειο Αιγαίο. Η εξαγωγική δραστηριότητα των Ελλήνων ήταν εντονότατη, αλλά και οι Έλληνες άποικοι ανέπτυξαν έντονη δραστηριότητα στην Ιταλία, Γαλλία, καθώς και σε όλη την Ευρώπη.

Περί του ρητινίτου αναφέρει ο Πλούταρχος (2.276. Β), ο Διοσκουρίδης (5.34 και 5.6.5) ο δε Μητροπολίτης Αθηνών Μιχαήλ Ακομινάτος αναφέρει ότι κατά τον 12ο αιώνα ο ρητινίτης οίνος εξαπλώθηκε στην αρχή και στους Ρωμαίους και στους Γαλάτες αλλά επικράτησε μόνο στην Ελλάδα και κυρίως στην Αττική, από όπου σιγά-σιγά εξαπλώθηκε σε όλη την Ελλάδα.

1.6 Η καλλιέργεια της αμπέλου από την αρχαιότητα έως την Νεότερη Ελλάδα

1.6.1 Συστηματική καλλιέργεια της αμπέλου στην αρχαιότητα

Από τις ομηρικές περιγραφές για τη μεταφορά του οίνου, προκύπτουν οι περιοχές που είχαν παράδοση στην καλλιέργεια της αμπέλου και στην οινοποιία. Αυτές είναι η «Πολυστάφυλος Ιστιαία» η «αμπελόεντ Επιδαύρου», η Οινόη και τα Οινόφυτα Αττικής, η Οινούς Λακωνίας, αι Οινούσσαι ή τα ονόματα της Αίγνας ως Οινόη, (Οινόνη) ή και Οινοποιάς.

Πρώτοι οι Αθηναίοι, συνειδητοποίησαν την ωφελιμότητα του καρπού της αμπέλου και επιδόθηκαν στη συστηματική καλλιέργεια της. Είναι γνωστά τα συστηματικά αμπέλια της περιοχής του Διονύσου, απ' όπου διαδόθηκε εν συνεχεία η συστηματική καλλιέργεια προς όλες τις περιοχές του ελλαδικού χώρου κατ' αρχάς και κατόπιν στη Σικελία, τη νότια Ιταλία, τη Γαλλία και την υπόλοιπη Ευρώπη.

Δεν μπορούμε να παραλείψουμε βεβαίως τις διάφορες ιστορικές περιγραφές για τη συστηματική καλλιέργεια και σε άλλα μέρη της Ελλάδας, όπως στην Κρήτη (1750-1450 π.Χ.) και στην Μυκηναϊκή εποχή 2000 π.Χ.

Ο πρώτος που έγραφε κείμενα για την καλλιέργεια της αμπέλου είναι ο Θεόφραστος το 372-287 π.Χ. Σ' αυτά αναφέρονται η συστηματική εκμετάλλευση και καλλιέργεια της αμπέλου, όπως το κλάδεμα και άλλες φροντίδες, οι οποίες στηρίζονται σε πρακτικές, αλλά και θεωρητικές εμπειρίες. Για το λόγο αυτό ο Θεόφραστος δικαιολογημένα θεωρείται ως ο πρώτος «επιστήμων αμπελουργός».

1.6.2 Ρωμαϊκή κυριαρχία

Οι Ρωμαίοι κατακτητές που ήδη γνώριζαν την άμπελο και το κρασί, από το εμπόριο με τους Έλληνες στη νότια Ιταλία, συνέχισαν την καλλιέργεια στα ίδια πρότυπα, με τη διαφορά ότι τροποποίησαν τα κλίματα των αμπελώνων σε «Κρεβατίνες». Επίσης συνέβαλλαν αποτελεσματικά στη διάδοσή της, αρχικά στη νότια Γαλλία και αργότερα στην κεντρική Ευρώπη, ιδίως στη Γερμανία. Οι Ρωμαίοι λάτρεψαν το κρασί και η καλλιέργεια της αμπέλου συστηματοποιήθηκε ακόμη πιο πολύ στην εποχή της επικράτειάς τους.

1.6.3 Βυζαντινοί χρόνοι

Κατά τη Βυζαντινή εποχή το μεγαλύτερο ποσοστό καλλιέργειας και εκμετάλλευσης των αμπελιών ήταν προνόμιο των μοναστηριών. Υπήρχαν όμως αμπελώνες και εκτός μοναστηριών που καλλιεργούνταν κυρίως για εμπορικούς σκοπούς.

1.6.4 Το κρασί επί Τουρκοκρατίας

Κατά την Τουρκοκρατία και κυρίως τα πρώτα χρόνια παρατηρείται έξαρση της αμπελουργίας και του εμπορίου του κρασιού λόγω των μεγάλων φορολογικών εσόδων που παρείχαν οι ιδιοκτήτες των αμπελιών στους Τούρκους. Αυτός πρέπει να είναι ο κύριος λόγος που οι κατακτητές δε κατέστρεψαν τις καλλιέργειες, αφού η θρησκεία τους δεν επέτρεπε τη χρήση του κρασιού. Έτσι τα μέτρα κατά της οινοποίησης ήταν πολύ χαλαρά και αυξήθηκε ο αριθμός των εμπόρων.

Κατά το τέλος της Τουρκοκρατίας όμως οι Τούρκοι κατέστρεφαν όλες τις καλλιέργειες ως μέτρο αντεκδίκησης, με αποτέλεσμα να παρατηρείται σημαντική υποχώρηση της παραγωγικής δραστηριότητας, ιδιαιτέρως μάλιστα ο Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο (1825-1826), ο Δράμαλης (1822) και ο Κιουταχής στη Στερεά Ελλάδα (1825).

1.6.δ Το κρασί στη νεότερη Ελλάδα

Κατά τη νεότερη Ελληνική ιστορία μετά την επανάσταση του 1821, αρχίζει νέα περίοδος συστηματικής καλλιέργειας της αμπέλου. Η άμπελος ανακτά σιγά-σιγά το χαμένο έδαφος, κυρίως με την επέκταση του Ελλαδικού χώρου μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο.

Οι Έλληνες καλλιεργούν συστηματικά πλέον την άμπελο με σκοπό την παραγωγή σταφυλιών και κρασιού γενικά μετά τον πρώτο και το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο οπότε άρχισαν να αποκαθίστανται τα πράγματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΡΕΤΣΙΝΑ

2.1 Ορισμός ρετσίνας

Η ρετσίνα αυτό το πραγματικά ιδιαίτερο προϊόν είναι αποκλειστικά ελληνικό κρασί. Καμία άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει το δικαίωμα να παράγει αυτόν τον τύπο «επιτραπέζιου κρασιού» και καμία τρίτη χώρα δεν μπορεί να εισάγει στις Κοινοτικές αγορές κρασί με την επωνυμία «ρετσίνα».

Το προνόμιο αυτό δόθηκε στην Ελλάδα με τη Συμφωνία Προσχώρησης στην ΕΟΚ, ως αναγνώριση από μέρους της Κοινότητας ότι η ρετσίνα είναι ένας παραδοσιακός Ελληνικός τύπος κρασιού. Γι' αυτό ακριβώς στην ετικέτα κάτω από την ένδειξη «ρετσίνα», γράφεται μια άλλη ένδειξη: «ονομασία κατά παράδοση».

Η ιστορία της, η ιδιομορφία της παραγωγής της και το εντελώς ξεχωριστό άρωμά της αποτελούν τα τρία βασικά της γνωρίσματα.

Η ρετσίνα είναι ένας τύπος κρασιού και όχι μια ποικιλία σταφυλιού. Είναι συνήθως λευκή, σπάνια ροζέ, αλλά παλαιότερα οι Έλληνες μερακλήδες προτιμούσαν μια ελαφριά κόκκινη ρετσίνα, γνωστή ως κοκκινέλι.

Ο ξηρός αυτός οίνος, με την νευρικότητα και τη φρεσκάδα του, με μια ελαφριά πικρή γεύση ολότελα ιδιάζουσα και με μια τυπική οσμή, γίνεται ο καλύτερος σύντροφος της ελληνικής κουζίνας και της γνωστής ελληνικής ατμόσφαιρας.

2.2 Παράδοση και ρετσίνα

Δύο είναι οι σημαντικότερες παραδόσεις για τη σχέση ρετσινιού και κρασιού. Οπωσδήποτε η αφθονία των πευκοδασών στην Ανατολική Στερεά, εξηγεί εύκολα από το «πάντρεμα» χωρίς όμως και να το ερμηνεύει.

Σύμφωνα με την πρώτη και σημαντικότερη παράδοση η ρητίνωση προήλθε από τη συνήθεια των αρχαίων Ελλήνων να σφραγίζουν τους αμφορείς του κρασιού με ρητινόπισσα. Σύμφωνα δε με τη δεύτερη, που αποτελεί παραλλαγή της πρώτης, οι αρχαίοι πρόγονοί μας επισκεύαζαν τους ραγισμένους αμφορείς με ρητινώδη υλικά.

Από τις δύο παραδόσεις, η πρώτη ευσταθεί περισσότερο για το λόγο ότι προσεγγίζει την επιστημονική ερμηνεία, ότι δηλαδή το ρητινώδεις υλικό σφραγίσματος, έκανε τους αμφορείς να κλείνουν αεροστεγώς (σχεδόν), ενώ συγχρόνως δημιουργούσε μια λεπτή μεμβράνη τερεβινθίνης στην επιφάνεια του κρασιού, προφυλάγοντάς το από το οξυγόνο.

Επιπλέον το ρετσίνι εκτός από συντηρητικό βελτίωνε και τη γεύση του κρασιού, εξουδετερώνοντας κάποια τυχόν μειονεκτήματά του.

Ιστορικές πηγές αναφέρουν ότι στα τέλη του 18^{ου} αιώνα η αναλογία του ρετσινιού στο κρασί ήταν 7-8%. Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα η αναλογία ήταν 1-2%, αλλά υπήρχε ρετσίνα με τριπλάσιες αναλογίες μέχρι τη δεκαετία του 1950. Σήμερα η νομοθεσία επιτρέπει αναλογία μέχρι 1%.

2.3 Καταγωγή ρητινίτη οίνου

Πατρίδα του ρητινίτη οίνου θεωρείται η Αττική, όπου παρασκευάζεται από τις ποικιλίες «Σαββατιανό» και «ροδίτη» και σε μικρή αναλογία για τον ερυθρό ρητινίτη οίνο από το σταφύλι «κονδούρα» ή «μανδηλαριά». Στις άλλες περιφέρειες της Ελλάδας ο ρητινίτης παρασκευάζεται από διάφορες ποικιλίες σταφυλιών, ανάλογα ποια επικρατεί στα διάφορα μέρη.

Η ρετσίνα που παρασκευάζεται από την ποικιλία Σαββατιανό, (το οποίο αποτελεί το 90% της καλλιέργειας σταφυλιών στα Μεσόγεια Αττικής), θεωρείται ανώτερη από ποιοτικής άποψης άλλων ρετσινών που παράγονται σε διάφορες περιφέρειες της Ελλάδας, έστω και αν αυτές παράγονται από την ίδια ποικιλία, γιατί το Σαββατιανό των Μεσογείων Αττικής χαρακτηρίζεται από ιδιαίτερο λεπτό άρωμα, που οφείλεται στη σύσταση του εδάφους.

Είναι επομένως η ρετσίνα ένα επιτραπέζιο κρασί ξηρό ρητινωμένο με χρώμα αχυρόχρουν προς το κίτρινο, με λεπτό χαρακτηριστικό άρωμα και ελαφρώς πικρίζουσα γεύση. Είναι κρασί σύντομης κατανάλωσης. Το χαρακτηριστικό του είναι το ελαφρώς αφρώδες, που οφείλεται στο παραγόμενο κατά την ζύμωση CO_2 που περιέχεται και διατηρείται στη ρετσίνα δεδομένου ότι οι δεξαμενές σφραγίζονται πριν το τέλος της ζύμωσης όταν η περιεκτικότητα του γλεύκους σε σάκχαρο είναι 2,5-3 gr/l.

2.4 Κυριότερες περιοχές παραγωγής ρετσίνας

Η ρετσίνα με την τόσο παλιά παράδοση, παράγεται σε όλη την Ελλάδα, αλλά οι κυριότερες περιοχές παραγωγής της είναι η κεντρική Ελλάδα, Πελοπόννησος και Εύβοια.

Το σημαντικότερο οινολογικό χαρακτηριστικό της Στερεάς Ελλάδας είναι η επικράτηση ενός συγκεκριμένου κρασιού της δημοφιλούς ρετσίνας. Στη διάρκεια του μεσοπολέμου άρχισε η αναμπέλωση της Στερεάς Ελλάδας και της Εύβοιας μετά τις καταστροφές που προκάλεσε η φυλλοξήρα. Στη φάση αυτή, αφενός λόγω της ανάγκης για αποδοτική καλλιέργεια και αφετέρου λόγω της τοπικής παράδοσης στη ρετσίνα, προτιμήθηκε η ποικιλία Σαββατιανό για την Παρασκευή ρετσίνας με πλεονεκτήματα την υψηλή απόδοση, την αντοχή στο θερμό και ξηρό κλίμα της περιοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΜΠΕΛΩΝΑΣ

3.1 Ο ελληνικός αμπελώνας

Σήμερα χωρίς σχεδιασμό και κατάλληλο πολλαπλασιαστικό υλικό σύγχρονης τεχνολογίας, δεν είναι δυνατόν να γίνει ανάπτυξη αμπελιού και αμπελοκομίας.

- Σχεδιασμός αμπελώνα

Το χωράφι στο οποίο πρόκειται να εγκατασταθεί ένας αμπελώνας επιλέγεται βάσει των στοιχειωδών απαιτήσεων του φυτού, έτσι ώστε αυτό να μπορέσει να αναπτυχθεί και να αποδώσει στη συνέχεια την απαιτούμενη παραγωγή. Πρέπει το αμπέλι να έχει, αν υπάρχει δυνατότητα, και ήλιο και αέρα, γιατί η θερμοκρασία είναι πολύ βασικός παράγοντας για την καλλιέργειά του.

Οι άριστες θερμοκρασίες για τα διάφορα στάδια του φυτού είναι:

ΣΤΑΔΙΟ	ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ
Για την εκβλάστηση	8-10° C
Για την ανθοφορία	18-22° C
Από την καρπόδεση έως την έναρξη ωριμότητας	22-26° C
Από την έναρξη ωρίμανσης και για όλη τη διάρκειά της	20-24° C
Για την περίοδο του τρύγου	18-22° C

- Η τοποθεσία

Τα επικλινή και τα ευρισκόμενα σε πλαγιές λόφων χωράφια, θεωρούνται καταλληλότερα για εγκατάσταση αμπελώνων γιατί παράγουν σταφύλια καλύτερης ποιότητας, (λόγω της καλής στράγγισης, του αερισμού και της θέρμανσης του εδάφους) και κινδυνεύουν λιγότερο από τον παγετό.

- Το έδαφος

Η δομή, η σύσταση και η χημική σύνθεση του εδάφους παίζει σπουδαίο ρόλο για την ανάπτυξη των φυτών της αμπέλου και για τα σταφύλια (π.χ. το κάλιο επηρεάζει τα σάκχαρα, το ασβέστιο τις αρωματικές ουσίες, το χλωριούχο νάτριο αν υπάρχει στο έδαφος είναι απαγορευτικός παράγοντας για την εγκατάσταση αμπελώνα).

- Η διάταξη

Συνήθως η φύτευση γίνεται σε γραμμική διάταξη και ανάλογα με τις αποστάσεις των φυτών, σχηματίζονται τετράγωνα ή ορθογώνια παραλληλόγραμμα.

- Επιλογή φυτών

Οι κληματίδες που χρησιμοποιούνται για παραγωγή μοσχευμάτων και δημιουργία νέων φυτών, κόβονται από τα μητρικά φυτά, κατά την εποχή του χειμερινού κλαδέματος.

Συνήθως όμως σήμερα τα μοσχεύματα προέρχονται από φυτώρια εγκεκριμένα από το Υπουργείο Γεωργίας και είναι πιστοποιημένα και με εγγύηση της ποικιλίας. Οι κληματίδες που χρησιμοποιούνται για παραγωγή μοσχευμάτων, προέρχονται από υγιή φυτά, ηλικίας ενός έτους, άριστης ποιότητας (κατάλληλο πάχος και μήκος, κανονικά μεσογονάτια και καλή ξυλοποίηση).

- Φύτευση

Η φύτευση των νέων φυτών γίνεται Δεκέμβριο ή Ιανουάριο. Οι διαστάσεις μεταξύ των σειρών μπορεί να είναι 2-2,40 μ και από πρέμνο σε πρέμνο 1 μ. Αυτό όμως εξαρτάται από το σύστημα καλλιέργειας που θα επιλέξει ο καλλιεργητής.

- Θρέψη – Λίπανση

Το αμπέλι όπως όλα τα φυτά, τρέφεται από ανόργανα άλατα, που προσλαμβάνει από το έδαφος. Τα κυριότερα είναι το άζωτο, το φώσφορο, το κάλιο, το ασβέστιο, το θείο, το μαγνήσιο, το βόριο, το μαγγάνιο κ.α., αυτά βρίσκονται στο έδαφος ή όταν λείπουν συμπληρώνονται με τη σωστή λίπανση.

Συνήθως τα νεαρά φυτά έχουν ανάγκη από άζωτο, τα ανεπτυγμένα από κάλιο, ενώ τα ηλικιωμένα από άζωτο όπως τα νεαρά, γιατί έχουν ανάγκη ανανέωσης των ιστών τους.

Το αμπέλι χρειάζεται λίπανση κάθε χρόνο για να έχει σταθερή και ικανοποιητική επίδοση.

- Κλάδεμα

Το Σαββατιανό κλαδεύεται στα 1-2 μάτια και ο Ροδίτης στα 1-3 μάτια. Δηλαδή οι κληματίδες κλαδεύονται κοντές και αφήνονται 2-3 μάτια.

- Ασθένειες και εχθροί του αμπελιού

Η σωστή προστασία του αμπελιού από τους εχθρούς και τις ασθένειες που το περιβάλλουν, με κατάλληλα σκευάσματα φυτοπροστασίας, καθώς και η εφαρμογή όλων των ενδεδειγμένων καλλιεργητικών φροντίδων, είναι βασικές προϋποθέσεις για την αύξηση της απόδοσης, τη βελτίωση της ποιότητας των σταφυλιών και του τελικού προϊόντος, της ρετσίνας.

3.2 Αμπελοοινικές περιοχές

Η αμπελοκαλλιέργεια ανά περιοχές στην Ελλάδα διαμορφώνεται ως εξής:

Κρήτη 22,5 %

Πελοπόννησος 26,0%

Θεσσαλία 4,5%

Στερεά Ελλάδα 25,0%

Ήπειρος 0,5%

Μακεδονία-Θράκη 9,5%

Νησιά 12,0%

Ειδικότερα για τη Στερεά Ελλάδα και Εύβοια

Αμπελουργική έκταση: 28.849 ha (Εκτάρια)

Παραγωγή οίνων : 1.988.790 hl (Εκατόλιτρα)

Ποικιλίες : Σαββατιανό

3.3 Άμπελος

Η άμπελος είναι θάμνος αναρριχητικός. Οι κληματίδες της αναρριχώνται με τις έλικες σε υποστηλώματα. Συναντάται σε γραμμικές φυτεύσεις ή σαν κληματαριά. Όταν δεν υπάρχουν υποστηλώματα, παραμένει χαμηλή με το γνωστό κυπελλοειδές σχήμα. Ο βλαστός της αμπέλου διαμορφώνεται σχηματικά ανάλογα με τις καλλιεργητικές ανάγκες.

Αποτελείται από δύο τμήματα : το υπόγειο (ρίζα) και το υπέργειο (κλάδοι, φύλλα, σταφύλια).

- Η ρίζα χρησιμεύει για την στήριξη των φυτών, την λήψη θρεπτικών στοιχείων και την αναπνοή. Αναπτύσσεται προς όλες τις κατευθύνσεις σε μήκος αρκετών μέτρων.
- Οι κλάδοι (κληματίδες), είναι λεπτοί, επιμήκεις και φτάνουν σε μήκος πολλών μέτρων. Αυξάνουν σε πάχος με τα χρόνια. Στο εσωτερικό τους υπάρχουν αγγεία που μεταφέρουν από τη ρίζα προς τα φύλλα τους ακατέργαστους χυμούς, και άλλα που μεταφέρουν τους κατεργασμένους χυμούς από τα φύλλα προς διάφορα μέρη του φυτού.
  Πάνω στους κλάδους (σε διαφορετικές χρονικές στιγμές) συναντώνται οι έλικες, τα φύλλα, οι οφθαλμοί, τα άνθη και τα σταφύλια.
- Οι έλικες. Είναι μικροί τροποποιημένοι κλάδοι που τυλίγονται γύρω από υποστηρίγματα κατά την ανάπτυξη της αμπέλου και χρησιμεύουν για τη στήριξη του φυτού.
- Τα φύλλα. Είναι από τα σημαντικά όργανα της αμπέλου. Σ' αυτά καταλήγουν οι θρεπτικές ουσίες, που απορροφούν οι ρίζες και σ' αυτά γίνεται η φωτοσύνθεση προς όφελος του φυτού, καθώς και η αναπνοή. Στα φύλλα διακρίνουμε το έλασμα και το μίσχο. Το σχήμα του ελάσματος είναι χαρακτηριστικό για κάθε ποικιλία.
- Οι οφθαλμοί. Βρίσκονται στην ένωση φύλλου και κληματίδας.
- Τα άνθη. Βρίσκονται στα τσαμπιά, είναι τα πολλαπλασιαστικά όργανα του φυτού και μετά τη γονιμοποίησή τους αναπτύσσονται και σχηματίζουν τα σταφύλια.
- Τα σταφύλια. Είναι τα σημαντικότερα τμήματα της αμπέλου και η πρώτη ύλη για την παραγωγή κρασιού.
  Ο βότρυς του σταφυλιού αποτελείται από δύο μέρη :

- Το ξυλώδες μέρος (βόστρυχας ή τσαμπί)
- Τις ράγες

Η αναλογία επί τοις % των δύο αυτών μερών του σταφυλιού εξαρτάται από την ποικιλία, το έδαφος, τις κλιματολογικές συνθήκες, την ηλικία των πρέμνων, τον χρόνο του τρυγητού, τις προσβολές από διάφορες ασθένειες κ.λπ. Όσο μεγαλύτερος είναι ο βότρυς, τόσο μικρότερος είναι ο βόστρυχας.

Κατά μέσον όρο η σύνθεση του σταφυλιού είναι :

1) Βόστρυχας 3 – 7 % κατά βάρος και 30% κατ' όγκο
2) Ράγες 93 – 97 % κατά βάρος και 70 % κατ' όγκο

- Ο Βόστρυχας. Ο Βόστρυχας περιέχει σε μεγαλύτερη αναλογία νερό, το οποίο αρχικά φτάνει μέχρι 90% κατά βάρος. Στη συνέχεια ξυλοποιείται και το νερό περιορίζεται σε 65 – 75 % ενώ αυξάνεται η ξηρή ουσία αυτού, η οποία από 10 % μπορεί να φτάσει σε 25 – 30 % κατά βάρος. Το μεγαλύτερο μέρος της ξηράς ουσίας αποτελείται από ξυλώδεις ουσίες, το δε υπόλοιπο περιέχει :

  Ταννίνες 2 – 4 % κατά βάρος

  Ρητίνες 1 % κατά βάρος

  Αζωτούχες ουσίες 1 -2 % κατά βάρος

  Ανόργανα συστατικά 2 – 3 % κατά βάρος

  Οργανικά οξέα 1 – 2 % κατά βάρος

  Σάκχαρα 1 % κατά βάρος

Μέχρι τον περκασμό η εναπόθεση σακχάρων στο βόστρυχα κυμαίνεται στο 1 % κατά βάρος της ξηρής ουσίας αυτού, όσο δε πλησιάζει η ωρίμανση, παρατηρείται πάλι μείωση του ποσοστού των σακχάρων.

- Η ράγα

  Η ράγα αποτελείται από :

  Φλοιό 10 – 20 %

  Σάρκα 74 – 87 %

  Γίγαρτα 3 – 6 %

  - Ο φλοιός : Αποτελείται από τρία στρώματα, την εφυμενίδα, την επιδερμίδα και το υπόδερμα, Η εφυμενίδα βρίσκεται στο εξωτερικό μέρος του φλοιού και καλύπτεται από κηρώδεις ουσίες που εμποδίζουν την εξάτμιση του χυμού της ράγας, απομακρύνουν τη βροχή και συγκρατούν τους ζυμομύκητες, οι οποίοι τρέφονται από τις κηρώδεις αυτές ουσίες. Η επιδερμίδα αποτελείται από μια στοιβάδα κυττάρων και περιέχει αρωματώδη έλαια.

Το υπόδερμα αποτελείται από 6 – 10 στοιβάδες κυττάρων. Οι πρώτες 2 -3 στοιβάδες περιέχουν τις ανδοκυάνες ή τις φλαβόνες (χρωστικές ουσίες).

Ο φλοιός περιέχει επίσης ελάχιστα σάκχαρα, είναι όμως πλούσιος σε αδιάλυτες πηκτίνες, κυτταρίνη και πρωτεΐνες. Στο φλοιό των πράσινων σταφυλιών συναντάται και το μηλικό οξύ, το οποίο χάνεται κατά τη διάρκεια της ωρίμανσης. Επίσης υπάρχει σε μικρές ποσότητες τρυγικό οξύ και κιτρικό οξύ το οποίο υπερέχει σε ποσότητα έναντι των άλλων οξέων.

Τα οξέα του φλοιού βρίσκονται υπό μορφή αλάτων σε αντίθεση με τα οξέα που βρίσκονται στο σαρκώδες μέρος της ράγ ας, από τα οποία μόνο το 1/3 ή 1/4 βρίσκονται υπό μορφή αλάτων και τα άλλα είναι σε ελεύθερη κατάσταση. Για το λόγο αυτό ο χυμός του φλοιού της ράγας έχει υψηλό PH.

Ο φλοιός αποτελείται από :

Νερό 75 – 80 % κατά βάρος

Ταννίνες 1 – 2 %

Όξινες ενώσεις 1 – 1,5 %

Ανόργανες ενώσεις 1,5 – 2 %

Αζωτούχες ενώσεις 1,5 – 2 %

Λοιπές ουσίες 10 – 15 %

- Η σάρκα. Αποτελείται από το μεσοκάρπιο και το ενδοκάρπιο. Αυτά αποτελούνται από 20 – 25 στοιβάδες μεγάλων πενταγωνικών ή εξαγωνικών κυττάρων. Στις πρώτες στοιβάδες τα τοιχώματα των κυττάρων είναι λεπτά και εύθραυστα για να απελευθερώνεται το υγρό, που διαμορφώνεται κάτω από το φλοιό, με την παραμικρή ρήξη αυτού.

Η σάρκα επομένως περιέχει το χυμό του σταφυλιού σχεδόν αποκλειστικά. Εκεί βρίσκονται επίσης δέσμες αγγείων (αξονικές ή κεντρικές, περιφερειακές) που έχουν ρόλο να μεταφέρουν τα σάκχαρα που συντίθεται στα φύλλα, και τα ανόργανα συστατικά από τις ρίζες.

Χημική σύσταση της σάρκας :

Νερό 65 – 80 %

Σάκχαρα 10 – 30 %

Άλλες ουσίες 5 – 6 % κατά βάρος

Τέτοιες ουσίες είναι (οργανικά οξέα, ανόργανα συστατικά, αζωτούχες ουσίες, πηκτινικές ουσίες, αρωματικές ουσίες, χρωστικές κ.λπ)

- Τα γίγαρτα. Είναι τα αναπαραγωγικά όργανα της αμπέλου και βρίσκονται στο ενδοκάρπιο. Συνήθως είναι 3 – 4 και αποτελούν το 3 – 6 % του βάρους του σταφυλιού.

Η χημική σύσταση των γιγάρτων κατά βάρος είναι :

Νερό 25 – 45 %

Υδρογονάνθρακες 34 – 36 %

Ελαιώδεις ουσίες 13 – 20 %

Ταννίνες 4 – 6 %

Αζωτούχες ουσίες 4 – 6,5 %

Ανόργανες ουσίες 2 – 4 %

Λιπαρά οξέα 1 %

Πρέπει να αποφεύγεται το σπάσιμο των γίγαρτων κατά τη μηχανική έκθλιψη των σταφυλιών, γιατί διάφορες ουσίες (ταννίνες, φαινολικές ενώσεις, ελαιώδεις) που περιέχονται σ' αυτά είναι επιζήμιες για την ποιότητα του κρασιού.

3.4 Οινοποιήσιμες ποικιλίες

Αν και ο Ελληνικός αμπελώνας παρουσιάζει μεγάλη εναλλαγή ποικιλιών, εν τούτοις το 85 % της ρετσίνας παρασκευάζεται κατ' εξοχήν από τις ποικιλίες Σαββατιανό και Ροδίτη σε αναλογία 10:1. Το Σαββατιανό σήμερα καλύπτει περίπου το 90% των αμπελώνων της Αττικής, το 70-80 % των αμπελώνων της Εύβοιας και το 50% της Βοιωτίας. Στα υπόλοιπα καλλιεργείται ο Ροδίτης.

3.4.1 Σαββατιανό

Το Σαββατιανό (φωτ. παράρτημα Ι) καλλιεργείται στη Στερεά Ελλάδα σε περίπου 200.000 στρέμματα. Η προέλευση του είναι άγνωστη, αφού απουσιάζουν οι μαρτυρίες που θα μας οδηγήσουν στις ρίζες του. Υπάρχουν ενδείξεις που μας επιτρέπουν να υποθέσουμε ότι πρόκειται για παλαιά ελληνική ποικιλία και όχι εισαγωγής. Η μεγάλη έκταση που καταλαμβάνει σήμερα, δείχνει το μεγάλο χρονικό διάστημα που χρειάστηκε να επικρατήσει. Η απουσία γραπτών στοιχείων σημαίνει ότι οι κάτοικοι, αφού συνυπήρχαν από πάντα με το Σαββατιανό, θεώρησαν περιττό να καταγράψουν κάποια στοιχεία για τους μεταγενέστερους. Η διατήρηση για περισσότερα από 2.500 χρόνια της ίδιας τεχνικής, να αρωματίζονται δηλαδή τα κρασιά με το ρετσίνι του πεύκου είναι το τρίτο στοιχείο.

Αν ήταν μια ποικιλία που είχε εισαχθεί λογικό είναι, αυτοί που την μετέφεραν να φέρουν και την τεχνολογία, καταργώντας το ρετσίνι.

Συναντούμε το Σαββατιανό κυρίως στην Αττική, στην Βοιωτία και στην Εύβοια. Δεν απουσιάζει όμως και από τις άλλες περιοχές, όπου βέβαια είναι γνωστό με άλλα ονόματα (Ασπρούδα, Σαββαθιανό, Κοντούρα άσπρη, Δούμπραινα, Σακέϊκο, Περαχωρίτικο) κατά την προπολεμική περίοδο καλλιεργήθηκε και στην Πάρο για τον λόγο ότι εξασφάλιζε μεγαλύτερη στρεμματική απόδοση. Εκεί ένα μέρος του Σαββατιανού, χωρίς να υπάρχει παράδοση από την αρχαιότητα, αλλά με συνήθειες αρκετά πρόσφατες χρησιμοποιείται για την παραγωγή ρετσίνας.

Σύμφωνα με τον κανονισμό 3800/81 της ΕΟΚ και μετά από τις τελευταίες τροποποιήσεις με τον 2548/99, η ποικιλία αυτή συνιστάται στους νομούς

Αργολίδας, Αττικής, Βοιωτίας, Εύβοιας, Κορινθίας, Μαγνησίας, Φθιώτιδας και Φωκίδας και επιτρέπεται στους νομούς Αρκαδίας, Ζακύνθου, Θεσσαλονίκης, Κυκλάδων, Λαρίσης, Λέσβου, Μεσσηνίας, Πειραιώς, Πιερίας και Χαλκιδικής.

Είναι ποικιλία ζωηρή και πολύ παραγωγική. Κάθε καρποφόρος βλαστός φέρει 1-2 σταφύλια, συνήθως στον 4° και 5° κόμβο και σπάνια στον 2° και στον 3°.

Το σταφύλι είναι μεγάλου μεγέθους (μέσο βάρος σταφυλιού 500-600 gr) κυλινδροκωνικού σχήματος, πυκνόραγο. Η ράγα είναι μετρίου μεγέθους, κιτρινόλευκη, με λεπτή ανθεκτική επιδερμίδα, βάρος 2,8 gr, σφαιρική, με σάρκα μαλακή, γλυκιά, με 2-3 γίγαρτα. Οι ράγες αποτελούν το 95,2% του βάρους του σταφυλιού και ο φλοιός και τα γίγαρτα το 8% του βάρους της ράγας.

Η πλήρης ωρίμανση των σταφυλιών του Σαββατιανού στην περιοχή της Αττικής παρατηρείται κατά το δεύτερο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου, τότε γίνεται και ο τρυγητός.

Είναι ποικιλία μέτρια ανθεκτική στον περονόσπορο και το ωΐδιο και πολύ ανθεκτική ξηρασία. Θέλει όλο το φύλλωμά της για να ωριμάσει σωστά τα σταφύλια της. Δεν χρειάζεται πολλά κορφολογήματα, ούτε παραπανίσιες λιπάνσεις, καρπίζει άφθονα σε κεφάλια των δύο ματιών.

Χαρακτηριστικό των οίνων που παράγονται από το Σαββατιανό είναι η πρώιμη ωρίμανση, η υψηλή περιεκτικότητα σε οινόπνευμα, η χαμηλή οξύτητα και η μέτρια αρωματική ένταση.

Χρειάζεται προσοχή κατά τον τρυγητό, γιατί χάνει εύκολα τα οξέα του μετά το στάδιο της τεχνολογικής ωριμότητας.

Λόγω της μεγάλης κατανάλωσης της ρετσίνας αλλά και της μεγάλης παραγωγικότητάς της, η ποικιλία αυτή διαδόθηκε σε όλη σχεδόν την Ελλάδα και καλλιεργήθηκε σε ποικιλία εδαφών και κλιματολογικών συνθηκών.

Όταν η ποικιλία καλλιεργείται σε ξηρές ημιορεινές περιοχές π.χ. Αττική (Κάντζα), Βοιωτία (Θήβες), Β. Ελλάδα (Επανωμή) και Χαλκιδική, δίνει ρετσίνες εξαιρετικής ποιότητας.

Από το Σαββατιανό παράγεται ένας μεγάλος αριθμός τοπικών οίνων (Γερανίων, Καρυστινός, Παλληνιώτικος, Παιανίτικος, Ριτσώνας), κοινά επιτραπέζια κρασιά, ενώ συμμετέχει κατά 25% στην παραγωγή του λευκού ξηρού οίνου «Αγχίαλλος» (το υπόλοιπο 75% προέρχεται από Ροδίτη). Το μεγαλύτερο όμως μέρος της σταφυλικής παραγωγής χρησιμοποιείται για την παραγωγή της φημισμένης ρετσίνας (οίνος με ονομασία κατά παράδοση).

3.4.2 Ροδίτης

Ο Ροδίτης (φωτ. παράρτημα Ι) είναι μια πολύ παλιά ελληνική ποικιλία, που συναντάται σε πολλές αμπελουργικές περιοχές της χώρας μας. Κύριες περιοχές καλλιέργειας είναι η ΒΔ Πελοπόννησος με επίκεντρο την Αχαΐα, Αττική, Βοιωτία, Εύβοια και Θεσσαλία στην περιοχή Δαμασίου (Τίρναβος) καθώς και στη Μακεδονία δυτικά της Θεσσαλονίκης.

Σύμφωνα με τον 3800/81 της ΕΟΚ και μετά τις τελευταίες τροποποιήσεις με τον 2548/99 η ποικιλία αυτή συνιστάται στους νομούς Αργολίδας, Αρκαδίας, Αττικής, Αχαΐας, Βοιωτίας, Γρεβενών, Δράμας, Εύβοίας, Ζακύνθου, Ηλείας, Ημαθίας, Θεσσαλονίκης, Καβάλας, Καρδίτσας, Κέρκυρας, Κεφαλονιάς, Κιλκίς, Κοζάνης, Κορινθίας, Λακωνίας, Λαρίσης, Μαγνησίας, Μεσσηνίας, Ξάνθης, Πέλλας, Πιερίας, Ροδόπης, Σερρών, Φθιώτιδας, Φλωρίνης, Φωκίδας και Χαλκιδικής. Ακόμη επιτρέπεται στους νομούς Κυκλάδων, Πειραιώς και Πρέβεζας.

Η ποικιλία αυτή παρουσιάζει μεγάλη γενετική παραλλακτικότητα στις περιοχές που καλλιεργείται, που είναι αποτέλεσμα της συσσώρευσης πολλών γενετικών μεταλλάξεων κατά τη μεγάλη διάρκεια ζωής της.

Αυτό έχει σαν συνέπεια την ύπαρξη πολλών συνωνύμων καθώς και πολλών κλωνικών παραλλαγών της ποικιλίας, εκ των οποίων οινοποιητικά υπερέχει ο υποπράσινος. Αυτοί διαφέρουν μεταξύ τους τόσο σε μορφολογικά (σχήμα και μέγεθος σταφυλιού, πυκνότητα ραγών, χρώμα ραγών κ.α.) όσο και σε φυσιολογικά χαρακτηριστικά (περιεκτικότητα σε σάκχαρα, οξέα, αρωματικά συστατικά κ.α.). Διάφοροι κλώνοι όπως Ροδίτης Λευκός, Ροδίτης Θηλυκός, Ροδίτης Αρσενικός (αραιόραγος) και πλήθος συνώνυμα όπως Ροϊδίτης, Ροδομούσι, Αλεπού, Τουρκοπούλα, Κοκκινάρα, Κοκκινοστάφυλο, Κανελάτο, Σουρβιώτης, Κρυτσανιστή κ.α. έχουν κατά καιρούς αναφερθεί.

Ορισμένες από αυτές τις παραλλαγές χρησιμοποιούνται και ως επιτραπέζια σταφύλια. Οι περισσότερες από αυτές έχουν συγκεντρωθεί στις αμπελογραφικές συλλογές του Ινστιτούτου αμπέλου Αθηνών, στη Λυκόβρυση Αττικής και μελετώνται με διάφορες μεθόδους (αμπελογραφία, αμπελομετρία, διάφορες γενετικές μεθόδους), προκειμένου να διαχωριστούν και να ταυτοποιηθούν πλήρως. Ο Ροδίτης καταλαμβάνει την δεύτερη θέση μεταξύ των καλλιεργουμένων στην χώρα μας ποικιλιών αμπέλου που προορίζονται για οινοποίηση.

Είναι ποικιλία ζωηρή και παραγωγική, παρατηρούνται 1-2 σταφύλια ανά καρποφόρο βλαστό. Το σταφύλι είναι μέτριο ως μεγάλο (με μέσο βάρος τα 500 gr), κυλινδροκωνικού σχήματος και μέτριας πυκνότητας. Η ράγα είναι μετρίου μεγέθους, σφαιρική, με φλοιό μέτρια λεπτό, ροδόλευκου έως ερυθρορόδινου χρωματισμού και σάρκα μαλακή έως τραγανή (ανάλογα με τον κλώνο), εύχυμη, γλυκιά, μέτρια έως ικανοποιητική αρωματική ένταση με 2-4 γίγαρτα. Οι ράγες

αποτελούν το 88-95% του βάρους των σταφυλιών, ενώ οι φλοιοί και τα γίγαρτα το 9-11% του βάρους των ραγών.

Η πλήρης ωρίμανση των σταφυλιών στην περιοχή της Αττικής παρατηρείται κατά το πρώτο δεκαπενθήμερο του Σεπτεμβρίου.

Το συνηθέστερο σύστημα μόρφωσης που χρησιμοποιείται στους παλαιότερους αμπελώνες είναι το κυπελλοειδές. Στους νεώτερους συναντάμε γραμμοειδή σχήματα και κυρίως το αμφίπλευρο Royat. Το κλάδεμα καρποφορίας που δέχεται είναι βραχύ, στα 2-3 μάτια. Η παραγωγή κυμαίνεται στα κυπελλοειδή από 800-1200 Kgr ανά στρέμμα και στο αμφίπλευρο Royat στα 2000-2500 Kgr ανά στρέμμα. Όταν χρησιμοποιούνται τα γραμμοειδή σχήματα μόρφωσης θα πρέπει να δίνεται μεγάλη προσοχή στο ύψος των αποδόσεων, ιδιαίτερα στις πεδινές περιοχές, όταν η παραγωγή ξεπερνά τα 2000 Kgr ανά στρέμμα αρχίζουν να παρουσιάζονται προβλήματα στην ωρίμανση των σταφυλιών.

Τα σταφύλια έχουν χαμηλή περιεκτικότητα σε σάκχαρα και αρωματικά συστατικά και οι ράγες δεν αποκτούν το χαρακτηριστικό ρόδινο της ποικιλίας, με αποτέλεσμα την υποβάθμιση της παραγωγής. Τέτοια προβλήματα πρέπει να αντιμετωπίζονται με έγκαιρο αραίωμα φορτίου και κατάλληλη προσαρμογή του βλαστικού τείχους. Είναι ποικιλία ευαίσθητη στον περονόσπορο, καθώς και στην ανθόρροια (πρέπει να κορφολογείται έγκαιρα με την έναρξη της άνθισης). Αγαπάει τη σκιά και δεν πρέπει να εκτίθεται άμεσα στον ήλιο ιδιαίτερα στην ωρίμανση, γιατί η ζέστη προκαλεί φανερές ζημιές (εγκαύματα) στα φύλλα, αλλά κυρίως στα σταφύλια. Πολύ καλή προσαρμογή και απόδοση σε ποσότητα και ποιότητα έχει στην περιοχή του Δαμασίου (Τιρνάβου) Λάρισας. Από τον Ροδίτη παράγονται εκλεκτά ξηρά κρασιά, λευκά και ροζέ καθώς και ρετσίνες που χαρακτηρίζονται από την υψηλή περιεκτικότητα σε οινόπνευμα (12,5-13 vol %).

3.5 Οι παράγοντες που επηρεάζουν την ωρίμανση και την ποιότητα των σταφυλιών

Οι παράγοντες που επηρεάζουν, τόσο την ωρίμανση, όσο και την ποιότητα των σταφυλιών, διακρίνονται σε σταθερούς και σε μεταβλητούς.

3.5.1 Σταθεροί παράγοντες

Στην πρώτη κατηγορία περιλαμβάνονται :

- Η ποικιλία της αμπέλου

Είναι ο κύριος παράγοντας που καθορίζει το χρόνο ωρίμανσης των σταφυλιών και την ποιότητα του κρασιού. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε ποικιλίας συνοδεύουν το φυτό, όπου και αν καλλιεργείται, αλλά είναι πιο έντονα στον τόπο καταγωγής τους. Για το λόγο αυτό παρόλο που οι επιστήμονες σήμερα ελέγχουν απόλυτα τις συνθήκες που επηρεάζουν την ποιότητα των κρασιών, δεν είναι πάντα δυνατόν να μεταφερθεί το δυναμικό μιας ποικιλίας από την περιοχή της καταγωγής της σε μια άλλη περιοχή.

- Το υποκείμενο

Είναι το ένριζο τμήμα του φυτού, πάνω στο οποίο εμβολιάζεται η επιθυμητή ποικιλία. Η χρησιμοποίηση υποκειμένου, διαφορετικού από το υπέρκειο φυτό είναι αναγκαία για λόγους αυτοπροστασίας του φυτού από διάφορες προσβολές. Σε όλες τις περιπτώσεις είναι αναγκαία η ύπαρξη συμφωνίας υποκειμένου και εμβολίου.

- Ηλικία του φυτού

Τα ηλικιωμένα φυτά της αμπέλου δίνουν εκλεκτότερο προϊόν, σε σχέση με τα νεαρά. Επίσης είναι καλύτερα προσαρμοσμένα στο έδαφος λόγω του ανεπτυγμένου ριζικού τους συστήματος που τα κάνει να μην είναι ευαίσθητα στις απότομες μεταβολές των κλιματολογικών παραγόντων, όπως είναι θερμοκρασία και η ξηρασία.

- Το κλίμα

Με τον όρο «κλίμα» δεν εννοούμε την εναλλαγή των καιρικών συνθηκών, αλλά την κατηγορία κλίματος (εύκρατο, ηπειρωτικό, τροπικό, θερμό, βόρειο κ.λπ.). Η άμπελος έχει την ικανότητα προσαρμογής τόσο στα σχετικά ζεστά, όσο και στα σχετικά κρύα κλίματα. Ωστόσο η καλλιέργειά της ενδείκνυται να γίνεται σε εύκρατα κλίματα.

- Το έδαφος

Το έδαφος επηρεάζει την ωρίμανση και την ποιότητα του σταφυλιού. Η επίδρασή του εξαρτάται από την σύστασή του, το ανάγλυφό του, την έκθεσή του και την ικανότητά του για θέρμανση. Η σπουδαιότητα που παρουσιάζει το έδαφος τόσο στην κλιμάκωση του τρυγητού, όσο και στην ποιότητα του κρασιού, καθιστά χρήσιμη την ύπαρξη ενός εδαφολογικού και ενός υψομετρικού χάρτη σε κάθε αμπελουργική περιοχή.

3.5.2 Μεταβλητοί παράγοντες

Στην δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνονται

- Οι καιρικές συνθήκες

Οι διακυμάνσεις της θερμοκρασίας, της ηλιοφάνειας και της υγρασίας που

παρατηρούνται από την μια χρονιά στην άλλη στην ίδια αμπελουργική περιοχή συμβάλλουν στον καθορισμό των millesimes (χρονιές με εξαιρετική ποιότητα πρώτης ύλης).

- Αποστάσεις φύτευσης

Η μεταξύ των πρέμνων απόσταση ρυθμίζει την ποσότητα των θρεπτικών συστατικών και του νερού, που έχει στην διάθεσή του το φυτό. Όσο περισσότερος όγκος ανήκει στο ριζικό σύστημα του φυτού, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η ανάπτυξή του.

- Οι καλλιεργητικές τεχνικές

Σ' αυτές ανήκουν η περιποίηση του εδάφους, η λίπανση, η άρδευση, το κλάδεμα κ.λπ. Έχουν όμως ως αποτέλεσμα την καθυστέρηση της ωρίμανσης και την υποβάθμιση της ποιότητας του παραγόμενου κρασιού.

- Οι ασθένειες

Ένας άλλος αστάθμητος παράγοντας που επηρεάζει την ποιότητα και την ωρίμανση της πρώτης ύλης, είναι η υγιεινή κατάσταση του πρέμνου. Οι διάφορες προσβολές της αμπέλου μπορούν να επηρεάσουν άμεσα ή έμμεσα την παραγωγή, τόσο ποιοτικά όσο και ποσοτικά. Ωστόσο κανένας από τους παραπάνω παράγοντες δεν έχει περισσότερη σημασία από τους άλλους. Η επίτευξη της υψηλής ποιότητας στο κρασί περνάει μόνο μέσα από την ευνοϊκή σύμπραξη όλων των παραπάνω παραγόντων.

3.6 Ωρίμανση των σταφυλιών – Τρυγητός

Η κατάσταση της ωριμότητας των σταφυλιών είναι από τους σπουδαιότερους παράγοντες που θα επηρεάσουν την ποιότητα της παραγόμενης ρετσίνας.

Μια καλή σταφυλοχρονιά θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από ζεστά και ξηρά καλοκαίρια. Σε αντίθετη περίπτωση η ποιότητα της παραγόμενης ρετσίνας θα είναι τουλάχιστον μέτρια με περιορισμένες αξιώσεις.

Είναι πολύ σπουδαίο να γνωρίζει ο παραγωγός σε συνεργασία με τον οινολόγο τι συμβαίνει κατά την διάρκεια της ωρίμανσης του σταφυλιού, δηλαδή να ξέρουν ποια βιοχημικά φαινόμενα και ποιοι μηχανισμοί μπαίνουν σε λειτουργία για να μπορούν να τα παρακολουθούν και να επεμβαίνουν έγκαιρα, όταν κρίνεται σκόπιμο.

3.6.1 Πορεία ωρίμανσης

Η ωρίμανση των σταφυλιών χωρίζεται σε τέσσερα στάδια ή περιόδους Το στάδιο του πράσινου σταφυλιού ή της άγουρης ράγας. Η περίοδος αυτή αρχίζει από τον σχηματισμό του καρπού και φθάνει ως τον περκασμό, δηλαδή ως την στιγμή που η ράγα αρχίζει να γυαλίζει και να αλλάζει χρώμα. Σε όλη αυτή την περίοδο οι ράγες είναι πράσινες λόγω της άφθονης χλωροφύλλης που υπάρχει στο φλοιό τους, έχουν σκληρή υφή και αναπτύσσονται αργά. Στο στάδιο αυτό οι ράγες λειτουργούν σαν τα φύλλα αφομοιώνοντας τον άνθρακα και συνθέτοντας μέρος από τα απαραίτητα για την ανάπτυξή τους συστατικά. Ο βόστρυχας (τσαμπί) παίρνει τις οριστικές του διαστάσεις, ενώ οι ράγες αποκτούν τα πρώτα σάκχαρα. Συγχρόνως συσσωρεύονται τα οργανικά οξέα στο σταφύλι, που ανέρχονται σε 20-25 gr/1000gr.

3.6.1.1 Το στάδιο του περκασμού

Η περίοδος αυτή αρχίζει με την αλλαγή του χρώματος της ράγας, η οποία φουσκώνει και γίνεται ελαστική. Τα γίγαρτα αλλάζουν όψη και δομή. Έτσι το πράσινο χρώμα των ραγών στις λευκές ποικιλίες περνάει στο κίτρινο. Η αλλαγή αυτή του χρώματος είναι πολύ απότομη μια ράγα παίρνει χρώμα σε μια ημέρα. Στο σύνολο των ραγών όμως μιας περιοχής ο περκασμός ολοκληρώνεται περίπου σε δέκα πέντε ημέρες. Επίσης η απότομη συσσώρευση των σακχάρων στη ράγα προκαλεί οσμωτική έλξη του νερού με αποτέλεσμα την γρήγορη διόγκωση των ραγών και την σημαντική μείωση της οξύτητας

3.6.1.2 Το στάδιο της ωρίμανσης

Η περίοδος αυτή εκτείνεται από τον περκασμό μέχρι την πλήρη ωρίμανση και διαρκεί 40-50 ημέρες. Ωρίμανση ορίζεται η χρονική στιγμή που ο μέσος όγκος των ραγών είναι μέγιστος. Μπορεί ακόμα να οριστεί με βάση την χρονική στιγμή κατά την οποία τα σάκχαρα φτάνουν στην μέγιστη περιεκτικότητα. Στο σταφύλι διακρίνουμε δύο είδη ωριμότητας, τη φυσιολογική ή βιολογική ωριμότητα των γιγάρτων και τη βιομηχανική ή ωριμότητα της σάρκας των ραγών. Για την οινολογία όμως, δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον καμία από τις δύο, αλλά μια Τρίτη, η τεχνολογική ωριμότητα. Αυτή αντιστοιχεί στη στιγμή που το σταφύλι μιας ποικιλίας δίνει γλεύκος, του οποίου η χημική σύσταση είναι κατάλληλη για τον τύπο του οίνου που πρόκειται να παρασκευαστεί.

3.6.1.3 Το στάδιο υπερωρίμανσης

Η περίοδος αυτή ακολουθεί την φάση της ωριμότητας κατά την οποία το σταφύλι ζει με τα αποθέματά του, χωρίς να δέχεται πρακτικά τίποτα από το φυτό.

Εν τούτοις η διαπνοή του βότρυ συνεχίζεται, με αποτέλεσμα την αφυδάτωση των ραγών και την συγκέντρωση των σακχάρων του γλεύκους που προκύπτει από αυτές. Αν η υπερωρίμανση συνεχιστεί για μεγάλο χρονικό διάστημα, τελειώνει με την συρρίκνωση της ράγας και με την νέκρωση όλων των ιστών της. Τα γίγαρτα βέβαια, διατηρούν την βλαστική τους ικανότητα. Πολλές φορές σε περιοχές με ιδιαίτερα κλιματολογικά χαρακτηριστικά, η υπερωρίμανση των σταφυλιών συμπληρώνεται και επιταχύνεται από την ευγενή σήψη, που προκαλείται με την παρέμβαση του μύκητα Botrytis Cinerea.

3.6.2 Φαινόμενα που συμβαίνουν κατά την πορεία της ωρίμανσης

Τα κυριότερα φυσικοχημικά φαινόμενα που συμβαίνουν κατά την διάρκεια της ωρίμανσης και παρουσιάζουν οινολογικό ενδιαφέρον είναι τα εξής :

- Η διόγκωση των ραγών
- Η συσσώρευση των σακχάρων
- Η μείωση της οξύτητας
- Ο σχηματισμός των χρωστικών και των ταννίνων
- Ο σχηματισμός των αρωματικών συστατικών κ.α.

3.6.3 Περιεκτικότητα ώριμου σταφυλιού

Το ώριμο σταφύλι περιέχει :

Νερό περίπου 75-80 %

Σάκχαρα 15-25 % (φρουκτόζη και γλυκόζη)

Αζωτούχες ουσίες 1 % (κυρίως στο φλοιό)

Τρυγικό οξύ και μηλικό οξύ 3 – 8 % περίπου

Χρωστικές ουσίες

Αρωματικές ουσίες

Βιταμίνες, όπως A, B, C, PP, K κ.λπ.

Ραδιενέργεια : Τα πολύ φρέσκα σταφύλια είναι πολύτιμα ραδιενεργά.

3.6.4 Τρυγητός

«Θέρος τρύγος πόλεμος» μ' αυτή τη φράση συνηθίζουν να χαρακτηρίζουν τον σκληρό αγώνα του αμπελουργού, κατά την συλλογή των καρπών του αμπελιού, κι αυτό γιατί κατά τις ημέρες αυτές δεν περισσεύει χρόνος για ξεκούραση και η σωματική καταπόνηση θυμίζει συνθήκες μάχης. Σήμερα όμως ο τρύγος έχει χάσει την οικογενειακή μορφή που είχε παλαιότερα (κούραση, αλλά και σωστό πανηγύρι) και γίνεται συνήθως με την απασχόληση εργατικού προσωπικού.

3.6.4.1 Κατάλληλος χρόνος τρυγητού

Όσο ωριμάζει το σταφύλι τόσο πιο ευαίσθητο γίνεται και κινδυνεύει να

προσβληθεί από μικροοργανισμούς. Οι παραγωγοί βρίσκονται πάντα αντιμέτωποι με το φόβο μιας καταστροφής από μετεωρολογικά φαινόμενα. Πολύ σημαντικός επομένως, είναι ο σωστός προσδιορισμός του κατάλληλου χρόνου τρυγητού, ο οποίος είναι και καθοριστικός παράγοντας για την καλή ποιότητα και τη γευστική ισορροπία του προϊόντος.

Οι παράγοντες που καθορίζουν την έναρξη του τρύγου είναι η περιεκτικότητα σε αλκοόλη και η οξύτητα που χρειάζεται να έχει η ρετσίνα.

Τα σταφύλια είναι ώριμα όταν το πηλίκο των σακχάρων προς την ολική οξύτητα, δηλαδή ο δείκτης ωρίμανσης βρίσκεται σε επιθυμητά επίπεδα. Θεωρούνται δε ώριμα, όταν ο δείκτης ωρίμανσης είναι 20-35.

Κατά την ωρίμανση χάνουν την αρχική ακαμψία τους και γίνονται χαλαρά. Ο μίσχος και ο βόστρυχας ξυλοποιούνται και οι ράγες αποχωρίζονται εύκολα. Η γεύση γίνεται γλυκιά. Τα κουκούτσια ξεχωρίζουν εύκολα από τη σάρκα. Η επιδερμίδα παίρνει χρώμα χρυσοκίτρινο. Οι ράγες μαλακώνουν και ο φλοιός τους γίνεται πιο ελαστικός και διαφανής.

Ο τρύγος προσδιορίζεται ως εξής :

Be = 11 – 11,5 ή Brix = 20,2 – 21,0

Ειδικό βάρος = 1,083 – 1,087

Μεγάλη σημασία κατά την ημερομηνία έναρξης του τρύγου έχει η ενεργή οξύτητα (PH) σε συνδυασμό με την ολική οξύτητα του γλεύκους.

Στα γλεύκη κατά την ωρίμανση, συνήθως το PH είναι 3,2 – 3,5 και η ολική οξύτητα 6-8 gr/lt.

Όταν ο τρύγος γίνει πριν από την ωρίμανση το γλεύκος δεν είναι αρκετά πλούσιο σε σάκχαρα και η οξύτητα του είναι αυξημένη. Εάν πάλι τα σταφύλια είναι πολύ ώριμα, το γλεύκος θα περιέχει πολλά σάκχαρα, αλλά ελαττωμένη

οξύτητα. Το επιθυμητό είναι τα σάκχαρα και η οξύτητα να βρίσκονται σε αρμονία μεταξύ τους.

Οι αμπελουργοί αντιλαμβάνονται εμπειρικά την ωρίμανση των σταφυλιών, αλλά το καλύτερο είναι να παρακολουθείται η ωρίμανση με τον προσδιορισμό των σακχάρων και των οξέων, για να καθοριστεί η κατάλληλη ημερομηνία έναρξης του τρυγητού.

Μεταξύ των μεθόδων που προσδιορίζουν την περιεκτικότητα του γλεύκους σε σάκχαρα, είναι η πυκνομετρική και η σακχαροδιαθλασιμετρική μέθοδος.

- Πυκνομετρική μέθοδος

Η πρώτη γίνεται με τα πυκνόμετρα. Μ' αυτά γίνεται μέτρηση της συγκέντρωσης των σακχάρων του γλεύκους σε βαθμούς μπωμέ (ΒΕ). Τα πυκνόμετρα είναι ρυθμισμένα στους 15° C.

- Σακχαροδιαθλασιμετρική μέθοδος

Η δεύτερη γίνεται με τα σακχαροδιαθλασίμετρα και είναι ακριβέστερη και ταχύτερη. Το όργανο είναι ρυθμισμένο στους 20° C. Όταν όμως οι μετρήσεις γίνονται σε διαφορετική θερμοκρασία, πρέπει να γίνει διόρθωση από τον πίνακα που συνοδεύει το όργανο.

Το σακχαροδιαθλασίμετρο είναι βαθμολογημένο σε βαθμούς Brix = 1% σάκχαρο κατά βάρος, οπότε μας δίνει την περιεκτικότητα του γλεύκους σε σάκχαρα ή σε ενδείξεις διάθλασης και με την βοήθεια των πινάκων μας δίνει τα σάκχαρα κατά βάρος.

Για τον προσδιορισμό των σακχάρων αρκούν 1-2 σταγόνες γλεύκους. Η μέτρηση είναι πιο αντικειμενική όταν το δείγμα που χρησιμοποιείται είναι αντιπροσωπευτικό.

Γίνεται δειγματοληψία κόβοντας 250 ρόγες από 250 κλήματα από σταφύλια που βρίσκονται σε διαφορετικό ύψος από το έδαφος και με διαφορετικό προσανατολισμό. Για να είναι πλήρης η παρακολούθηση της εξέλιξης της ωρίμανσης των σταφυλιών, η δειγματοληψία γίνεται δύο φορές την εβδομάδα στην αρχή της ωρίμανσης, ενώ προς το τέλος, δηλαδή τις δύο τελευταίες εβδομάδες, γίνεται σε συχνότερα χρονικά διαστήματα. Οι δειγματοληψίες γίνονται την ίδια περίπου ώρα της ημέρας για να αποφεύγονται σφάλματα από την επίδραση των κλιματολογικών στοιχείων. Το δείγμα του γλεύκους πρέπει να καθαρίσει με διήθηση.

Η δειγματοληψία και η ανάλυση ξεκινά από την περίοδο αλλαγής του χρώματος των σταφυλιών και συγκρίνεται με δεδομένα παλαιότερων ετών για την ίδια περιοχή, σε συνάρτηση με τις κλιματολογικές συνθήκες, για τον ακριβή προσδιορισμό της ημέρας τρυγητού.

Η κατάσταση ωρίμανσης του σταφυλιού τη στιγμή του τρυγητού είναι από τους κυριότερους παράγοντες που επιδρούν στην πορεία της οινοποίησης. Για το λόγο αυτό η προετοιμασία του οινολόγου για την οινοποίηση αρχίζει με τον έλεγχο της πορείας ωρίμανσης των σταφυλιών στον αμπελώνα.

Εάν κατά την περίοδο του τρύγου έχει βροχή, ξεπλένεται μεγάλη ποσότητα ζυμομυκήτων και πρέπει να περάσουν λίγες ημέρες, ώστε να επανέλθουν οι ζυμομύκητες σε επιθυμητά επίπεδα και κατόπιν να αρχίσει ο τρυγητός. Αυτό βέβαια ισχύει για την περίπτωση της φυσικής και όχι της ελεγχόμενης ζύμωσης. Επίσης με τη βροχή μειώνονται τα σάκχαρα, με αποτέλεσμα το γλεύκος να έχει λίγους βαθμούς μπώμε. Ως εκ τούτου πρέπει να αυξηθούν τα σάκχαρα και κατόπιν να αρχίσει ο τρυγητός.

Κατά τις τρεις τελευταίες εβδομάδες πριν τη συγκομιδή, αποφεύγεται η χρήση

φυτοφαρμάκων, γιατί το κρασί κινδυνεύει από τα υπολείμματα τους και από ανεπιθύμητες χημικές αντιδράσεις κατά τη ζύμωση.

Είναι λοιπόν εξαιρετικά δύσκολη υπόθεση η τελική επιλογή της ημερομηνίας έναρξης του τρυγητού, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τη χρονική διάρκεια που μεσολαβεί έως τη συγκομιδή όλων των σταφυλιών. Είναι κατά κάποιο τρόπο επιλογή των συστατικών, που περιέχει το σταφύλι εκείνη τη στιγμή και φυσικά συνάρτηση του τύπου κρασιού που πρόκειται να παραχθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΡΕΤΣΙΝΑΣ

4.1 Η συγκομιδή και μεταφορά των σταφυλιών στο οινοποιείο

Κατά τη συγκομιδή των σταφυλιών πρέπει να συλλέγονται τέλεια τσαμπιά, ώριμα και υγιή. Τα εργαλεία κοπής (ψαλίδια, μαχαίρια) πρέπει να είναι απολυμασμένα. Επίσης χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή :

α) Στην απομάκρυνση των φύλλων και των προσβεβλημένων σταφυλιών

β) Στη μεταφορά των σταφυλιών σε μικρά πλαστικά ή ξύλινα κιβώτια για τον καλό αερισμό και για την αποφυγή κάθε έκθλιψής τους.

γ) Στη γρήγορη μεταφορά στο οινοποιείο προς αποφυγή της έναρξης της ζύμωσης ή κάθε οξείδωσης.

Η σωστή μεταχείριση των σταφυλιών μειώνει τα προβλήματα στον παραγόμενο οίνο.

Η θείωση της σταφυλομάζας στον αμπελώνα, για την Παρασκευή ρετσίνας, δεν ενδείκνυται, γιατί μπορεί μεν να την προστατεύει από την οξείδωση, ταυτόχρονα όμως ευνοεί την εκχύλιση, που δεν είναι επιθυμητή

Κατά τον τρύγο σημειώνονται ορισμένα στοιχεία, τα οποία είναι απαραίτητα για τη σύγκριση παλαιότερων ετών και τον προσδιορισμό του τρύγου. Αυτά είναι:

- Βάρος σταφυλιών
- Περιεκτικότητα σακχάρων
- Ολική οξύτητα και ενεργή οξύτητα
- Καιρικές συνθήκες και
- Φυτοπαθολογική κατάσταση πρώτης ύλης

Σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2729/2000 της Επιτροπής της 14-12-2000 (βλέπε παράρτημα ΙΙΙ σελ. 11 από 12) για τη δειγματοληψία σταφυλιών ορίζεται :

- Κάθε δείγμα να περιλαμβάνει τουλάχιστον δέκα κιλά ώριμα υγιή σταφύλια της ίδιας ποικιλίας αμπέλου. Η δειγματοληψία πρέπει να αποφεύγεται την αυγή και μετά από βροχή. Τα σταφύλια δεν πρέπει να έχουν εξωτερική υγρασία και λαμβάνονται όπως είναι.

  Η δειγματοληψία γίνεται κατά την περίοδο του τρύγου και πρέπει τα σταφύλια που κόβονται να είναι αντιπροσωπευτικά του συνόλου του αμπελώνα. Το δείγμα των νωπών σταφυλιών που έχει ληφθεί με τον τρόπο αυτό και έχει μετατραπεί σε γλεύκος μπορεί να διατηρηθεί μέχρι την οινοποίησή του στην κατάψυξη.

  Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν για τα δείγματα που λαμβάνονται στο έδαφός τους ελάχιστες ποσότητες που υπερβαίνουν τα δέκα κιλά, όταν αυτό δικαιολογείται από τις ανάγκες της επιστημονικής συνεργασίας μεταξύ διαφόρων εργαστηρίων.
- Κατά τη δειγματοληψία καταρτίζεται αναγνωριστικό δελτίο. Αυτό περιλαμβάνει ένα μέρος Ι που αφορά τη δειγματοληψία σταφυλιών και ένα μέρος ΙΙ που αφορά την οινοποίηση. Το δελτίο αυτό διατηρείται με το δείγμα

και το συνοδεύει σε όλες τις μεταφορές. Κάθε φορά που γίνεται επεξεργασία του δείγματος ενημερώνεται και το δελτίο.

4.2 Γλευκοποίηση

Φτάνοντας τα σταφύλια στο οινοποιείο (το οποίο πρέπει να έχει μεγάλο αύλιο χώρο για τη συγκέντρωση των μεταφορικών μέσων την εποχή της παραλαβής των σταφυλιών) ρίχνονται στη σταφυλοδόχο. Αυτή βρίσκεται σε στεγασμένο χώρο για την αποφυγή της έκθεσης των σταφυλιών στον ήλιο ή σε τυχόν βροχές.

Ακολούθως τα σταφύλια ζυγίζονται στις πλάστιγγες του οινοποιείου που βρίσκονται συνήθως στη είσοδο και κατόπιν περνούν από την τράπεζα διαλογής, διαδικασία απολύτως αναγκαία για την ποιοτική διαλογή της πρώτης ύλης. Σταφύλια με σημαντικά προβλήματα στη φυσική και υγιεινή τους κατάσταση (χτυπήματα, εγκαύματα, προσβολή από ασθένειες) διαχωρίζονται σχολαστικά επειδή προκαλούν ποιοτική υποβάθμιση του τελικού προϊόντος.

Εν συνεχεία τα σταφύλια πέφτουν σε μία σταφυλοδόχο και ακολουθούν οι διαδικασίες οινοποίησης.

Η μηχανική διαδικασία που απαιτείται για την παραλαβή του γλεύκους περιλαμβάνει τα εξής στάδια :

- Έκθλιψη των ραγών (foulage)
- Απορράγιση ή αποβοστρύχωση (éraflage)
- Στράγγιση ή προπίεση του γλεύκους (égouttage)
- Πίεση των στεμφύλων (pressurage)

4.2.1 Έκθλιψη των ραγών (foulage)

Η έκθλιψη των ραγών γίνεται στον θλιπτήρα ή σπαστήρα με σκοπό τη θραύση του φλοιού της ράγας και την απελευθέρωση της σάρκας και του χυμού. Η έκθλιψη αυτή γίνεται χωρίς την αφαίρεση των βοστρύχων, αφενός μεν γιατί η αποβοστρύχωση αυξάνει ανεπιθύμητα την ποσότητα της οινολάσπης, αφετέρου δε γιατί η ύπαρξη των βοστρύχων διευκολύνει τον διαχωρισμό του γλεύκους κατά την πίεση της σταφυλομάζας. Τα στέμφυλα εξάλλου στην παραγωγή ρετσίνας απομακρύνονται ευθύς εξαρχής και παραμένει προς ζύμωση μόνο το γλεύκος.

2.2 Απορράγιση ή αποβοστρύχωση (éraflage)

Κατά την αποβοστρύχωση αφαιρούνται και απομακρύνονται οι βόστρυχες και παραμένουν για οινοποίηση οι ράγες και ο χυμός που προέρχεται από την έκθλιψη των ράγων.

Η επεξεργασία γίνεται στα απορραγιστήρια ή εκραγιστήρια τα οποία είναι συνήθως συνδεδεμένα με τα θλιπτήρια.

Με το πέρασμα των σταφυλιών από τα απορραγιστήρια οι ράγες και ο χυμός προωθούνται προς τα πιεστήρια ενώ οι βόστρυχοι στραγγίζονται και εξέρχονται από το μπροστινό μέρος του απορραγιστηρίου.

Μ' αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται η μείωση του όγκου των απαιτούμενων δεξαμενών ζύμωσης και ο περιορισμός του όγκου των στεμφύλων, καθότι οι βόστρυχες αποτελούν το 3-7 % σε βάρος της σταφυλόμαζας και το 15-30 % σε όγκο.

Η ρετσίνα βελτιώνεται, μειώνεται η στυφή γεύση και ο χορτώδης χαρακτήρας αυτής.

Αυξάνεται ο αλκοολομετρικός τίτλος γιατί ο βόστρυχας απορροφά αλκοόλη και δίνει νερό. Με την αποβοστρύχωση εξοικονομείται αλκοόλη 0,5% vol.

4.2.3 Στράγγιση ή προπίεση του γλεύκους

Στο στάδιο αυτό γίνεται ο διαχωρισμός του γλεύκους από τα στέμφυλα. Αυτό μπορεί να γίνει με δύο τρόπους : το στατικό διαχωρισμό ή στράγγιση και το μηχανικό διαχωρισμό ή προπίεση.

- Στατικός διαχωρισμός του γλεύκους ή στράγγιση.

Η σπασμένη σταφυλόμαζα τοποθετείται άμεσα σε χώρους (πχ ο κάδος ενός πιεστηρίου) οι οποίοι επιτρέπουν την απομάκρυνση του χυμού από το κάτω και πλάγιο μέρος αυτών μόνο με την επίδραση της βαρύτητας. Με τον τρόπο αυτό απομακρύνεται το 50% του συνολικού γλεύκους. Το γλεύκος αυτό περιέχει πολύ λίγες οινολάσπες, γιατί κατά το πέρασμά του ανάμεσα από τα στέμφυλα διηθείται. Είναι δυνατόν όμως κατά το διάστημα αυτό να γίνει εκχύλιση, των συστατικών των στερεών μερών του σταφυλιού και συχνά σπουδαία οξείδωση, η οποία εντοπίζεται τόσο στην επιφάνεια της σπασμένης σταφυλομάζας όσο και στο γλεύκος που εκκρέει. Γι' αυτό η εξαγωγή του γλεύκους πρέπει να γίνεται το γρηγορότερο δυνατό.

- Μηχανικός διαχωρισμός του γλεύκους ή προπίεση.

Η σπασμένη σταφυλομάζα τοποθετείται στους μηχανικούς διαχωριστές ή προπιεστήρια, τα οποία διακρίνονται σε :

- Διαχωριστές (στραγγιστήρια) με περιστρεφόμενο κύλινδρο
- Προπιεστήρια με ατέρμονα κοχλία.

Το παραλαμβανόμενο γλεύκος είναι 70-80% και πλούσιο σε λάσπη.

4.2.4 Πίεση των στεμφύλων (pressurage)

Αφού πλέον η σταφυλομάζα έχει υποστεί έκθλιψη και στράγγιση διοχετεύεται, με τη βοήθεια ειδικής αντλίας, στα πιεστήρια εντός των οποίων με πίεση γίνεται η απόσπαση του υπόλοιπου γλεύκους.

Υπάρχουν πιεστήρια κάθετα, οριζόντια ασυνεχή πιεστήρια και πνευματικά πιεστήρια.

Καλύτερα θεωρούνται τα ασυνεχή πιεστήρια, στα οποία επειδή η τροφοδότηση δεν είναι συνεχής, η συμπίεση γίνεται σε χαμηλές πιέσεις και σε χρονικό διάστημα συνολικής αποστράγγισης που καθορίζεται από τον οινολόγο ανάλογα με την τεχνολογική ωριμότητα των σταφυλιών.

Κατ' άλλους ενδεδειγμένη επιλογή θεωρείται η χρήση ασυνεχών πνευματικών πιεστηρίων.

Οποιοσδήποτε όμως τύπος πιεστηρίου κι αν χρησιμοποιηθεί μεγάλη σπουδαιότητα έχει η ταχύτητα πίεσης των σταφυλιών και ο περιορισμός του χρόνου που μεσολαβεί ανάμεσα στην έκθλιψη και την πίεση. Πρέπει με πολύ μικρή πίεση και σε σύντομο χρονικό διάστημα να γίνει εξαγωγή ποιοτικού γλεύκους.

Από το πιεστήριο το γλεύκος διοχευτεύεται στις δεξαμενές. Σαν ιδανικότερος τρόπος μεταφοράς κρίνεται η μεταφορά με βαρύτητα, όμως ο

σχεδιασμός και η εγκατάσταση του οινοποιείου έτσι ώστε όλες οι μετακινήσεις να λαμβάνουν χώρα με βαρύτητα αποφεύγοντας τη χρήση αντλιών, είναι ιδιαίτερα υψηλού κόστους και όχι πάντα εφικτά. Έτσι στα περισσότερα σύγχρονα οινοποιεία η μεταφορά του γλεύκους γίνεται μέσω αντλιών.

Με την είσοδο του στις δεξαμενές το γλεύκος φιλτράρεται (σίτα) με σκοπό την κατακράτηση τυχόν στερεών που έχουν περάσει στο γλεύκος (ρόγες, στέμφυλα κ.λπ). Η μεταφορά του γλεύκους στις δεξαμενές γίνεται με διαχωρισμό των πιέσεων :

- Το γλεύκος εκραγισμού χωρίς πίεση

Αποτελεί τον πρόρρωγο ο οποίος περιέχει λιγότερες ταννίνες. Είναι το 50-60% του γλεύκους και βρίσκεται κάτω από το φλοιό, στη χυμώδη ζώνη της σάρκας.

- Από τις πρώτες πιέσεις στα πιεστήρια λαμβάνουμε το γλεύκος που βρίσκεται στη μεσαία ζώνη της σάρκας. Αυτό περιέχει περισσότερα οξέα και σάκχαρα εν σχέση με τον πρόρρωγο, αλλά και λιγότερους ευγενείς οργανοληπτικούς χαρακτήρες. Η παραλαβή του γίνεται με μικρές πιέσεις
- Από τις δεύτερες πιέσεις παίρνουμε το γλεύκος, από την κεντρική ζώνη της σάρκας, που περιέχει τα λιγότερα σάκχαρα, τα περισσότερα οξέα, έχει τραχύτητα και λίγους οργανοληπτικούς χαρακτήρες.
- Από τις τελευταίες πιέσεις παίρνουμε το γλεύκος κατώτερης ποιότητας το οποίο δεν χρησιμοποιείται για την παραγωγή κρασιών.

4.3 Διόρθωση του γλεύκους

Η διόρθωση του γλεύκους γίνεται μετά την εξέταση του σακχάρου και της ολικής οξύτητας σε συνδυασμό με τον ευρεθέντα οινοπνευματικό βαθμό.

Για τη ρετσίνα ο οινοπνευματικός βαθμός πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 12-12,5 και ποτέ δεν πρέπει να ανεβαίνει πάνω από 13 βαθμούς.

4.3.1 Διόρθωση σακχαρικού τίτλου

Η διόρθωση του σακχαρικού τίτλου του γλεύκους για ελάττωση αυτού είναι απαραίτητη πολλές φορές, γιατί το θερμό κλίμα της Ελλάδας παράγει γλεύκη με μεγαλύτερη ποσότητα σακχάρων, ιδίως εάν προηγηθεί ζεστός καιρός πριν την ωρίμανση.

Για την παραγωγή ρετσίνας η ελάττωση του σακχάρου είναι απαραίτητη. Η ελάττωση γίνεται με προσθήκη στο υψηλόβαθμο σε σάκχαρα γλεύκος, άλλου χαμηλόβαθμου. Μ' αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται η μείωση της σακχαροπεριεκτικότητας.

Εάν το πρώτο γλεύκος περιέχει σάκχαρα 28% και το δεύτερο 18% και απαιτείται γλεύκος με σάκχαρα 21% τα ποσοστά υπολογίζονται με το τετράγωνο του Pearson

Τετράγωνο Pearson

γλεύκος Α 28% 3Α

21%

γλεύκος Β 18% 7Β

Δηλαδή πάνω αριστερά τοποθετείται το υψηλόβαθμο σε σάκχαρα γλεύκος, κάτω αριστερά το χαμηλόβαθμο σε σάκχαρα γλεύκος, στο κέντρο το ζητούμενο σε σάκχαρα γλεύκος. Η διαφορά 21-18=3% τοποθετείται πάνω δεξιά και η διαφορά 28-21=7% τοποθετείται κάτω δεξιά.

Έτσι υπολογίζονται οι αναλογίες για το επιθυμητό γλεύκος με 21% σάκχαρα, δηλαδή 3 μέρη από το γλεύκος Α και 7 μέρη από το Β. Σε αναλογία 100 ℓ λαμβάνονται 30 ℓ από το Α γλεύκος και 70 ℓ από το Β γλεύκος.

4.3.2 Διόρθωση της οξύτητας

Συνήθως το γλεύκος που προορίζεται για την Παρασκευή ρητινίτου οίνου τις περισσότερες φορές στερείται των απαραιτήτων οξέων και εκχυλισματικών υλών. Στις περιπτώσεις αυτές, κατά τις οποίες η οξύτητα του γλεύκους είναι μικρότερη από την επιθυμητή, λόγω της προχωρημένης ωρίμανσης της πρώτης ύλης, διορθώνεται.

Η αύξηση της οξύτητας επιβάλλεται όταν η ολική οξύτητα του γλεύκους είναι μικρότερη από 4 g/ℓ εκφρασμένη σε H_2SO_4 (θειϊκό οξύ) ή όταν το PH του γλεύκους είναι μεγαλύτερο από 3,6.

Το γλεύκος δεν παραμένει κάτω από αυτή την οξύτητα, αλλά ενισχύεται με την προσθήκη τρυγικού οξέος κυρίως και κιτρικού οξέος σε μικρότερη ποσότητα.

Επίσης εάν η οξύτητα είναι μεγαλύτερη από 5g/ℓ καταρρίπτεται στα επιθυμητά όρια.

Για την αύξηση της οξύτητας είναι προτιμότερη η φυσιολογική μέθοδος η οποία συνίσταται σε ανάμειξη του φτωχού σε οξύτητα γλεύκους, με άλλο πλούσιο

σε οξύτητα. Ένας άλλος τρόπος είναι η προσθήκη άγουρων σταφυλιών και αποτελεί την πιο ενδεδειγμένη μέθοδο αύξησης της οξύτητας.

Ο συνηθέστερος όμως τρόπος αύξησης της οξύτητας είναι η προσθήκη στο γλεύκος οξέων.

Τα χρησιμοποιούμενα, για το λόγο αυτό, οξέα είναι όπως προαναφέρθηκε κατά πρώτο λόγο το τρυγικό και κατά δεύτερο το κιτρικό οξύ.

Το τρυγικό οξύ, επειδή προέρχεται από τα προϊόντα κατεργασίας των σταφυλιών, αφομοιώνεται απολύτως στο γλεύκος και συμπληρώνει τελείως την έλλειψη αυτού, το κιτρικό δε οξύ προσθέτει στο παρασκευαζόμενο κρασί, απαλότητα και δροσερότητα στη γεύση.

Η κοινοτική νομοθεσία προβλέπει την αύξηση της οξύτητας των σταφυλιών, του γλεύκους και των νέων οίνων που βρίσκονται σε ζύμωση. Απαγορεύεται όμως η αύξηση της οξύτητας σε γλεύκη που έχουν εμπλουτιστεί με σάκχαρα και σε τελειωμένους οίνους (κανονισμός <ΕΚ> αριθ. 1493/1999, παράρτημα IV, σελ. 51, 52 από 57).

Για την αύξηση της οξύτητας του γλεύκους κατά 1gr/ℓ σε τρυγικό οξύ, χρειάζεται θεωρητικά η προσθήκη 1,5g/ℓ περίπου τρυγικό οξύ, από το κιτρικό οξύ δε επειδή αυτό αναλογεί σε 1,17 gr τρυγικού οξέος χρειάζεται λίγο μεγαλύτερη ποσότητα.

Στην πράξη όμως η προσθήκη τρυγικού οξέως κατά 1,5g/ℓ δεν αυξάνει την ολική οξύτητα του γλεύκους κατά 1g/ℓ, ούτε και είναι δυνατόν να καθοριστεί το ποσοστό ακριβώς. Για το λόγο αυτό, οι ποσότητες του τρυγικού οξέος που προστίθενται για να επιτευχθεί η οξύτητα ενός κανονικού γλεύκους, δεν υπολογίζονται με μαθηματικό τρόπο αλλά περιορίζονται σε 0,5-1 g/ℓ.

Αυτό εξαρτάται και από το PH του γλεύκους. Αν το PH είναι περισσότερο του 3,5 το τρυγικό οξύ μετατρέπεται σε όξινο τρυγικό κάλιο και καθιζάνει.

Η αύξηση της οξύτητας του γλεύκους γίνεται κυρίως με την προσθήκη τρυγικού και όχι κιτρικού οξέος.

Το τρυγικό οξύ, επειδή προέρχεται από παραπροϊόντα του κρασιού και υπάρχει στο γλεύκος σε ελεύθερη και ενωμένη μορφή αφομοιώνεται απολύτως και δεν γίνεται οργανοληπτικά αντιληπτό.

Εν τούτοις η προσθήκη τρυγικού οξέος δεν μπορεί να είναι απεριόριστη. Το ποσό του τρυγικού οξέος που χρησιμοποιείται για την αύξηση της οξύτητας του γλεύκους δεν επιτρέπεται να επεμβαίνει κατ' ανώτατο όριο το ποσοστό των 2g/ℓ. Μεγαλύτερη προσθήκη τρυγικού οξέος προκαλεί δριμύτητα στη γεύση.

Η προσθήκη του τρυγικού οξέος γίνεται στην αρχή της ζύμωσης αφού διαλυθεί σε ζεστό νερό.

4.4 Προσθήκη Ταννίνης

Στα ελληνικά λευκά γλεύκη και κυρίως της περιφέρειας Αττικής που προορίζονται για Παρασκευή ρητινίτη οίνου, η ταννίνη που υπάρχει είναι ελάχιστη.

Για την αναπλήρωση αυτής της ελλείψεως συνήθιζαν παλιότερα να προσθέτουν στο γλεύκος, στην αρχή της ζύμωσης, ταννίνη σε αναλογία 0,1–0,2‰, πιστεύοντας ότι βελτιώνει τη ζύμωση του γλεύκους.

Σήμερα όμως έχει αποδειχθεί ότι η προσθήκη ταννίνης κάνει το κρασί στυφό και ευαίσθητο στην οξείδωση.

4.5 Επεξεργασία του γλεύκους πριν από τη ζύμωση ή προστασία του γλεύκους από τις οξειδώσεις.

Στα σταφύλια υπεύθυνες για τις οξειδώσεις ενζυματικής φύσης είναι η τυροσινάση, οξειδωτικό ένζυμο που βρίσκεται στα στερεά μέρη της ρόγας και το πέρασμα της στο γλεύκος είναι συνέπεια της λιγότερο ή περισσότερο βίαιης κατεργασίας του σταφυλιού και η λακάση που υπάρχει στα προσβληθέντα από φαιά σήψη σταφύλια.

Η σημασία των φαινομένων οξείδωσης είναι ίδια τόσο για τα σάπια όσο και για τα υγιή σταφύλια. Οι κυριότερες μέθοδοι προστασίας από τις οξειδώσεις είναι οι εξής :

4.5.1 Θείωση (sulfitage)

Η θείωση είναι απαραίτητη στην παραγωγή ρετσίνας, επειδή υπάρχουν ελάχιστες ποσότητες φαινολικών ενώσεων στο γλεύκος, οι οποίες το προστατεύουν από τα οξειδωτικά φαινόμενα. Έτσι η θείωση αποτελεί μια ικανοποιητική λύση προστασίας από τις οξειδώσεις.

Οι ποσότητες του SO_2 που χρησιμοποιούνται κατά την γλευκοποίηση είναι από 6 - 8 gr/hl για τα υγιή σταφύλια και από 10 -12 gr/hl στα προσβεβλημένα από σήψη.

Υψηλές θερμοκρασίες του γλεύκους απαιτούν υψηλότερες δόσεις θειώδη ανυδρίτη.

Ο θειώδης ανυδρίτης είναι το διοξείδιο του θείου (SO_2) και χρησιμοποιείται για την αποστείρωση και τη συντήρηση του γλεύκους. Μέχρι σήμερα κανένα

προϊόν δεν μπορεί να αντικαταστήσει το θειώδη ανυδρίτη σαν αντισηπτικό και ταυτόχρονα σαν αντιοξειδωτικό. Οι αντιοξειδωτικές ιδιότητες του θειώδη ανυδρίτη οφείλονται στην ικανότητά του να ενώνεται με το οξυγόνο προς θειϊκό οξύ, εμποδίζοντας έτσι την οξείδωση του κρασιού.

$$SO_2 + ½\ O_2 \rightarrow SO_3$$

Επίσης καταστρέφει ή αδρανοποιεί τις οξειδάσεις, οι οποίες αποτελούν τον ενζυματικό καταλύτη της οξείδωσης των συστατικών του κρασιού.

Παρεμποδίζει την ανάπτυξη των παθογόνων μικροοργανισμών στο γλεύκος. Το SO_2 είναι πολύ πιο δραστικό κατά των βακτηρίων (10 φορές περισσότερο) παρά κατά των ζυμών.

Η αντισηπτική ενέργεια του θειώδη ανυδρίτη δεν εξαρτάται από την ποσότητα που προστίθεται, αλλά από την ποσότητα που βρίσκεται σε ελεύθερη μορφή.

Ανάλογα με τις χρησιμοποιούμενες δόσεις που εφαρμόζονται, επιτυγχάνει πραγματική επιλογή των ζυμομυκήτων προς όφελος των χρησιμότερων ειδών. Έτσι σε κατάλληλες δόσεις ευνοεί την ανάπτυξη των ελλειψοειδών ζυμών (π.χ. Saccharomyces cerevisiae) και παρεμποδίζει τις οξυκόρυφες (Hanseniaspora, Kloeckera) ή άλλες ανεπιθύμητες ζύμες (Torulopsis, Hansenula, Brettanomyces).

Επίσης βοηθά στις περιπτώσεις που επικρατούν υψηλές θερμοκρασίες ή όταν τα σταφύλια έχουν προσβολές από ασθένειες.

Προστίθεται στο γλεύκος αμέσως μετά την παραλαβή του από τα μηχανήματα οινοποίησης και πριν την έναρξη της αλκοολικής ζύμωσης. Πριν

ακόμη γίνει οποιαδήποτε διόρθωση στο γλεύκος από άποψη σακχαρικού τίτλου, οξύτητας κ.λπ.

Η προσθήκη επομένως του θειώδη ανυδρίτη εξαρτάται :

1. Από τη φυτοπαθολογική κατάσταση των σταφυλιών
2. Από το βαθμό ωρίμανσης των σταφυλιών
3. Από τη θερμοκρασία του περιβάλλοντος
4. Από το PH του γλεύκους
5. Από την επιλογή να μην γίνει η μηλογαλακτική ζύμωση
6. Από τον τύπο του κρασιού (εν προκειμένω της ρετσίνας)
7. Από τις ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής.

Ο θειώδης ανυδρίτης είναι πολλαπλάσια πιο δραστικός σε PH μικρότερα του 3 απ' ότι σε PH μεγαλύτερα του 3,6, π.χ. είναι 10 φορές πιο δραστικός σε PH = 2,8 απ' ότι σε PH = 3,8.

Ως δόση ασφαλείας χρησιμοποιούνται τα 10 gr/ εκατόλιτρο. Η συνιθισμένη δόση που χρησιμοποιείται είναι 5-7,5 gr/εκατόλιτρο, όταν τα σταφύλια βρίσκονται σε καλή κατάσταση (όπως προαναφέραμε) και το οινοποιείο διαθέτει μηχανήματα για τον έλεγχο της αλκοολικής ζύμωσης. Οι μεγαλύτερες δόσεις χρησιμοποιούνται σε περιπτώσεις άρρωστων σταφυλιών και υψηλών θερμοκρασιών.

Δόση μικρότερη των 5 gr/εκατόλιτρο είναι πρακτικά άχρηστη. Ουσιαστικά μικρότερες δόσεις δεν παρέχουν προστασία και είναι καλύτερα να αποφεύγονται.

Μετά το τέλος της αλκοολικής ζύμωσης ο θειώδης ανυδρίτης μειώνεται

κατά 30-50% της αρχικής ποσότητας, ανάλογα με την ταχύτητα της ζύμωσης και τη θερμοκρασία της.

4.5.1.1 Μορφές του θειώδη ανυδρίτη

Οι διάφορες μορφές που χρησιμοποιείται ο θειώδης ανυδρίτης για τη θείωση του γλεύκους είναι :

α) Καθαρό θείο

β) Στερεό μεταδιθειώδες κάλιο

γ) Υγροποιημένος θειώδης ανυδρίτης και

δ) Διαλύματα του θειώδη ανυδρίτη

Η θείωση διευκολύνει και την απολάσπωση που ακολουθεί μετά από δώδεκα έως εικοσιτέσσερις ώρες, γιατί καθυστερεί να αρχίσει η αλκοολική ζύμωση.

4.6 Απολάσπωση (débourbage)

Η απολάσπωση του γλεύκους γίνεται πριν από την έναρξη της αλκοολικής ζύμωσης, έχει μεγάλη σημασία για την παραλαβή διαυγούς γλεύκους και αποτελεί μια από τις βασικότερες οινολογικές διαδικασίες στη σύγχρονη οινοποίηση της ρετσίνας.

Μ' αυτήν απομακρύνεται η οινολάσπη που οφείλεται στη συγκέντρωση των στερεών συστατικών των σταφυλιών, στον πυθμένα της δεξαμενής και πρέπει να γίνει απαραιτήτως για την ποιοτική βελτίωση της ρετσίνας.

Η οινολάσπη αποτελείται από κομματιασμένα στερεά τμήματα των σταφυλιών, από σκόνη και χώματα που επικάθονται σ' αυτά, από πηκτινικές και βλεννώδεις ουσίες, καθώς και από πρωτεϊνικές ενώσεις που καταβυθίζονται μαζί με τα άλατα και τις ταννίνες. Οι ποσότητες της υποστάθμης εξαρτώνται τόσο από την ωριμότητα και την υγιεινή κατάσταση των σταφυλιών, όσο και από την τεχνική της μηχανικής επεξεργασίας τους για την παραλαβή του γλεύκους.

Η απολάσπωση γίνεται επιτυχώς όταν το γλεύκος εκτεθεί σε χαμηλές θερμοκρασίες, κάτω από 10° C, με αποτέλεσμα να καθυστερεί να αρχίσει η αλκοολική ζύμωση και το γλεύκος να έχει το χρόνο να ηρεμήσει και να καθιζάνει η οινολάσπη στον πυθμένα.

Κανόνας στην Παρασκευή της ρετσίνας είναι να γίνεται η ζύμωση σε όσο το δυνατόν περισσότερο διαυγές γλεύκος.

Χρησιμοποιούνται δύο τρόποι απομάκρυνσης της υποστάθμης:

- Στατική απολάσπωση και
- Δυναμική απολάσπωση ή απολάσπωση με φυγοκέντρηση

4.7 Εμβολιασμός με καθαρή ζύμη

Είναι επιλογή του οινοποιού εάν επιθυμεί φυσική ζύμωση με τις ιθαγενείς ζύμες που βρίσκονται στο σταφύλι ή ελεγχόμενη ζύμωση με διάφορα στελέχη ζυμών, εδώ σημαντικό ρόλο παίζει η ζυμοτεχνολογία. Με επιλεγμένα στελέχη

ζυμομυκήτων 10-20 gr/100 λίτρα γλεύκους, επιτυγχάνεται προκαθορισμένη έναρξη της αλκοολικής ζύμωσης, ταχύτητα και αποτελεσματικότητα στην ολοκλήρωση της ζύμωσης.

Οι ζύμες προστίθενται μετά την απολάσπωση. Σε χλιαρό νερό πέντε λίτρων θερμοκρασίας 38° C – 42° C τοποθετούνται 500 gr ζύμες και 500 gr ζάχαρη του εμπορίου. Αναμειγνύονται και αφήνονται για 20 λεπτά της ώρας. Κατόπιν γίνεται ενσωμάτωση σε διπλάσια ποσότητα γλεύκους, στο οποίο θα πραγματοποιηθεί η ζύμωση. Μετά από αναμονή δέκα λεπτών προστίθεται στο υπόλοιπο της δεξαμενής, ακολουθεί καλή ομογενοποίηση και ανακύκλωση του γλεύκους.

Όταν οι ζύμες χρησιμοποιηθούν σωστά είναι ένας σημαντικός παράγοντας στην ποιοτική βελτίωση των κρασιών.

4.8 Αλκοολική ζύμωση

Το απολασπωμένο πλέον γλεύκος στο οποίο έχει προστεθεί θειώδης ανυδρίτης βρίσκεται σε δεξαμενές που έχουν προετοιμαστεί κατάλληλα, δηλαδή έχουν καθαριστεί και απολυμανθεί.

Βασική προϋπόθεση για την Παρασκευή ρετσίνας είναι να εξασφαλιστούν σταθερές και ευνοϊκές συνθήκες ζύμωσης.

Η πιο κατάλληλη θερμοκρασία είναι 16 – 20° C. Η θερμοκρασία δεν πρέπει να ξεπεράσει τους 20° C γιατί τότε χάνονται τα φυσικά αρώματα του γλεύκους, τα οποία είναι πτητικά και το κρασί γίνεται ουδέτερο χωρίς άρωμα. Τα συστατικά αυτά παρασύρονται από το CO_2 και τους ατμούς αλκοόλης και νερού, επειδή η

ζύμωση σε υψηλές θερμοκρασίες είναι έντονη και η παραγωγή αερίων σημαντική.

Στις χαμηλές θερμοκρασίες αυξάνεται η περιεκτικότητα σε εστέρες και μειώνεται η περιεκτικότητα σε ανώτερες αλκοόλες (ζυμέλαια). Η αργή ζύμωση δίνει πιο αρωματικό κρασί.

Κατά την αλκοολική ζύμωση έχουμε :

- Αύξηση της θερμοκρασίας του γλεύκους
- Αναβρασμό του γλεύκους (θορυβώδης ζύμωση) με παράλληλη δημιουργία διοξειδίου του άνθρακα
- Μεταβολή της γεύσης του γλεύκους λόγω αποικοδόμησης των σακχάρων προς αιθυλική αλκοόλη και
- Μείωση του ειδικού βάρους

Η θερμοκρασία του γλεύκους στην αλκοολική ζύμωση αυξάνεται κατά τους βαθμούς μπωμέ που έχει το γλεύκος συν 3° C. Δηλαδή, εάν η θερμοκρασία του γλεύκους ήταν 15° C και τα μπωμέ 12, όταν αρχίσει η ζύμωση, η θερμοκρασία θα γίνει $15 + 12 + 3 = 30^{o}$ C

Για να διατηρηθεί η θερμοκρασία ζύμωσης σε ευνοϊκά επίπεδα, η ζύμωση του γλεύκους γίνεται σε δεξαμενές μικρού όγκου, στις οποίες ελέγχεται η θερμοκρασία καλύτερα ή χρησιμοποιούνται ψυκτικά μηχανήματα, έτσι αποφεύγονται οι θερμοκρασιακές αυξομειώσεις που δεν είναι επιθυμητές. Στα μεγάλα οινοποιεία σήμερα προς αποφυγή αύξησης της θερμοκρασίας, χρησιμοποιούνται οινοποιητές με διπλά τοιχώματα μεταξύ των οποίων κυκλοφορεί ψυκτικό υγρό, με αποτέλεσμα το γλεύκος να ψύχεται και να ελέγχεται η θερμοκρασία του.

Κατά τη διάρκεια της αλκοολικής ζύμωσης παρακολουθείται η πυκνότητα

και η θερμοκρασία του γλεύκους 2 φορές την ημέρα (πρωί – απόγευμα).

Αφού ξεκινήσει η ζύμωση (η οποία στην αρχή είναι ζωηρή) και μετά την παρέλευση 1 έως 2 ημερών προστίθεται στο γλεύκος ρετσίνη σε αναλογία :

100 – 300 gr / 100 lt γλεύκους

Για πιο έντονο άρωμα ρητίνης αυξάνεται η ποσότητα του ρετσινιού σε 300 gr/100 lt γλεύκους.

Η προσθήκη του ρετσινιού στο γλεύκος στην αρχή της ζύμωσης έχει τεράστια σημασία για την ποιότητα του παραγόμενου ρητινίτου οίνου, καθόσον αν η προσθήκη του γίνει στο μέσον της ζύμωσης, ή στο τέλος αυτής, αλλοιώνει το χαρακτηριστικό άρωμα του παραγόμενου οίνου.

4.8.1 Έλεγχος της πορείας των ζυμώσεων

Η πορεία της αλκοολικής ζύμωσης στη ρετσίνα ελέγχεται μετρώντας τη θερμοκρασία και την πυκνότητα του γλεύκους. Η αναλυτική μέτρηση των αναγωγικών σακχάρων και εφόσον η περιεκτικότητα τους είναι ίση ή μικρότερη από 2g/ℓ οίνου, δείχνει το τέλος της αλκοολικής ζύμωσης.

Το διοξείδιο του άνθρακα που παράγεται προς το τέλος της ζύμωσης παραμένει ενσωματωμένο στη ρετσίνα.

4.9 Παραδοσιακός τρόπος παρασκευής της ρετσίνας

Ο παραδοσιακός τρόπος παρασκευής της ρετσίνας είναι ο πατροπαράδοτος φυσικός τρόπος οινοποίησης, χωρίς τεχνητά μέσα.

Η οινοποίηση είναι μια απλή φυσική διεργασία που γίνεται από μόνη της χιλιάδες χρόνια με τον ίδιο τρόπο. Μπορούμε να πούμε ότι ο τρόπος οινοποίησης του σταφυλιού είναι κατά βάση ο ίδιος από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, εκτός από τα τεχνολογικά μέσα και τα χημικά προσθετικά που χρησιμοποιούνται αλόγιστα στην εποχή μας (σύγχρονη τεχνολογία, συντηρητικά κ.λπ.).

Η εμφιαλωμένη ρετσίνα που παράγεται σε μεγάλη κλίμακα με βιομηχανικό τρόπο, διαφέρει από τη ρετσίνα που παράγεται με παραδοσιακό τρόπο σε ξύλινα βαρέλια.

4.9.1 Πρώτος τρόπος παρασκευής

Είναι ο συνηθέστερος τρόπος κατά τον οποίο προστίθεται μόνο το ρετσίνι του πεύκου στο γλεύκος. Στην περίπτωση αυτή το ρετσίνι πολτοποιείται και αναμειγνύεται με το γλεύκος σιγά – σιγά, πριν ακόμη αρχίσει η αλκοολική ζύμωση. Το ρετσίνι διαλύεται εύκολα σε μικρή ποσότητα αλκοόλης.

Κατά την Παρασκευή ρετσίνας μ' αυτόν τον τρόπο η δόση του ρετσινιού είναι 100 gr ανά 100 λίτρα γλεύκους. Για να γίνει το χαρακτηριστικό άρωμα της ρετσίνας πιο έντονο αυξάνεται η ποσότητα του ρετσινιού έως 300 gr το περισσότερο για κάθε 100 λίτρα γλεύκους.

Μια μικρή ποσότητα διαλύεται στο κρασί και το υπόλοιπο καθιζάνει στον πυθμένα του βαρελιού. Το διαλυμένο ρετσίνι σχηματίζει ένα προστατευτικό στρώμα (ελαίου της τερεβινθίνης) στην επιφάνεια του κρασιού, το οποίο εμποδίζει σε κάποιο βαθμό την ανάπτυξη ασθενειών.

Το ρετσίνι (τερεβινθίνη) εκτός από το άρωμα που δίνει στο κρασί βελτιώνει και τη γεύση του.

4.9.2 Δεύτερος τρόπος παρασκευής

Κατ' αυτόν τον τρόπο παράγεται η ρετσίνα της παραδοσιακής ελληνικής ταβέρνας. Σε δρύινα βαρέλια χωρητικότητας 600 – 1000 λίτρων προστίθενται στο γλεύκος θειώδης ανυδρίτης (μεταμπισουλφίτ) και ρετσίνι.

Όταν όμως αυτά τα δύο έρχονται σε επαφή μεταξύ τους δημιουργείται μια άσχημη μυρωδιά στη ρετσίνα. Για τον ανωτέρω λόγο προστίθεται αρχικά ο θειώδης ανιδρίτης κατά τη μεταφορά του γλεύκους στο βαρέλι ζύμωσης, δηλαδή αμέσως μετά τη γλευκοποίηση, και αναμένεται να αρχίσει η αλκοολική ζύμωση.

Αφού ζυμωθεί το γλεύκος μία έως δύο ημέρες, προστίθεται και το ρετσίνι στο βαρέλι, σε αναλογία 100 – 300 γραμμάρια ανά 100 λίτρα γλεύκους.

Το ρετσίνι πολτοποιημένο διαλύεται εύκολα σε μικρή ποσότητα αλκοόλης, όπως έχουμε προαναφέρει. Για πιο έντονο άρωμα αυξάνεται η ποσότητα του ρετσινιού σε 300 gr/ 100 lit γλεύκους.

Το ρετσίνι στην αρχή της ζύμωσης επιπλέει στην επιφάνεια. Εφόσον η ζύμωση συνεχίζεται με την παραγωγή της αλκοόλης, μια μικρή ποσότητα διαλύεται στο κρασί και το υπόλοιπο καθιζάνει στον πυθμένα του βαρελιού.

Το διαλυμένο ρετσίνι σχηματίζει στην επιφάνεια του κρασιού ένα προστατευτικό στρώμα ελαίου της τερεβινθίνης, το οποίο εμποδίζει σε κάποιο βαθμό την ανάπτυξη των ασθενειών.

Με την προσθήκη του ρετσινιού εκχυλίζονται ορισμένα συστατικά του και δίνουν στο παραγόμενο κρασί τα ιδιαίτερα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά του.

Πριν το γλεύκος αποζυμωθεί και όταν τα σάκχαρα είναι περίπου 3gr/lit τα βαρέλια σφραγίζονται. Η αλκοολική ζύμωση τελειώνει με κλειστά τα βαρέλια. Το διοξείδιο του άνθρακα που παράγεται προς το τέλος της ζύμωσης παραμένει στο κρασί ενσωματωμένο.

Οι βαθμοί οινοπνεύματος της ρετσίνας δεν πρέπει να ξεπερνάνε τους 12, γιατί τότε το κρασί γίνεται «σκληρό».

Δεν γίνεται μετάγγιση και διαύγαση της ρετσίνας. Παραμένει με την οινολάσπη μέχρι την κατανάλωσή της από το ίδιο βαρέλι, στο οποίο έγινε η ζύμωση.

Η ρετσίνα που παράγεται με τον παραδοσιακό τρόπο έχει ελαφρά αφρώδη γεύση (ένα από τα ιδιάζοντα χαρακτηριστικά της), λόγω του διοξειδίου του άνθρακα που περιέχει. Για το λόγο αυτό την ονόμαζαν «η σαμπάνια του φτωχού». Επίσης είναι ανωτέρας ποιότητας όταν πίνεται φρέσκια. Πρέπει όμως να καταναλωθεί γρήγορα, επειδή διατηρείται με τις οινολάσπες και η αλλοίωση της είναι εύκολη.

4.10 Παραδοσιακή ρετσίνα Αττικής – Περιεκτικότητας αυτής

Ο οινοπνευματικός βαθμός των λευκών ρητινιτών οίνων της περιφέρειας Αττικής, είναι μεταξύ 1,25 – 13° κατ' όγκο. Η ολική οξύτητα αυτών είναι 3 – 4 gr θεϊκό οξύ/ℓ.

Η πτητική οξύτητα κυμαίνεται ανάλογα με τις συνθήκες ζύμωσης από 0,4-0,6‰ οξικού οξέος ανά λίτρο (σε πρόσφατη Παρασκευή οίνου). Δεν επιτρέπεται να υπερβεί αυτή τα 0,8‰ γιατί αυτό γίνεται αμέσως αισθητό στην οσμή και τη γεύση, επειδή μεγάλη ποσότητα οξικού οξέος μετατρέπεται σε ακεταλδεΰδη. Η περιεκτικότητα σε γλυκερίνη κυμαίνεται από 4,5 – 6,5 gr/ℓ. Οι δεψικές ουσίες ανέρχονται σε 0,125 – 0,135 gr/ℓ. Το όξινο τρυγικό κάλιο (το κυριότερο συστατικό της ολικής οξύτητας της ρετσίνας) κυμαίνεται από 2 – 2,8 gr/ℓ. Το ξηρό εκχύλισμα χωρίς σάκχαρο ανέρχεται σε 17 – 20 gr/ℓ.

Το PH των ρητινιτών οίνων της Αττικής είναι αρκετά υψηλό λόγω της συνήθειας των παραγωγών να τρυγούν τα σταφύλια όταν υπερωριμάσουν, φθάνει τα 3,5 ή και περισσότερο. Αυτό τους κάνει ευπρόσβλητους σε διάφορα αναερόβια βακτηρίδια που υπάρχουν εντός του κρασιού λόγω των οινολασπών.

4.11 Σύγχρονες οινολογικές πρακτικές και εξοπλισμός

Κατά το προζυμωτικό στάδιο ιδιαίτερη βαρύτητα έχει όπως προείπαμε η φυσική και υγιεινή κατάσταση των σταφυλιών καθώς και οι συνθήκες μεταφοράς και υποδοχής τους στο οινοποιείο. Σιγά – σιγά γίνεται αντιληπτό και στη χώρα μας ότι η μεταφορά από το αμπέλι στο οινοποιείο σε θερμοκρασιακά ελεγχόμενα μεταφορικά μέσα (ψυγεία) και σε θερμοκρασίες χαμηλότερες των 12° C είναι ένα από τα ζητούμενα. Σκοπός των χαμηλών θερμοκρασιών είναι η αποφυγή ή η καθυστέρηση ενζυμικών ή χημικών αλλοιώσεων της πρώτης ύλης. Όταν όμως η μεταφορά των σταφυλιών δεν γίνεται με θερμοκρασιακά ελεγχόμενες συνθήκες, ο παραπάνω στόχος επιτυγχάνεται μερικώς, ψύχοντας τη σταφυλομάζα κατά την

παραλαβή και τα πρώτα στάδια της γλευκοποίησης με τη χρήση νιφάδων ξηρού πάγου. Τελευταία έχουν κυκλοφορήσει στην αγορά αυτόκλειστες διατάξεις ψύξης σταφυλοπολτού με υγρό άζωτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΜΕΤΑΖΥΜΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

5.1 Μετάγγιση της ρετσίνας (soutirage)

Με το τέλος της αλκοολικής ζύμωσης γίνεται αμέσως η μετάγγιση της ρετσίνας. Με την ενέργεια αυτή απομακρύνεται η οινολάσπη που είναι πλούσια σε γαλακτικά βακτήρια (επειδή η μηλογαλακτική ζύμωση δεν είναι επιθυμητή στη ρετσίνα), ζυμομύκητες, λευκωματοειδής ουσίες, τανοειδείς ουσίες, πηκτινικές ύλες, πρωτεϊνικές, δεψικές και χρωστικές ύλες, κρυστάλλους όξινου τρυγικού καλίου και τρυγικού ασβεστίου κ.λπ.

Η πρώτη μετάγγιση του κρασιού γίνεται παρουσία αέρα, αφενός για την οξείδωση του δισθενή σιδήρου σε τρισθενή, ο οποίος διευκολύνει τη διαύγαση και αφετέρου για τον εμπλουτισμό του κρασιού με οξυγόνο και την αφαίρεση της περίσσειας του περιεχομένου διοξειδίου του άνθρακα.

Μετά την πρώτη μετάγγιση γίνεται το απογέμισμα των δεξαμενών προς αποφυγή της επαφής του κρασιού με τον αέρα και τη δημιουργία ξινισμάτων.

Οι επόμενες μεταγγίσεις γίνονται με την απουσία αέρα, επειδή το οξυγόνο προκαλεί αλλοιώσεις που δεν διορθώνονται.

Όταν το κρασί προέρχεται από υγιή σταφύλια, οι μεταγγίσεις είναι ικανές να το διαυγάσουν, αλλά ο χρόνος που χρειάζεται για την πλήρη διαύγαση είναι μακρύς.

Σήμερα η διαύγαση γίνεται με τεχνητά διαυγαστικά μέσα.

Η μετάγγιση ακολουθείται από θείωση, προσθέτοντας 8 – 10 gr SO_2 (θειώδη ανυδρίτη) ανά εκατόλιτρο (hl) ρετσίνας.

Μετά από 10 ημέρες γίνεται έλεγχος της περιεκτικότητας του ελεύθερου θειώδη ανυδρίτη. Το ελεύθερο SO_2 πρέπει να είναι μεταξύ 30 και 40 mg/ℓ. Για τον υπολογισμό της ποσότητας του SO_2 που πρέπει να μείνει σε ελεύθερη κατάσταση μετά από προσθήκη θειώδη ανυδρίτη εφαρμόζεται ο εμπειρικός κανόνας σύμφωνα με τον οποίο, όταν προστίθεται SO_2 σε κρασί που έχει ήδη θειωθεί, το ⅓ της προστιθέμενης ποσότητας δεσμεύεται από τα συστατικά αυτού, ενώ τα ⅔ περίπου μένουν σε ελεύθερη μορφή.

Προέλευση θολωμάτων στη ρετσίνα

Προέλευση θολωμάτων	Ρετσίνα
Ενζυματική	Θόλωμα οξειδασών
Μικροβιολογική	Ζυμομύκητες (σπανίως βακτήρια)
Χημική	θόλωμα σιδήρου (Fe) θόλωμα χαλκού (Ca) πρωτεϊνικό θόλωμα ίζημα τρυγικών αλάτων

5.2 Διαύγαση

Τα πιο βαριά συστατικά που καθιζάνουν στον πυθμένα της δεξαμενής ζύμωσης και τα οποία απομακρύνονται μετά από τη μετάγγιση είναι ουσίες που

το ειδικό βάρος τους είναι μεγαλύτερο από το ειδικό βάρος του κρασιού.

Όπως είναι φυσικό όμως με τη φυσική πτώση και καταβύθιση δεν επέρχεται τέλεια διαύγαση, επειδή απομακρύνεται ένα μόνο μέρος από τα βακτήρια και τις χρωστικές ύλες. Έτσι στη σύγχρονη οινοποίηση επιτελείται διαύγαση με τεχνητά μέσα, δηλαδή αυξάνεται η ταχύτητα πτώσης των σωματιδίων με φυγοκέντριση.

Μετά το τέλος της αλκοολικής ζύμωσης με τη βοήθεια φυγόκεντρου και στη συνέχεια διήθησης επιτυγχάνεται γρήγορη και πλήρης διαύγαση, ενώ η φυσική διαύγαση διαρκεί αρκετές εβδομάδες (όπως έχουμε προαναφέρει).

5.2.1 Διαύγαση ή κολλάρισμα

Η κόλλα (διαυγαστικό) προστίθεται στο κρασί όταν αυτό είναι θολό ή ασταθές και έχει τη δυνατότητα να συμπυκνώσει και να καταβυθίσει τα αιωρούμενα σωματίδια ως εξής. Με την είσοδο της στο κρασί σχηματίζει νιφάδες και καθιζάνει συμπαρασύροντας τα λεπτά σωματίδια θολώματος.

Με την τεχνική αυτή επιδιώκεται :

- Η διαύγαση του κρασιού με την πρόκληση της δημιουργίας θολώματος.
- Η σταθεροποίηση του κρασιού παρεμποδίζοντας ή ευνοώνοντας την καταβύθιση ορισμένων κολλοειδών ουσιών που είναι υπεύθυνες για τη δημιουργία θολώματος, ύστερα από μερικούς μήνες ή ακόμα ύστερα από 1 έως 2 χρόνια για τις χρωστικές ουσίες.
- Η βελτίωση των οργανοληπτικών χαρακτηριστικών του κρασιού και
- Η ενίσχυση μεταγενέστερων κατεργασιών πχ. Διήθηση

Ο διαχωρισμός των ιζημάτων που σχηματίστηκαν με την προσθήκη των διαυγαστικών μέσων, μπορεί που γίνει με διήθηση ή με μετάγγιση μετά την πλήρη καθίζηση.

Πλήρης καθίζηση επέρχεται μετά το τέλος της ζύμωσης όταν το κρασί παραμείνει σε ηρεμία, με σταθερή θερμοκρασία και απουσία διοξειδίου του άνθρακα που δημιουργεί θολώματα.

Τα διαυγαστικά μέσα που χρησιμοποιούνται για το κολλάρισμα έχουν ορισθεί σε διεθνές επίπεδο, όπως σε OIV, CEE και χωρίζονται σε 2 ομάδες :

I. Οργανικά διαυγαστικά μέσα

- Ζελατίνη
- Ιχθυόκολλα
- Αλβουμίνη αυγού
- Αλβουμίνη αίματος
- Καζεΐνη
- Καζεϊνικά άλατα

II. Ανόργανα διαυγαστικά μέσα

- Μπετονίτης

Στα δεύτερα περιλαμβάνονται το σιδηροκνανιούχο κάλιο και το φυτικό ασβέστιο για την απομάκρυνση του σιδήρου. Επίσης τα ζελ πυριτίου και οι οινολογικές τανίνες, Μπαίνουν σαν πρόσθετα βοηθητικά του κολλαρίσματος

5.2.2 Διαύγαση με φιλτράσισμα

Η διαύγαση πάντοτε αφήνει αιωρούμενα σωματίδια στο κρασί καθώς και μικροοργανισμούς και μικρό ποσό από τα διάφορα μέσα κολλαρίσματος. Για την ολοκλήρωση της διαύγασης του κρασιού εφαρμόζεται το φιλτράρισμα.

Με το φιλτράρισμα η διαύγαση γίνεται μέσω φίλτρου. Αυτό συγκρατεί αιωρούμενα σωματίδια, μικροοργανισμούς κλπ. Με προσρόφηση ή διήθηση. Είναι μηχανική κατεργασία και δεν επιδρά στα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά του κρασιού.

Μία διήθηση είναι απαραίτητη. Συνήθως γίνονται δύο ή τρεις.

5.3 Ανίχνευση μελλοντικών θολωμάτων

Στη σύγχρονη οινοποίηση για να μην παρουσιαστούν ατυχήματα στους εμφιαλωμένους οίνους, με συνέπεια την υποβάθμιση της εμφάνισης τους και τη δυσμενή προκατάληψη των καταναλωτών, παίρνοντας ορισμένες προφυλάξεις πριν γίνει η εμφιάλωση του κρασιού.

Οι προφυλάξεις αυτές συνίστανται σε δοκιμές συμπεριφοράς του κρασιού τοποθετώντας το σε ακραίες συνθήκες διατήρησης.

Στις περιπτώσεις που δεν εμφανίζεται κανένα θόλωμα, η εμφιάλωση του κρασιού γίνεται χωρίς καμία ανησυχία.

Σε αντίθετη περίπτωση όμως αυτό υποβάλλεται σε ορισμένες κατεργασίες ανάλογα με το είδος του θολώματος.

5.4 Σταθεροποίηση της ρετσίνας

Το ζητούμενο είναι να διατηρηθεί η διαύγεια του κρασιού, εν προκειμένω της ρετσίνας, και αυτό επιτυγχάνεται με τη σταθεροποίησή του, δηλαδή την

παρεμπόδιση της δημιουργίας ιζήματος ή θολώματος και τη διατήρηση της διαύγειας του μέχρι την κατανάλωση.

5.5 Εμφιάλωση της ρετσίνας

Στις αρχές του 20ου αιώνα η ρετσίνα πουλιόταν αποκλειστικά από τα βαρέλια. Ο επιθυμητός στόχος ήταν τα «γιοματάρια», και όλοι οι φίλοι της ρετσίνας τα αναζητούσαν στις γειτονιές της Αθήνας.

Με την αύξηση όμως του αστικού πληθυσμού, εμφανίστηκε η εμφιαλωμένη ρετσίνα, αν και η τάση εμφιάλωσης έγινε οριστική μετά τη δεκαετία του 1960.

Έκτοτε η ποιότητα της ρετσίνας βελτιώθηκε αλματωδώς, ενώ συγχρόνως έγινε δυνατή η καθιέρωση των προδιαγραφών. Εμφιαλωμένη πια η ρετσίνα ταξίδεψε σε όλα τα μέρη της Ελλάδας. Πολλαπλασιάστηκαν οι φίλοι της και άρχισαν να παράγουν ρετσίνα ακόμη και σε περιοχές που πριν ήταν άγνωστη (Κρήτη, Μακεδονία κλπ.).

Είναι λοιπόν η ρετσίνα ένα κρασί που έχει διαρκέσει πάνω από ένα αιώνα, συνοδεύοντας με την ισορροπημένη γεύση του και την παραδοσιακή ελληνική φύση του γενιές και γενιές.

Ένα κρασί που θα συνεχίσει να διατηρεί την μοναδική και εξαιρετική ποιότητα του για πολλές γενιές ακόμη.

Η ρετσίνα καταλαμβάνει μια ιδιαίτερη θέση στον τομέα εμφιαλωμένων ποτών. Η εμφιάλωση προστατεύει το κρασί από μικροβιακές μολύνσεις και από την επίδραση του οξυγόνου.

Έχει σκοπό να παραμείνει (το κρασί) σε αναγωγικό περιβάλλον και να

βελτιωθεί η ποιότητά του.

Το κρασί είναι ευαίσθητο και ευπαθές προϊόν και τα υλικά συσκευασίας που χρησιμοποιούνται για την εμφιάλωσή του, είναι δυνατόν να αλλοιώσουν τη γεύση του.

Οι γυάλινες φιάλες συντελούν στη διατήρησή της γεύσης και τις οσμής περισσότερο από κάθε άλλη συσκευασία, γι' αυτό και σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου η γυάλινη συσκευασία κυριαρχεί.

Για την ιστορία το γυαλί εφευρέθηκε τυχαία πριν από 4000 χρόνια, όταν φοίνικες ναυτικοί, ανάβοντας φωτιά σε μια ακτή παρουσία σόδας που προερχόταν από το φορτίο του πλοίου, είδαν την άμμο να λιώνει και στη συνέχεια να υαλοποιείται (POMMIER, 1982). Εξάλλου, γυάλινα αντικείμενα, που βρέθηκαν σε τάφους Αιγυπτίων και Ετρούσκων, καθώς επίσης και παραστάσεις από τη Θήβα της Αιγύπτου επιβεβαιώνουν την ύπαρξη του γυαλιού, ήδη, από τη μακρινή αρχαιότητα.

Στην οινοποιία η γυάλινη φιάλη είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το κρασί. Από το 17^{ο} αιώνα, άρχισε να χρησιμοποιείται η φιάλη για τη μεταφορά, τη διατήρηση και την αποθήκευση του κρασιού (BACHY, 1933 POMMIER, 1982). Είναι η ίδια εποχή κατά την οποία ανακαλύφθηκε ο φελλός και οι ιδιαίτερες ιδιότητές του.

Η ποιότητα του κρασιού και η εικόνα που του χαρίζει η φιάλη πρέπει να βρίσκονται σε αρμονία.

Η φιάλη, ο φελλός, η ετικέτα, το καψύλλιο, είναι μια ολόκληρη σειρά προϊόντων που συμβάλλουν στην τελική εμφάνιση, στο «ντύσιμο» του κρασιού.

Η συσκευασία είναι ένας από τους κυριότερους τρόπους προώθησης και επικοινωνίας του προϊόντος. Το χρώμα της φιάλης για τη ρετσίνα μπορεί να είναι λευκό ή πρασινωπό.

Ο καταναλωτής συνδέει πάντα την καλή ποιότητα του κρασιού με τη διαύγεια.

Η διαδικασία εμφιάλωσης περιλαμβάνει :

- φίλτρα κρασιού,
- πλυντήριο φιαλών,
- σύστημα γεμίσματος φιαλών,
- πωματιστικό μηχάνημα,
- καψυλιέρα,
- σύστημα ετικετοκόλλησης (ετικετέζα) και τέλος
- σύστημα εγκιβωτισμού

5.5.1 Εμφιαλωτήριο

Το εμφιαλωτήριο βρίσκεται χωριστά από τις δεξαμενές ζύμωσης με θερμοκρασία 16° – 20° C.

Η δεξαμενή τροφοδοσίας διαθέτει σύστημα κάλυψης του κενού χώρου, που δημιουργείται κατά την εμφιάλωση, με αδρανές αέριο. Εάν δεν υπάρχει, η εμφιάλωση δεν πρέπει να διαρκεί περισσότερο από 48 ώρες.

Στοιχείο κλειδί στην εμφιαλωτική γραμμή είναι η γεμιστική μηχανή, η οποία δεν πρέπει να διακόπτεται. Επίσης σημαντικό ρόλο παίζει το πλυντήριο διαβροχής το οποίο παρέχει τη δυνατότητα απολύμανσης με ζεστό νερό ή ατμό, η ποιότητα του νερού ξεπλύματος (που μπορεί να είναι αποστειρωμένο ή φιλτραρισμένο) καθώς και ο συγχρονισμός πλυντηρίου – γεμιστικής). Η ταχύτητα του πλυντηρίου πρέπει να είναι ίση με την ταχύτητα της γεμιστικής μηχανής.

Ένας ακόμη κρίκος στην αλυσίδα των μηχανημάτων εμφιάλωσης είναι το

πωματιστικό μηχάνημα. Η εργασία του πρέπει να είναι τέλεια (καλή μεταχείριση του πώματος, απουσία πτώσης τριμάτων στο κρασί, απουσία μόλυνσης).

Η ζητούμενη υγιεινή είναι εξ' ολοκλήρου ενσωματωμένη στον εξοπλισμό κάτω από το πρίσμα της ταχύτητας και της αποτελεσματικότητας.

5.5.2 Ο πωματισμός στην εμφιάλωση

Καθοριστικό ρόλο για μια σωστή εμφιάλωση, η οποία θα διατηρήσει αναλλοίωτα τα φυσικά και ποιοτικά χαρακτηριστικά της ρετσίνας στις φιάλες, παίζει ο πωματισμός. Αυτός γίνεται με τη βοήθεια μηχανήματος και υλικών κατάλληλα επεξεργασμένων, όπως ο φελλός. Ο φελλός είναι φυσικό προϊόν και προέρχεται από τη φλούδα του κορμού του φυλλόδενδρου (QUERCUS SUBER) είδος δρυός που ευδοκιμεί κυρίως στην Πορτογαλία και έχει την ιδιότητα να αναπλάθει το φλοιό του κάθε φορά που τον αφαιρούν.

Για να πάρει την τελική μορφή του και να χρησιμοποιηθεί σαν πώμα φιαλών κρασιού ή άλλων ποτών χρειάζεται σειρά επεξεργασιών με μακρόχρονη διαδικασία.

Τα πώματα από φελλό που χρησιμοποιούνται σήμερα είναι καθαρά, αποστειρωμένα, με καθαρισμό σε βάθος ακόμη και των πόρων τους. Είναι απαλλαγμένα από χρωστικές ουσίες και διαλύτες, χωρίς συγκέντρωση αλάτων και κρυστάλλων ή ιζημάτων μέσα στους πόρους.

Ο ρόλος του φυσικού φελλού είναι να απομονώνει το κρασί από τους μικροοργανισμούς και να εμποδίζει την είσοδο του αέρα στην φιάλη. Με την πάροδο του χρόνου ο φελλός διαβρώνεται από την αλκοόλη και τα οξέα του

κρασιού και ύστερα από δεκαπέντε χρόνια περίπου χρειάζεται αντικατάσταση.

Εκτός από τους φυσικούς φελλούς έχουν χρησιμοποιηθεί και πλαστικοί – συνθετικοί φελλοί, αλλά παρουσιάζουν πολλά μειονεκτήματα και έχουν αποδειχθεί ακατάλληλοι.

Το κρασί διατηρεί την ποιότητά του σε φιάλη από γυαλί με πώμα από φυσικό φελλό. Πριν από 25 χρόνια περίπου άρχισαν να χρησιμοποιούνται τα βιδωτά πώματα αλουμινίου, τα οποία δεν απογοήτευσαν τους κατασκευαστές τους και το κρασί μπορεί να διατηρηθεί για μεγάλα χρονικά διαστήματα (3-5 χρόνια).

Στη ρετσίνα που προορίζεται για πρώιμη κατανάλωση συναντάμε μερικές φορές και το μεταλλικό πώμα τύπου Crown.

Σύμφωνα με την Επίσημη εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Βλέπε παράρτημα III σελ. L 128/47) τα συστήματα πωματισμού που επιτρέπεται για μικρά δοχεία που περιέχουν προϊόντα του τομέα του οίνου είναι:

1. Κυλινδρικό πώμα από φελλό ή άλλο αδρανές υλικό, που καλύπτεται ή όχι από τεχνολογική κατασκευή που μπορεί να πάρει κυρίως τη μορφή καλύπτρας ή δίσκου. Αυτή η τεχνολογική κατασκευή πρέπει να μην μπορεί να ξαναχρησιμοποιηθεί μετά το άνοιγμα και μπορεί να είναι:
   - από αλουμίνιο,
   - από κράμα μετάλλων,
   - από συστελλόμενη πλαστική ύλη,
   - από πλαστικό PVC με κεφαλή από αλουμίνιο,
   - από κηρούς που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα καλυπτόμενους ή όχι από άλλα αδρανή υλικά.
2. Πώμα από φελλό ή άλλο αδρανές υλικό που εισάγεται πλήρως στο

λαιμό της φιάλης, εφοδιασμένο με ένα καψύλλιο μεταλλικό ή πλαστικό που καλύπτει τόσο το λαιμό της φιάλης όσο και το πώμα και το οποίο σπάει κατά το άνοιγμα.

3. Πώμα σε σχήμα μανιταριού από φελλό ή άλλα αδρανή υλικά που κρατείται στη θέση του με πλέγμα ασφαλείας που πρέπει να σπάσει κατά το άνοιγμα, ενώ είναι δυνατόν να καλύπτεται εξ ολοκλήρου από μεταλλικό ή πλαστικό φύλλο.

4. Καψύλλια βιδωτά από αλουμίνιο ή λευκοσίδηρο, εφοδιασμένα εσωτερικώς με επίστρωμα από φελλό ή άλλο αδρανές υλικό και με δακτύλιο ασφαλείας, ο οποίος αποσπάται ή καταστρέφεται κατά το άνοιγμα (σύστημα pilfer-proof).

5. Καψύλλια βιδωτά από πλαστικό υλικό.

6. Καψύλλια πωματισμού που σχίζονται :

- από αλουμίνιο,
- από πλαστική ύλη,
- από συνδυασμό των παραπάνω υλικών.

7. Μεταλλικό πώμα, τύπου «bouchon couronne», εσωτερικά εφοδιασμένο με επίστρωμα από φελλό ή άλλο αδρανές υλικό.

8. Συστήματα πωματισμού που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συσκευασίας και δεν μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν μετά το άνοιγμα, όπως

- κουτιά από λευκοσίδηρο,
- κουτιά από αλουμίνιο,
- συσκευασίες από χαρτόνι,
- συσκευασίες από πλαστική ύλη,
- συσκευασίες που σχηματίζονται από συνδυασμό των

παραπάνω υλικών,

- μαλακοί σάκοι από πλαστική ύλη,
- μαλακή σάκοι από συνδυασμό αλουμινίου και πλαστικής ύλης,
- τετράεδρος σάκος από φύλλα αλουμινίου.

Το γέμισμα

Το γέμισμα της φιάλης μπορεί να γίνει με κενό ή σε ατμόσφαιρα με αδρανές αέριο, για να αποφευχθεί υπερβολική οξυγόνωση. Ο κενός χώρος μεταξύ φελλού και κρασιού είναι τόσος, ώστε να αποφεύγεται ο υπερβολικός αερισμός. Ο αέρας μεταξύ του κρασιού και του φελλού είναι η κύρια αιτία οξυγόνωσης του κρασιού κατά την εμφιάλωση. Η αλκοόλη οξειδώνεται προς ακεταλδεΰδη, η οποία είναι υπεύθυνη για την ασθένεια της εμφιάλωσης. Το κρασί επανέρχεται ύστερα από 2-3 μήνες, γιατί η ακεταλδεΰδη δεσμεύεται από τον ελεύθερο ανυδρίτη που προστίθεται πριν την εμφιάλωση.

Ο αερισμός προκαλεί μεταβολές στα αρωματικά συστατικά του κρασιού που χαρακτηρίζονται ως ασθένεια της εμφιάλωσης. Μπορεί δε να συμβεί κατά τη μετάγγιση στη δεξαμενή, στο δοχείο της γεμιστικής και από τον αέρα, ο οποίος καταλαμβάνει τον κενό χώρο ανάμεσα στο φελλό και στο κρασί.

Για το λόγο αυτό χρησιμοποιείται σύστημα με αδρανές αέριο, το οποίο διώχνει τον αέρα μετά το γέμισμα της φιάλης και πριν τον πωματισμό.

5.5.2.1 Ο ρόλος του ύψους πλήρωσης των φιαλών

Το κρασί είναι δυνατόν να διασταλεί, μέσα στη φιάλη, σε μια αύξηση της θερμοκρασίας. Η διαστολή εξαρτάται από τον αλκοολικό βαθμό και τα περιεχόμενα σάκχαρα και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την εμφιάλωση,

ώστε το κρασί να μην μπορεί να φτάσει το φελλό σε μία πιθανή αύξηση της θερμοκρασίας. Δύο είναι τα επίπεδα πλήρωσης : 55 και 63 mm, ανάλογα με την τεχνική εμφιάλωσης (εν θερμώ ή εν ψυχρώ), το σχήμα της φιάλης και το μήκος του φελλού.

Στο φελλό έχουν βρεθεί περίπου 50 συστατικά από τα οποία ένα πολύ μικρό μέρος περνά στο κρασί. Είναι ένα υλικό που απορροφά διάφορες οσμές και τις μεταδίδει στο κρασί.

Η αποθήκευση και η φύλαξη των φιαλών γίνεται σε υπόγεια, σε οριζοντια θέση, σε χώρο καθαρό, καλά αεριζόμενο, με κατάλληλες συνθήκες υγρασίας 70-80% και θερμοκρασίας 10-12° C.

5.6 Τοποθέτηση επιστομίων και βιδωτών πωμάτων

5.6.1 Επιστόμια (capsules)

Η επικάλυψη με επιστόμια (καψύλλια) γίνεται με ειδική συσκευή η οποία πραγματοποιεί τη διανομή των επιστομίων και την εφαρμογή τους στο λαιμό της φιάλης.

Σήμερα υπάρχουν καψύλλια από κασσίτερο με τις εξής ιδιότητες :

- Καταλληλότητα για τρόφιμα, χωρίς δυσμενή επίδραση σ' αυτά. Η περιεκτικότητά τους σε βαριά μέταλλα είναι κατώτερη από 100 ppm, συγκέντρωση που αποτελεί το νομοθετικό όριο από το 1994 και μετά.
- Σταθερότητα του μετάλλου.
- Άνοιγμα με μαχαίρι.

- Ευκολία στη χρήση.
- Απαραβίαστο (γίνεται αντιληπτό όταν παραβιάζεται).
- Ανακύκλωση.
- Αισθητική.

Επίσης υπάρχουν καψύλλια από αλουμίνιο και καψύλλια με συνδυασμό στοιβάδων από αλουμίνιο – πολυαιθυλένιο – αλουμίνιο, καθώς και καψύλλια από πλαστικό.

Τα καψύλλια από μόλυβδο, με πρόσφατη απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απαγορεύονται να χρησιμοποιούνται πλέον λόγω της τοξικότητας του μολύβδου.

5.6.1.1 Ρόλος των επιστομίων

Τα επιστόμια ενεργούν όπως και η ετικέτα. Επηρεάζουν δηλαδή τον αγοραστή ευνοϊκά με τη βελτίωση της παρουσίασης του προϊόντος. Προσφέρουν επίσης προστασία στο πώμα έναντι των «μηχανικών» φθορών και το απομονώνουν από τους εξωτερικούς παράγοντες (σκόνη, μύκητες κ.λπ.) έτσι ώστε να διαφυλάσσεται η ποιότητα του κρασιού.

5.6.2 Βιδωτά πώματα αλουμινίου (bouchons métalliques à vis)

Πριν από 20 χρόνια περίπου, και ύστερα από πολυάριθμες φυσικοχημικές και οργανοληπτικές μελέτες, ορισμένοι κατασκευαστές πρότειναν μια μεγάλη

ποικιλία βιδωτών πωμάτων για τις φιάλες οίνου. Τα βιδωτά πώματα επιτρέπουν εξαιρετική εμφάνιση της φιάλης, τέλεια διατήρηση του κρασιού ακόμα και για μεγάλα χρονικά διαστήματα και είναι απλά στη χρήση τους.

Τα πώματα αυτά κατασκευάζονται από αλουμίνιο που προηγουμένως έχει βαφεί και διακοσμηθεί με υλικά επιτρεπόμενα στα ποτά και διακρίνονται σε βραχέα και επιμήκη.

5.6.2.1 Ποιότητα κλεισίματος

Τα βιδωτά πώματα εξασφαλίζουν τέλεια διατήρηση του εμφιαλωμένου κρασιού.

Τα βιδωτά μεταλλικά πώματα ταιριάζουν κυρίως στα κρασιά που θα καταναλωθούν νέα με τις καλύτερες προϋποθέσεις, όπως η ρετσίνα.

5.7 Εύκαμπτη ασηπτική συσκευασία «polywall»

Η συσκευασία poly-wall είναι η σημαντικότερη επανάσταση που έγινε στη συσκευασία των ρευστών τις δύο τελευταίες δεκαετίες. Αυτός ο νέος και ασφαλής τρόπος επιβάλει την αποτελεσματικότητά του.

Ασκός (poly-wall)

Το poly-wall είναι μία εύκαμπτη και ανθεκτική σακούλα κατασκευασμένη από πλαστικές ύλες. Αποτελείται από διάφορες λεπτές μεμβράνες «Filus» ή διαφανή συνθετικά υλικά και πλαστικοποιημένο αλουμίνιο, αδρανές στις δράσεις των συσκευασμένων προϊόντων. Τα υλικά αυτά παρέχουν μηδενική σχεδόν διαπερατότητα στο οξυγόνο ή στον ατμό του νερού.

Η κατασκευή της σακούλας με διάφορα στρώματα φιλμ μικρού πάχους την

καθιστά αρκετά εύκαμπτη έτσι ώστε να προσαρμόζεται κάθε φορά το σχήμα της στον όγκο του κρασιού που την καταλαμβάνει, αποτρέποντας την είσοδο του αέρα κατά το γέμισμα ή το άδειασμά της. Έτσι επιτυγχάνεται ένα ερμητικό σφράγισμα και η δυνατότητα παραμονής του προϊόντος στο εσωτερικό της σακούλας για μεγάλο χρονικό διάστημα ασχέτως εάν εν των μεταξύ καταναλώνεται προοδευτικά μέρος του κρασιού.

5.8 Το βαρέλι

Παλαιότερα το βαρέλι εξυπηρετούσε σημαντικές ανάγκες αποθήκευσης του κρασιού. Σήμερα ο ρόλος του έχει αναβαθμιστεί και έχουν αναδειχθεί τα ποιοτικά του χαρακτηριστικά και οι ευεργετικές επιδράσεις του στο κρασί.

Στο πέρασμα του χρόνου χρησιμοποιήθηκαν πολλά είδη ξύλων για την κατασκευή βαρελιών. Τελικά επικράτησε το ξύλο της δρυός.

Τα βαρέλια πριν χρησιμοποιηθούν χρειάζονται ορισμένη κατεργασία, διαφορετικά η ρετσίνα θα πάρει δυσάρεστη γεύση και οσμή.

5.8.1 Προπαρασκευή καινούριων βαρελιών

Για το σκοπό αυτό τα βαρέλια φέρονται σε ειδικούς ατμιστήρες όπου ο ατμός εισέρχεται με πίεση 2-3 ατμόσφαιρες εντός των βαρελιών και διαλύει τις δεψικές ουσίες που υπάρχουν σ' αυτά. Στην αρχή το νερό που βγαίνει από τα βαρέλια είναι καστανόχρωμο και σιγά-σιγά αποχρωματίζεται. Όταν το νερό εξέρχεται

απολύτως διαυγές σταματά η άτμιση.

5.8.2 Προπαρασκευή χρησιμοποιηθέντων βαρελιών

Τα χρησιμοποιηθέντα βαρέλια πλένονται επανειλημμένα με άφθονο νερό και όταν απομακρυνθεί η υποστάθμη και καθαρίσουν καλά, καίγεται εντός αυτών θρυαλλίδα εμποτισμένη με θείο (θειαφόκηρο), αποφεύγοντας προσεκτικά το στάξιμο του θείου που καίγεται. Συνήθως χρησιμοποιούνται 25 gr θείου για βαρέλι περιεκτικότητας 1000 ℓ .

Μετά από 24 ώρες το βαρέλι είναι έτοιμο να χρησιμοποιηθεί, αφού πρώτα ανοιχτεί για να φύγει η περίσσεια του θειώδους οξέος.

Όταν όμως το χρησιμοποιούμενο βαρέλι έχει οσμή ξινισμένου κρασιού πρέπει απαραίτητα να γίνει άτμιση.

Παλιότερα στη χώρα μας και κυρίως στην Αττική χρησιμοποιούσαν σε ευρεία κλίμακα το ξεφούντωμα και ξύσιμο των βαρελιών. Αυτό επικράτησε λόγω της χρησιμοποίησης της ρετσίνας της οποίας η απομάκρυνση ήταν δύσκολη με απλή πλύση.

Το φούντωμα γινόταν κάθε χρόνο στα βαρέλια που έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για τη ζύμωση και την αποθήκευση των ρητινιτών οίνων. Πολλές φορές όμως οι βαρελοποιοί για ευκολία τους χρησιμοποιούσαν για το φούντωμα αλεύρι, με αποτέλεσμα να δημιουργείται όξινη ζύμωση στη ρετσίνα, λόγω των ζυμομυκήτων που περιείχε το αλεύρι.

Η μέθοδος αυτή προκαλούσε φθορά στα βαρέλια, παρ' όλη την αποτελεσματικότητά της.

Άλλη μέθοδος για την αντιμετώπιση της οσμής των βαρελιών ήταν το ξεφούντωμα, το καλό ξύσιμο και το πλύσιμο με διάλυμα ανθρακικής σόδας 10%. Ακολουθούσε διάλυμα θειϊκού οξέος 10% και ξέπλυμα με άφθονο νερό.

Επίσης το διάλυμα υποχλωριώδους ασβεστίου 1% και εν συνεχεία πλύσιμο με άφθονο νερό είχε καλά αποτελέσματα.

Τα βαρέλια κάθε 2-3 χρόνια πρέπει να καθαρίζονται από την τρυγία που επικάθεται στο εσωτερικό τους, γιατί πολλές φορές συναθροίζονται εκεί βακτήρια που προσβάλλουν το κρασί.

Η απομάκρυνση της τρυγίας γίνεται με ξεφούντωμα και ξύσιμο με κατάλληλες ψήκτρες ή χρησιμοποίηση αλυσίδας η οποία μετακινείται με την κίνηση των βαρελιών, σπάει τους κρυστάλλους της τρυγίας και κατόπιν αυτοί απομακρύνονται με καλό πλύσιμο.

5.9 Η ένδυση της φιάλης

5.9.1 Ετικέτα και νομοθεσία

Οι έννοιες νομοθεσία και ετικέτα στο χώρο του κρασιού είναι σχεδόν ταυτόσημες. Με στόχο την προστασία αλλά και την ενημέρωση του καταναλωτή, έχει διαμορφωθεί το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου κάθε παραγωγός φτιάχνει τις ετικέτες των κρασιών.

Ο προσεκτικός και απαιτητικός καταναλωτής θα πρέπει να γνωρίζει ότι η ετικέτα δεν είναι απλά ένα διακοσμητικό στοιχείο αλλά η «ταυτότητα» του

κρασιού.

Το πρώτο ελληνικό νομοθετικό κείμενο για το κρασί βρέθηκε στη Θάσο. Είναι σκαλισμένο σε μάρμαρο και φυλάσσεται στο αρχαιολογικό μουσείο του νησιού. Ο Νόμος αυτός καθορίζει την τυποποίηση του οίνου, αναφέροντας ότι για όποιον αγοράζει οίνο σε πιθάρι, η αγορά θα έχει ισχύ μόνο όταν το πιθάρι φέρει σφραγίδα. Με τον τρόπο αυτό ελεγχόταν το περιεχόμενο του πιθαριού και έτσι προστατευόταν ο καταναλωτής από νοθείες και πράξεις λαθρεμπορίας, ενώ παράλληλα η διαδικασία αυτή χρησίμευε και για την επιβολή φόρου. Η σφραγίδα είχε συνήθως δύο λέξεις π.χ. ΘΑΣΙΩΝ και το όνομα του οινοποιού.

Αξίζει να σημειωθεί επίσης, ότι ο Θάσιος νόμος προέβλεπε ότι κανένα πλοίο της Θάσου δεν θα εισάγει οίνο από την αλλοδαπή στο νησί. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλιζόταν η προστασία του κρασιού από προσμίξεις και απομιμήσεις.

25 αιώνες αργότερα και συγκεκριμένα το 1937 εκδόθηκε ο νόμος που προστάτευε και εγγυόταν την αυθεντικότητα των οίνων της Σάμου.

5.9.2 Ετικετάρισμα (étiguetage)

Οι ετικέτες αν και εμφανίστηκαν στα τέλη του 18^{ου} αιώνα, χρησιμοποιήθηκαν ευρέως μόλις το 1830, χάρη σε ένα φημισμένο λιθογράφο από το Μπορντώ, ονομαζόμενο Gaulon. Αυτός έδωσε το όνομά του σε ένα βραβείο, που χορηγούνταν κάθε χρόνο στο Μπορντώ, για τις ετικέτες με πρωτοτυπία και καινοτομίες.

Η ποιότητα της ετικέτας αποτελεί το σημαντικότερο στοιχείο, μαζί με τη φιάλη, για την προσέλκυση του καταναλωτή.

Η ετικέτα, κατασκευασμένη να πληροφορεί, μετατράπηκε με την πάροδο του χρόνου σε ένα στολίδι.

5.9.2.1 Πληροφόρηση

Η πρώτη ιδιότητα της ετικέτας είναι η πληροφόρηση του καταναλωτή. Αυτή πρέπει να του δώσει μια εικόνα και μια πρώτη γεύση για το περιεχόμενο της φιάλης και το τι πρέπει να περιμένει ο καταναλωτής.
Σύμφωνα με έρευνες το 90% των καταναλωτών διαβάζει προσεκτικά την ετικέτα για να αγοράσει μια φιάλη κρασί, , το 80% διαβάζει και την οπισθοετικέτα και μόνο το 8% αγοράζει ένα κρασί επειδή του αρέσει η ετικέτα.

Επομένως η ετικέτα παίζει σπουδαίο ρόλο για την αγορά ενός κρασιού. Ο καταναλωτής θέλει να γνωρίζει τι πίνει, από ποια ποικιλία προέρχεται το κρασί, σε τι θερμοκρασία πίνεται κ.λπ. (Βλέπε παράρτημα ΙΙ, ετικέτες).

5.9.2.2 Η αισθητική της ετικέτας

Συγχρόνως με την πληροφόρηση, η ετικέτα πρέπει να είναι και καλαίσθητη για να προσελκύει, να πείθει και να σπρώχνει τον καταναλωτή στην αγορά του προϊόντος.

Για το λόγο αυτό σήμερα υπάρχει η τάση της προσωποποίησης της ετικέτας, ο κάθε παραγωγός προσπαθεί να της δώσει κάποια ιδιαιτερότητα και να την κάνει χαρακτηριστική.

Επίσης σημαντικό είναι, να υπάρχει αρμονία, όσον αφορά την εξωτερική εμφάνιση, μεταξύ της φιάλης και του περιεχομένου της με την ετικέτα και την οπίσθια ετικέτα.

Σήμερα παρατηρείται η συνήθεια να μπαίνει στην ετικέτα, μια υπογραφή ή

ένας λογότυπος, στοιχεία προσωπικά που σκοπό έχουν την άμεση αναγνώριση της μάρκας και του παραγωγού.

Η σύγχρονη τάση θέλει τις ετικέτες πιο εξεζητημένες, με χρυσοτυπία, ασημοτυπία ή μεταξοτυπία και πολλές φορές φιλοτεχνημένες από σπουδαίους ζωγράφους.

5.9.2.3 Υποχρεωτικές ενδείξεις στην ετικέτα της ρετσίνας

Πολύπλοκη ή απλή, εντυπωσιακή ή όχι, εκτός από την εικαστική πλευρά της πρέπει τα κείμενα που υπάρχουν πάνω της να διέπονται από την οινική νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ορισμένες υποχρεωτικές ενδείξεις πρέπει να περιέχονται στην ετικέτα σύμφωνα με τους κανονισμούς 355/79 και 23 92/89 (Βλέπε παράρτημα ΙΙΙ, σελίδες 4, 5, 7, 8, 9 από 38) ή και άλλους πιο πρόσφατους της Ευρωπαϊκής Ένωσης «περί των γενικών κανόνων για την περιγραφή και την παρουσίαση οίνων και γλεύκων σταφυλής».

Υποχρεωτικές ενδείξεις ετικέτας ρητινιτών οίνων

1. Σύμφωνα με την παρ. 3, του άρθρου 12, του Ν. 396/76 «περί οινολογικών κατεργασιών και εμπορίας των οίνων» στην ετικέτα των ρητινιτών οίνων, όταν αυτοί προωθούνται εμφιαλωμένοι για κατανάλωση πρέπει να αναγράφονται υποχρεωτικά οι κάτωθι ενδείξεις : (Βλ. εφημ. Κυβ. Π.Δ. 514, σελ. 1649)

- Η ένδειξη «ρετσίνα» ή «ρητινίτης οίνος».
- Η ένδειξη «ονομασία κατά παράδοση», αμέσως κάτω από την προηγούμενη ένδειξη και με γράμματα όχι μεγαλύτερα σε ύψος από τα

γράμματα αυτής.

- Τα δύο αρχικά γράμματα της ονομασίας καταγωγής του οίνου, ακολουθούμενα από δύο γράμματα του ελληνικού αλφαβήτου σε συνδυασμό μεταξύ τους.
- Ο αλκοολομετρικός τίτλος (% vol)

2. Προκειμένου για ρητινίτες οίνους οι οποίοι παράγονται από τις ποικιλίες Σαββατιανό και Ροδίτη, που καλλιεργούνται στους νομούς Αττικής, Βοιωτίας και Εύβοιας, η ένδειξη «ρετσίνα» ή «ρητινίτης οίνος» μπορεί να συνοδεύεται από την ονομασία του νομού καταγωγής του ρητινίτη οίνου και πρέπει να γράφεται με τα ίδια τυπογραφικά στοιχεία του ίδιου χρώματος.

Προκειμένου για τις καθοριζόμενες ονομασίες περιοχών καταγωγής Ρητινιτών οίνων των νομών Αττικής, Βοιωτίας, Εύβοιας, αυτές μπορούν, κατόπιν άδειας του Υπουργείου Γεωργίας, να γράφονται στη θέση της ονομασίας του νομού ή να προηγούνται αυτής όπως φαίνεται στο παρακάτω παράρτημα.

3. Παράρτημα

Ονομασιών περιοχών καταγωγής ρητινιτών οίνων, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 2 του Π.Δ/τος 514 «περί παραγωγής, ελέγχου και προστασίας ρητινιτών οίνων» (Βλέπε Παράρτημα ΙΙΙ εφημ. κυβ. ΠΔ 514 σελ. 1650).

α/α	ονομασία περιοχής	Δυναμένη να αναγραφεί ένδειξις (και περιοχή προ-ελεύσεως και οινοποιήσεως σταφυλιών)
Α.	Νομός Αττικής	
	1. Μεσόγεια	Ρετσίνα Μεσογείων ή ρετσίνα Μεσογείων Αττικής (περιοχών Δήμων και Κοινοτήτων Κερατέας, Κρωπίας, Μαρκοπούλου, Σπάτων, Καλυβίων, Θορικού, Κουβαρά, Παιανίας, Παλλήνης, Πικερμίου, και Σταυρού)
	2. Κρωπία	Ρετσίνα Κρωπίας (ή Κορωπίου) ή ρετσίνα Κρωπίας (ή Κορωπίου) Αττικής (περιοχών Δήμου Κρωπίας)
	3. Μαρκόπουλος	Ρετσίνα Μαρκοπούλου ή ρετσίνα Μαρκοπούλου Αττικής (περιοχών Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας).
	4. Μέγαρα	Ρετσίνα Μεγάρων ή ρετσίνα Μεγάρων Αττικής (περιοχών επαρχίας Μεγαρίδος).

	5. Παιανία	Ρετσίνα Παιανίας (ή Λιοπεσίου) ή ρετσίνα παιανίας (Λιοπεσίου Αττικής, περιοχών κοινότητος παιανίας).
	6. Παλλήνη	Ρετσίνα παλλήνης ή ρετσίνα Παλλήνης Αττικής (περιοχών Κοινότητος Παλλήνης).
	7. Πικέρμι	Ρετσίνα Πικερμίου ή ρετσίνα πικερμίου Αττικής (περιοχών κοινότητος Πικερμίου).
	8. Σπάτα	Ρετσίνα Σπάτων ή ρετσίνα Σπάτων Αττικής (περιοχών κοινότητος Σπάτων).
Β.	Νομός Βοιωτίας	
	Θήβα	Ρετσίνα Θηβών ή ρετσίνα Θηβών Βοιωτίας (περιοχών επαρχίας Θηβών).
Γ.	Νομός Ευβοίας	
	1. Γιάλτρα	Ρετσίνα Γιάλτρων ή ρετσίνα Γιάλτρων Ευβοίας (περιοχών Δήμου Αιδηψού).

2. Κάρυστος	Ρετσίνα Καρύστου ή ρετσίνα Καρύστου Ευβοίας (περιοχών επαρχίας Καρυστίας).
3. Χαλκίδα	Ρετσίνα Χαλκίδας ή ρετσίνα Χαλκίδας Ευβοίας (περιοχών επαρχίας Χαλκίδας).

4. Οι ονομασίες καταγωγής των ρητινιτών οίνων που παράγονται από τις ποικιλίες Σαββατιανό και Ροδίτη στους νομούς Αττικής, Βοιωτίας και Ευβοίας επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν εφ' όσον δεν αναγνωρίζονται ως ονομασίες προελεύσεως οίνων.

5. Απαγορεύεται στους ρητινίτες οίνους να αναγράφετε στην ετικέτα, στα συνοδευτικά έγγραφα και στα μέσα συσκευασίας :

- Το έτος παραγωγής
- Σύνθετες εκφράσεις, στις οποίες υπεισέρχονται έννοιες που χαρακτηρίζουν την ποιότητα του οίνου.
- Εκφράσεις με τις οποίες είναι δυνατόν να δημιουργηθεί η εσφαλμένη εντύπωση, ότι ο ρητινίτης οίνος προέρχεται από καθορισμένη αμπελουργική εκμετάλλευση.
- Το όνομα της ποικιλίας της αμπέλου.
- Η καταγωγή του οίνου, με εξαίρεση τις ονομασίες που αναφέρονται στο παράρτημα.

6. Η σήμανση των ετικετών γίνεται με ευθύνη και μέριμνα του εμφιαλωτού του οίνου, μετά από έγγραφη άδεια και υπό τον έλεγχο και την εποπτεία της Διεύθυνσης Γεωργίας του τόπου όπου γίνεται η εμφιάλωση του οίνου. Αυτή τηρεί

ειδικό βιβλίο παρακολούθησης και ελέγχου για κάθε εμφιαλωτή.

Η άδεια αυτή κοινοποιείται στη Διεύθυνση Μεταποιήσεως και Αγορών του Υπουργείου Γεωργίας και στη Διεύθυνση Φοροτεχνικής του Γ.Χ.Κ.

- Οι ρητινίτες οίνοι υπάγονται στην δασμολογική κλάση 2205 (Ν.Δ. 118/1974).

Για την εφαρμογή των άρθρων του παραπάνω Προεδρικού Διατάγματος διενεργούνται έλεγχοι από τις αρμόδιες τοπικές υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας και του Γενικού Χημείου του Κράτους.

Με τις πληροφορίες αυτές ο οινοπαραγωγός έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του προς τους νόμους.

5.9.3 Οπισθοετικέτα

Παλαιότερα ήταν σπάνιο ένα κρασί να έχει και οπισθοετικέτα, κάτι που σήμερα είναι πολύ συνηθισμένο. Η οπισθοετικέτα της ρετσίνας περιγράφει τα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά (αρώματα και γεύσεις που διαθέτει), τα εδέσματα με τα οποία ταιριάζει καλύτερα και την ιδανική θερμοκρασία που μπορεί να το απολαύσει κάποιος.

5.10 Συσκευασία – Αποθήκευση

Μετά το γέμισμα και τον πωματισμό οι φιάλες με τη ρετσίνα συσκευάζονται και αποθηκεύονται.

5.10.1 Συσκευασία

Ελέγχεται η ικανότητά της να προστατεύσει το κρασί κατά τη διακίνηση και την αποθήκευση σε συνθήκες διαφορετικές, καθώς επίσης και το ενδεχόμενο της καταστροφής των ετικετών ή οποιαδήποτε άλλης ένδυσης της φιάλης.

5.10.2 Αποθήκευση

Οι συνθήκες διατήρησης της ρετσίνας ελέγχονται στατιστικά, τόσο στις αποθήκες του εμφιαλωτή, όσο και στις αποθήκες όλων των ενδιαμέσων, έως ότου να φτάσει η ρετσίνα στον καταναλωτή.

Ο έλεγχος αυτός σκοπό έχει να συντελέσει στο να φτάσει το προϊόν σε άριστη ποιότητα στα χέρια των καταναλωτών και να αποκλειστούν τυχόν προβλήματα, επιφέροντας αλλαγές και διορθώσεις σε όλες τις φάσεις της εμφιάλωσης και της διακίνησης του κρασιού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

PINUS HALEPENSIS MILL
(ΠΕΥΚΗ ΧΑΛΕΠΙΟΣ)

Στην οικογένεια Pinaceae ή Abietaceae (Pine Family) περιλαμβάνονται συνήθως αειθαλή δέντρα και σπάνια θάμνοι. Αυτά φύονται κατά μεγάλες συστάδες ή σχηματίζουν εκτεταμένα δάση.

Τα σπουδαιότερα γένη της οικογένειας αυτής είναι : Pinus Abies και Cedrus .

Το γένος pinus περιλαμβάνει περίπου 90 είδη, που φύονται στο Βόρειο Ημισφαίριο. Στη χώρα μας φύονται τα είδη : pinus halepensis, pinus brutia, pinus pinea, pinus nigra, pinus Silvestris, pinus leacodermis (p. heldreichii) και pinus peuce, ενώ για ολόκληρη την Ευρώπη συνυπολογίζονται και τα είδη pinus maritima, pinus cembra και pinus mugo.

6.1.1 Pinus halepensis (aleppo pine) κν πεύκο

Το γένος απαντάται στην Εύβοια, Ήπειρο, Πελοπόννησο, Πήλιο, Στερεά Ελλάδα, Χαλκιδική και στα νησιά του Αιγαίου και Ιονίου Πελάγους. Η χαλέπιος πεύκη είναι μελισσοτροφικό είδος και κατάλληλο για ρητίνευση.

Τα φύλλα της είναι βελονοειδή και διατάσσονται ανά δύο σε βραχυκλάσια σπειροειδούς. Οι βελόνες είναι ανοιχτοπράσινες, στιλπνές, λεπτές, ευθείες, μήκους 8-13 εκ. και πλάτους 1 χιλ. Οι παρυφές είναι ελαφρά οδοντωτές, με

οδόντωση που δεν είναι αισθητή στην αφή. Στην πάνω (επίπεδη) επιφάνεια βρίσκονται 1 (2) ρητινοφόροι αγωγοί, ενώ στην κάτω περισσότεροι.

Οι οφθαλμοί είναι κωνικοί, αμβλυκόρυφοι ή ελαφρά οξυκόρυφοι, χωρίς ρητίνη, μήκους 2 εκ. Τα λέπια είναι κοκκινοκαστανά, στραμμένα προς τα εμπρός. Οι οφθαλμοί σχηματίζονται όχι μόνο στην άκρη των κλαδιών, αλλά και ενδιάμεσα, με αποτέλεσμα να μη δημιουργούνται διακεκριμένοι σπόνδυλοι.

Οι κλαδίσκοι είναι σταχτόλευκοι (νεαροί).

Τα άνθη μονογενή, φυτό μόνοικο. Τα αρσενικά άνθη είναι κίτρινοι ίουλοι, ενώ τα θηλυκά έχουν μορφή μικρών κωνίσκων, πορφυροκόκκινου χρώματος, με ποδίσκο μήκους 1 εκ. Στην αρχή είναι όρθια, μετά την επικονίαση όμως στρέφονται προς τα κάτω.

Η άνθηση γίνεται το Μάρτιο – Απρίλιο.

Οι κώνοι είναι ωοειδείς, οξυκόρυφοι, μήκους 5 – 10 εκ. και πλάτους 6 εκ., ευθείς ή λίγο κυρτοί. Είναι μονοί ή ανά δυο σε σπονδύλους και κρέμονται από τα κλαδιά με κυρτό ποδίσκο που έχει μήκος 1,5-3 εκ. Είναι καρπόφυλλα με αποφύσεις ρομβοειδείς, σχεδόν επίπεδες, με εμφανή εγκάρσια τροπίδα και ομφαλό που μόλις εξέχει. Το χρώμα των ώριμων κώνων είναι κοκκινοκάστανο, όταν όμως μένουν πολλά χρόνια πάνω στα δέντρα το χρώμα τους γίνεται σκούρο σταχτί. Ωριμάζουν τον Απρίλιο – Μάϊο του τρίτου χρόνου από την άνθηση, δηλαδή μετά μία διετία. Οι περισσότεροι ανοίγουν ως το φθινόπωρο του επόμενου ή μεθεπόμενου χρόνου και άλλοι παραμένουν κλειστοί πολλά χρόνια.

Τα σπέρματα είναι αχλαδόμορφα, αμβλέα στο πάνω άκρο και οξέα στο κάτω, μήκους 5-7 χιλ., χρώματος καστανοσταχτί με μαύρα στίγματα. Το κέλυφός τους είναι μαλακό. Τα σπέρματα είναι πτερυγιοφόρα, το πτερύγιο κρατά το σπέρμα σαν τσιμπίδα και είναι συνήθως πλατύτερο στο άνω μισό.

Έχει 7-9 κοτυληδόνες, δρεπανοειδείς, τριγωνικές, σταχτοπράσινες, μήκους 2-3 εκ.

Γενικά το δέντρο έχει ύψος 10-20 μ., σπάνια 30 μ. ο κορμός είναι συνήθως στραβός και διακλαδίζεται. Η κόμη σε νεαρή ηλικία είναι κωνική, σε μεγαλύτερη δε πλατιά και ακανόνιστη. Ο φλοιός αρχικά είναι λείος, σταχτόλευκος, στιλπνός ενώ αργότερα σχηματίζει ξηρό φλοιό κοκκινοκάστανο, με επιμήκεις σχισμές.

Αναπτύσσεται σε πολύ διαφορετικά εδάφη, ακόμη και σε άγονα, ξηρά και αβαθή (λιτοδίαιτο). Είναι φωτόφιλο και έχει απαιτήσεις σε φως μεγαλύτερες από όλα τα πεύκα, εκτός από την κουκουναρία (P. Pinea).

6.2 Έκταση δασών Χαλεπίου Πεύκης

Η χαλέπιος πεύκη κατέχει έκταση 3.421.580 στρεμ. Δηλαδή το 13,61 της όλης επιφάνειας των δασών της Ελλάδας. Επειδή, όπως είναι γνωστό το είδος αυτό απαιτεί θαλάσσιο εύκρατο κλίμα και είναι πολύ φιλόφωτο, βρίσκει ως προς τη θερμοκρασία και τα λοιπά μετεωρολογικά στοιχεία, ευνοϊκό περιβάλλον σε όλους τους παραλιακούς τόπους και προς το εσωτερικό της χώρας μας σε υψόμετρο μέχρι 600 μ ή και 800 μ στη Ν. Ελλάδα ή και λίγο ψηλότερα ακόμη στη Δυτική Πελοπόννησο.

Η χαλέπιος πεύκη συνιστά εκτεταμένα δάση στην Ανατ. Στερεά Ελλάδα κυρίως στην Αττική, τη Βοιωτία, τη Λοκρίδα, την Κεντρική και τη Βόρεια Εύβοια, σε πολλά νησιά του Αιγαίου (Θάσος, Σκύρος, Σκόπελος, Σκιάθος, Αλόννησος, Ρόδος, Αίγινα, Σαλαμίνα, Πόρος, Σπέτσες κ.λπ.), την Ν. Χαλκιδική, την Κορινθία, την Αιγιαλεία, την Αχαΐα, την Ηλεία, την Ολυμπία και σε μικρές συστάδες στα

νησιά του Ιονίου Πελάγους. Στην Κρήτη σύμφωνα με επίσημη στατιστική δεν υπάρχει Χαλέπιος Πεύκη. Εκεί έχει διασωθεί η τραχεία Πεύκη.

6.3 Ρητίνευση

Η ρητίνευση γενικά των πευκόδεντρων, αποτελεί μια από τις κυριότερες καρπώσεις από την εκμετάλλευση των δασών της Χαλεπίου Πεύκης. Λόγω της σημασίας της ρητίνευσης ήταν αναγκαία η ύπαρξη στην πολιτεία νομοθεσίας, για να ρυθμιστούν τα της ρητίνευσης των δασών.

Τα κυριότερα διατάγματα τα οποία έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα είναι : το Β.Δ. (Βασιλικό Διάταγμα) 439/1968 (Φ.Ε.Κ. 150 Α/1968) καθώς και τα άρθρα 102 και 175 του Δασικού κώδικα. (Βλέπε Παράρτημα ΙΙΙ, εφημ. κυβ. Β.Δ. 439, σελ. 1064, άρθρο 1).

6.4 Δάση ρητίνευσης – χρόνος και τρόπος ρητίνευσης

Άρθρο 1.

1. Η ρητίνευση επιτρέπεται σε δάση και δέντρα της χαλεπίου, της τραχείας και της θαλασσίας πεύκης (PINUS HALEPENSIS, PINUS BRUTIA, PINUS MARITIMA). Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας μετά από πρόταση του δασάρχη και περιφερειακού Διευθυντού δασών είναι δυνατόν να επιτρέπεται η ρητίνευση και σε δάση μαύρης πεύκης (PINUS NIGRA), εφ' όσον

χρησιμοποιείται η μέθοδος ρητίνευσης δι' εκφλοιώσεως με την χρήση χημικών ερεθιστικών ουσιών, (όπως του Θειϊκού οξέος κ.λπ.).

2. Ως ρητινευτικό έτος ορίζεται το δασικό διαχειριστικό έτος, η ρητίνευση δε αρχίζει από την 1η Μαρτίου και λήγει την 30η Νοεμβρίου κάθε έτους. Οι προπαρασκευαστικές εργασίες της ρητίνευσης, όχι όμως το χτύπημα ή η αποφλοίωση των πεύκων, επιτρέπονται από την 1η Φεβρουαρίου κάθε έτους.

3. Η ρητίνευση επιτρέπεται σε δέντρα, των οποίων η έμφλοιος στηθιαία (δηλαδή σε ύψος 1,30 του μέτρου από το έδαφος) περίμετρος είναι 0,80 του μ. και περισσότερο. Κατ' εξαίρεση, σε περιοχές όπου τα δέντρα λόγω αντίξοων συνθηκών δεν αυξάνουν κατά πάχος επαρκώς είναι δυνατόν να επιτραπεί η ρητίνευση και σε δέντρα που έχουν μικρότερη στηθιαία περίμετρο από την προαναφερόμενη, όχι όμως μικρότερη των 0,60 του μέτρου.

4. Η ρητίνευση ενεργείται με διάνοιξη μετώπου δι' εντομής ή δια εκφλοιώσεως με χρήση χημικών ερεθιστικών ουσιών, όπως θειϊκού οξέος, κ.λπ. Ο Υπουργός Γεωργίας με απόφασή του καθορίζει το είδος και τη χρήση των χημικών ερεθιστικών ουσιών. Σε κάθε δέντρο ανοίγεται μόνο ένα μέτωπο.

Η ρητίνευση με διάνοιξη δύο εντομών ταυτοχρόνως ή εκφλοιώσεων επιτρέπεται κατόπιν γενικής ή ειδικής έγκρισης του Υπουργού Γεωργίας κατόπιν πρότασης του αρμόδιου Δασάρχη, Διευθυντή περιφερ. Δ/νσεως Δασών, μόνο σε πεύκα με έμφλοιο στηθιαία περίμετρο 1,00 μ και άνω.

5. Το πλάτος του μετώπου ρητίνευσης δεν μπορεί να ξεπεράσει τα 0,08 μ. σε δέντρα με έμφλοιο στηθιαία περίμετρο 0,60 μ έως 0,80 μ, τα 0,10 μ σε δέντρα με έμφλοιο στηθιαία περίμετρο 0,80 μ. έως 1,00 μ., τα 0,12 μ. σε δέντρα με έμφλοιο στηθιαία περίμετρο 1,00 μ. έως 1,20 μ. και τα 0,14 μ. σε δέντρα με έμφλοιο στηθιαία περίμετρο μεγαλύτερη του 1,20 μ. Επί διάνοιξης δύο μετώπων το

πλάτος καθενός πρέπει να είναι μέχρι 0,08 μ.

6. Το πρώτο μέτωπο ρητίνευσης ανοίγεται στη βάση του δέντρου. Η διάνοιξη νέου μετώπου επιτρέπεται μόνο όταν το εν λειτουργία μέτωπο δεν μπορεί να προχωρήσει σε ύψος, είτε λόγω διαμόρφωσης του κορμιού, είτε λόγω τοπικής βλάβης αυτού. Η διάνοιξη του νέου μετώπου γίνεται στην εκ διαμέτρου αντίθετη πλευρά του δέντρου από το παλαιό μέτωπο. Εάν αυτό δεν είναι δυνατό η διάνοιξη γίνεται σε τέτοια απόσταση, ώστε μεταξύ των δύο μετώπων να αφήνεται λωρίδα πλάτους τουλάχιστον 0,07 μ. Μεταξύ των μετώπων που θα διανοιχτούν στη συνέχεια πρέπει να διατηρείται πλάτος φλοιού όχι μικρότερο των 0,07 μ.

7. Σε δέντρα που έχουν υλοτομηθεί με τελική ή αραιωτική υλοτομία εντός 10ετίας, βάσει δασοπονικής μελέτης και κατόπιν προσημάνσεως, μπορεί να επιτραπεί η ρητίνευσης (θανάσιμος) με περισσότερα από δύο μέτωπα και μέχρι τέσσερα σταυροειδώς, με πλάτος το καθένα όχι μεγαλύτερο των 0,08 μ. ανάλογα με την περίμετρο του δέντρου. Μεταξύ αυτών διατηρείται λωρίδα φλοιού πλάτους 0,07 μ. τουλάχιστον. Περισσότερα μέτωπα ρητίνευσης επιτρέπονται και σε δέντρα που βρίσκονται εντός καλλιεργούμενων εκτάσεων.

8. Το ύψος του μετώπου ρητίνευσης μέσα στο ίδιο έτος δεν μπορεί να υπερβεί τα 0,35 μ. το δε βάθος αν πρόκειται για εντομή τα 0,015 μ.

9. Η συλλογή της ρητίνης γίνεται μέσα σε κατάλληλα δοχεία από γαλβανισμένη λαμαρίνα ή σκληρό αλουμίνιο ή πήλινα ή πλαστικά, τα οποία τοποθετούνται κατάλληλα στη βάση του μετώπου και μετακινούνται κάθε έτος ή το πολύ κάθε διετία.

Για να γίνει η συλλογή της εκρέουσας ρητίνης στα δοχεία χρησιμοποιούνται μεταλλικοί οδηγοί.

10. Απαγορεύεται η κατασκευή υποτομής (γούβας) στον κορμό των δέντρων για τη συλλογή της ρητίνης, καθώς και η κατασκευή οδηγού αύλακος (κοντίτα) για διοχέτευση της ρητίνης από ένα μέτωπο ρητίνευσης σε άλλο.

Ο χρόνος διάρκειας της παραγωγικής διαδικασίας είναι 15 ημέρες. Επαναλαμβάνεται η ίδια διαδικασία, μετά πάροδο 20 ημερών. Η παραγόμενη ρητίνη ανέρχεται σε 2½ κιλά από κάθε δέντρο.

Οι ρητινοκαλλιεργητές επιδοτούνται από το κράτος βάσει της παραγωγής ανά στρέμμα.

Η μέση ετήσια παραγωγή ρητίνης στην Ελλάδα ανέρχεται σε 10.000 τόνους περίπου.

6.5 Φυσιολογία της Χαλεπίου πεύκης

Το νερό, το σπουδαιότερο συστατικό για την ανάπτυξη των δέντρων, με τα εν διαλύσει σε αυτό ευρισκόμενα ανόργανα στοιχεία, παραλαμβάνεται από το έδαφος μέσω των λεπτών ριζιδίων και εν συνεχεία δια του σομφού ξύλου (αγγειωδών σωλήνων) ανέρχεται προς τα φύλλα.

Το ρεύμα αυτό των τροφών που παραλαμβάνεται από το έδαφος καλείται ανοδικό.

Τα ανόργανα αυτά συστατικά μετατρέπονται σε οργανικές ουσίες με τη φωτοσύνθεση, κατά την οποία το δέντρο δεσμεύει το διοξείδιο του άνθρακα από τον ατμοσφαιρικό αέρα, το οποίο μέσα στο φύλλο συντίθεται με τη βοήθεια της ηλιακής ενέργειας και με το νερό που απορροφούν οι ρίζες προς παραγωγή υδατανθράκων, που εν συνεχεία μετατρέπονται ανάλογα με τις ανάγκες του

δέντρου, σε ξύλο, καρπούς, ρητίνη κ.λπ.

$6CO_2 + 6H_2O + 674\ kcal = C_6H_{12}O_6 + 6O_2$ σάκχαρο

Τα προϊόντα της φωτοσύνθεσης (υδατάνθρακες) διανέμονται σε όλα τα τμήματα του δέντρου ανάλογα με τις ανάγκες του, μέσω του ζώντος φλοιού. Το ρεύμα αυτό των προϊόντων της φωτοσύνθεσης μέσω του ζώντος φλοιού (ιθμώδεις σωλήνες) καλείται καθοδικό ρεύμα.

Η Χαλέπιος πεύκη (pinus Halepensis) έχει την ιδιότητα να μετατρέπει δευτερογενώς μεγάλα ποσά υδατανθράκων (προϊόντα φωτοσύνθεσης) σε ρητίνη.

Η μετατροπή αυτή γίνεται στα παρεγχυματικά κύτταρα γύρω από τους ρητινοφόρους αγωγούς, καθώς και στα επιθηλιακά κύτταρα και εν συνεχεία πληρεί τους ρητινοφόρους αγωγούς.

Την ιδιότητα αυτή όλων των ειδών της Πεύκης και κυρίως της χαλεπίου, η οποία είναι η ρητινοπαραγωγικότερη πεύκη της Ελλάδας και ολόκληρου του κόσμου, ο άνθρωπος την είχε ανακαλύψει από πολύ παλιά. Και επειδή ακριβώς η ρητίνη χρησιμοποιούνταν και χρησιμοποιείται από τον άνθρωπο για πάρα πολλές χρήσεις, ανακάλυψε τρόπους λήψης του προϊόντος αυτού της πεύκης και συνεχώς προσπαθεί να βρει νέους ή να βελτιώσει τους παλιούς.

Η ρητίνη κυκλοφορεί μέσα στο δέντρο δια μέσου των ρητινοφόρων αγωγών, οι οποίοι διακρίνονται σε αξονικούς ή κατακόρυφους (μεταξύ αξονικών τραχεΐδων) και σε ακτινικούς ή εγκάρσιους (πάντοτε εντός των ακτινών). Οι αξονικοί και οι ακτινικοί αγωγοί συνδέονται μεταξύ τους με αναστομώσεις και δημιουργούν ένα δίκτυο αγωγών μέσα στους ιστούς του ξύλου του δέντρου.

Εκτός των κανονικών υπάρχουν και οι τραυματικοί ρητινοφόροι αγωγοί.

Οι ρητινοφόροι αγωγοί βρίσκονται στο ζων ξύλο (σομφό). Όταν το σομφό ξύλο μετατρέπεται σε εγκάρδιο, οι ρητινοφόροι αγωγοί ανακόπτουν τη λειτουργία

τους. Τα επιθηλιακά κύτταρα των αγωγών αυξανόμενα προς το εσωτερικό και με κυτταροδιαιρέσεις πληρούν τους αγωγούς. Έτσι η περιεχόμενη ρητίνη εκχύνεται και εμποτίζει τα (κυτταρικά) τοιχώματα των γειτονικών κυττάρων.

6.6 Επεξεργασία ρητίνης

Η ρητίνη είναι ουσία κολλώδης και παχύρευστη. Διακρίνεται σε κυρίως κομμεορητίνη και βάλσαμο.

Το μεγαλύτερο μέρος της παραγόμενης ρητίνης, επεξεργάζεται στα εργοστάσια απόσταξης ρητίνης, προς παραγωγή Κολοφώνιου και Τερεβινθέλαιου, ένα δε μικρό μέρος αυτούσιας ρητίνης χρησιμοποιείται για την Παρασκευή του ρητινίτη οίνου.

Η ρητίνη προσδίδει στο παραγόμενο κρασί άρωμα και ιδιάζουσα γεύση. Συμβάλλει επίσης ως άριστο φυσικό συντηρητικό του κρασιού, γιατί οι ουσίες που περιέχει (κυρίως τα έλαια) λειτουργούν ως «Προστατευτική ομπρέλα» αποκλείοντας τη δημιουργία και τη δράση επιβλαβών ενζύμων καθώς και τις προσβολές από μύκητες.

Η ρητίνη προστίθεται στο γλεύκος πολτοποιημένη και διαλυμένη σε μικρή ποσότητα από το ίδιο γλεύκος ή σε μικρή ποσότητα αλκοόλης.

Η ρητίνη λαμβάνεται αποκλειστικά από την πεύκη (PINUS HALEPENSIS), με εντομές στον κορμό των δέντρων (όπως προαναφέραμε). Ονομάζεται Τερεβινθίνη και αποτελείται από διάφορα ρητινικά οξέα, μικρή ποσότητα άλλων υλών και από Τερεβινθέλαιο.

Στην αρχή της ζύμωσης το ρετσίνι επιπλέει στην επιφάνεια, εν συνεχεία όμως μια μικρή ποσότητα αυτού διαλύεται στο κρασί, λόγω της παραγωγής αλκοόλης κατά τη διάρκεια της ζύμωσης και το υπόλοιπο καθιζάνει. Η καθίζηση αυτή είναι ένδειξη του τέλους της ζύμωσης.

Η διαλυμένη ρητίνη σχηματίζει στην επιφάνεια του κρασιού ένα προστατευτικό στρώμα ελαίου της Τερεβινθίνης, το οποίο εμποδίζει σε κάποιο βαθμό την ανάπτυξη ασθενειών.

Με την προσθήκη της ρητίνης ορισμένα συστατικά της εκχυλίζονται και δίνουν τα ιδιαίτερα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά στο παραγόμενο κρασί.

6.7 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1622/2000 της Επιτροπής της 24ης Ιουλίου 2000

για τον καθορισμό ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1493/1999 για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς και για την καθιέρωση Κοινοτικού κώδικα των οινολογικών πρακτικών και επεξεργασιών.

Άρθρο 9

Όρια και προϋποθέσεις σχετικά με τη χρήση ορισμένων επιτρεπόμενων ουσιών για οινολογικούς σκοπούς.

6.7.1 Ρητίνη πεύκης της χαλεπίου

Η ρητίνη πεύκης της χαλεπίου που η χρήση της προβλέπεται στο παράρτημα IV παράγραφος 1 σημείο ιδ, σελ. 52 από 57, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 (Βλέπε Παράρτημα III) γίνεται αποδεκτή μόνο προκειμένου να ληφθεί ο επιτραπέζιος οίνος «ρετσίνα». (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1622/2000, άρθρο 9, σελ. L 194/5).

Αυτή η οινολογική πρακτική μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο :

- στο γεωγραφικό έδαφος της Ελλάδας,
- σε γλεύκος σταφυλιών που προέρχεται από σταφύλια για τα οποία οι ποικιλίες, η περιοχή παραγωγής και η περιοχή οινοποιήσεως έχουν καθοριστεί από τις ελληνικές διατάξεις που ίσχυαν στις 31 Δεκεμβρίου 1980.
- Με προσθήκη ποσότητας ρητίνης ίσης ή μικρότερης από 1000 γραμμάρια ανά εκατόλιτρο του χρησιμοποιημένου προϊόντος, πριν από τη ζύμωση ή εφόσον ο αποκτημένος κατ' όγκο αλκοολικός τίτλος δεν είναι ανώτερος από το ⅓ του ολικού κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου, κατά τη διάρκεια της ζύμωσης.

Εάν η Ελλάδα προτίθεται να τροποποιήσει τις διατάξεις που αναφέρονται στη δεύτερη υποπερίπτωση, ενημερώνει προηγουμένως σχετικά την Επιτροπή. Εάν δεν υπάρξει αντίδραση της Επιτροπής εντός δύο μηνών μετά από την κοινοποίηση αυτή, η Ελλάδα μπορεί να εφαρμόσει τις εν λόγω τροποποιήσεις.

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλέπε Παράρτημα III του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 316/2004, παράρτημα II, Παράρτημα III, σελ. L 55/34)

Κατάλογος των παραδοσιακών ενδείξεων που αναφέρονται στο άρθρο 24

Παραδοσιακή ένδειξη	Αντίστοιχος οίνος	Κατηγορία (-ες) προϊόντων	Γλώσσα
ΕΛΛΑΔΑ			
Όροι προβλεπόμενοι στο άρθρο 28			
Ονομασία κατά παράδοση (onomasia kata paradosi)	όλοι	VDT με IG	Ελληνικά

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

7.1 Ιστορία της νομοθεσίας στην Ελλάδα

Μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους μέχρι τις αρχές του αιώνα μας η οινοποίηση ήταν πολύ περιορισμένη. Ιδρύθηκαν μερικά οινοποιεία στην Πάτρα και στην Αττική που παρήγαγαν εμφιαλωμένο κρασί σε ένα ελάχιστο ποσοστό.

Όταν καταστράφηκαν τεράστιες αμπελουργικές περιοχές στην Ευρώπη λόγω διαδοχικών ασθενειών, υπήρχε μεγάλη ζήτηση κρασιών από την Ελλάδα. Έτσι ξεκίνησε η βιομηχανική παραγωγή ξηροσταφιδικών οίνων. Αυτό γινόταν από το 1916 έως το 1928.

Το 1928 έχουμε το νόμο «Περί εμπορίας των οίνων και προστασίας της οινοπαραγωγής».

Από το 1928 έως το 1960 δεν σημειώθηκαν σημαντικές αλλαγές στο νομοθετικό πλαίσιο. Την εποχή αυτή στην Ελλάδα δέσποζε το βαρελίσιο κρασί, με κυρίαρχη τη ρετσίνα. (Βλέπε παράρτημα ΙΙΙ) Σύμφωνα με το Π.Δ. 514 ΦΕΚ, σελ. 1650, άρθρο 5, παρ. 5/Α/5-7-1979.

Οι εμφιαλωτές ρητινιτών οίνων είτε είναι οινοποιοί είτε όχι, είναι υποχρεωμένοι να καταχωρούν ιδιαίτερα σε βιβλίο αριθμημένο και θεωρημένο από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας και του Γενικού Χημείου του κράτους στο οποίο θα γράψουν, στην αριστερή σελίδα την ονομασία καταγωγής του ρητινίτη οίνου, την παραχθείσα ή εισαχθείσα ποσότητα σε χιλιόγραμμα ή λίτρα ανάλογα με το ισχύον μετρικό σύστημα, τον αλκοολικό τίτλο

και τον αριθμό της άδειας μεταφοράς της εισαχθείσης ποσότητας. Στη δεξιά σελίδα θα γράψουν την ποσότητα που θα εξαχθεί από το οινοποιείο χύμα και τον αριθμό της άδειας μεταφοράς ή το πιστοποιητικό καταγωγής, την ποσότητα που εμφιαλώθηκε, την περιεκτικότητα των φιαλών και τους σχετικούς αριθμούς σημάνσεως των ετικετών.

Το βιβλίο ελέγχεται διαρκώς από τα αρμόδια όργανα του Υπουργείου Γεωργίας και του Γενικού Χημείου του κράτους και πρέπει να επιδεικνύεται κάθε φορά που ζητείται από τα όργανα ελέγχου για 5 χρόνια.

7.2 Νομοθετική κατάσταση των ελληνικών οίνων

Παρά την τόσο λαμπρή δόξα στην οινική νομοθεσία και στις ονομασίες προέλευσης που γνώρισε η Ελλάδα πριν από τριάντα περίπου αιώνες, σήμερα χρειάστηκε να εμπνευστούμε από τους Ευρωπαίους, προκειμένου να συντάξουμε την ισχύουσα οινοαμπελούργικη πολιτική και νομοθεσία στην Ελλάδα.

Μετά από προσπάθειες πολλών ετών, στα πρότυπα της γαλλικής νομοθεσίας καθώς και των τάσεων που διαγράφονται στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έγινε ορθή αντιμετώπιση του ευαίσθητου αυτού τομέα με τη θέσπιση της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας.

Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις της ελληνικής και κοινοτικής νομοθεσίας, οι οίνοι κατατάσσονται σε δύο βασικές κατηγορίες.

1) Στους οίνους «ονομασίας προελεύσεως» που φέρουν ως χαρακτηριστικό γνώρισμα το τοπωνύμιο από όπου προέρχονται. Αυτοί διαιρούνται σε :

α) Οίνους «ονομασίας προελεύσεως ελεγχόμενης» (ΟΠΕ), οι οποίοι φέρουν ιππαστί γαλάζια ταινία ελέγχου.

β) Οίνους «ονομασίας προελεύσεως ανωτέρας ποιότητας» (ΟΠΑΠ), οι οποίοι φέρουν ιππαστί ερυθρή ταινία ελέγχου.

2) Στους επιτραπέζιους οίνους που διαιρούνται σε :

α) Σε «τοπικούς» οίνους

β) Σε οίνους «ονομασίας κατά παράδοσιν»

γ) Σε οίνους μάρκας

Ειδικότερα σύμφωνα με το άρθρο 1 του Π.Δ. 514 ΦΕΚ Α / 5 – 7 – 1979 (Βλέπε παράρτημα ΙΙΙ σελ. 1649) η ονομασία «ρετσίνα» ή «ρητινίτης οίνος» είναι «ονομασία κατά παράδοσιν» και χρησιμοποιείται για λευκούς και ροζέ ξηρούς οίνους που παράγονται πατροπαράδοτα μόνο στην Ελλάδα με προσθήκη στο γλεύκος των σταφυλιών ρητίνης Πεύκης της χαλεπίας (PINUS HALEPENSIS).

7.3. Οίνος ονομασίας κατά παράδοση

Για το ρητινίτη οίνο εφαρμόζονται ορισμένες νομοθετικές διατάξεις και αρχές. Έτσι σύμφωνα με το Π.Δ. 514 ΦΕΚ (1649/Α/5 – 7 – 1979 Άρθρο 3 (Βλέπε Παράρτημα ΙΙΙ) (Ζώνες Παραγωγής ρητινιτών οίνων με ονομασία καταγωγής).

- Οι ρητινίτες οίνοι με ονομασία καταγωγής οφείλουν να παράγονται από σταφύλια των ποικιλιών Σαββατιανό και Ροδίτη, που καλλιεργούνται στους νομούς ή τις περιοχές των οποίων φέρουν το όνομα και εντός των οποίων

πρέπει να γίνεται η γλευκοποίηση και η οινοποίηση για την παραγωγή του αντίστοιχου ρητινιτού οίνου.

- Σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις όμως, επιτρέπεται η οινοποίηση του γλεύκους να γίνεται και έξω από το νομό του οποίου ο οίνος θα φέρει το όνομα, αλλά οπωσδήποτε σε οινοποιεία που βρίσκονται σε γειτονικούς νομούς και σε απόσταση μικρότερη των 50 χιλιομέτρων από την αμπελουργική ζώνη καταγωγής των σταφυλιών.
- Αυτό συμβαίνει σε περιπτώσεις που υπάρχει έλλειψη αποθηκευτικών χώρων στους ομώνυμους νομούς, ή αδυναμία και έλλειψη ενδιαφέροντος απορρόφησης των σταφυλιών και του γλεύκους από τα οινοποιεία των αντίστοιχων νομών για την παραγωγή ρητινίτη οίνου και γενικά κάθε άλλη περίπτωση, η οποία είναι δυσμενής στην οικονομία των αμπελουργών ορισμένων περιοχών των ομώνυμων νομών.

Οι εξαιρέσεις αυτές όμως, επιτρέπονται μόνο όταν πληρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις :

- Η μετατροπή των σταφυλιών σε γλεύκος να γίνεται σε οινοποιεία που βρίσκονται μέσα στο νομό, του οποίου οι παραγόμενοι οίνοι θα φέρουν το όνομά του.
- Το μεταφερόμενο γλεύκος για οινοποίηση στους γειτονικούς νομούς οφείλει να συνοδεύεται με άδεια μεταφοράς ανάλογη μ' εκείνη που χρησιμοποιείται για οίνους ονομασίας προέλευσης (Βλέπε παράρτημα III Π.Δ. 514 ΦΕΚ 1647, άρθρο 3, παρ. β και άρθρα 4 και 5).

Άρθρο 4 (Οινολογικές ουσίες και αναλυτικοί χαρακτήρες).

- Η προσθήκη της ρητίνης που προέρχεται από τη Χαλέπιο Πεύκη (pinus halepensis) οφείλει να γίνεται ή πριν από την έναρξη της ζύμωσης ή κατά τη διάρκεια αυτής, αλλά με την προϋπόθεση ότι τα σάκχαρα που έχουν ζυμωθεί δεν ξεπερνούν το ένα τρίτο (⅓) της περιεχόμενης αρχικά ποσότητας.
- Ο φυσικός αλκοολομετρικός τίτλος, στους ρητινίτες οίνους που δίνονται στην κατανάλωση πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ του 10 και 13,5% κατ' όγκο, δεν πρέπει να είναι ούτε μικρότερος του 10%, ούτε μεγαλύτερος του 13,5% vol.
- Η ολική οξύτητα του διατιθέμενου στην κατανάλωση ρητινίτη οίνου πρέπει να είναι μεγαλύτερη από 4,5 gr/lt, εκφρασμένη σε τρυγικό οξύ.
- Η αύξηση της ολικής οξύτητας επιτρέπεται μέχρι 1,5 gr/lt σε τρυγικό οξύ.
- Η αρωμάτιση οίνων με οποιοδήποτε τρόπο για να αποκτήσουν τους χαρακτήρες ρητινίτη οίνου, απαγορεύεται. Απαγορεύεται επίσης, και η ανάμιξη ρητινίτη οίνου με οίνους άλλου τύπου.
- Ρητινίτες οίνοι που μπορούν να διατεθούν στην κατανάλωση με τοπωνύμια παραγωγής είναι εκείνοι που παράγονται στους νομούς Αττικής, Βοιωτίας και Ευβοίας και ειδικότερα στις περιοχές Μεσόγεια, Κρωπία, Μαρκόπουλο, Μέγαρα, Παιανία, Παλλήνη, Πικέρμι, Σπάτα – Θήβα – Γιάλτρα, Κάρυστος, Χαλκίδα.

Άρθρο 5 (Έλεγχος παραγωγής και διακίνησης)

- Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ενδιαφερόμενο για την παραγωγή ρητινιτών οίνων, υποχρεούται να υποβάλλει σχετική δήλωση εις την οικεία Διεύθυνση Γεωργίας 15 ημέρες τουλάχιστον πριν από την έναρξη τρυγητού, η οποία να περιλαμβάνει το ονοματεπώνυμο του οινοποιού ή το

επώνυμο της επιχείρησης, την έδρα του οινοποιείου καθώς και την πιθανή ημερομηνία έναρξης και λήξης του τρυγητού, υπό την προϋπόθεση ότι αυτός δεν θα αρχίζει νωρίτερα και δε θα λήγει αργότερα από τις δηλούμενες ημερομηνίες.

- Στα ζυγολόγια και τιμολόγια που εκδίδονται από τα οινοποιεία παραγωγής ρητινιτών οίνων πρέπει να αναγράφονται : το ονοματεπώνυμο του αμπελουργού, η ποσότητα των σταφυλιών που παρελήφθησαν, η κοινοτική περιοχή καταγωγής τους καθώς και οι βαθμοί μπωμέ του γλεύκους που θα παραχθεί από αυτά. Τα στελέχη αυτά πρέπει να φυλάσσονται πέντε χρόνια και να δείχνονται κάθε φορά που τα ζητούν οι αρμόδιες αρχές για έλεγχο.
- Επιτρέπεται η μεταφορά (Ν.Δ. 243/1969) εκτός της περιοχής παραγωγής και μη εμφιαλωμένων ρητινιτών οίνων για εμφιάλωση ή για διάθεση χύμα στην κατανάλωση.
- Ρητινίτες οίνοι που προορίζονται για εξαγωγή εις το εξωτερικό πρέπει να συνοδεύονται με πιστοποιητικό καταγωγής (Ν.Δ. 243/1969) και (άρθρο 4, του Νόμου 427/1976).

7.4 Το μονοπώλιο της ρετσίνας

Υπάρχουν κι άλλες χώρες που χρησιμοποιούν παραδοσιακές ενδείξεις για την περιγραφή των οίνων τους, αλλά δεν περιλαμβάνονται στους οίνους με «ονομασία κατά παράδοση». Κάθε χώρα έχει τα δικά της προβλήματα, τα οποία προσπαθεί να διευθετήσει στα πλαίσια της Κοινοτικής νομοθεσίας.

Η Ελλάδα, μπόρεσε με αυτή την έννοια όχι μόνο να προστατεύσει τη ρετσίνα, αλλά και να μονοπωλήσει την παραδοσιακή αυτή ονομασία και το ίδιο το προϊόν. Αφού, όπως έχουμε αναφέρει ξανά, καμιά άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να παράγει οίνους τύπου ρετσίνα και καμιά τρίτη χώρα δεν μπορεί να εισάγει στην Κοινότητα οίνο με την ένδειξη «ρετσίνα». Γι' αυτό ακριβώς και έγινε η παραχώρηση, από πλευράς COMMISION, ο οίνος «ρετσίνα» να περιληφθεί στους οίνους του άρθρου 54 του κανονισμού 337/79, παρόλο που υποδηλώνει μόνον έμμεσα την περιοχή καταγωγής του οίνου και αυτή η περιοχή δεν είναι μικρότερη του κράτους μέλους, αλλά ολόκληρη η ελληνική επικράτεια.

7.5 Συνοδευτικά έγγραφα μεταφοράς αμπελοοινικών προϊόντων

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 884/2001 της Επιτροπής της 24ης Απριλίου 20001 (Βλέπε παράρτημα ΙΙΙ) και ενόψει της δημιουργίας της ενιαίας αγοράς στην Κοινότητα με την κατάργηση των συνόρων μεταξύ των κρατών μελών, προβλέπεται ότι τα αμπελοοινικά προϊόντα είναι δυνατόν να διακινηθούν στο εσωτερικό της Κοινότητας μόνον εφόσον συνοδεύονται από έγγραφο, το οποίο έχουν ελέγξει οι αρμόδιες υπηρεσίες που ορίζουν τα κράτη μέλη. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που κατέχουν αμπελοοινικά προϊόντα, υποχρεούνται να τηρούν βιβλία στα οποία να αναφέρουν ιδίως τις εισόδους και εξόδους των προϊόντων αυτών.

Τα συνοδευτικά έγγραφα για την κυκλοφορία των αμπελοοινικών προϊόντων για τις ανάγκες εφαρμογής των φορολογικών κανονιστικών

ρυθμίσεων ενδείκνυται, ιδιαίτερα, να χρησιμοποιούνται επίσης και για τη διαπίστωση της γνησιότητας των μεταφερομένων προϊόντων.

Σαν συνοδευτικό έγγραφο, μπορεί να χρησιμοποιηθεί κάθε εμπορικό έγγραφο που περιλαμβάνει τις απαραίτητες ενδείξεις για την αναγνώριση του προϊόντος και για την πορεία της μεταφοράς.

Ο έλεγχος των αμπελοοινικών προϊόντων που μεταφέρονται χύμα απαιτεί ειδική προσοχή, επειδή στα προϊόντα αυτά είναι ευκολότερο να διενεργηθεί απάτη, από ότι στα εμφιαλωμένα σε δοχεία, τα οποία έχουν ετικέτες και είναι πωματισμένα. Στις περιπτώσεις αυτές απαιτούνται συμπληρωματικές πληροφορίες και επικύρωση του συνοδευτικού εγγράφου εκ των προτέρων.

Για τις μεταφορές που πληρούν ορισμένα κριτήρια δεν απαιτείται κανένα συνοδευτικό έγγραφο.

Τα συνοδευτικά έγγραφα μεταφοράς των αμπελοοινικών προϊόντων και οι καταχωρήσεις τους στα βιβλία, αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο, ώστε να μπορούν οι αρμόδιες αρχές να επιβλέπουν αποτελεσματικά την κυκλοφορία και την κατοχή των αμπελοοινικών προϊόντων, κυρίως κατά την ενδοκοινοτική συνεργασία τους.

Η κατοχή ουσιών που χρησιμοποιούνται για την διεξαγωγή οινολογικών κατεργασιών, κυρίως για την αύξηση του φυσικού αλκοολικού τίτλου, την αύξηση της οξύτητας και την προσθήκη ζάχαρης, επιβάλλεται να καταγράφεται σε βιβλία, ώστε να γίνεται έλεγχος από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

Τα συνοδευτικά έγγραφα μεταφοράς των αμπελοοινικών προϊόντων αποτελούν μια πολύ χρήσιμη πηγή πληροφοριών για τον έλεγχο της τήρησης των Κοινοτικών και Εθνικών διατάξεων, στον τομέα του οίνου.

Τα κράτη μέλη της Κοινότητας, έχουν την δυνατότητα να θεσπίζουν συμπληρωματικές ή ειδικές διατάξεις για τα προϊόντα τα οποία κυκλοφορούν

στην επικράτειά τους. Μια από αυτές τις διατάξεις προβλέπει ότι η ένδειξη του όγκου του γλεύκους σταφυλιών μπορεί να αντικαθίσταται από την ένδειξη της πυκνότητας εκφρασμένης σε βαθμούς Oechsle, μέχρι τις 31 Ιουλίου 2002.

Οι επιτραπέζιοι οίνοι που έχουν δικαίωμα αναγραφής γεωγραφικής ένδειξης, μπορούν να επισυνάπτουν βεβαίωση προέλευσης στα συνοδευτικά έγγραφα κατά τη μεταφορά τους. Αυτά τα έγγραφα συντάσσονται σύμφωνα με τις Κοινοτικές διατάξεις που βασίζονται στην οδηγία 92/12/ΕΟΚ.

Το συνοδευτικό έγγραφο πρέπει να έχει τις παρακάτω ενδείξεις :

α) Ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του αποστολέα,

β) ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του παραλήπτη,

γ) αριθμό αναφοράς με σκοπό την εξατομίκευση του συνοδευτικού εγγράφου,

δ) ημερομηνία σύνταξης, καθώς επίσης και ημερομηνία αποστολής, στην περίπτωση που είναι διαφορετική από την ημερομηνία σύνταξης,

ε) περιγραφή του μεταφερόμενου προϊόντος σύμφωνα με τις Κοινοτικές και εθνικές διατάξεις,

στ) ποσότητα του μεταφερόμενου προϊόντος,

ζ) όσον αφορά τους οίνους τον κτηθέντα αλκοολικό τίτλο και την αμπελουργική ζώνη.

Για τα αμπελοοινικά προϊόντα εντός δοχείων ονομαστικού όγκου ανώτερου των 60 lt δεν απαιτείται συνοδευτικό έγγραφο για την μεταφορά σταφυλιών, θραυσμένων ή όχι, ή γλεύκους σταφυλιών που μεταφέρει ο ίδιος ο παραγωγός για λογαριασμό του από τον αμπελώνα του ή άλλη εγκατάσταση που του ανήκει, όταν η συνολική οδική απόσταση δεν είναι μεγαλύτερη από 40 χιλιόμετρα ή σε εξαιρετικές περιπτώσεις 70 χιλιόμετρα (η αύξηση της απόστασης θα γίνει από τις αρμόδιες αρχές), προς την εγκατάσταση οινοποίησης του

παραγωγού αυτού.

Το ίδιο συμβαίνει και όταν ο παραγωγός ανήκει σε ομάδα (γεωργικό συνεταιρισμό) και εκτελεί μεταφορά στην εγκατάσταση οινοποίησης αυτής της ομάδας. Επίσης όταν η μεταφορά πραγματοποιείται από τρίτο για λογαριασμό του παραγωγού, από τον αμπελώνα του, εκτός από τον παραλήπτη, και εφόσον η μεταφορά γίνεται προς την εγκατάσταση οινοποίησης του παραλήπτη που βρίσκεται στην ίδια αμπελουργική ζώνη και η απόσταση δεν υπερβαίνει τα 40 χιλιόμετρα ή σε εξαιρετικές περιπτώσεις τα 70 χιλιόμετρα (όταν το κρίνουν οι αρμόδιες αρχές).

Όταν η μεταφορά γίνεται στην ίδια τοπική διοικητική μονάδα ή σε άλλη διοικητική τοπική μονάδα που γειτονεύει άμεσα και όταν το προϊόν μεταφέρεται μεταξύ δύο εγκαταστάσεων της ίδιας επιχείρησης ή όταν το προϊόν δεν αλλάζει ιδιοκτήτη και η μεταφορά γίνεται με σκοπό την οινοποίηση ή την εμφιάλωση.

Επίσης δεν χρειάζονται συνοδευτικά έγγραφα τα κρασιά που προορίζονται για τις διπλωματικές αντιπροσωπείες, προξενικές αρχές και παρόμοιους οργανισμούς εντός των ορίων των ατελειών που τους έχουν χορηγηθεί, καθώς και αυτά που μεταφέρονται σε πλοία, αεροσκάφη και τρένα για να καταναλωθούν σ' αυτά.

Τα προοριζόμενα επίσης για επιστημονικούς ή τεχνικούς πειραματισμούς, όταν η συνολική μεταφερόμενη ποσότητα δεν υπερβαίνει το ένα εκατόλιτρο, τα εμπορικά δείγματα καθώς και τα δείγματα που προορίζονται για υπηρεσία ή επίσημο εργαστήριο.

Αν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ή μια ομάδα από τα εν λόγω πρόσωπα, τα οποία διενεργούν μεταφορά αμπελοοινικού προϊόντος, έχει διαπράξει σοβαρή παράβαση των Κοινοτικών διατάξεων ή των

εθνικών διατάξεων ή εφόσον η αρχή έχει βάσιμες υποψίες σχετικά με την ύπαρξη παράβασης, μπορεί να απαιτήσει την εφαρμογή της εξής διαδικασίας :

Ο αποστολέας καταρτίζει το συνοδευτικό έγγραφο και ζητά τη θεώρηση της αρμόδιας αρχής. Η θεώρηση αυτή, εφόσον χορηγηθεί εξαρτάται ενδεχόμενα από τους όρους μεταγενέστερης χρήσεως του προϊόντος, φέρει τη σφραγίδα, την υπογραφή του υπεύθυνου της αρμόδιας αρχής, καθώς επίσης και ένδειξη ημερομηνίας.

Για κάθε μεταφορά στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας προϊόντων τρίτων χωρών που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, το συνοδευτικό έγγραφο περιλαμβάνει :

- Τον αριθμό του εγγράφου που καταρτίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2001 της επιτροπής.
  (Βλέπε παράρτημα III)
- Την ημερομηνία έκδοσης του εγγράφου.
- Την επωνυμία και την έδρα του οργανισμού της τρίτης χώρας ο οποίος κατάρτισε το έγγραφο ή έδωσε την άδεια για την κατάρτισή του από τον παραγωγό.

Κάθε άτομο ή αρχή που συντάσσει συνοδευτικό έγγραφο μεταφοράς αμπελοοινικού προϊόντος, καθώς και τα άτομα που κατείχαν τέτοιο προϊόν, διατηρούν αντίγραφο αυτού του εγγράφου.

Το συνοδευτικό έγγραφο χρησιμοποιείται μόνο για μια μεταφορά, έστω και αν αυτή περιλαμβάνει περισσότερες παρτίδες και πάνω σ' αυτό αναφέρεται η ημερομηνία έναρξης της μεταφοράς. Το έγγραφο ισχύει μόνο αν η μεταφορά αρχίζει το αργότερο της $5^{η}$ εργάσιμη ημέρα από την ημερομηνία της επικύρωσης ή την ημέρα της κατάρτισής του.

Σε περίπτωση σοβαρών ή επαναλαμβανόμενων παρατυπιών η κατά τόπους αρμόδια αρχή για τον τόπο εκφόρτωσης, ενημερώνει την κατά τόπους αρμόδια αρχή για τον τόπο αποστολής. Όταν πρόκειται για ενδοκοινοτική μεταφορά, η ενημέρωση διαβιβάζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2729/2000 της επιτροπής. (Βλέπε παράρτημα III κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 884/2001).

Όταν η ρύθμιση δεν είναι δυνατή, η υπηρεσία που έχει διαπιστώσει την παρατυπία διακόπτει την μεταφορά και ενημερώνει τον αποστολέα για τη διακοπή της και για τις περαιτέρω συνέπειες, που μπορεί να είναι απαγόρευση της διάθεσης του προϊόντος στο εμπόριο.

Σε περίπτωση που ο παραλήπτης αρνείται να παραλάβει το προϊόν που μεταφέρεται με συνοδευτικό έγγραφο, τότε γράφεται στην πίσω σελίδα αυτού η ένδειξη «Μη αποδεκτό από τον παραλήπτη» η ημερομηνία και η υπογραφή του παραλήπτη.

Σ' αυτή την περίπτωση, το προϊόν επιστρέφει στον αποστολέα με τον ίδιο συνοδευτικό έγγραφο ή φυλάσσεται μέχρι να συνταχθεί νέο έγγραφο που θα το συνοδεύσει στην επαναποστολή του.

Το συνοδευτικό έγγραφο ισοδυναμεί για τους επιτραπέζιους οίνους που δικαιούνται γεωγραφικής ένδειξης, με χαρακτηρισμό καταγωγής, εφόσον έχει συνταχθεί κατάλληλα. Στις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες, μόνο τα συνοδευτικά έγγραφα βεβαιώνουν για τους επιτραπέζιους οίνους, ότι η γεωγραφική ένδειξη του προϊόντος είναι σύμφωνη με τις ισχύουσες Κοινοτικές και Εθνικές διατάξεις.

Όταν ο παραλήπτης είναι εγκατεστημένος στην επικράτεια της Κοινότητας, εφαρμόζονται οι παρακάτω κανόνες για τη χρησιμοποίηση του συνοδευτικού εγγράφου :

α) μεταφορά προϊόντος με αναστολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης,

β) διακοινοτική μεταφορά προϊόντος το οποίο υπόκειται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και το οποίο έχει τεθεί σε κυκλοφορία ήδη στο κράτος μέλος απ' όπου προέρχεται.

Όταν ο παραλήπτης είναι εγκατεστημένος εκτός τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, το πρωτότυπο του συνοδευτικού εγγράφου και ένα αντίγραφο, υποβάλλονται για τη διασάφηση της εξαγωγής στο αρμόδιο τελωνείο του Κράτους μέλους εξαγωγής.

Αυτό με τη σειρά του φροντίζει ώστε να αναφέρονται, αφενός, στη διασάφηση εξαγωγής, το είδος, η ημερομηνία και ο αριθμός του υποβαλλομένου εγγράφου και, αφετέρου, στο πρωτότυπο του συνοδευτικού εγγράφου και στο αντίγραφό του το είδος, η ημερομηνια και ο αριθμός της διασάφησης εξαγωγής.

Το τελωνείο εξαγωγής του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, γράφει στα δυο αντίτυπα μια από τις παραπάνω ενδείξεις, οι οποίες επικυρώνονται με τη σφραγίδα του :

«EXPOPTÉ», «UDFØRSEL», «AUSGEFÜHRT», «EXPORTED», «EξPORTATO», «UITGEVOERD», «ΕΞΑΧΘΕΝ», «EXPORTADO», «EXPORTERAD», «VIETY».

Αυτά τα αντίτυπα τα παραδίδει στον εξαγωγέα ή στον αντιπρόσωπό του.

Οδηγίες για τη σύνταξη των συνοδευτικών εγγράφων στο παράρτημα II (ΕΕ) (Βλέπε παράρτημα III κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 884 / 2001 σελ L 128/48)

7.5.1 Τήρηση βιβλίων στον αμπελοοινικό τομέα

Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, καθώς και οι ομάδες προσώπων που κατέχουν υπό οποιαδήποτε ιδιότητα αμπελοοινικό προϊόν, υποχρεούνται να τηρούν λογιστικά βιβλία στα οποία αναφέρονται κυρίως η είσοδος και η έξοδος του προϊόντος αυτού.

Εν τούτοις οι λιανοπωλητές και οι πωλητές ποτών που καταναλώνονται αποκλειστικά επιτόπου δεν είναι υποχρεωμένοι να τηρούν λογιστικά βιβλία.

Τα βιβλία αποτελούνται είτε από μη κινητά αριθμημένα φύλλα, είτε από τα εγκεκριμένα από τις αρμόδιες αρχές κατάλληλα στοιχεία σύγχρονου λογιστικού συστήματος.

Τα βιβλία που τηρούν οι έμποροι, οι οποίοι δεν προβαίνουν σε επεξεργασίες και οινολογικές πρακτικές είναι δυνατόν να αποτελούνται από το σύνολο των συνοδευτικών εγγράφων, ενώ τα βιβλία που τηρούν οι παραγωγοί αποτελούνται από εγγραφές στο οπίσθιο φύλλο των δηλώσεων συγκομιδής παραγωγής.

Τα βιβλία τηρούνται χωριστά για κάθε επιχείρηση και στον ίδιο χώρο όπου βρίσκονται τα προϊόντα. Είναι δυνατόν όμως, βάσει συγκεκριμένων οδηγιών από τις αρμόδιες αρχές, να τηρούνται λογιστικά βιβλία στην έδρα της επιχείρησης, εφόσον τα προϊόντα φυλάσσονται σε διαφορετικές αποθήκες της ίδιας επιχείρησης που βρίσκονται στην ίδια τοπική διοικητική μονάδα ή σε μονάδα πο γειτνιάζει άμεσα, καθώς και να ανατίθεται η τήρηση των λογιστικών βιβλίων σε ειδικευμένη επιχείρηση. Με την προϋπόθεση ότι ανά πάσα στιγμή είναι δυνατός ο έλεγχος των εισόδων, των εξόδων και των αποθεμάτων.

Για τα προϊόντα που εγγράφονται στα βιβλία τηρούνται χωριστοί λογαριασμοί για κάθε επιτραπέζιο οίνο που περιγράφεται με το όνομα γεωγραφικής περιοχής.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τα μέγιστα ποσοστά των απωλειών που προκύπτουν από την εξάτμιση κατά την εναποθήκευση ή από τις διάφορες επεξεργασίες. Στην περίπτωση που οι πραγματικές απώλειες υπερβαίνουν τα μέγιστα ποσοστά που καθορίζονται από τα κράτη μέλη, ο κάτοχος των βιβλίων ενημερώνει γραπτά την αρμόδια αρχή, εντός της προθεσμίας που έχει καθοριστεί από τα κράτη μέλη, και λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα. Τα βιβλία εισόδων και εξόδων πρέπει να κλείνονται (ετήσιος ισολογισμός) μια φορά το χρόνο. Τότε γίνεται και η απογραφή των αποθεμάτων. Σ' αυτά αναφέρονται : Η αύξηση του αλκοολικού τίτλου, η αύξηση της οξύτητας, η μείωση της οξύτητας, η εμφιάλωση κ.λπ.

Για κάθε επεξεργασία γράφονται σε άλλα βιβλία : η επεξεργασία και η ημερομηνία πραγματοποίησής της, η φύση και οι ποσότητες όλων των προϊόντων που χρησιμοποιήθηκαν, η ποσότητα του προϊόντος που λαμβάνεται από αυτή την επεξεργασία, η ποσότητα προϊόντος που χρησιμοποιήθηκε για να αυξηθεί ο αλκοολικός τίτλος, η αύξηση της οξύτητας, η μείωση της οξύτητας. Επίσης η περιγραφή των προϊόντων πριν και μετά από αυτή την επεξεργασία. Ο αριθμός των γεμάτων φιαλών και η περιεκτικότητά τους, και το όνομα και η διεύθυνση του εμφιαλωτή, όταν πρόκειται για εμφιάλωση με σύμβαση «φασόν».

Τα βιβλία καθώς και η τεκμηρίωση σχετικά με τις εργασίες που αναφέρονται σ' αυτά πρέπει να φυλάσσονται τουλάχιστον μια πενταετία μετά την εξάντληση των λογαριασμών που περιέχουν. (Βλέπε παράρτημα ΙΙΙ Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 884/2001 σελ. L 128/41).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Η ΡΕΤΣΙΝΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

8.1 Ελληνική οινοβιομηχανία

Τα βασικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν την πορεία του κρασιού στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια είναι μια εσωτερική κατανάλωση όχι ιδιαίτερα εντυπωσιακή, αλλά εξαγωγές υψηλές και αυξανόμενες κάθε χρόνο. Παράλληλα η ίδρυση της Διεπαγγελματικής Οργάνωσης Αμπέλου και Οίνου είναι ένας σημαντικός σταθμός για την μελλοντική ανάπτυξη του κλάδου.

Σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Γεωργίας η παραγωγή του κρασιού από το 1995 έως το 2000 είναι ανά περίοδο η εξής (η ποσότητα είναι σε Hl, και στην παρένθεση αναφέρεται η χωρική οινοποίηση)

1995 – 96 : 3.850.000 (1.911.194)

1996 – 97 : 4.109.200 (1.406.593)

1997 – 98 : 3.987.000 (1.556.627)

1998 – 99 : 3.823.000 (1.314.540)

1999 – 2000 : 3.680.000 (1.312159)

8.2 Εξαγωγές

Οι εξαγωγές κρασιού βρίσκονται σε πολύ υψηλά επίπεδα σε βαθμό που

καλύπτουν σε αξία πάνω από το 50% των συνολικών εξαγωγών των υπολοίπων οινοπνευματωδών ποτών και έχουν συμβάλλει τα τελευταία χρόνια στη διαμόρφωση πλεονασματικού εμπορικού ισοζυγίου.

Τα ελληνικά κρασιά έχουν κατακτήσει τις διεθνείς αγορές και έχουν βραβευθεί σε διεθνείς εκθέσεις και εκδηλώσεις γευσιγνωσίας.

Τα τελευταία στοιχεία από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία που αφορούν τις εξαγωγές για την περίοδο 1998-1999 είναι :

- Εξαγωγές προς την Ε.Ε. (όγκος και αξία) :

  Εμφιαλωμένο :

  34.795.192 (LT) 14.105.233.362 δρχ

  χύμα :

  28.488.638 (LT) 5.046.853.303 δρχ
- Εξαγωγές προς Τρίτες χώρες (όγκος και αξία)

  Εμφιαλωμένο :

  6.399.710 (LT) 3.844.510.433 δρχ

  χύμα :

  245.186 (LT) 69.784.105 δρχ
- Εξαγωγές προς την Ε.Ε. (ανά χώρα) :

  Γερμανία 24.079.108, Γαλλία 13.510.552, Ιταλία 11.320.033, Ισπανία 6.102.710, Βέλγιο και Λουξεμβούργο 1.963.241, Δανία 1.340.656, Ηνωμένο Βασίλειο 1.580.387, Σουηδία 792.011, Κάτω Χώρες 1.143.694, Φιλανδία 162.578, Ιρλανδία 32.958, Αυστρία 756.916.
- Εξαγωγές προς τρίτες χώρες (ανά χώρα) :

  ΗΠΑ 2.191846, Καναδάς 1.785.084, Ιαπωνία 773.067, Αυστραλία 478.939, Ελβετία 379.179, Πολωνία 318.202, Νορβηγία 183.607, Κύπρος

62.568, Ουκρανία 51.509, Κίνα 33.531, Τσεχία 25.700, Αλβανία 9.785, Ν. Ζηλανδία 4.347, Ρουμανία 1.400, Ρωσία 831.

8.3 Η διακίνηση του κρασιού στην Ελλάδα

Η διακίνηση εμφιαλωμένου κρασιού στη χώρα μας άρχισε να κάνει αισθητή την παρουσία της κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '50 και για περισσότερα από τριάντα χρόνια παρέμεινε χώρος ενδιαφέροντος των λίγων μεγάλων οινοβιομηχανιών της εποχής.

Με τη βοήθεια οργανωμένων τμημάτων πωλήσεων πέτυχαν να ελέγξουν το σύνολο της αγοράς, να προσανατολίσουν το ενδιαφέρον των ενδιάμεσων χονδρέμπορων και να κατευθύνουν τη ζήτηση. Έτσι, εκτός από λίγες εξαιρέσεις, ενισχύθηκε το ολιγοπωλιακό μοντέλο διακίνησης, το οποίο αποθάρρυνε κάθε προσπάθεια για ουσιαστική ανάπτυξη και άλλων, μικρότερων, μονάδων παραγωγής και εμφιάλωσης.

Τα χαρακτηριστικά αυτά παρέμειναν σχεδόν αναλλοίωτα μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '80, όταν άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους αμπελοοινικές εκμεταλλεύσεις / μονάδες εμφιάλωσης.

Σήμερα με 300 παραγωγούς εμφιαλωμένου κρασιού, πάνω από 1.500 ετικέτες και μόλις 6 – 7 μονάδες σε όλη την Ελλάδα που δικαιούνται να φέρουν τον τίτλο «δικτύου», το εμπόριο του κρασιού έχει αλλάξει μορφή.

Η ανταγωνιστικότητα του προϊόντος έχει διαφοροποιηθεί και αυτό φαίνεται στον ακόλουθο πίνακα με τους πιθανούς δρόμους που ακολουθεί εμπορικά το κρασί μέχρι την κατανάλωσή του.

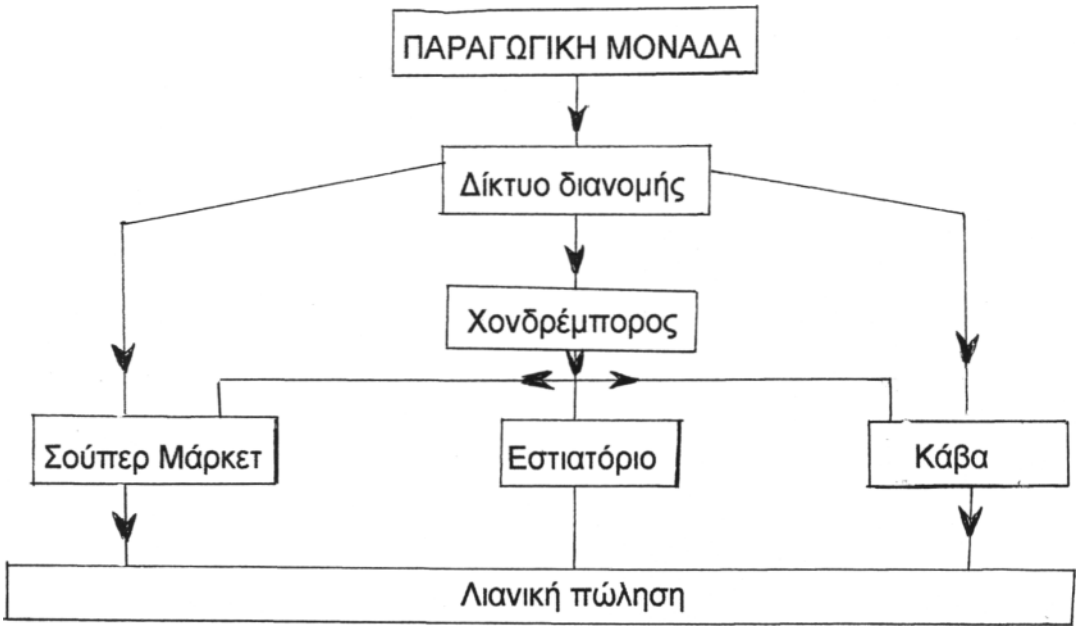

8.4 Κατανάλω

Η Ελλάδα σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατέχει την 5η θέση στον τομέα της κατά κεφαλήν κατανάλωσης του κρασιού. Ενδεικτικά αναφέρονται :

- 1996 – 97 σε 25,10 lt
- 1997 – 98 σε 26,86 lt
- 1998 – 99 σε 28,84 lt
- 1999 – 2000 σε 28,68 lt

Οι παράγοντες που ευθύνονται για την χαμηλή εσωτερική κατανάλωση είναι η υψηλή τιμή του προϊόντος σε σχέση με άλλα ποτά (π.χ. μπύρα), αλλά και οι αλλαγές στις κοινωνικοοικονομικές δομές της Ελληνικής οικογένειας. Επίσης ο ανταγωνισμός που υπάρχει, μεταξύ εμφιαλωμένου και χύμα κρασιού είναι ένα πρόβλημα. Μεγάλες ποσότητες κρασιού διακινούνται σε χύμα μορφή

και η πολιτεία δεν έχει βρει ακόμη τις ασφαλιστικές δικλείδες προστασίας.

8.5 Διεπαγγελματική οργάνωση

Η Διεπαγγελματική οργάνωση Αμπέλου και οίνου, ιδρύθηκε με πρωτοβουλία της Κ.Ε.Ο.Σ.Ο.Ε. και Σ.Ε.Ο. και είναι σταθμός για την εξέλιξη και την ανάπτυξη του κλάδου.

Το καταστατικό της Διεπαγγελματικής οργάνωσης υπογράφηκε παρουσία του Υπουργού Γεωργίας κου Γ. Ανωμερίτη και του υφυπουργού κου Βαγγέλη Αργύρη, από τους κ.κ. Χρ. Μάρκου και Βασ. Κουρτάκη, προέδρων της Κ.Ε.Ο.Σ.Ο.Ε. και του Σ.Ε.Ο. αντίστοιχα, σε ειδική εκδήλωση.

Η Διεπαγγελματική αυτή οργάνωση, είναι ουσιώδους σημασίας για την ανάπτυξη του κλάδου.

Από τις πρώτες υπουργικές αποφάσεις που εκδόθηκαν με τη συνεργασία της Διεπαγγελματικής, ήταν η σύμβαση του Υπουργείου Γεωργίας με εταιρίες για τη δημιουργία αμπελουργικού μητρώου, καθώς και η αξιοποίηση των παραδοσιακών οινοποιΐων με σκοπό την προώθηση των προϊόντων τους.

8.5.1 Κ.Ε.Ο.Σ.Ο.Ε. (Κεντρική Κλαδική Συνεταιριστική Ένωση Αμπελουργικών Προϊόντων)

Ο αγροτικός τομέας της Ελλάδας, υφίσταται τις τάσεις απελευθέρωσης των διεθνών αγορών και της περαιτέρω μείωσης της στήριξής του στο εσωτερικό της

Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η δυνατότητα του ελληνικού αγροτικού τομέα, να προσαρμοστεί αποτελεσματικά στο διεθνοποιημένο αυτό τοπίο, που διαμορφώνεται με την παγκοσμιοποίηση των αγορών και τις νέες πολιτικές στην κοινοτική στήριξη, είναι επιτακτική και επείγουσα ανάγκη.

Ο αμπελοοινικός τομέας, αντιμετωπίζει την πρόκληση προσαρμογής του στα νέα δεδομένα, που επιβάλλει η νέα Κοινή Οργάνωση Αγοράς.

Το προϊόν που παράγει η χώρα μας, έχει τις ρίζες του στην αρχαιότητα και πρέπει να διατηρηθεί, να υποστηριχθεί και να «κληροδοτηθεί» η πανάρχαια πολύτιμη, ιστορική και πολιτιστική παράδοση, σχετικά με την άμπελο και τον οίνο.

Η διάθεση των προϊόντων στις αγορές του εσωτερικού και του εξωτερικού, έχει να αντιμετωπίσει ένα έντονα αυξανόμενο ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Ο αμπελοοινικός τομέας στη χώρα μας, αποτελεί σημαντικό παράγοντα της αγροτικής παραγωγής, της μεταποιητικής βιομηχανίας, των εξαγωγών και της απασχόλησης, τόσο του αγροτικού δυναμικού, όσο και μεγάλου μέρους του αστικού εργατικού δυναμικού.

Επιβάλλεται η ανάπτυξη και η προώθηση διεπαγγελματικού κλίματος, η αλλαγή οικονομικής συμπεριφοράς και νοοτροπίας, για τη συνεκτίμηση και κατανόηση των δεδομένων και των καταστάσεων της αγοράς και η αξιοποίηση νέων θεσμικών μέσων για την οργάνωση της συνεργασίας και του διαλόγου, μεταξύ όλων των οικονομικών ομάδων που έχουν σχέση με το προϊόν.

8.5.2 Σ.Ε.Ο. (Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου)

Ιδρύθηκε το 1995, έχει τη μορφή αστικής εταιρίας μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Στόχοι του είναι :

- Η ενίσχυση και ανάπτυξη της παραγωγής και διακίνησης των ελληνικών οίνων και αμπελοοινικών προϊόντων, μέσω της έρευνας και της τεχνολογικής πρόοδου.
- Η προβολή των προϊόντων του κλάδου, τόσο στην εσωτερική αγορά, όσο και στις άλλες αγορές, με την χάραξη και την παρακολούθηση μιας εθνικής πολιτικής πάνω στο θέμα αυτό.
- Η συνεργασία με τις Κοινοτικές και Διεθνείς οργανώσεις του κλάδου οίνων και άλλων συναφών κλάδων, με σκοπό την προαγωγή των συμφερόντων των προϊόντων της ελληνικής παραγωγής. Οι εταιρείες μέλη του Συνδέσμου, διακινούν το 85% του εμφιαλωμένου κρασιού στην Ελλάδα και εξάγουν το 95% του ελληνικού εμφιαλωμένου κρασιού.

8.6 Οι οινοποιΐες της Ελλάδας

Ο συνολικός αριθμός των οινοποιείων / εμφιαλωτών στην Ελλάδα ανέρχονται σε 305.

Από αυτές οι οινοποιΐες που παράγουν ρετσίνα είναι 48 και αναφέρονται πιο κάτω κατά νόμο.

Α/Α	Νομός	ΟΙΝΟΠΟΙΪΕΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ
1	ΕΒΡΟΥ	Οινοποιΐα Μπέλλα	Μπέλλας ρετσίνα
2	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	Μεσημβρία Οινοποιητική	ρετσίνα
3	»	Μπούταρη	ρετσίνα Μπούταρη Καραβάκι
4	»	Οινοποιΐα Βλαχοπούλου	» Βλαχόπουλος
5	»	» Κεχρή	ρετσίνα
6	ΗΜΑΘΙΑΣ	Βυζαντινοί Αμπελώνες	Σταλίδα Ρετσίνα
7	»	Οινοποιΐα Μελιτζάνη	ρετσίνα Μελιτζάνη
8	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	Τσαντάλης Ε.	ρετσίνα
9	ΚΑΒΑΛΑΣ	Οινοποιΐα Σάββα Φελλαχίδη	Μακεδόνισσα
			ρετσίνα Φελλαχίδη
10	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	Δήμητρα	Δήμητρα ρετσίνα
11	ΛΑΡΙΣΑΣ	Οίνοι Βασδαβάνου	Αμπελόκηπος ρετσίνα
	»	»	Βυζάντιον ρετσίνα
	»	»	Βασδαβάνου ρετσίνα
12	»	Οινοποιΐο Τυρβάνου	Αμπελόφυλλο ρετσίνα
	»	»	ρετσινάκι
13	ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	Ε.ΑΣ. Καρδίτσας	Γιόμα ρετσίνα
14	ΑΤΤΙΚΗΣ	Ελληνικά Κελάρια Οίνων	ρετσίνα Μεσογείων
			ρετσίνα Αττικής
15	ΑΤΤΙΚΗΣ	Κτήμα Άνδρη	ρετσίνα Marathon
16	»	Κτήμα Βασιλείου	ρετσίνα of Attica
			Βασιλείου
17	»	Κτήμα Μπάσση	Kivelis ρετσίνα

18	»	Κτήμα Παπαγιανάκου	ρετσίνα Μεσογείων Παπαγιαννάκου
19	»	Κτήμα Παπαχαραλάμπους	Vilitsa ρετσίνα
20	»	Μάρκο	ρετσίνα Μάρκο
21	»	Οικογένεια Γεωργά	ρετσίνα Γεωργά
22	»	Οινοποιΐο Παυλίδη	Αντωνία Παυλίδη ρετσίνα
23	»	» Πικέρμι	ρετσίνα Πικέρμι
24	»	Οινοποιΐα Σώκος	ρετσίνα
25	»	Το πατητήρι	Τα πατητήρι ρετσίνα
26	»	Συναιτερισμός Μεγάρων	ρετσίνα Μεγάρων
27	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	Αμπελώνες Παπακωνσταντίνου	ρετσίνα Παπακωνσταντίνου
28	»	ΙΝΟ	ρετσίνα Γιορτάσι, ρετσίνα Remvi
29	ΕΥΒΟΙΑΣ	Ασα Χαλκίδας	» Χαλκίδας
30	»	Κτήμα Ζαρογκίνα	Ζήση Ρετσίνα
31	»	Μαλαματίνας	Ρετσίνα Μαλαματίνα
32	»	Οινοποιΐα Νικολάου	Νικολάου Ρετσίνα
33	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	Divino Wines	Divino Ρετσίνα
34	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	Εάς Ζακύνθου	Ρετσίνα
35	»	Solomos Wines	Solomos ρετσίνα
36	ΛΕΥΚΑΔΑΣ	Βερτζαμο	Vertzamo ρετσίνα
37	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	Αος Νεμέας	Hercules ρετσίνα
38	»	Γαία	ρτινίτης Nobilis
39	»	Διόνυσος Οινοποιητική	Διόνυσος ρετσίνα

40	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	Καμπάς	ρετσίνα Μεσογείων Καμπά
41	ΑΧΑΪΑΣ	Αχαΐα Clauss	ρετσίνα
42	»	Καβινο	Fino Cavino ρετσίνα
43	»	Πατραϊκή	ρετσίνα Πατραϊκή
44	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	Οινοποιΐα Προμπονά	ρετσίνα
45	»	» Ρέκλος	» ρέκλος
46	»	Santo Wines	Santo ρετσίνα
47	ΛΕΣΒΟΥ	Εας Λήμνου	ρετσίνα
48	ΣΑΜΟΥ	Εος Σάμου	»

ΕΟΣ = Ένωση Οινοποιητικών Συνεταιρισμών

ΕΑΣ = Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Φωτογραφίες

Σαββατιανό

Ροδίτης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Ετικέτες

ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ

NOBILIS

ΡΕΤΣΙΝΑ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΜΦΙΑΛΩΣΗ ΣΤΟ ΚΤΗΜΑ ΓΑΙΑ, ΚΙΟΥΤΣΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

ΓΑΙΑ ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ PRODUCE OF GREECE

L 1310

Κεχριμπάρι

ρετσίνα

Ονομασία κατά παράδοση

0,75 l

11,5% vol

Οίνος
Επιτραπέζιος Λευκός

ΠΑΡΑΓΩΓΗ - ΕΜΦΙΑΛΩΣΗ Σ. ΚΕΧΡΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ • ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ

ΚΡΑΣΙ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ
ΑΠΟ ΣΤΑΦΥΛΙ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΡΕΤΣΙΝΑ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

2001

Οικογένεια Γεώργα

ΣΠΑΤΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

750 ml. 12% vol.
ΕΜΦΙΑΛΩΣΗ 37/97 ΔΧΥΑΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ

Ονομασία κατά παράδοση με γεωγραφική προέλευσ

ΡΕΤΣΙΝΑ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

2003

ΜΕ-ΑΑ

Οικογένεια Γεώργα

ΣΠΑΤΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

750 ml. 12,5% vol.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ

ΗΛΙΟΣ

Ονομασία κατά Παράδοση

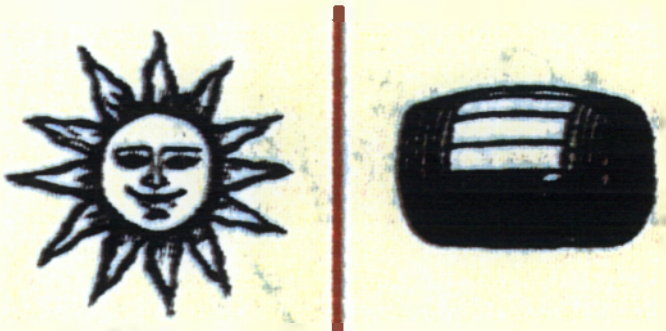

Ρετσίνα

ΠΡΟΪΟΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΣΕ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

Ήλιος

Ονομασία κατά παράδοση
Λευκός ξηρός
ρητινωμένος οίνος

ΣΠΑΤΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

1000 ml. 12% vol.
ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ - ΕΜΦΙΑΛΩΣΗ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΕΩΡΓΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ

Οικογένεια Γεώργα

Ρετσίνα

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

γιορτάσι

5 204907 000018

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΣ ΟΙΝΟΣ

ΕΜΦΙΑΛΩΣΗ ΙΝΟ Α.Ε., ΘΗΒΑ, ΕΛΛΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ

500ml

11,5% vol

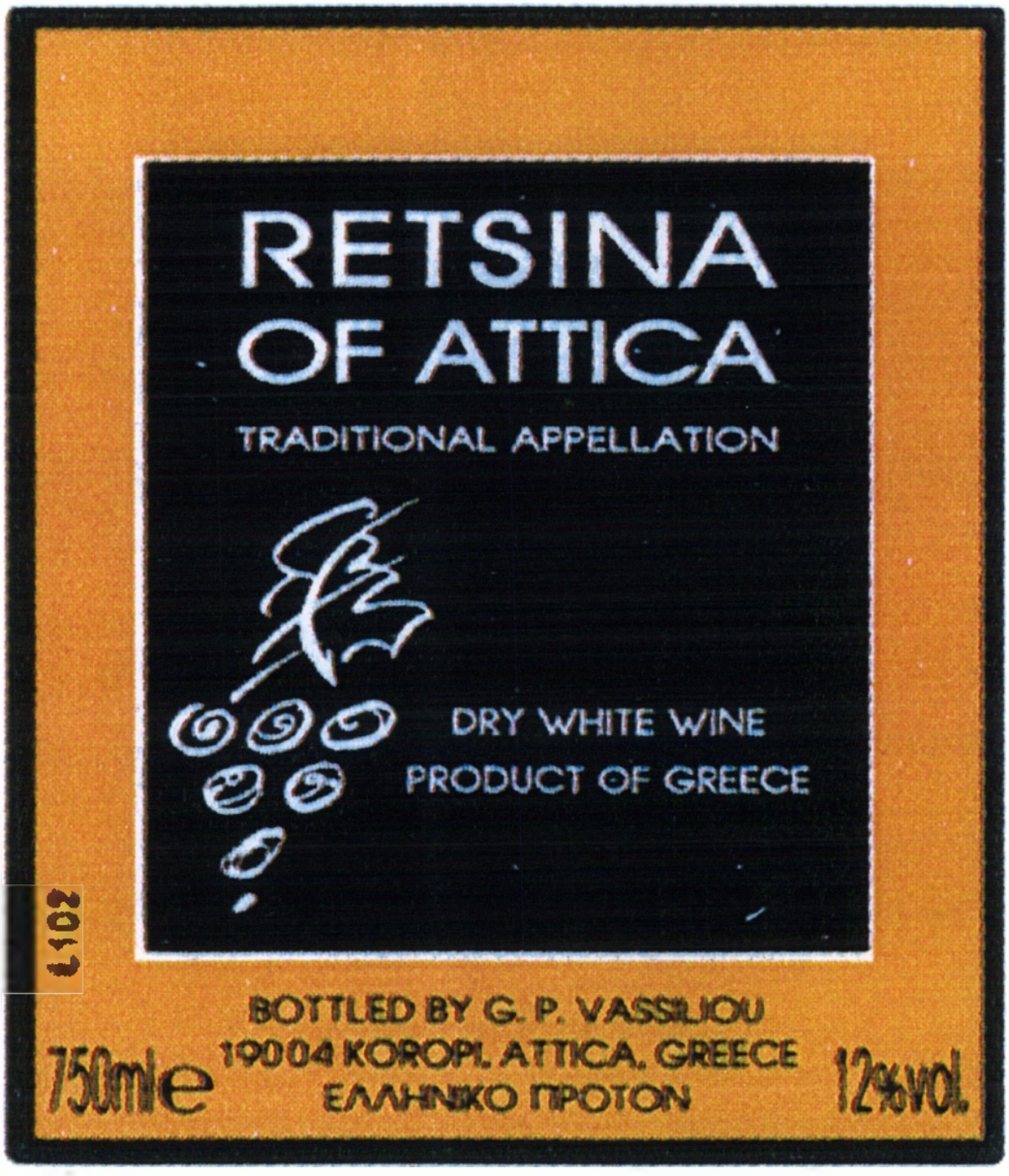
RETSINA
OF ATTICA
TRADITIONAL APPELLATION
DRY WHITE WINE
PRODUCT OF GREECE
1102
BOTTLED BY G. P. VASSILIOU
19004 KOROPI, ATTICA, GREECE
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ
750ml e
12%vol.

RETSINA
OF ATTICA
TRADITIONAL APPELLATION
DRY WHITE WINE
PRODUCT OF GREECE
BOTTLED BY G. P. VASSILIOU
19400 KOROPI, ATTICA, GREECE
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ
750ml e
12%vol.
Βασιλειον

Retsina Cair

μιά ζωή!
ΡΕΤΣΙΝΑ
ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ
ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ
ΟΙΝΟΣ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΣ ΛΕΥΚΟΣ ΞΗΡΟΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΗ - ΕΜΦΙΑΛΩΣΗ : Ε. ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑΣ & ΥΙΟΣ ΑΕΒΕ
ΚΑΛΟΧΩΡΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΙΟΝ
11%VOL
ΠΙΝΕΤΑΙ ΠΑΓΩΜΕΝΗ
e 0,5 L

Νο1 στον Κόσμο
Ρετσίνα
ΚΟΥΡΤΑΚΗ
500ml

ΡΕΤΣΙΝΑ
ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ
BOUTARI
750ml
11.5% vol.

ρετσινα
οινομελι κατα παραδοση
REMVI
ΙΚΟ
Παραγωγή - Εμφιάλωση: ΙΚΟ Α.Ε. - Οινόη, Ελλάς
Ελληνικά Προϊόντα
℮ 750 ml
11,5% Vol

RETSINA MESOGAIAS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Νομοθετικά Διατάγματα

Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 12 ΙΟΥΛΙΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
157

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

Περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Τ.Α.Ι.Σ.Υ.Τ. : α) Κλάδου Κυρίας Ἀσφαλίσεως τῶν Φωτοειδησεογράφων καὶ Εἰκονολήπτων Ἐπικαίρων Τηλεοράσεως καὶ β) Κλάδου Κυρίας Ἀσφαλίσεως τῶν Ἀνταποκριτῶν Ξένου Τύπου καὶ ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας καὶ Μητρότητος τοῦ ΙΚΑ καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων. 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

περὶ σχήματος, τῶν διαστάσεων, τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐπισεων κλπ. τοῦ μεταλλίου διακεκριμένων πρά- καὶ περὶ τοῦ τύπου καὶ περιεχομένου τοῦ διπλώ- 2

παραγωγῆς, ἐλέγχου καὶ προστασίας τῶν ρητι- 3

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

κυρώσεως ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐ- «περὶ καθορισμοῦ ἐπιτοκίων τῶν παρὰ Τρα- ταυλέσεων εἰς συνάλλαγμα». 4

κυρώσεως ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπι- Ὑποεπιτροπῆς Δανείων καὶ Συναλλάγμα- περὶ ἐπιστροφῆς διαφορᾶς τόκων, κατὰ τὰς τῆς ὑπ' ἀριθ. 1574/1/22.8.70 ἀποφάσεως ματικῆς Ἐπιτροπῆς, δι' ἐξαγωγὰς οἴνων πνευματωδῶν ποτῶν εἰς ἐπώνυμα δοχεῖα (ἢ σκευασίας) βάρους μέχρι καὶ 5 χιλιογράμ- 5

κυρώσεως ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπι- Ὑποεπιτροπῆς Δανείων καὶ Συναλλάγμα- ἐπιστροφῆς διαφορᾶς τόκων, βάσει τῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1574/1/22.8.70 ἀποφά- Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, δι' ἐξαγωγὰς πραγματοποιουμένας κατὰ τὸ ἔτος 1979». 6

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

περιλαμβανομένων εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 96/6.7.1979 7

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 940

Περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Τ.Α.Ι.Σ.Υ.Τ.: α) Κλάδου Κυρίας Ἀσφαλίσεως τῶν Φωτοειδησεογράφων καὶ Εἰκονολήπτων Ἐπικαίρων Τηλεοράσεως καὶ β) Κλάδου Κυρίας Ἀσφαλίσεως τῶν Ἀνταποκριτῶν Ξένου Τύπου καὶ ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας καὶ Μητρότητος τοῦ ΙΚΑ καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Σύστασις Κλάδου παρὰ ΤΑΙΣΥΤ — Σκοπὸς — Ὑπαγόμενα πρόσωπα.

1. Εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἰδιοκτητῶν Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου (ΤΑΙΣΥΤ) συνιστᾶται Κλάδος Κυρίας Ἀσφαλίσεως τῶν Φωτοειδησεογράφων καὶ Εἰκονολήπτων Ἐπικαίρων Τηλεοράσεως, καλούμενος εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα χάριν συντομίας, «Κλάδος».

2. Ὁ Κλάδος ἔχει λογιστικὴν καὶ οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν, ἀπαγορευομένης τῆς χρησιμοποιήσεως ἢ μεταφορᾶς κεφαλαίων ἐκ τῶν λοιπῶν Κλάδων τοῦ Ταμείου εἰς τὸν Κλάδον τοῦτον καὶ ἀντιστρόφως.

3. Σκοπὸς τοῦ Κλάδου εἶναι ἡ ἀσφάλισις τῶν κατὰ τὴν ἑπομένην παράγραφον προσώπων διὰ τὴν χορήγησιν κυρίας συντάξεως εἰς περίπτωσιν ἐπελεύσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν κινδύνων, τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος ἢ τοῦ θανάτου.

4. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ, κατὰ τὴν παράγραφον 1, Κλάδου, ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς οἱ κατὰ νόμον ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φωτοειδησεογράφου καὶ τοῦ εἰκονολήπτου ἐπικαίρων τηλεοράσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως διὰ τὴν αὐτὴν ἢ ἑτέραν ἐργασίαν.

Τὰ τῆς ἀποδείξεως ἀσκήσεως τοῦ ὡς ἄνω ἐπαγγέλματος δέλουν καθορισθῆ διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Κλάδου κατὰ

(Σταυρός καὶ ράβδος τοῦ Ἀσκληπιοῦ), τῆς δικαιοσύνης (ζυγός), τῆς βιομηχανίας (τροχός), τῆς γεωργίας (στάχυς σίτου) κλπ.

γ) Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως ἀναγράφονται κυκλικῶς καὶ παραλλήλως τῆς περιφερείας αὐτοῦ διὰ γραμμάτων τοῦ 4ου π.χ. αἰῶνος αἱ λέξεις ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ συνδεόμεναι εἰς τὸ κάτω μέρος διὰ κλάδου δάφνης. Ἐν ἀναγράφονται, διὰ γραμμάτων τοῦ αὐτοῦ τύπου αἱ λέξεις ΤΑΛΛΙΟΝ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΜΕΤΑΙ ΕΙΣ, ἀφίεται δὲ κενὸν εἰς τὸ κάτω μέρος πρὸς γραφὴν τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ πρὸς ὃν ἀπονέμεται καὶ τῆς χρονολογίας τῆς ἀπονομῆς.

Προσθία ὄψις τοῦ Μεταλλίου

Ὀπισθία ὄψις τοῦ Μεταλλίου

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ δίπλωμα ἐκτυπούμενον ἐπὶ λευκοῦ παπύρου, διαστάσεων 0.42Χ0.245 τοῦ μέτρου περίπου, θὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον τοῦ ἄνω μέρους αὐτοῦ ἀναπαράστασιν τῆς προσθίας ὄψεως τοῦ μεταλλίου διακεκριμένων πράξεων, κάτωθι δὲ τῆς ἀναπαραστάσεως τὸ ἀκόλουθον κείμενον:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἀπονέμομεν .....

τὸ μετάλλιον διακεκριμένων πράξεων καὶ παρέχομεν αὐτῷ εἰς πίστωσιν τὸ δίπλωμα τοῦτο ὑπογεγραμμένον παρ' Ἡμῶν καὶ προσυπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐπὶ Ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ τοῦ μηνὸς
τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ ἔτους.

2. Τὸ ἀπονεμόμενον δίπλωμα σφραγίζεται δι' ἀναγλύφου σφραγῖδος τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Β.Δ. 266/1970 «περὶ τοῦ σχήματος, τῶν διαστάσεων καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παραστάσεων κλπ. τοῦ μεταλλίου διακεκριμένων πράξεων καὶ περὶ τοῦ τύπου καὶ περιεχομένου τούτου» καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας Κυβερνήσεως, τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤ. Ε. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΕΤΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ–ΤΟΣΙΤΣΑΣ, ΣΤΑΜΑΤΗΣ, ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΙΑΝ. ΜΠΟΥΓΕΩΡΓ. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ, ΔΗΜΗΤΡ. ΝΙΑΝΙΑΣ, ΕΒΕΡΤ, ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ, ΝΙΚΟΛ. ΖΑΡΝΤΙΝΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ, ΕΜΜΑΝ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑ

---

(3)

→ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 514

Περὶ παραγωγῆς, ἐλέγχου καὶ προστασίας τῶν ρητινιτῶν οἴνων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν παρ. 8α καὶ 16 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ/τος 243/1969 «περὶ βελτιώσεως καὶ προστασίας τῆς ἀμπελουργικῆς παραγωγῆς ὡς, ἀντιστοίχως, ἀντικαθησαν διὰ τῶν παρ. 3 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. «περὶ ἀντικαταστάσεως, συμπληρώσεως καὶ κατάργησ ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 243/1969».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 3/10.11.1978 εἰσήγησιν τῆς Κε Ἐπιτροπῆς Προστασίας Οἰνοπαραγωγῆς (ΚΕΠΟ

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 560/79 γνωμοδότησιν τοῦ Συμ τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονο Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

Ὁρισμός.

...ετσίνα» ἢ «ρητινίνης οἶνος» εἶναι «ὀνομα-...ν», χρησιμοποιουμένη διὰ λευκοὺς καὶ ροζὲ ...αραγομένους πατροπαραδότως μόνον ἐν Ἑλ-...κης εἰς τὸ γλεῦκος σταφυλῆς ρητίνης πεύκης (PINUS HALEPENSIS).

Ἄρθρον 2.

Περιγραφικὰ στοιχεῖα.

...σομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς ...θρου 12 τοῦ Ν. 396/76 «περὶ οἰνολογικῶν ...ἐμπορίας τῶν οἴνων» ἐπὶ τῆς ἐτικέττας τῶν ...ὅταν οὗτοι φέρωνται εἰς τὴν κατανάλωσιν ...πρέπει νὰ ἀναγράφωνται ὑποχρεωτικῶς αἱ ...ς:

...ις «ρετσίνα» ἢ «ρητινίτης οἶνος».

...ις «ὀνομασία κατὰ παράδοσιν», ἀμέσως ...ροηγουμένης ἐνδείξεως καὶ διὰ γραμμάτων ...αλυτέρου τῶν γραμμάτων αὐτῆς.

...ριζόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 5 ...στοιχεῖα ἐλέγχου.

...ένου διὰ ρητινίτας οἴνους παραγομένους ἐκ ...Σαββατιανὸ καὶ Ροδίτης, τῶν καλλιεργου-...ς νομοὺς Ἀττικῆς, Βοιωτίας καὶ Εὐβοίας, ἡ ...σίνα» ἢ «ρητινίτης οἶνος» δύναται νὰ συνο-...ὴν ὀνομασίαν τοῦ νομοῦ καταγωγῆς τοῦ ρητι-...ἀναγραφομένην διὰ τῶν ἰδίων τυπογραφικῶν ...ῦ αὐτοῦ χρώματος, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ ...τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

...ένου διὰ τὰς καθοριζομένας εἰς τὸ ἐν τέλει ...Δ/τος διαλαμβανόμενον παράρτημα ὀνομασίας ...αγωγῆς ρητινιτῶν οἴνων τῶν νομῶν περὶ ὧν ...ν παράγραφος, αὗται δύνανται, κατόπιν ἀδείας ...ίου Γεωργίας, νὰ ἀναγράφωνται εἰς τὴν θέσιν ...ς τοῦ νομοῦ ἢ νὰ προηγοῦνται αὐτῆς.

...ασίαι καταγωγῆς, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 2 καὶ ...τος ἄρθρου, ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ...ν ἀναγνωρίζονται ὡς ὀνομασίαι προελεύσεως ...

...ρεύεται εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ρητινιτῶν ...γραφὴ ἐπὶ τῆς ἐτικέττας, τῶν συνοδευτικῶν ἐγ-...τῶν μέσων συσκευασίας, ὡς καὶ ἡ χρῆσις κατὰ τὴν ...τρόπου διαφήμισιν, ἐνδείξεων ἀναφερομένων εἰς :

...ος παραγωγῆς.

...τους ἐκφράσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεισέρχονται ...κτηρίζουσαι τὴν ποιότητα τοῦ οἴνου.

...άσεις διὰ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουρ-...αλμένη ἐντύπωσις ὅτι ὁ ρητινίτης οἶνος προέρ-...καθωρισμένης ἀμπελουργικῆς ἐκμεταλλεύσεως. ...ποικιλίας ἀμπέλου.

...αταγωγὴν τοῦ οἴνου, ἐξαιρουμένων τῶν ὀνομα-...ῶν ὁποίων αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος

Ἄρθρον 3.

...γωγῆς ρητινιτῶν οἴνων μὲ ὀνομασίαν καταγωγῆς.

...τινῖται οἶνοι, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ...οῦ παρόντος, παράγονται ἐκ σταφυλῶν τῶν ποικι-...ατιανὸ καὶ Ροδίτης τοῦ Νομοῦ ἢ τῆς περιοχῆς, ...ῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ φέρουν καὶ ἐντὸς τῶν ...πει νὰ γίνεται ἡ μεταποίησις τῶν σταφυλῶν εἰς ...ὶ ἡ οἰνοποίησις τοῦ γλεύκους πρὸς παραγωγὴν ...οίχου ρητινίτου οἴνου.

...νοποίησις τοῦ γλεύκους πρὸς παραγωγὴν ρητινι-

ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος εἰδικοὶ λόγοι, ἐκτὸς τοῦ νομοῦ τοῦ ὁποίου οἱ οἶνοι οὗτοι φέρουν τὸ ὄνομα, ἀλλ' ὁπωσδήποτε εἰς οἰνοποιεῖα εὑρισκόμενα εἰς ὁμόρους νομοὺς καὶ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 50 χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν ἀμπελουργικὴν ζώην καταγωγῆς τῶν σταφυλῶν καὶ ὑπὸ τὰς κάτωθι προϋποθέσεις :

α) Ἡ μετατροπὴ τῶν σταφυλῶν εἰς γλεῦκος λαμβάνει χώραν εἰς οἰνοποιεῖα εὑρισκόμενα ἐντὸς τοῦ νομοῦ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐπιτρέπεται νὰ φέρη ὁ παραγόμενος ρητινίτης οἶνος.

β) Τὸ μεταφερόμενον γλεῦκος συνοδεύεται ὑπὸ ἀδείας μεταφορᾶς, ὡς αὕτη καθορίζεται προκειμένου δι' οἴνους ὀνομασίας προελεύσεως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 12 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 243/1969.

3. Ὡς εἰδικοὶ λόγοι, θεωροῦνται ἡ ἔλλειψις ἀποθηκευτικῶν χώρων εἰς τοὺς ὁμωνύμους νομούς, ἡ ἀδυναμία ἢ ἡ ἔλλειψις ἐνδιαφέροντος ἀπορροφήσεως τῶν σταφυλῶν καὶ τοῦ γλεύκους ὑπὸ τῶν οἰνοποιείων τῶν ὁμωνύμων νομῶν διὰ τὴν παραγωγὴν ρητινιτῶν οἴνων καὶ γενικώτερον αἴτια δημιουργίας δυσμενῶν συνθηκῶν διὰ τὴν οἰκονομίαν τῶν ἀμπελουργῶν ὡρισμένων περιοχῶν τῶν ὁμωνύμων νομῶν, τῶν εἰδικῶν λόγων ἐπιβεβαιουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς ΚΕΠΟ.

Ἄρθρον 4.

Οἰνολογικαὶ οὐσίαι καὶ ἀναλυτικοὶ χαρακτῆρες.

1. Διὰ τὴν παραγωγὴν ρητινιτῶν οἴνων προστίθεται εἰς τὸ γλεῦκος, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ζυμώσεως ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ζυμωθῆ ποσότης σακχάρου μεγαλυτέρα τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς ἀρχικῶς περιεχομένης, ρητίνης πεύκης εἰς ποσότητα μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῆ τὸ ἕνα χιλιόγραμμον ἀνὰ ἑκατόλιτρον γλεύκους.

2. Ὁ κτηθεὶς ἀλκοολικὸς τίτλος τῶν φερομένων εἰς τὴν κατανάλωσιν ρητινιτῶν οἴνων δὲν πρέπει νὰ εἶναι μικρότερος τοῦ 10% VOL, οὔτε μεγαλύτερος τοῦ 13.5% VOL.

3. Οἱ διατιθέμενοι εἰς ἄμεσον κατανάλωσιν ρητινῖται οἶνοι πρέπει νὰ ἔχουν ὁλικὴν ὀξύτητα μεγαλυτέραν τῶν 4,5 γραμμαρίων ἀνὰ λίτρον ἐκπεφρασμένην εἰς τρυγικὸν ὀξύ.

4. Αὔξησις τῆς ὁλικῆς ὀξύτητος ἐπιτρέπεται μέχρις 1,5 γραμμαρίων ἀνὰ λίτρον οἴνου.

5. Ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀναλυτικοὺς χαρακτῆρας, οἱ ρητινῖται οἶνοι πρέπει νὰ εἶναι συστάσεως ἀναλόγου πρὸς ἐκείνην τῶν οἴνων, περὶ ὧν ἡ περίπτωσις α τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 396/76, τῶν προερχομένων ἐκ τῶν αὐτῶν ποικιλιῶν ἀμπέλου καὶ τῶν αὐτῶν περιοχῶν.

6. Ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀρωμάτισις οἴνων, πρὸς ἀπόκτησιν τῶν χαρακτήρων ρητινίτου οἴνου, ἀπαγορεύεται καὶ ἐμπίπτει εἰς τὰς διατάξεις τῆς περιπτώσεως ε τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 396/1976.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάμιξις ρητινιτῶν οἴνων μετὰ οἴνων ἄλλου τύπου.

Ἄρθρον 5.

Ἔλεγχος παραγωγῆς καὶ διακινήσεως.

1. Πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν παραγωγὴν ρητινιτῶν οἴνων, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλη σχετικὴν δήλωσιν εἰς τὴν οἰκείαν Δ/νσιν Γεωργίας 15 ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τρυγητοῦ, διαλαμβάνουσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ οἰνοποιοῦ ἢ τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν ἕδραν τοῦ οἰνοποιείου, ὡς καὶ τὴν πιθανὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως καὶ λήξεως τοῦ τρυγητοῦ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οὗτος δὲν θὰ ἀρχίζη ἐνωρίτερον καὶ δὲν θὰ λήγη βραδύτερον τῶν δηλουμένων ἡμερομηνιῶν.

2. Ἐπὶ τῶν ζυγολογίων καὶ τιμολογίων, τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν οἰνοποιείων παραγωγῆς οἴνων περὶ ὧν αἱ παράγρα-

παραληφθεισῶν σταφυλῶν, ἡ Κοινοτικὴ περιοχὴ καταγωγῆς αὐτῶν, ὡς καὶ τὸ Μπωμὲ τοῦ ἐξ αὐτῶν γλεύκους, τὰ δὲ στελέχη τούτων πρέπει νὰ φυλάσσωνται ἐπὶ μίαν πενταετίαν καὶ νὰ ἐπιδεικνύωνται εἰς πᾶσαν ζήτησιν τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων ἐλέγχου.

3. Προκειμένου δι' οἶνους περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, ἐπιτρέπεται, κατόπιν τῆς ἐν παρ. 12 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 243/69 ἀδείας, ἡ μεταφορά, ἐκτὸς τῆς περιοχῆς παραγωγῆς, καὶ μὴ ἐμφιαλωμένων ρητινιτῶν οἴνων πρὸς ἐμφιάλωσιν ἢ καὶ διάθεσιν χύδην εἰς τὴν κατανάλωσιν.

4. Ρητινῖται οἶνοι, προοριζόμενοι δι' ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ καταγωγῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 18 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ/τος 243/69, προστεθείσης δι' ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 427/1976.

5. Οἱ ἐμφιαλωταὶ ρητινιτῶν οἴνων περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, οἰνοποιοὶ ἢ μή, ὑποχρεοῦνται ὅπως καταχωρίζουν ἰδιαιτέρως εἰς βιβλίον ἠριθμημένον καὶ θεωρημένον ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους (Γ.Χ.Κ.) εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφονται εἰς μὲν τὴν ἀριστερὰν σελίδα ἡ ὀνομασία καταγωγῆς τοῦ ρητινίτου οἴνου, ἡ παραχθεῖσα ἢ εἰσαχθεῖσα ποσότης εἰς χιλιόγραμμα ἢ λίτρα ἀναλόγως τοῦ ἰσχύοντος μετρικοῦ συστήματος, ὁ κτηθεὶς ἀλκοολικὸς τίτλος καὶ ὁ ἀριθμὸς ἀδείας μεταφορᾶς τῆς εἰσαχθείσης ποσότητος, εἰς δὲ τὴν δεξιὰν σελίδα, ἡ ἐξαχθεῖσα ἐκ τοῦ οἰνοποιείου ποσότης χύδην καὶ ὁ ἀριθμὸς ἀδείας μεταφορᾶς ἢ πιστοποιητικοῦ καταγωγῆς κατὰ περίπτωσιν, ἡ ἐμφιαλωθεῖσα ποσότης, ἡ περιεκτικότης τῶν φιαλῶν καὶ οἱ σχετικοὶ ἀριθμοὶ σημάνσεως τῶν ἐτικεττῶν. Τὸ βιβλίον τελεῖ ὑπὸ διαρκῆ ἔλεγχον τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ Γ.Χ.Κ., ἐπιδεικνύεται δὲ εἰς πᾶσαν ζήτησιν τῶν ὀργάνων ἐλέγχου ἐπὶ πέντε ἔτη μετὰ τὴν πίστωσιν τῶν ἐν αὐτῷ χρεωθεισῶν ποσοτήτων.

6. Ρητινῖται οἶνοι περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, διατιθέμενοι εἰς τὴν κατανάλωσιν ἐμφιαλωμένοι, πρέπει νὰ φέρουν, ὡς στοιχεῖα ἐλέγχου ἐπὶ τῆς κυρίας ἐτικέττας αὐτῶν τυπωμένα τὰ δύο ἀρχικὰ γράμματα τῆς ὀνομασίας καταγωγῆς τοῦ οἴνου, ἀκολουθούμενα ἀπὸ δύο γράμματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου εἰς συνδυασμὸν μεταξύ των, ὡς καὶ ἀπὸ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῆς ἐτικέττας, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ εἶναι μέχρις ἑξαψήφιος.

7. Ἡ σήμανσις τῶν ἐτικεττῶν γίνεται μερίμνῃ καὶ εὐθύνῃ τοῦ ἐμφιαλωτοῦ τοῦ οἴνου, κατόπιν ἐγγράφου ἀδείας καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς Δ/νσεως Γεωργίας τοῦ τόπου ἔνθα γίνεται ἡ ἐμφιάλωσις τοῦ οἴνου, ἡ ὁποία τηρεῖ εἰδικὸν βιβλίον παρακολουθήσεως καὶ ἐλέγχου ἀνὰ ἐμφιαλωτήν. Ἡ ἀνωτέρω ἄδεια κοινοποιεῖται εἰς τὴν Δ/νσιν Μεταποιήσεως καὶ Ἀγορῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ εἰς τὴν Δ/νσιν Φοροτεχνικῆς τοῦ Γ.Χ.Κ.

8. Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν νέων ἐτικετῶν ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς παραγράφου 11 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ/τος 243/1969 καὶ τῶν δυνάμει ταύτης ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 6.

Τελικαὶ διατάξεις.

1. Ἐπὶ τῶν ρητινιτῶν οἴνων ἔχουν παράλληλον ἐφαρμογὴν αἱ γενικαὶ καὶ εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 243/69, καὶ τοῦ Ν. 396/1976, διὰ θέματα μὴ ρυθμιζόμενα διὰ τοῦ παρόντος.

2. Οἱ ρητινῖται οἶνοι ὑπάγονται εἰς τὴν δασμολογικὴν κλᾶσιν 22.05 (Ν.Δ. 118/1974).

3. Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τοπικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας

Ἄρθρον 7.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἐτικέτται, κύριαι καὶ βοηθητικαί, μὴ συμφωνοῦσαι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν ἐμφιάλωσιν τῶν ἐμφιαλωτῶν ρητινιτῶν οἴνων μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1979.

Ἄρθρον 8.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργοῦνται:

α) Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 625/1971 Διατάγματος «περὶ γνωρίσεως ὀνομασιῶν προελεύσεως οἴνων».

β) Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 502/1971 Διατάγματος «περὶ γνωρίσεως ὀνομασιῶν προελεύσεως οἴνων».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ὀνομασιῶν περιοχῶν καταγωγῆς ρητινιτῶν οἴνων πρὸς τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Διατάγματος «περὶ παραγωγῆς, ἐλέγχου καὶ προσ... οἴνων».

α/ά.	Ὀνομασία περιοχῆς	Δυναμένη νὰ ἀναγρ... περιοχὴ προελεύσεως σταφυλῶ...
Α.	Νομὸς Ἀττικῆς	
	1. Μεσόγεια	Ρετσίνα Μεσογείων ... γείων Ἀττικῆς (περιο... Κοινοτήτων Κερατέας, ... κοπούλου, Σπάτων, Κα... Κουβαρᾶ, Παιανίας, ... κερμίου καὶ Σταυροῦ).
	2. Κρωπία	Ρετσίνα Κρωπίας (Π... Ρετσίνα Κρωπίας (π... τικῆς (περιοχῶν Δήμ...
	3. Μαρκόπουλο	Ρετσίνα Μαρκοπούλου ... κοπούλου Ἀττικῆς (π... Μαρκοπούλου Μεσογ...
	4. Μέγαρα	Ρετσίνα Μεγάρων ἢ Ρ... Ἀττικῆς (περιοχῶν Μ... ρίδος).
	5. Παιανία	Ρετσίνα Παιανίας (ἢ Ρ... Ρετσίνα Παιανίας (Λιοπ... περιοχῶν Κοινότητος Πα...
	6. Παλλήνη	Ρετσίνα Παλλήνης ἢ Ρέτσ... Ἀττικῆς (περιοχῶν Καλ... λήνης).
	7. Πικέρμι	Ρετσίνα Πικερμίου ἢ Ρέτσ... Ἀττικῆς (περιοχῶν Κο... μίου).
	8. Σπάτα	Ρετσίνα Σπάτων ἢ Ρε... Ἀττικῆς (περιοχῶν Κοι... των).
Β.	Νομὸς Βοιωτίας	
	Θῆβαι	Ρετσίνα Θηβῶν ἢ Ρετσίνα... τίας (περιοχῶν ἐπαρχία...
Γ.	Νομὸς Εὐβοίας	
	1. Γιάλτρα	Ρετσίνα Γιάλτρων ἢ Ρετ... Εὐβοίας (περιοχῶν Δήμ...
	2. Κάρυστος	Ρετσίνα Καρύστου ἢ Ρέτσ... Εὐβοίας (περιοχῶν ἐπαρ... στίας).
	3. Χαλκίδα	Ρετσίνα Χαλκίδας ἢ Ρε... Εὐβοίας (περιοχῶν ἐπαρχ...

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΓΕΩΡΓ...

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑ...

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(4)

ἀριθ. 77, τῆς 12ης Ἰουνίου 1979
ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς
ιοῦ ἐπιτοκίων τῶν παρὰ Τραπέζαις κατα-
νάλλαγμα».

ΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

π' ὄψιν :

εις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ.
ελέγχου τῆς πίστεως», ὡς αὕτη ἀντικατε-
αρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 128/1975 «περὶ
καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων ἀνα-
ην λειτουργίαν τοῦ χρηματοδοτικοῦ συστή-

μθμ. 1874/22.5.1979 ἔγγραφον τῆς Νομι-
ροπῆς, ἀποφασίζει :
κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 206/18.5.1979 συνε-
ομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ληφθεῖσαν ἀπόφα-
ς ἀκολούθως :
θορισμὸς ἐπιτοκίων τῶν παρὰ Τραπέζαις
αθέσεων εἰς συνάλλαγμα.
ροπὴ πιστώσεων, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν :
ριθμ. 234/4/2.4.79 ἀπόφασιν τῆς Νομισμα-
ῆς διὰ τῆς ὁποίας ἐξουσιοδοτήθη ὅπως καθ-
κια τῶν εἰς συνάλλαγμα καταθέσεων εἰς τὰς
τουργούσας Τραπέζας,
ἀριθμ. 143/7/15.12.76 ἀπόφασιν τῆς Νομι-
τροπῆς καὶ τὰς πρὸς τροποποίησιν αὐτῆς
αγενεστέρως ἀποφάσεις (ΝΕ. 191/1/31.1.78
1.79), διὰ τῶν ὁποίων ἔχουν καθορισθῆ τὰ
πιτόκια καταθέσεων εἰς συνάλλαγμα,
ταμένας σήμερον συνθήκας εἰς τὴν διεθνῆ
ἀπεφάσισεν ὅπως καθορίση τὰ ἀνώτατα
οκίων τῶν εἰς συνάλλαγμα καταθέσεων εἰς
καὶ λοιποὺς πιστωτικοὺς Ὀργανισμούς, ὡς

εις Ἑλλήνων ναυτικῶν - ἐργατῶν καὶ λοιπῶν
τῷ ἐξωτερικῷ ὡς καὶ Ἑλληνικῶν Κοινοτή-
συνδέσμων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρο-

ΗΠΑ, Δολ. Καναδᾶ καὶ Λίρας Ἀγγλίας.
μέχρι 3 % ἐτησίως.
ηρίου-ἁπλαῖ, μέχρι 8 % ἐτησίως.
ηρίου ὑπὸ προειδοποίησιν μέχρι 8,5 % ἐτησίως.
ίας ἀπὸ 3 ἕως 6 μηνῶν, μέχρι 10.75 %

ίας ἀπὸ 6 ἕως 12 μηνῶν, μέχρι 11 % ἐτησίως.
ίας ἀπὸ 12 μηνῶν καὶ ἄνω, μέχρι 11,25 %

κα Δυτ. Γερμανίας :
μέχρι 2,5 % ἐτησίως.
ηρίου-ἁπλαῖ, μέχρι 6,5 % ἐτησίως.
ηρίου ὑπὸ προειδοποίησιν, μέχρι 7 % ἐτησίως.
μίας ἀπὸ 3 ἕως 6 μηνῶν, μέχρι 8 % ἐτησίως.
μίας ἀπὸ 6 ἕως 12 μηνῶν, μέχρι 8,5 % ἐτησίως.
μίας ἀπὸ 12 μηνῶν καὶ ἄνω, μέχρι 9 %

τὰ ἀποδεκτὰ νομίσματα :
μέχρι 3 % ἐτησίως.
ηρίου-ἁπλαῖ, μέχρι 7 % ἐτησίως.
ηρίου-ὑπὸ προειδοποίησιν, μέχρι 7,5 % ἐτη-

μίας ἀπὸ 3 ἕως 6 μηνῶν, μέχρι 8,5 % ἐτησίως.
μίας ἀπὸ 6 ἕως 12 μηνῶν, μέχρι 9 % ἐτησίως.
μίας ἀπὸ 12 μηνῶν καὶ ἄνω, μέχρι 9,5 %

έσεις Στεγαστικοῦ Ταμιευτηρίου τῆς Ἐθνικῆς
Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.
ΗΠΑ, Δολ. Καναδᾶ, Λίρας Ἀγγλίας :
ένὸς ἔτους, μέχρι 8 % ἐτησίως.
άροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς καταθέσεως καὶ

3. Μετὰ πάροδον ἑνὸς προσέτι ἔτους καὶ ἐφ' ὅσον αἱ καταθέσεις ὑπερβοῦν τὸ ποσὸν τῶν $ 4.000 (ἢ ἰσότιμον), μέχρι 10 % ἐτησίως.

ii) Εἰς Μάρκα Δυτ. Γερμανίας :

1. Μέχρι ἑνὸς ἔτους, μέχρι 6,5 % ἐτησίως.
2. Μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς καταθέσεως καὶ ἐφ' ὅσον αἱ καταθέσεις ὑπερβοῦν τὸ ποσὸν τῶν D.M. 4.000, μέχρι 8,0 % ἐτησίως.
3. Μετὰ πάροδον ἑνὸς προσέτι ἔτους καὶ ἐφ' ὅσον αἱ καταθέσεις ὑπερβοῦν τὸ ποσὸν τῶν D.M. 8.000, μέχρι 8,5 % ἐτησίως.

iii) Εἰς Ἑλβετικὰ Φράγκα - διὰ λογαριασμοὺς καταθέσεων δημιουργηθησομένους μετὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1979.

1. Μέχρις ἑνὸς ἔτους, μέχρι 2 % ἐτησίως.
2. Μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς καταθέσεως καὶ ἐφ' ὅσον αἱ καταθέσεις ὑπερβοῦν τὸ ποσὸν τῶν F.S. 4.000, μέχρι 2,5 % ἐτησίως.
3. Μετὰ πάροδον ἑνὸς προσέτι ἔτους καὶ ἐφ' ὅσον αἱ καταθέσεις ὑπερβοῦν τὸ ποσὸν τῶν F.S. 8.000, μέχρι 3 % ἐτησίως.

iv) Εἰς Ἑλβετικὰ Φράγκα - δι' ὑφισταμένους κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1979 λογαριασμοὺς καταθέσεων :

1. Μέχρις ἑνὸς ἔτους, μέχρι 4 % ἐτησίως.
2. Μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς καταθέσεως καὶ ἐφ' ὅσον αἱ καταθέσεις ὑπερβοῦν τὸ ποσὸν τῶν F.S. 4.000, μέχρι 4,5 % ἐτησίως.
3. Μετὰ πάροδον ἑνὸς προσέτι ἔτους καὶ ἐφ' ὅσον αἱ καταθέσεις ὑπερβοῦν τὸ ποσὸν τῶν F.S. 8.000, μέχρι 5 % ἐτησίως.

v) Εἰς Λοιπὰ ἀποδεκτὰ νομίσματα :

1. Μέχρις ἑνὸς ἔτους, μέχρι 7 % ἐτησίως.
2. Μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς καταθέσεως καὶ ἐφ' ὅσον αἱ καταθέσεις ὑπερβοῦν τὸ ἰσότιμον τῶν $ 2.000, μέχρι 8,5 % ἐτησίως.
3. Μετὰ πάροδον ἑνὸς προσέτι ἔτους καὶ ἐφ' ὅσον αἱ καταθέσεις ὑπερβοῦν τὸ ἰσότιμον τῶν $ 4.000, μέχρι 9 % ἐτησίως.

Γ) Καταθέσεις εἰς δολ. ΗΠΑ ἢ Καναδᾶ ἐπ' ὀνόματι ὁμογενῶν ἐξωτερικοῦ φυσικῶν προσώπων.

1. Προθεσμίας 3 ἕως 6 μηνῶν, μέχρι 10,75 % ἐτησίως.
2. Προθεσμίας 6 ἕως 12 μηνῶν, μέχρι 11 % ἐτησίως.
3. Προθεσμίας 12 μηνῶν καὶ ἄνω, μέχρι 11,25 % ἐτησίως.

Δ) Καταθέσεις εἰς λοιπὰ νομίσματα ἐπ' ὀνόματι ὁμογενῶν ἐξωτερικοῦ φυσικῶν προσώπων.

Ἀνεξαρτήτως ποσοῦ τά ἐπιτόκια τῶν ἐν λόγῳ καταθέσεων καθορίζονται κατὰ περίπτωσιν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δυνάμει τῆς παρασχεθείσης εἰς αὐτὴν ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5/13/26.11.71 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ε) Τὰ διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καθοριζόμενα νέα ἐπιτόκια θὰ ἰσχύσουν ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1979. Διὰ τὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ καταθέσεις τὰ νέα ἐπιτόκια θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1979 καὶ ἐφ' ἑξῆς δημιουργηθησομένων τὸ πρῶτον ἢ ἀνανεωθησομένων καταθέσεων εἰς συνάλλαγμα.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις δέον ὅπως τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΝΔ 588/48 «περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως» ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 128/1975, δημοσιευθήσεται δὲ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α'), συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ ΝΔ 588/48 καὶ τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ ΑΝ 1665/1591».

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

ΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 11 ΙΟΥΛΙΟΥ 1968	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 150

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

. Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν συστημάτων τῶν καταλόγων ἐκλογικῶν βιβλιαρίων καὶ τῶν καταλόγων κατ' ἐνορίας εἰς ἅπαντας τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους. 1

. Περὶ μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τῆς Κοινότητος Κάτω Παλαιοκάστρου ἐν τῷ Νομῷ Χανίων. 2

. Περὶ ὁρισμοῦ τῆς 17ης Δεκεμβρίου, ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου πολιούχου τῆς πόλεως Αἰγίνης, ὡς ἡμέρας ἀργίας τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν. 3

. Περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου, τὸν Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς, τοὺς Α' καὶ Β' Ὑπαρχηγοὺς Χωροφυλακῆς καὶ τοὺς Ἀνωτέρους Διοικητὰς Χωροφυλακῆς καὶ τοὺς τούτοις ἐξομοιουμένους. 4

439. Περὶ ρητινεύσεως Δασῶν. 5

440. Περὶ παρατάσεως θητείας Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Μνημείου πεσόντων ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς καὶ Στρατοῦ Κοινότητος Δρυμῶνος Τριχωνίδος. 6

441. Περὶ συγχροτήσεως Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἡρώου εἰς Κοινότητα Σταυροῦ Φαρσάλων.... 7

442. Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Νηογνωμόνων διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν ἑλληνικῶν πλοίων καὶ ἔκδοσιν τῶν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ γραμμῶν φορτώσεως 1966» προβλεπομένων πιστοποιητικῶν.. 8

443. Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λονδίνῳ Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ γραμμῶν φορτώσεως 1966».... 9

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

121. Περὶ παρατάσεως ἐπὶ τρίμηνον τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παραμονῆς τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ἐκτάκτων φυλάκων ἀρχαιοτήτων. 10

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 275)1968 Β. Διάταγμα ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐργασίας. ...11

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 435

ρὶ ἐπεκτάσεως τῶν συστημάτων τῶν καταλόγων ἐκλογιῶν βιβλιαρίων καὶ τῶν καταλόγων κατ' ἐνορίας εἰς ἅπανας τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν: α) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 4 ὑπ' ἀριθ. 4274)62 Νομ. Διατάγματος, «περὶ τροποποιήης καὶ συμπληρώσεως τῆς ἐκλογικῆς νομοθεσίας» καὶ β) ὑπ' ἀριθ. 294)22.5.68 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

. Ἐπεκτείνεται τὸ σύστημα τῶν καταλόγων ἐκλογικῶν ιαρίων ὡς καὶ τὸ σύστημα τῶν καταλόγων κατ' ἐνορίας ἅπαντας τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τοῦ Κράτους.
. Τὰ ἐκλογικὰ βιβλιάρια θὰ χορηγηθοῦν κατὰ τὴν ἀναρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῆς περιόδου 1.4.1968 1.3.1969 τόσον διὰ τοὺς ἐγγραφησομένους εἰς τοὺς ἐκλοὺς καταλόγους κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἐν λόγῳ περιόόσον καὶ διὰ τοὺς ἐγγεγραμμένους προηγουμένως ὡς

α) Οἱ δήμαρχοι καὶ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων θὰ καλέσουν διὰ προκηρύξεώς των, δημοσιευθησομένης διὰ τοῦ Τύπου, ὅπου ἐκδίδονται ἐφημερίδες, καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, ἵνα ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω χρονικῆς περιόδου ἕκαστος τούτων ὑποβάλῃ αἴτησιν χορηγήσεως ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου ἐπισυνάπτων εἰς ταύτην δύο φωτογραφίας τοῦ τύπου τῆς νέας ἀστυνομικῆς ταυτότητος διαστάσεων 0,04Χ0,06, ἐξ ὧν τὴν μίαν ἐπικολλημένην σταθερῶς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸ μὴ καλυπτόμενον διὰ τῆς φωτογραφίας τμῆμα τῆς αἰτήσεως καὶ κάτωθι τῆς φωτογραφίας θ' ἀναγράφωνται αα) τὸ ἐπώνυμον, κύριον ὄνομα, ὄνομα πατρός, ἔτος γεννήσεως, τὸ ἐπάγγελμα, ἀριθμὸς μητρώου ἢ δημοτολογίου καὶ ἡ διεύθυνσις κατοικίας τοῦ ἐν τῇ φωτογραφίᾳ εἰκονιζομένου καὶ προκειμένου περὶ ἐγγάμων γυναικῶν τὸ ἐπώνυμον, κύριον ὄνομα, ὄνομα συζύγου, τὸ γένος (ἐπώνυμον — κύριον ὄνομα) ἔτος γεννήσεως, ἐπάγγελμα, ἀριθμὸς δημοτολογίου καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ἐνεστώσης κατοικίας, ββ) ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης, γγ) ὁ αὐξων ἀριθμὸς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς ἰσχύοντας ἐκλογικοὺς καταλόγους (τελευταίους κωδικοποιημένους καὶ παραρτήματα αὐτῶν) καὶ δδ) ὁ αὐξων ἀριθμὸς καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ ἐκδοῦσα τὴν ἀστυνομικὴν ταυτότητα ἢ τὴν ὑπηρεσιακὴν τοιαύτην προκειμένου περὶ στρατιωτικοῦ ἐν γένει ἢ ἀνήκοντος εἰς τὰ σώματα ἀσφαλείας.

Ἡ αὐτὴ αἴτησις θὰ περιλαμβάνῃ ὑπεύθυνον δήλωσιν τοῦ αἰτοῦντος ὅτι δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς ἐκλογικὸν κατά-

2. Ἡ ὑπογραφὴ ἐγγράφων πρὸς Ὑπουργεῖα καὶ λοιπὰς Ὑπηρεσίας, ἁρμοδιότητος τῶν ὑπ' αὐτῶν ὑπαγομένων Διευθύνσεων τοῦ Ἀρχηγείου Βασ. Χωροφυλακῆς.

3. Ἡ ἔκδοσις ἀποφάσεων ἐπὶ προσφυγῶν κατ' ἀποφάσεων τῶν Διοικητῶν Τροχαίας περιφερείας Δ.Χ. Τροχαίας Προαστίων δι' ἐπιβαλλομένας διοικητικὰς ποινὰς καὶ ἐκδιδομένων δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 170)31.10.1967 «περὶ τρόπου βεβαιώσεως παραβάσεως καὶ ἐπιβολῆς ποινῶν κ.λ.π.».

4. Αἱ ἄδειαι ἐμπορίας ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ ὅπλων γενικῶς.

5. Αἱ ἄδειαι συναρμολογήσεως καὶ ἐπισκευῆς ὅπλων γενικῶς.

6. Αἱ ἄδειαι ἀκατεργάστων μερῶν κυνηγετικῶν ὅπλων.

Ἄρθρον 5.

Ι. Εἰς τοὺς Ἀνωτέρους Διοικητὰς καὶ τοὺς ἐξομοιουμένους πρὸς τούτους τὰ ἑξῆς:

1. Αἱ ἀναγνωριστικαὶ πράξεις ἀπονομῆς προσαυξήσεως εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, πολυετοῦς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς οἰκονομικῶς ἐξυπηρετουμένους Ὁπλίτας Χωροφυλακῆς.

2. Αἱ ἐγκρίσεις δαπανῶν ὑδρεύσεως.

3. Αἱ ἐγκρίσεις δαπανῶν μέχρι ποσοῦ δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν ἐκ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν των πιστώσεων.

4. Αἱ ἐγκρίσεις μισθώσεως ἐξ ὁλοκλήρου φορτηγῶν αὐτοκινήτων διὰ μεταφορὰν ἐπίπλων καὶ ἀποσκευῶν μετατιθεμένων ἀνδρῶν δυνάμεώς των.

ΙΙ. Εἰδικώτερον εἰς τὸν Διευθυντὴν Οἰκονομικοῦ:

1. Ἡ ἀλληλογραφία οἰκονομικῆς φύσεως πλὴν τῆς τοιαύτης ἁρμοδιότητος ἀνωτέρων κλιμακίων.

2. Αἱ χρηματικαὶ ἐντολαὶ ἐκκαθαρισμένων δαπανῶν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτηρίου Δαπανῶν Χωροφυλακῆς, ἀσχέτως ποσοῦ.

3. Αἱ ἐγκρίσεις δαπανῶν καὶ ἐντολαὶ μὴ ἐκκαθαρισμένων δαπανῶν μέχρι ποσοῦ 10.000 δραχμῶν.

4. Αἱ καταλογιστικαὶ ἀποφάσεις μέχρι ποσοῦ 2.000 δραχμῶν.

5. Αἱ συνταξιοδοτικαὶ ὑποθέσεις ἐν γένει.

6. Αἱ διαταγαὶ πρὸς ἀναθεώρησιν ἐντολῶν τοῦ Ἐλεγκτηρίου Δαπανῶν Χωροφυλακῆς καὶ καταλογισμοῦ δαπανῶν παρελθούσης χρήσεως.

7. Αἱ ὑποθέσεις κατανομῆς καὶ διαθέσεως ὑλικοῦ καὶ ἐντύπων.

8. Αἱ ἐγγραφαὶ καὶ διαγραφαὶ ὑλικοῦ καὶ ἐντύπων.

9. Τὰ ἔγγραφα διαβιβαστικὰ πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου.

10. Αἱ ἐγκρίσεις δαπανῶν εἰς βάρος ἐσόδων Λεσχῶν Χωροφυλακῆς μέχρι ποσοῦ 10.000 δραχμῶν.

11. Αἱ ἀναλήψεις πιστώσεων πρὸς πραγματοποίησιν μεταθέσεων, τοποθετήσεων καὶ ἀποσπάσεων Ὁπλιτῶν καὶ τῶν νεοεξερχομένων τῶν Σχολῶν Χωροφυλακῆς, Δοκίμων Ἀξιωματικῶν, Ὑπενωμοταρχῶν καὶ Χωροφυλάκων.

12. Αἱ ἀναγνωριστικαὶ πράξεις ἀπονομῆς προσαυξήσεως πολυετοῦς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς, Ἀνθυπασπιστὰς καὶ Πολιτικοὺς Ὑπαλλήλους Χωροφυλακῆς.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

Ι. Ἐξαιροῦνται:

α) Αἱ δημοσιευόμεναι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν κειμένην Νομοθεσίαν ἀποφάσεις, ὡς καὶ αἱ τοιαῦται αἱ ὑπογραφόμεναι καὶ ὑφ' ἑτέρων Ὑπουργῶν.

β) Ἡ ἀφορῶσα εἰς τὰ ἔξοδα ἀσφαλείας ἀλληλογραφία.

ΙΙ. α) Ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἐγγράφων καὶ πράξεων τῶν ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκφέρουν τὴν γνώμην των καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς (ἄρθρ. 12 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 1671)1951 καὶ ἄρθρ. 1 Α.Ν. 322)1968).

β) Ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως ἢ κωλύματος τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, αἱ ἀνωτέρω ἁρμοδιότητες τούτου ἀσκοῦνται ὑπὸ

γ) Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν ὀργάνων ἐπὶ τῆς ἁρμοδιότητος ὑπογραφῆς διοικητικῆς τινος πράξεως, αὕτη δέον προσκομίζηται πρὸς ὑπογραφὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

δ) Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταβίβασις εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα, Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς, Ὑπαρχηγοὺς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀνωτέρους Διοικητὰς καὶ τοὺς ἐξομοιουμένους πρὸς τούτους, ἐξουσία τοῦ ὑπογράφειν, δὲν ἀποκλείει τὴν ἐκ παραλλήλου ἄσκησιν ταύτης καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

ε) Ἐκ τῶν μεταβιβαζομένων πρὸς ὑπογραφὴν θεμάτων οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμεναι, ὑποβάλλουν πρὸς ὑπογραφὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκείνας ἐκ τῶν διοικητικῶν πράξεων ἃς κρίνουν ὅτι ἀπαιτεῖται ὅπως τεθῶσιν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ὑπογραφῶσιν ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ὑπ' ἀριθ. 446)1967 καὶ 588)1967 Β. Διατάγματα «περὶ μεταβιβάσεως τῆς ἐξουσίας τοῦ ὑπογράφειν «Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ» εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως παύουν νὰ ἔχωσιν ἰσχύν, ὡς πρὸς τὴν Χωροφυλακὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουνίου 1968

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΝΑΓ. ΤΣΕΒΕΛΕΚΟΣ

---

(5)

→ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 439

Περὶ ρητινεύσεως Δασῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Α.Ν. 1729 τοῦ ἔτους 1939 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 826/1937 «περὶ ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν κλπ.», καὶ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α.Ν. 1627/1939 «περὶ Δασικῶν Συνεταιρισμῶν», καὶ τοῦ ἄρθρου 15 παράγραφος 2 τοῦ Α.Ν. 1460/1938 «περὶ αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς δασικῶν καυσίμων ὑλῶν καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν περὶ δασῶν νόμων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 237/1968 γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

→ Ἄρθρον 1.

Δάση ρητινεύσεως—χρόνος καὶ τρόπος ρητινεύσεως.

1. Ἡ ρητίνευσις ἐπιτρέπεται εἰς δάση καὶ δένδρα τῆς χαλεπίου, τῆς τραχείας καὶ τῆς θαλασσίας πεύκης (PINUS HALEPENSIS, PINUS BRUTIA, PINUS MARITIMA). Εἰδικῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ πρότασιν τοῦ δασάρχου καὶ Περιφερειακοῦ Διευθυντοῦ δασῶν, δύναται νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ρητίνευσις καὶ εἰς δάση μαύρης πεύκης (PINUS NIGRA), ἐφ' ὅσον χρησιμοποιεῖται ἡ μέθοδος ρητινεύσεως δι' ἐκφλοιώσεως μὲ τὴν χρῆσιν χημικῶν ἐρεθιστικῶν οὐσιῶν, (ὡς τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος κ.λ.π.), κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου τούτου καθοριζόμενα. Ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰ ἐντὸς 10ετίας ὑλοτομητέα τελικῶς ἢ ἀραιωτικῶς δένδρα.

2. Ὡς ρητινευτικὸν ἔτος ὁρίζεται τὸ δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος, ἡ ρητίνευσις δὲ ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου καὶ λήγει τὴν 30ὴν Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Αἱ προπαρασκευαστικαὶ τῆς ρητινεύσεως ἐργασίαι, ὄχι ὅμως τὸ κτύπημα ἢ ἡ ἀποφλοίωσις τῶν πεύκων, ἐπιτρέπονται ἀπὸ

3. Ἡ ρητίνευσις ἐπιτρέπεται εἰς δένδρα, τῶν ὁποίων ἡ ἔμφλοιος στηθιαία (δηλαδὴ εἰς ὕψος 1,30 τοῦ μ. ἀπὸ τοῦ ἐδάφους) περίμετρος εἶναι 0,80 τοῦ μ. καὶ ἄνω. Ἐξαιρετικῶς ὅπου τὰ δένδρα λόγῳ ἀντιξόων συνθηκῶν δασικοῦ τόπου δὲν αὐξάνουν κατὰ πάχος ἐπαρκῶς, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τοῦ δασάρχου καὶ Περιφερειακοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν, δύναται νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ρητίνευσις καὶ εἰς δένδρα ἔχοντα μικροτέραν τῆς ἀνωτέρω στηθιαίαν περίμετρον, πάντως ὅμως οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 0,60 μ.

4. Ἡ ρητίνευσις ἐνεργεῖται διὰ διανοίξεως μετώπου δι' ἐντομῆς ἢ δι' ἐκφλοιώσεως μὲ χρῆσιν χημικῶν ἐρεθιστικῶν οὐσιῶν, ὡς θειϊκοῦ ὀξέος, κλπ. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του καθορίζει τὸ εἶδος καὶ τὴν χρῆσιν τῶν χημικῶν ἐρεθιστικῶν τούτων οὐσιῶν. Εἰς ἕκαστον δένδρον διανοίγεται μόνον ἓν μέτωπον.

Ἡ ρητίνευσις διὰ τῆς διανοίξεως δύο συγχρόνως ἐντομῶν ἢ ἐκφλοιώσεων ἐπιτρέπεται κατόπιν γενικῆς ἢ εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου, Διευθυντοῦ Περιφερ. Δ/νσεως Δασῶν, μόνον εἰς πεῦκα στηθιαίας ἐμφλοίου περιμέτρου 1,00 μ. καὶ ἄνω.

5. Τὸ πλάτος τοῦ μετώπου ρητινεύσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 0,08 μ. εἰς δένδρα στηθιαίας ἐμφλοίου περιμέτρου 0,60 μ. ἕως 0,80 μ., τὰ 0,10 μ. εἰς δένδρα στηθιαίας ἐμφλοίου περιμέτρου 0,80 μ. ἕως 1.00 μ., τὰ 0,12 μ. εἰς δένδρα στηθιαίας περιμέτρου 1,00 μ. ἕως 1,20 μ. καὶ τὰ 0,14 μ. εἰς δένδρα στηθιαίας περιμέτρου μεγαλυτέρας τοῦ 1,20 μ. Ἐπὶ διανοιγομένων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δύο μετώπων τὸ πλάτος ἑνὸς ἑκάστου τούτων εἶναι μέχρι 0,08 μ.

6. Τὸ μέτωπον ρητινεύσεως διανοίγεται τὸ πρῶτον παρὰ τὴν βάσιν τοῦ δένδρου. Διάνοιξις νέου μετώπου ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρήσῃ καθ' ὕψος τὸ ἐν λειτουργείᾳ μέτωπον εἰς τὸ κάτωθεν τῶν κλώνων μέρος τοῦ κορμοῦ, εἴτε λόγῳ διαμορφώσεως τοῦ κορμοῦ, εἴτε λόγῳ τοπικῆς βλάβης αὐτοῦ. Ἡ διάνοιξις τοῦ νέου μετώπου γίνεται, ἐπὶ τῆς ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτου πρὸς τὸ διανοιγὲν παλαιὸν μέτωπον πλευρᾶς τοῦ δένδρου καὶ ἂν τοῦτο δὲν καθίσταται δυνατόν, εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν, ὥστε μεταξὺ τῶν δύο μετώπων νὰ ἀφήνεται λωρὶς πλάτους τοὐλάχιστον 0,07 μ. Τὸ τρίτον, τέταρτον καὶ περαιτέρω μέτωπον ὡς καὶ τὸ διανοιγόμενον εἴτε εἰς τὸ μέρος τοῦ κορμοῦ τὸ ἄνωθεν τοῦ χαμηλοτέρου κλώνου τοῦ δένδρου, εἴτε ἐπὶ τῶν κλώνων αὐτοῦ, διανοίγονται ἀναλόγως μὲ διατήρησιν πλάτους φλοιοῦ μεταξὺ τῶν μετώπων οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 0,07 μ.

7. Εἰς δένδρα ὑλοτομηθησόμενα διὰ τελικῆς ἢ ἀραιωτικῆς ὑλοτομίας ἐντὸς 10ετίας, βάσει δασοπονικῆς μελέτης καὶ κατόπιν προσημάνσεως, δύναται νὰ ἐπιτρέπηται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου καὶ Διευθυντοῦ Δασῶν, ἡ ρητίνευσις (θανάσιμος) διὰ πλειόνων τῶν δύο μετώπων καὶ μέχρι τεσσάρων σταυροειδῶς, πλάτους ἑκάστου οὐχὶ μεγαλυτέρου τῶν 0,08 μ. ἀναλόγως τῆς περιμέτρου τοῦ δένδρου, ἀφιεμένης μεταξὺ τούτων λωρίδος φλοιοῦ πλάτους τοὐλάχιστον 0,07 μ. Παρομοίᾳ διὰ πλειόνων μετώπων ρητίνευσις ἐπιτρέπεται εἰς δένδρα φυόμενα ἐντὸς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, περὶ ὧν ἐφαρμογὴν ἔχει τὸ ἄρθρον 12, παρ. 1 ἐδ. ε' καὶ στ' τοῦ Α.Ν. 2204/1940 «περὶ δασικῆς φορολογίας».

8. Τὸ ὕψος τοῦ μετώπου ρητινεύσεως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 0,35 μ. τὸ δὲ βάθος προκειμένου περὶ ἐντομῆς τὰ 0,015 μ.

9. Ἡ συλλογὴ τῆς ρητίνης γίνεται ἐντὸς καταλλήλων δοχείων ἐκ γαλβανισμένης λαμαρίνης ἢ σκληροῦ ἀλουμινίου ἢ πηλίνων ἢ πλαστικῶν, τὰ ὁποῖα τοποθετοῦνται καταλλήλως παρὰ τὴν βάσιν τοῦ μετώπου καὶ μετακινοῦνται κατ' ἔτος ἢ τὸ πολὺ ἀνὰ διετίαν. Ἐπίσης διὰ τὴν εἰς τὰ δοχεῖα συλλογῆς μετακίνησιν τῆς ἐκρεούσης ρητίνης χρησιμοποιοῦνται ὁδηγοὶ μεταλλικοί.

10. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν δένδρων κατασκευὴ ὑποτομῆς (γούβας) πρὸς συλλογὴν τῆς ἐκρεούσης ρητίνης, ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ ὁδηγοῦ αὐλακος (κοντίτα) πρὸς διοχέτευσιν αὐτῆς ἀπὸ μετώπου ρητινεύσεως εἰς ἄλλο μέτωπον.

11. Δασοπονικαὶ μελέται (διαχειριστικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις ἢ δασικαὶ διαχειριστικαὶ διατάξεις), ἐγκρινόμεναι κατὰ τὰ διεπούσας αὐτὰς διατάξεις, δύνανται νὰ καθορίζωσι τὰ λεπτομερείας ἐνεργείας τῆς ρητινεύσεως κατὰ τὰς κρατούσας εἰδικὰς συνθήκας δασικοῦ τόπου.

Ἄρθρον 2.

Ἐνοικίασις τοῦ δικαιώματος ρητινεύσεως τῶν δημοσίων δασῶν.

1. Εἰς τὰ δημόσια ἢ τελοῦντα ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου δάση, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ρητίνευσις δὲν ἀποτελεῖ ἀνεγνωρισμένον δίκαιον τρίτων, τὸ δικαίωμα τῆς ρητινεύσεως διατίθεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ δημοπρασίας καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι τὸ πολὺ 5 ἐτῶν.

2. Ἡ δημοπρασία, προκηρυσσομένη ἁρμοδίως καὶ διενεργουμένη κατὰ τὰς περὶ διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν λοιπὰς δασικὰς διατάξεις, ἄρχεται τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου καὶ λήγει ἀνυπερθέτως τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἰανουαρίου, ἐκτὸς ἂν, διὰ λόγους ἐξαιρετικούς, ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, θεωρήσῃ ἐπιβεβλημένην τὴν ἐπανάληψιν, ὁπότε δύναται ἡ δημοπρασία νὰ ἐπαναλαμβάνεται καὶ καθ' ὅλον τὸν μῆνα Φεβρουάριον.

3. Τὸ ἐτήσιον μίσθωμα τῆς ρητινεύσεως δημοσίων δασῶν καταβάλλεται εἰς τρεῖς τριμηνιαίας ἴσας δόσεις, καὶ ἐντὸς τοῦ πρώτου 15ημέρου ἑκάστης 3μηνίας, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ 1ης Μαΐου.

Ἄρθρον 3.

Μεταφορὰ ρητίνης.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ περαιτέρω μεταφορὰ ρητίνης ἐκ δημοσίου δάσους καὶ δὴ ἐκ τοῦ ὁριζομένου παρὰ τῆς τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς τόπου συγκεντρώσεως, ὡς καὶ τῆς βιομηχανοποιήσεως αὐτῆς, πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ μισθώματος τοῦ δημοσίου, ἐνεργεῖται δὲ αὐτὴ ἐπὶ τῇ βάσει ἀδείας τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ἐκδιδομένης μετὰ προσαγωγὴν τοῦ σχετικοῦ διπλοτύπου καταβολῆς τῆς ληξιπροθέσμου δόσεως τοῦ μισθώματος ἢ καὶ πιστοποιήσεως μεταφορᾶς ἐκδιδομένης βάσει τῆς ὡς ἄνω ἀδείας.

2. Ρητίνη μεταφερομένη ἐκ δημοσίου δάσους ἄνευ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδείας ἢ πιστοποιήσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς κατάσχεται, τοῦ μεταφέροντος τιμωρουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 219 κ 228 Ν. 4173/1929 «περὶ δασικοῦ κώδικος» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν.

Ἄρθρον 4.

Ἔλεγχος ρητινεύσεως καὶ καταλογισμοί.

1. Τὰ ἁρμόδια δασικὰ ὄργανα ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθοῦν τὴν ρητίνευσιν τῶν δημοσίων καὶ μὴ δημοσίων δασῶν τῆς περιφερείας των. Ἐὰν τὰ ἁρμόδια δασικὰ ὄργανα βεβαιοῦνται, ὅτι ἡ ρητίνευσις διενεργεῖται παρὰ τὰ κεκανονισμένα ἢ πρὸς ζημίαν τοῦ δάσους ἀναφέρουσιν ἐπεγόντως εἰς τὸν δασάρχην δυνάμενον νὰ διατάξῃ τὴν ἀνάστολὴν τῆς ρητινεύσεως ἢ τὴν κανονικὴν ἐξακολούθησιν αὐτῆς.

2. Ρητίνη παρανόμως συλλεγεῖσα κατάσχεται μηνυομένων ἅμα τῶν ὑπαιτίων (ἰδιοκτητῶν, ἐνοικιαστῶν ἀντιπροσώπων των ἢ ρητινευτῶν) ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων. Προκειμένου δὲ περὶ δασῶν δημοσίων ἢ διαχειριζομένων ὡς τοιούτων, τὰ ἁρμόδια δασικὰ ὄργανα ὑποβάλλουσιν ἔκθεσιν περὶ τῶν γενομένων παραβάσεων εἰς τὴν προϊσταμένην των τοπικὴν δασικὴν ἀρχήν, ἥτις ἐνεργεῖ διὰ τὴν σύνταξιν πρωτοκόλλου τῶν προζενηθεισῶν ζημιῶν καὶ τῶν κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ὁριζόμενα καταβλητέα ἀποζημιώσεων. Τὰ

είξει εις τους ενδιαφερομένους, οίτινες δικαιούνται μηνός από της κοινοποιήσεως να υποβάλωσιν ένν κατά του γενομένου καταλογισμού.

Η ένστασις αύτη υποβάλλεται εις τον αρμόδιον ίρχην, ό οποίος δύναται να διορίση τριμελή δευτεροιον επιτροπήν, αποτελουμένην εκ δημοσίων υπαλν. Αύτη προβαίνει εις νέαν επιτόπιον εξέτασιν των ενηθεισών ζημιών και εις σύνταξιν λεπτομερούς πρωλου καταλογισμού, το οποίον υποβάλλεται παρά της δίας δασικής αρχής εις τον Νομάρχην.

Ο Νομάρχης μετά γνώμην του παρ' αυτώ συμβουδασών αποδέχεται ή τροποποιεί το ούτω καταρτισθέν όκολλον καταλογισμού και κοινοποιεί την απόφασίν εις τους υποβαλόντας την ένστασιν.

Άρθρον 5.

ζημίωσις λόγω παρανόμου ρητινεύσεως εις δημόσια δάση.

Οι ενοικιασταί της ρητινεύσεως δημοσίων δασών ος και οι άνευ δημοπρασίας συλλέγοντες εκ τούτων ην ή οι μισθωταί των τελευταίων τούτων, από της ας της εγκαταστάσεώς των εις το δάσος ευθύνονται λεγγύως διά την επανόρθωσιν πάσης ζημίας του δηου προελθούσης εκ παρανόμου ρητινεύσεως και διαθείσης εν τω δάσει υπό των ιδίων ή αντιπροσώπων των ιό των εργατών αυτών.

Η αποζημίωσις του δημοσίου διά την παράνομον ευσιν της προηγουμένης παραγράφου ορίζεται ως ούθως κατά πεύκην.

Είκοσιν (20) δρχ. διά ρητίνευσιν δένδρων εχόντων ιαίαν περίμετρον μικροτέραν των 0,80 μ. ή της τυχόν του Υπουργείου Γεωργίας κατά το άρθρον 1 του παος καθορισθείσης τοιαύτης.

Τριάκοντα (30) δρχ. διά κατασκευήν υποτομής βας) επί του κορμού των πευκοδένδρων ή διάνοιξιν ν του ενός μετώπου επί του αυτού δένδρου, εκτός των ττώσεων καθ' ας κατά το άρθρον 1 του παρόντος επιεται ή διάνοιξις περισσοτέρων τοιούτων και,

Είκοσιν (20) δρχ. διά την διάνοιξιν μετώπων πλάτους ήκους ή βάθους μεγαλυτέρων των υπό του άρθρου 1 παρόντος καθοριζομένων ή διά την κατασκευήν οδηγού κος (κοντίτας).

κατά τ' ανωτέρω αποζημιώσεις βεβαιούνται και ειστονται κατά τας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων ίξεις.

είς βάρος των ανωτέρω καταλογισμός των ανωτέρω ημιώσεων δεν αποκλείει την ποινικήν δίωξιν τούτων παραβάσει των σχετικών διατάξεων του παρόντος. τά παρανόμως ρητινευθέντα δένδρα δύναται ο δασάρνα απαγορεύη επί ωρισμένον χρόνον την περαιτέρω ευσιν, του Υπουργού Γεωργίας δυναμένου να τροιήση ή άρη την απαγόρευσιν ταύτην.

Άρερον 6.

Αποζημιώσεις λόγω παρανόμου ρητινεύσεως εις μη δημόσια δάση.

Οι καρπωταί ρητινεύσεως μη δημοσίων δασών είναι ιθυνοι διά την επανόρθωσιν πάσης ζημίας του ιδιοκτήπροελθούσης εκ παρανόμου ρητινεύσεως ή άλλης δα; παραβάσεως, διαπραχθείσης είτε υπό των ιδίων υπό των αντιπροσώπων των, είτε υπό των εργατών

Η αποζημίωσις των ιδιοκτητών των κατά την προηένην παράγραφον μη δημοσίων δασών διά την υπό των ωτών γενομένην παράνομον ρητίνευσιν ή άλλης ζημίας δάσους των καθορίζεται υπό των ιδίων, κατόπιν δε κής μεταξύ καρπωρού και δασοκτήμονος συμφωνίας, νται να εφαρμοσθώσι διά τον καθορισμόν των οικείων αποζημιώσεων αί περί δημοσίων δασών διατάξεις του προηγουμένου άρθρου, μη αποκλειομένης, εν ασυμφωνία, της προσφυγής εις τα αρμόδια δικαστήρια.

Άρθρον 7.

Διατάξεις περί απαγορεύσεως της ρητινεύσεως.

1. Εις δάση προστατευτικά ή εις δάση ένθα ενηργήθη έντονος ρητίνευσις ή εν γένει διά δασοκομικούς ή διαχειριστικούς λόγους, δύναται ν' απαγορευθή ή ρητίνευσις επ' αόριστον ή ωρισμένον χρονικόν διάστημα διά δασικής αστυνομικής διατάξεως εκδιδομένης υπό του αρμοδίου δασάρχου μετά πρότασιν των τοπικών δασικών αρχών και απόφασιν του Υπουργού Γεωργίας.

2. Κατά τον αυτόν ως άνω τρόπον δύνανται να εκδοθώσιν απαγορευτικαί διατάξεις ρητινεύσεως εις πάρκα, άλση, δάση περί χώρους ιστορικούς, εθνικούς, λουτροπόλεις ή εις δάση εκατέρωθεν των δημοσίων οδών, ιδία των παρουσιαζουσών μεγάλην τουριστικήν κίνησιν μέχρι βάθους 50 το πολύ μέτρων εκατέρωθεν των πλευρών των οδών τούτων.

Άρθρον 8.

Εκμίσθωσις του δικαιώματος ρητινεύσεως δημοσίων δασών.

1. Η προς δασικούς συνεταιρισμούς εκμίσθωσις δημοσίων δασών προς ρητίνευσιν κατά τας διατάξεις του άρθρου 3 του Α.Ν. 1627/1939 «περί δασικών συνεταιρισμών», ως μεταγενεστέρως ετροποποιήθησαν υπό των άρθρων 1, 2 και 3 του Α.Ν. 854/1946 και του άρθρου 28 του Ν.Δ. 2501/1953, ως και ή παροχή παρατάσεως μισθώσεων κατά το άρθρον 6 παρ. 1 του Α.Ν. 826/1937, από της ισχύος του παρόντος Διατάγματος γίνεται υπό τον όρον ενεργείας της ρητινεύσεως δι' εκφλοιώσεως με χρήσιν χημικών ερεθιστικών ουσιών ως θειϊκού οξέος κ.λ.π. κατά τα εν τη παραγράφω 4 του άρθρου 1 καθοριζόμενα.

2. Η διάταξις του άρθρου 85 παρ. 3 Ν. 4173/29 περί Δασικού Κώδικος ως ετροποποιήθη υπό του άρθρου 29 Ν. 4687/1930 εφαρμόζεται και διά την ρητίνευσιν δημοσίων δασών των οποίων δεν κατέστη δυνατή ή επί έν έτος ρητινοκαλλιέργεια υπό τον όρον της ενεργείας ταύτης δι' εκφλοιώσεως με χρήσιν χημικών ερεθιστικών ουσιών ως θειϊκού οξέος κ.λ.π. κατά τα εν τη παραγράφω 4 του άρθρου 1 του παρόντος καθοριζόμενα.

Άρθρον 9.

Ποινικαί Διατάξεις.

1. Απαγορεύεται ή φθορά των δοχείων συλλογής ρητίνης και ιδία των πηλίνων ως και λοιπών συναφών εργαλείων και μέσων.

2. Οι παραβάται της προηγουμένης παραγράφου διώκονται και τιμωρούνται επιπροσθέτως κατά τας διατάξεις των άρθρων 219 και 228 Ν. 4173/1929 «περί δασικού κώδικος» ως μεταγενεστέρως ετροποποιήθησαν, έχούσας εφαρμογήν και διά τας καθόλου παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος Δ/τος.

Άρθρον 10.

Μεταβατική Διάταξις.

Καταργείται από της ισχύος του παρόντος το από 21 Φεβρουαρίου 1939 Β. Δ/γμα «περί ρητινεύσεως δασών».

Εις τον Ημέτερον επί της Γεωργίας Υπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και την εκτέλεσιν του παρόντος.

Εν Αθήναις τη 12 Ιουνίου 1968

Εν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ

(6)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 440

Περὶ παρατάσεως θητείας Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Μνημείου πεσόντων ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς καὶ Στρατοῦ Κοινότητος Δρυμῶνος Τριχωνίδος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰ ἄρθρα 122—126 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ ὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5101)31 «περὶ διενεργείας ἐράνων, ιλανθρωπικῶν ἀγορῶν κλπ.».

2) Τὰ ὑπ' ἀριθ. 928)9.11.65 καὶ 778)5.9.66 Βασ. Διατάγματα δι' ὧν συνεστήθη Ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἀνέγερσιν Μνημείου πεσόντων ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς καὶ Στρατοῦ Κοινότητος Δρυμῶνος Τριχωνίδος.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 3)11.4.68 ἀναφορὰν τῆς ὡς ἄνω Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ παρατάσεως τῆς θητείας της.

4) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 28758)13.5.68 ἔγγραφον τῆς Νομαρ-ίας Αἰτωλ)νίας,

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας ᾽πουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Παρατείνομεν τὴν θητείαν τῆς διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 928)11.65 καὶ 778)5.9.66 Βασ. Διαταγμάτων συσταθείσης ρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Μνημείου πεσόντων ἀνδρῶν ωροφυλακῆς καὶ Στρατοῦ Κοινότητος Δρυμῶνος Τριχωνι-ς μέχρι τῆς 27.11.1969.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργόν, κτίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1968

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΣΤ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ

---

(7)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 441

ρὶ συγκροτήσεως Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἡρώου εἰς Κοινότητα Σταυροῦ Φαρσάλων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

) Τὰ ἄρθρα 122—126 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὡς καὶ διατάξεις τοῦ Νόμου 5101)31 «περὶ διενεργείας ἐράνων, νθρωπικῶν ἀγορῶν κλπ.».

) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 20552)10.5.68 ἔγγραφον τῆς Νομαρχίας ίσης περὶ συγκροτήσεως Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρ-Ἡρώου εἰς Κοινότητα Σταυροῦ Φαρσάλων.

ροτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας υργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Συγκροτοῦμεν Ἐρανικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ κάτωθι:

Ἰωάννου Τσιλίκα τοῦ Ἀστερίου, Προέδρου Κοινότητος ρου, ὡς Προέδρου.

Μιχαὴλ Τσιώλη τοῦ Ἀθαν., Δ)ντοῦ Α' Δημοτικοῦ είου Κοινότητος Σταυροῦ.

Γεωργίου Κωτούλα τοῦ Βασ., Δ)ντοῦ Β' Δημοτικοῦ είου Κοινότητος Σταυροῦ.

Ἀλεξάνδρου Γκούβερη τοῦ Κων., Γραμματέως καὶ ὁρου Ε' Ἀπορίας Κοινότητος Σταυροῦ.

Χρήστου Λεοντίου τοῦ Ἰωάν., Προέδρου Α' Γ.Π. Συνσμοῦ Σταυροῦ.

6) Δημητρίου Ματαγιάννη τοῦ Χρ., Προέδρου Β' Γ.Π. Συν)σμοῦ Σταυροῦ.

7) Γεωργίου Γκέβρου τοῦ Ἀθαν., Ἀντ)δρου Κοινότητος Σταυροῦ.

8) Ἀλεξάνδρου Γκαλάκου τοῦ Γεωργ., Κοιν. Συμβούλου Κοινότητος Σταυροῦ.

9) Εὐαγγέλου Κωνσταντάκη τοῦ Ἀθαν., Κοιν. Συμβούλου Κοινότητος Σταυροῦ.

ΙΙ. Ἕδρα τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται ἡ Κοινότης Σταυροῦ Φαρσάλων, διάρκεια δὲ αὐτῆς διετής.

ΙΙΙ. Σκοπὸς τῆς Ἐπιτροπῆς ἔσται ἡ διενέργεια ἐράνου μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Σταυροῦ Φαρσάλων πρὸς συλλογὴν χρημάτων διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἡρώου εἰς τὴν ὡς ἄνω Κοινότητα.

IV. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν τὰ παρόντα μέλη εἶναι πλείονα τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν καὶ καταχωροῦνται εἰς εἰδικὸν βιβλίον τηρούμενον παρ' αὐτῆς καὶ ὑπογραφομένου παρὰ τῶν παρόντων μελῶν.

V. Τὸ καθαρὸν προϊὸν τοῦ ἐράνου κατατεθήσεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ ἀνάληψις καὶ διάθεσις αὐτοῦ γενήσεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5101)31.

VI. Ἡ ἀνάθεσις ὡς καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ κατὰ τὰ ἄνω ἔργου θὰ γίνῃ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδικῶν προσώπων συγκροτουμένης παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (Δ)νσεως Καλῶν Τεχνῶν) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὁποίου θὰ τελῇ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὡς πρὸς τὴν καλλιτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ Νόμου 6409)34.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1968

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ

---

(8)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 442

Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Νηογνωμόνων διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ ἔκδοσιν τῶν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ γραμμῶν φορτώσεως 1966» προβλεπομένων πιστοποιητικῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὸ ἄρθρον 5 παρ. 1 (β) καὶ (γ) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 391)68 Α.Ν. «περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ γραμμῆς φορτώσεως 1966».

2) Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 4473)1965 «περὶ ἐλέγχου τῆς ναυσιπλοΐας, Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων κλπ.».

3) Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. 4473)65 ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 383)1968 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ ἐλέγχου τῆς ναυσιπλοΐας καὶ ἐπιθεωρήσεως ἐμπορικῶν πλοίων νομοθεσίας».

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 344)1968 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐξουσιοδοτοῦνται οἱ Νηογνώμονες:

α) LLOYD'S REGISTER OF SHIPPING

β) AMERICAN BUREAU OF SHIPPING

ΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1969	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 144

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

240. Περὶ συμπληρώσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ προσόντων προαγωγῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. 1

241. Περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τοῦ Κινηματογράφου. 2

242. Περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων ἐπέκτασιν συστημάτων καταλόγων ἐκλογικῶν διβλιαρίων καὶ ιαταλόγων κατ' ἐνορίας. 3

243. Περὶ βελτιώσεως καὶ προστασίας τῆς ἀμπελουργικῆς παραγωγῆς. 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 240

συμπληρώσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ προσόντων προαγωγῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ιλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ιτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφαι διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

ατὰ τὰς προαγωγὰς εἰς τὸν ὕον βαθμὸν ὑπαλλήλων μοσίου καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, λαμὑπ' ὄψιν, πλὴν τῶν ἄλλων τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν ων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὰς κειμένας διατά- ρ' ἑνὸς μὲν ἡ ἱκανότης τοῦ ὑπαλλήλου νὰ ἀνταποκριθῇ ερον παντὸς ἄλλου ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα προεἰς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀρἐν τῷ βαθμῷ.

ποφάσεις Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων ἢ ἄλλων ἁρμογάνων περὶ προαγωγῶν, μὴ τελειωθεῖσαι διὰ τῆς δηως μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀνατι εἰς τὰ Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια πρὸς ἐπανάκρισιν, τὶ τῶν κριτηρίων τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΤΑ ΜΕΛΗ
ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΑΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 241

Περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν ισῦ Κινηματογράφου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὴν προβολὴν Ἑλληνικῶν ταινιῶν εἰς κινηματογραφικὰς ἐκδηλώσεις εὐρυτέρας σημασίας, διοργανουμένας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικόν, ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως, παρεχομένη μετὰ γνώμην τῆς παρ' αὐτῷ Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς Κινηματογραφίας, τοῦ Α. Ν. 484)1968 «περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων τινῶν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως». Ἡ αὐτὴ ἔγκρισις ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν προβολὴν ξένων ταινιῶν εἰς παρομοίας ἐκδηλώσεις διοργανουμένας ἐν Ἑλλάδι.

2. Η Επιτροπή αύτη εξετάζουσα τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κινηματογραφικὰς ταινίας, ἐξ ἀπόψεως καλλιτεχνικῆς καὶ τεχνικῆς ἐν γένει ἀρτιότητος, πρὸς δὲ καὶ ἐξ ἀπόψεως συμφωνίας τοῦ περιεχομένου αὐτῶν πρὸς τὰς θρησκευτικὰς ἀντιλήψεις, τὰς παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὸ πολιτιστικὸν καὶ πνευματικὸν ἐπίπεδον τούτου, τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς καταλληλότητος αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς Κινηματογραφίας τοῦ Α. Ν. 484)1968 καταβαλλομένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

---

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 242

ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων ἐπέκτασιν συστημάτων καταλόγων ἐκλογικῶν βιβλιαρίων καὶ καταλόγων ἐνορίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

...σει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

...λεσμίαι τῶν ἄρθρων 14, 17, 18, 19 καὶ 20 τοῦ 592)1963 Β. Δ., δύνανται νὰ παρατείνωνται ἐπὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 2.

...τῆς ὁριστικοποιήσεως κατὰ νόμον τῶν νέων καταλογικῶν βιβλιαρίων καὶ καταλόγων κατ' ἐνορίας, ...φιστάμενοι κωδικοποιημένοι ἐκλογικοὶ κατάλογοι ...ρτήματα αὐτῶν.

...οφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν δύνατα: ὡς ...ταλόγους τούτους:

...ατείνεται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν μέχρι τῆς λεξικογραφικωδικοποιήσεως τῶν νέων καταλόγων ἐκλογιῶν καὶ καταλόγων κατ' ἐνορίας, καὶ

...ιζεται ὁ τρόπος ἐνημερώσεως αὐτῶν, διὰ τῆς ...ς αὐτοὺς τῶν ἐκλογέων, τῶν ἐγγραπτέων ἢ μετεγγραπτέων κατὰ τὰς μεταγενεστέρας του ἐπ... ἀναθεωρήσεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 243

Περὶ βελτιώσεως καὶ προστασίας τῆς ἀμπελουργικῆς παραγωγῆς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Ρύθμισις Ἀμπελοκαλλιεργείας.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν δενδρωδῶν καλλιεργειῶν, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 4035/60 «περὶ μέτρων ἐπεκτάσεως καὶ βελτιώσεως τῶν δενδροκηπευτικῶν καλλιεργειῶν», περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἄμπελος ἐν γένει (οἰνάμπελοι, ἐπιτραπέζιοι, σταφιδάμπελοι, σουλτανίνα).

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως:

α) Ὁρίζονται κατὰ περιφερείας αἱ ζῶναι καὶ αἱ ποικιλίαι ἀμπέλου, τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἡ ἐπέκτασις, ἡ διατήρησις ἢ ἀντικατάστασις ἢ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς καλλιεργείας.

β) Ρυθμίζονται αἱ ὑποχρεώσεις τῶν καλλιεργητῶν ὡς πρὸς τὰς καλλιεργητικὰς φροντίδας τὰς ἐπηρεαζούσας τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τῶν ἀμπελουργικῶν προϊόντων, τῶν κριτηρίων ὡριμάνσεως, καθορισμοῦ ἐποχῆς τρυγητοῦ, ἀναλόγως τοῦ προορισμοῦ τῶν παραγομένων σταφυλῶν (οἰνοποιίας, ἐπιτραπεζίων, διὰ σταφιδοποίησιν), μεθόδων ἀποξηράνσεως, παραγωγικῶν τύπων σταφίδων, διατηρήσεως σταφίδων καὶ λοιπῶν γεωργοτεχνικῶν θεμάτων.

γ) Ὁρίζεται ὁ τρόπος καταρτίσεως καὶ περιοδικῆς ἐνημερώσεως τοῦ ἀμπελουργικοῦ κτηματολογίου κατὰ Δῆμους καὶ Κοινότητα.

δ) Δύναται νὰ ἐπιβάλληται κατ' ἔτος ἢ καὶ καθ' ὡρισμένα ἔτη δι' ὁλόκληρον τὴν ἐπικράτειαν ἢ δι' ὡρισμένας περιφερείας ἡ ὑποβολὴ δηλώσεων περὶ τῶν ἐκτάσεων ἀμπέλων, τῶν παραχθέντων ἀμπελουργικῶν προϊόντων (γλεύκους, οἴνου, σταφίδων, ἐπιτραπεζίων σταφυλῶν), ὡς καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων τῶν αὐτῶν προϊόντων παραγωγῆς προηγουμένου ἔτους. Αἱ οὕτω ὑποβαλλόμεναι δηλώσεις οἴνων δὲν ἐπηρεάζουν τὰς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους

μφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις ἀπογραφάς. Διὰ τῶν τῶν ἀποφάσεων καθορισθήσονται αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἰδιοητῶν ἀμπέλου καὶ ἐμπόρων τῶν προϊόντων αὐτῆς ἐν γένει σικῶν ἢ νομικῶν προσώπων περὶ ὑποβολῆς δηλώσεων τῶν τεχομένων ἐκτάσεων, ποικιλιῶν, παραγωγῆς, ἀποθεμάτων οϊόντων κ.λ.π. ὡς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου ὑπολῆς τῶν δηλώσεων καὶ πάσης σχετικῆς λεπτομερείας.

3. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ κονομικῶν δύναται νὰ καθορίζωνται ἑκάστοτε οἰκονομικὰ ητρα διὰ τὴν προώθησιν ὡρισμένων ποικιλιῶν ἀμπέλου, ὑποβοήθησιν τῆς ἀνασυστάσεως ἀμπελοφυτειῶν προσλημένων ὑπὸ φυλλοξήρας ἢ πεπαλαιωμένων, ὡς καὶ διὰ τὴν δοσιν μέσων καὶ μεθόδων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν βελτίωτῆς ποιότητος τῶν προϊόντων τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν μείωτοῦ κόστους παραγωγῆς.

ι. Ἐφεξῆς ἀπαγορεύεται ἡ φύτευσις αὐτοκάρπων νόθων.

Ἄρθρον 2.

. Ὁ πολλαπλασιασμὸς καὶ ἡ ἐμπορία ἀντιφυλλοξηρικῶν μάτων ἀρρίζων, ἐρρίζων ἐμβολιασμένων ἢ μὴ καὶ ἡ ιουργία φυτειῶν δι' ἐρρίζων φυτῶν προοριζομένων δι' τελῶνας παραγωγῆς ἐνεργοῦνται κατόπιν ἀδείας τῆς είας Δ/νσεως Γεωργίας κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ ουργοῦ Γεωργίας δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως ὁριζόμενα. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ρυθμίται τὰ τῆς ἱδρύσεως, λειτουργίας καὶ ἐλέγχου τῶν ἰδιωῶν φυτωρίων ἀντιφυλλοξηρικῶν κλημάτων, τὰ τῶν ὑποώσεων τῶν φυτωριούχων, τὰ τοῦ ἐλέγχου ποιότητος καὶ ινῆς καταστάσεως τοῦ φυτικοῦ ὑλικοῦ (ὑποκειμένων, ολίων καὶ ἐρρίζων φυτῶν ἀμπέλου) ἀπὸ τοῦ σταδίου τῆς αγωγῆς μέχρι καὶ τῆς διαθέσεως εἰς τοὺς καλλιεργητάς, καὶ οἱ ὅροι, αἱ προϋποθέσεις ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ον ἀδειῶν, ὁ τύπος αὐτῶν καὶ λοιπαὶ λεπτομέρειαι.

. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατηροῦντες ώρια ἀντιφυλλοξηρικῶν κλημάτων ὑποχρεοῦνται ὅπως ς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ζητήσωσι ἀ τῆς οἰκείας Δ/νσεως Γεωργίας ἀνανέωσιν τῆς ἀδείας ουργίας τοῦ φυτωρίου των.

Διὰ τὴν χορήγησιν ἢ ἀνανέωσιν ἀδειῶν λειτουργίας ορίου παραγωγῆς κλημάτων κατατίθεται παρὰ τῶν ιφερομένων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τέλος πενταων δραχμῶν κατὰ φυτώριον. Πρόσθετον τέλος κατατι κατ' ἔτος παρὰ τῶν διατηρούντων φυτώρια ριζοβολή; μοσχευμάτων ἀμπέλου, ἐκ δραχμῶν δύο δι' ἑκάστην δα φυτευομένων μοσχευμάτων.

ι φυτευόμενα κατ' ἔτος μοσχεύματα δηλοῦνται μέχρι ος Ἰουνίου εἰς τὴν οἰκείαν Δ/νσιν Γεωργίας. Τυχὸν ης δήλωσις ἢ γενομένη ἐκπροθέσμως συνεπάγεται διιασμὸν τῶν τελῶν.

ι τέλη ταῦτα ἀποτελοῦν ἔσοδον τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου γίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, παρ' οὗ τηρεῖται ἀπὸ σχύος τοῦ παρόντος εἰδικὸς λογ/σμὸς ὑπὸ τὸν τίτλον πελουργία καὶ Ἀντιφυλλοξηρικὴ ἄμυνα».

Διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν ἐμπορίας κλημάτων κατατεῖς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω μοῦ τέλος δραχμῶν πεντακοσίων κατ' ἄδειαν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ σύστασις ἢ ἀνασύστασις πάσης φυτείας ἀμπέλου υλλοξηριώσας περιοχὰς τῆς Χώρας ἐνεργεῖται διὰ τῆς ιεωτικῆς χρησιμοποιήσεως ἀντιφυλλοξηρικῶν ὑποκει-

ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ είνηται τὸ μέτρον τοῦτο καὶ εἰς ἑτέρας περιοχὰς ἀμος φυλλοξήρας ἀλλ' ὁμόρους πρὸς φυλλοξηριώσας.

Νέαι ἐγκαταστάσεις, ἐπεκτάσεις καὶ ἀνανεώσεις φυκορινθιακῆς καὶ σουλτανίνας ἐπιτρέπονται μόνον καἀδείας χορηγουμένης ὑπὸ τῆς οἰκείας Δ/νσεως Γεωρ-

ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευομένων

αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία χορηγήσεως τῶν ἀνωτέρω ἀδειῶν, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγομένη εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται αἱ περιοριστικαὶ αὗται διατάξεις καὶ ἐπὶ ἄλλων ποικιλιῶν ἀμπέλου ἢ καὶ νὰ ἀναστέλλεται ἡ χορήγησις ἀδειῶν νέων ἐγκαταστάσεων, ἐπεκτάσεων ἢ ἀνανεώσεων φυτειῶν ὡρισμένων ποικιλιῶν ἀμπέλου εἰς ὡρισμένας περιοχὰς καὶ ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα.

3. Ἡ ἀνασύστασις πλειόνων τοῦ ἑνὸς τεμαχίου σταφιδοφυτειῶν τοῦ ἰδίου ἰδιοκτήτου εἰς ἑτέραν πεδινὴν ἔκτασιν διενεργεῖται εἰς δύο τὸ πολὺ τεμάχια, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἔκτασις αὐτῶν ὑπολείπεται τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑπὸ ἀνασύστασιν φυτειῶν.

Ἀνασύστασις πλειόνων τοῦ ἑνὸς τεμαχίου συντελουμένη εἰς μὴ πεδινὰς ἐκτάσεις διενεργεῖται ἐπὶ ἰσαρίθμων τὸ πολὺ τεμαχίων καὶ πάντως μέχρι τριῶν κατὰ ἰδιοκτήτην.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης δύναται νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ προκειμένου περὶ ἀνασυστάσεως πάσης φυτείας ἀμπέλου λοιπῶν ποικιλιῶν.

4. Ἐπεκτάσεις σταφιδοφυτειῶν γενόμεναι κατὰ παράβασιν τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 2490/55, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3541/56 καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3943/59 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Κορινθιακῆς σταφίδος καὶ Α.Σ.Ο.» μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1969 θεωροῦνται νομίμως γενόμεναι, ἀποσβέννυται δὲ διὰ παραγραφῆς ἡ ποινικὴ δίωξις τῶν μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1969 τελεσθέντων πλημμελημάτων παρανόμων φυτεύσεων, αἱρομένων καὶ πασῶν τῶν συνεπειῶν καὶ τῶν παρεπομένων ποινῶν ἐπιβληθεισῶν διὰ τῶν ἐκδοθεισῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος σχετικῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ὅρος τῆς ἐν λόγῳ νομιμοποιήσεως εἶναι ἡ ἐκρίζωσις ἴσης ἐκτάσεως, παλαιᾶς σταφιδαμπέλου μετὰ τὸν τρυγητὸν καὶ πάντως ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, μόνον ἐφ' ὅσον ὑπάρχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Προστασία Ἀμπελουργικῆς Παραγωγῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τοῦ ὅρου ὀνομασία προελεύσεως νοεῖται ἡ γεωγραφικὴ ὀνομασία (τοπωνυμία) μιᾶς περιφερείας ἢ περιωρισμένης περιοχῆς, ἡ ὁποία δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ἐμπορικὴ ἐπωνυμία οἴνου, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι τυπικὸς τῆς περιοχῆς, ἤτοι ποιότητος καὶ χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων ὀφειλομένων οὐσιαστικῶς εἰς παράγοντας τῆς περιοχῆς (φυσικοὶ καὶ τεχνικῆς φύσεως συντελεσταί).

2. Οἱ οἶνοι μιᾶς δεδομένης περιοχῆς δικαιοῦνται νὰ φέρουν ὡς ὀνομασίαν προελεύσεως τὴν τοπωνυμίαν τῆς περιοχῆς ταύτης ἐφ' ὅσον πληροῦν τοὺς διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένους ὅρους. Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις τῆς τοπωνυμίας δοθείσης περιοχῆς δι' οἴνους ἑτέρας προελεύσεως ἔστω καὶ ἐὰν τῆς τοπωνυμίας προηγοῦνται καθοριστικαὶ ἐκφράσεις ὡς εἶδος, τύπος κ.λ.π.

3. Αἱ ὀνομασίαι προελεύσεως τῶν οἴνων ἀναγνωρίζονται καὶ προστατεύονται, ἐφ' ὅσον εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ οἶνοι οἱ δικαιούμενοι ὀνομασίας προελεύσεως διαιροῦνται εἰς οἴνους ἐλεγχομένης ὀνομασίας προελεύσεως καὶ οἴνους ἁπλῆς ὀνομασίας προελεύσεως.

2. Οἱ οἶνοι τῆς κατηγορίας τῶν ἐλεγχομένων ὀνομασιῶν προελεύσεως δέον νὰ προέρχωνται ἐκ σταφυλῶν ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν οἰναμπέλου, καλλιεργουμένων κυρίως κατὰ παράδοσιν εἰς ἑκάστην περιοχὴν καὶ εἰς ἐδάφη κατάλληλα διὰ τὴν

ζώνης, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ παρασκευάζωνται καὶ νὰ πληροῦν ὡρισμένους ὅρους ἀναφερομένους εἰς τὴν στρεμματικὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀμπελώνων, τὸ σύστημα τοῦ κλαδεύματος καὶ τὴν ἐλαχίστην περιεκτικότητα τοῦ γλεύκους εἰς σάκχαρον.

3. Οἱ οἶνοι τῆς κατηγορίας τῶν ἁπλῶν ὀνομασιῶν προελεύσεως δέον νὰ προέρχωνται ἐκ σταφυλῶν ὡρισμένων ποικιλιῶν οἰναμπέλου καλλιεργουμένων κυρίως κατὰ παράδοσιν εἰς περιοχὴν καὶ εἰς κατάλληλα ἐδάφη περιωρισμένης ἀμπελουργικῆς ζώνης ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ παρασκευάζωνται.

4. Οἱ οἶνοι τῆς κατηγορίας τῶν ἁπλῶν ὀνομασιῶν προελεύσεως εἶναι δυνατὸν νὰ κυκλοφοροῦν καὶ ὡς οἶνοι ὀνομασίας προελεύσεως ἀνωτέρας ποιότητος, ἐφ' ὅσον οὗτοι πληροῦν τοὺς ὁρισθησομένους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας προτάσει τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Οἰνοπαραγωγῆς (Κ.Ε.Π.Ο.) ὅρους ἀναφερομένους εἰς τὰ ὅρια τῆς περιοχῆς, τὰς ἐπιτρεπομένας ποικιλίας, τὸ σύστημα κλαδεύσεως, τὴν ἀνωτέραν στρεμματικὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν περιεκτικότητα τοῦ γλεύκους εἰς σάκχαρον.

5. Ἡ τοπωνυμία ἡ ἀναγνωρισθεῖσα ὡς ἐλεγχομένη ὀνομασία προελεύσεως ἀπαγορεύεται νὰ χρησιμοποιῆται συγχρόνως καὶ ὡς ἁπλῆ ὀνομασία προελεύσεως.

6. Διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τῇ εἰσηγήσει τῆς Κ.Ε.Π.Ο. θέλουν ἀναθεωρηθῇ καὶ καθορισθῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος αἱ μέχρι τοῦδε βάσει τοῦ Νόμου 5506/1932 «περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου οἰν/γῆς» ἀναγνωρισθεῖσαι ὀνομασίαι προελεύσεως, αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἐξάμηνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

7. Αἱ βάσει τοῦ Νόμου 5506/1932 ἀναγνωρισθεῖσαι ὀνομασίαι προελεύσεως ἰσχύουν μέχρι τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναθεωρήσεως, θεωροῦνται δὲ ὡς αὐτοδικαίως καταργηθεῖσαι, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον ἀναθεωρηθῇ καὶ καθορισθῇ διὰ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω Β.Δ.

8. Ἀναγνώρισις νέων ὀνομασιῶν προελεύσεως δύναται νὰ γίνῃ διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τῇ εἰσηγήσει τῆς Κ.Ε.Π.Ο.

9. Δι' ὁμοίων Β.Δ. θέλουν καθορισθῇ, προκειμένου, περὶ οἴνων ἐλεγχομένης ὀνομασίας προελεύσεως, τὰ ὅρια τῆς περιοχῆς, αἱ ἐπιτρεπόμεναι νὰ καλλιεργῶνται εἰς ἑκάστην περιοχὴν ποικιλίαι, τὸ σύστημα κλαδεύσεως, αἱ ἀνώτεραι στρεμματικαὶ ἀποδόσεις καὶ ἡ περιεκτικότης τοῦ γλεύκους εἰς σάκχαρον, προκειμένου δὲ περὶ οἴνων ἁπλῆς ὀνομασίας προελεύσεως, τὰ ὅρια τῆς περιοχῆς, αἱ ἐπιτρεπόμεναι νὰ καλλιεργῶνται εἰς ἑκάστην περιοχὴν ποικιλίαι καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἐτησίας ἀνανεώσεως τοῦ δικαιώματος χρήσεως ὀνομασίας προελεύσεως.

10. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον οἶνοι ὀνομασιῶν προελεύσεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κυκλοφοροῦν εἰ μὴ μόνον ὡς ἐμφιαλωμένοι. Δικαίωμα ἐμφιαλώσεως τῶν οἴνων τούτων ἔχει ὁ δυνάμει τοῦ παρόντος τυχὼν δικαιώματος χρήσεως ἐλεγχομένης ἢ ἁπλῆς ὀνομασίας προελεύσεως ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ εἰδικῶς διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἐξουσιοδοτημένος.

11. Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Βιομηχανίας καὶ Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως θέλουν καθορισθῇ:

α) Οἱ εἰδικοὶ ὅροι ἐμφιαλώσεως τῶν οἴνων ὀνομασίας προελεύσεως.

β) Τὰ κέντρα φορτώσεως καὶ μεταφορτώσεως, ὁ τρόπος σφραγίσεως τῶν περιεχόντων τὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω μεταφερόμενον οἶνον βαρελίων, δοχείων, δεξαμενῶν ἢ ἄλλων μεταφορικῶν μέσων (δεξαμενοπλοίων, σιδηροδρόμων, αὐτοκινήτων κ.λ.π.).

12. Ἐπιτρέπεται ἡ μεταφορὰ καὶ μὴ ἐμφιαλωμένων τῶν οἴνων τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν προοριζομένων εἴτε πρὸς ἐμφιάλωσιν ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς παρασκευῆς των ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἢ τῷ ἐξωτερικῷ, εἴτε πρὸς παρασκευὴν προϊόντων, βάσει ἀδείας τῆς οἰκείας Δ/νσεως Γεωργίας.

Ὁ τύπος καὶ οἱ ὅροι ἐκδόσεως τῶν ὡς ἄνω ἀδειῶν καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Προκειμένου περὶ οἴνων, εἰς οὓς προσετέθη οἰνόπνευμα, ἡ ἀνωτέρω ἄδεια ἐκδίδεται μετὰ προηγουμένου ἐλέγχου τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

13. Διὰ Β. Δ/ματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τῇ εἰσηγήσει τῆς Κ.Ε.Π.Ο. καθορίζονται προϋποθέσεις καὶ οἱ ὅροι χρησιμοποιήσεως τῶν τοπωνυμιῶν ὡς ἐμπορικῶν σημάτων οἴνου.

14. Ἅπαντα τὰ μέχρι σήμερον κατατεθειμένα ἐμπορικὰ σήματα οἴνων, ἀναφερόμενα καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς τοπωνύμια ἰσχύουν μέχρις ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω Β. Δ/ματος, πέραν δὲ ταύτης, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ ὑπ' αὐτοῦ ὁρισθησόμεναι προϋποθέσεις καὶ ὅροι.

15. Ἐμπορικὰ σήματα κατατεθειμένα κατὰ τὴν ἰσχύουσαν σημάτων νομοθεσίαν ἀναφερόμενα εἰς τοπωνύμια μὴ ἀμπελουργικῆς ζώνης καὶ ἀφορῶντα ἐμφιαλωμένους οἴνους ἀνεγνωρισμένης ἐκλεκτῆς ποιότητος, δύνανται κατ' ἔξαίρεσιν νὰ ἰσχύσουν καὶ ἐφεξῆς ὡς ἀποκλειστικὰ ὑπὲρ τῶν δικαιούχων των σήματα, ἐφ' ὅσον αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἤθελον κατοχυρωθῇ διὰ Β. Δ/τος ἐκδιδομένου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορίου καὶ Γεωργίας τῇ εἰσηγήσει τῆς Κ.Ε.Π.Ο.

16. Διὰ Β. Δ/τος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Οἰκονομικῶν ρυθμίζονται τὰ τῆς παραγωγῆς, ἐλέγχου καὶ προστασίας τῶν ρητινιτῶν οἴνων.

17. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τυπικῶν οἴνων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Νόμου, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν συνοδεύονται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ προελεύσεως ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας Δ/νσεως Γεωργίας. Ὁ τύπος καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι ἐκδόσεως τῶν πιστοποιητικῶν τούτων ὁρισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 6.

1. Δύναται νὰ ἐπιβάλληται εἰς τοὺς παραγωγοὺς γλεύκους καὶ οἴνου ὑποχρεωτικὴ παράδοσις ποσοστοῦ τῆς παραγωγῆς γλεύκους καὶ οἴνου κατὰ περιφερείας διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθοριζουσῶν τὰς λεπτομερείας τρόπου, χρόνου, κέντρου παραδόσεως, τιμῆς, ἐλαχίστου ἀλκοολικοῦ βαθμοῦ καὶ τρόπου πληρωμῆς. Ἡ τιμὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῆς καταβαλλομένης τιμῆς δι' οἴνους ἀποσταζομένους πρὸς παρασκευὴν οἰνοπνεύματος.

Δύνανται νὰ ἐξαιρῶνται τῆς ὑποχρεωτικῆς παραδόσεως διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων οἱ παραγωγοὶ μέχρι χιλίων λίτρων οἴνου.

Ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεωτικῆς παραδόσεως οἱ παραγωγοὶ τῶν ὁποίων ὁ οἶνος δικαιοῦται ἐλεγχομένης ὀνομασίας προελεύσεως ἢ ἁπλῆς ὀνομασίας προελεύσεως ἀνωτέρας ποιότητος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ἢ προορίζεται πρὸς παρασκευὴν ἐκλεκτῶν ἀποσταγμάτων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ παραγωγὴ τούτων διετέθη διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

2. Οἱ κατεργαζόμενοι σταφυλὰς διὰ μηχανικῶν μέσων εἰς ποσότητα ἀνωτέραν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) χιλιογράμμων ἐτησίως, ὑποχρεοῦνται ὅπως καθ' ἑκάστην οἰνικὴν περίοδον οἰνοποιοῦν ἰδιαιτέρως ποσοστὸν ἐκ τοῦ παρ' αὐτῶν παραχθέντος ἐν συνόλῳ γλεύκους ἓξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6 %) τοὐλάχιστον, προερχόμενον ἐκ τῶν τελευταίων πιέσεων τῶν σταφυλῶν ἢ τῆς πιέσεως τῶν στεμφύλων ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς οἰνοποιήσεως.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου καὶ Γεωργίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορίζεται ὁ τρόπος, ὁ τόπος, ὁ χρόνος καὶ ἡ τιμὴ διαθέσεως τοῦ οὕτω παραγομένου οἴνου καὶ λοιπαὶ διατυπώσεις. Ἡ τιμὴ τοῦ οἴνου τούτου δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης τιμῆς διατιμήσεως τῶν

3. Τὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀνωτέρω, ἀσκουμένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια κανονισθήσονται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Πᾶς ἀσχολούμενος μὲ τὴν παρασκευὴν οἰνικῶν προϊόντων δικαιουμένων ὀνομασίας προελεύσεως ὀφείλει νὰ τηρῇ βιβλίον κινήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἀναγράφῃ ἅπαντα τὰ πληροφοριακὰ στοιχεῖα τὰ ἐπιτρέποντα τὸν ἔλεγχον τῶν ἐν λόγῳ προϊόντων. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα καθορισθήσονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Ἅπαντα τὰ ἀμπελουργικὰ καὶ οἰνικὰ προϊόντα (σταφυλαί, γλεύκη, οἶνοι καὶ εἰδικοὶ οἶνοι) τὰ δικαιούμενα ὀνομασίας προελεύσεως δέον νὰ συνοδεύωνται κατὰ τὴν κυκλοφορίαν των, πλὴν τοῦ σταδίου τῆς λιανικῆς πωλήσεως, ὑφ' ἑνὸς δελτίου, εἰς ὃ δέον νὰ ἀναγράφηται τοὐλάχιστον ἡ δ)νσις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστολέως καὶ παραλήπτου, ἡ περιοχὴ προελεύσεως, τὸ βάρος ἢ ὁ ὄγκος καὶ τὸ εἶδος τοῦ προϊόντος, ἡ ἀλκοολικὴ δύναμις (περιεκτικότης εἰς ἀλκοόλην καὶ ἀνάγοντα σάκχαρα) καὶ ἡ ὀνομασία προελεύσεως. Ἡ φύσις καὶ ὁ τύπος τοῦ ἐν λόγῳ δελτίου, ἡ χρησιμοποίησίς του καὶ τὰ συμπληρωματικὰ στοιχεῖα (ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ προϊόντος), τὰ ὁποῖα δέον νὰ περιέχῃ, καθορισθήσονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

3. Πᾶς ἀσχολούμενος μὲ τὴν ἐμπορίαν οἰνικῶν προϊόντων δικαιουμένων ὀνομασίας προελεύσεως ἐξαιρουμένων τῶν ἐμπόρων λιανικῆς πωλήσεως, ὀφείλει νὰ τηρῇ βιβλίον κινήσεως, εἰς ὃ δέον νὰ ἀναγράφῃ ἅπαντα τὰ πληροφοριακὰ στοιχεῖα τοῦ ὡς ἄνω συνοδευτικοῦ δελτίου, τὸ ὁποῖον διαφυλάττει καὶ ἐπιδεικνύει εἰς πᾶσαν ζήτησιν τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων ἐλέγχου ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

4. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐμπορευθῇ οἶνον δικαιούμενον ὀνομασίας προελεύσεως ὡς κοινὸν οἶνον δέον νὰ προβαίνῃ εἰς σχετικὴν δήλωσιν πρὸς τὴν οἰκείαν Δ)νσιν Γεωργίας, περὶ τῆς ποσότητος ἡ ὁποία θὰ κυκλοφορήσῃ ὡς κοινὸς οἶνος.

5. Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ὡς πρὸς τοὺς οἴνους τοὺς δικαιουμένους ὀνομασίας προελεύσεως ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Τοπικῶν Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς οἴνους ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις.

6. Τὰ ἐντεταλμένα διὰ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὄργανα δικαιοῦνται καθ' οἱανδήποτε ἐργάσιμον ἡμέραν νὰ ἀσκοῦν τὸ ἐποπτικὸν ἢ ἐλεγκτικὸν ἔργον των εἰς τὰ οἰνοποιεῖα, ἀποθήκας οἴνων, πρατήρια οἴνων, οἱ δὲ κάτοχοι τῶν οἰνοποιείων κ.λ.π. ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὰ ὄργανα ταῦτα πᾶν σχετικὸν μὲ τὸ ἔργον των στοιχεῖον.

7. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ὁρίζεται ὁ τρόπος ἀσκήσεως τῆς ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου, ἡ ἔκτασις τούτου, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου.

8. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐντεταλμένα διὰ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον ὄργανα λαμβάνοντα γνῶσιν ὡς ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν ἢ ἐξ οἱασδήποτε ἑτέρας ὑπηρεσιακῆς των ἐνεργείας, ἐπαγγελματικοῦ ἢ γένει μυστικοῦ βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ, συναλλακτικοῦ κ.λ.π. ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσι τὸ ἀπόρρητον τούτου, ὑποκείμενα, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, εἰς τὰς ποινὰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ Β. Δ)των ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου δύναται ἡ ἐπεκταθῇ ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος καὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων οἴνων ἐξ ἄλλων χωρῶν ἐπὶ ἀμοιβαιότητι.

2. Τὸ ἐδάφιον ι τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/37 «περὶ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1211/1949 ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

ι) Ἐκ πωλήσεως οἴνου, ὡς καὶ παντὸς εἴδους εἰδικῶν οἴνων καὶ Βερμούτ.

Ἄρθρον 9.

1. Πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ οἰνολόγου ἀπαιτεῖται ἄδεια χορηγουμένη μετὰ δοκιμασίαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Διὰ Β. Δ)τος ἐκδιδαμένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καθορίζονται οἱ ὅροι χορηγήσεως ἀδείας, τὰ ἐξεταστέα μαθήματα κατὰ κατηγορίαν ἀδειῶν, ἡ σύνθεσις τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ἐξέταστρα καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

3. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δικαίωμα ἀποκτήσεως ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος οἰνολόγου ἔχουν:

α) Οἱ κεκτημένοι πτυχίον Ἀνωτ. Γεωπονικῆς Σχολῆς ἡμεδαπῆς ἢ Χημικοῦ Τμήματος Πανεπιστημίου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ δίπλωμα τῆς Σχολῆς Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Ε.Μ.Π. ἢ ἰσότιμον πτυχίον ἢ δίπλωμα ὁμοταγῶν Σχολῶν ἢ Ἱδρυμάτων ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

β) Διπλωματοῦχοι τεχνολογίας τροφίμων ἀνωτάτης σχολῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ὁμοταγοῦς πρὸς Πανεπιστημιακὰς Σχολάς.

γ) Διπλωματοῦχοι ἀνεγνωρισμένων οἰνολογικῶν Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς προσηρτημένων εἰς Πανεπιστημιακὰς Σχολὰς διετοῦς τοὐλάχιστον φοιτήσεως.

4. Διὰ συμμετοχὴν εἰς δοκιμασίαν πρὸς ἀπόκτησιν ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος οἰνολόγου τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α καὶ β τῆς προηγουμένης παραγράφου προελεύσεως ἐξωτερικοῦ, προαπαιτεῖται ἡ ἐκ τῆς κειμένης Νομοθεσίας ἐπιβαλλομένη ἀναγνώρισις τῆς ἰσχύος τοῦ πτυχίου αὐτῶν δι' ἄσκησιν ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι. Οἱ κάτοχοι προσόντων τῶν ἐδαφίων α καὶ β τῆς παραγράφου 3 λαμβάνουν ἄδειαν οἰνολόγου Α κατηγορίας, οἱ δὲ διπλωματοῦχοι τοῦ ἐδαφίου γ τῆς αὐτῆς παραγράφου, λαμβάνουν ἄδειαν οἰνολόγου Β κατηγορίας.

5. Διὰ Β. Δ)τος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ τῆς ἀδείας ἱδρύσεως οἰνολογικῶν ἐργαστηρίων, οἱ ὅροι λειτουργίας καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτῶν, αἱ ὑποχρεώσεις καὶ αἱ ἀμοιβαὶ τῶν οἰνολόγων καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

6. Τὰ ἐργοστάσια οἰνοποιΐας ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν μερικὴν ἢ ὁλικὴν ἀπασχόλησιν οἰνολόγου κατὰ τὰς κάτωθι διακρίσεις, ἐφ' ὅσον ὁ ἀσκῶν τὴν ἐπιχείρησιν δὲν κέκτηται ἄδειαν οἰνολόγου τῆς ἀντιστοίχου κατηγορίας:

α) Τὰ κατεργαζόμενα οἰνικὰ προϊόντα μέχρι 1.500 τόννων ὑποχρεοῦνται εἰς μερικὴν ἀπασχόλησιν οἰνολόγου κατόχου ἀδείας Α ἢ Β κατηγορίας.

β) Τὰ κατεργαζόμενα οἰνικὰ προϊόντα ἄνω τῶν 1.500 τόννων ὑποχρεοῦνται εἰς ὁλικὴν ἀπασχόλησιν οἰνολόγου κατόχου ἀδείας Α κατηγορίας, τῶν τῆς κατηγορίας Β δυναμένων νὰ προσλαμβάνωνται ὡς βοηθῶν τῶν οἰνολόγων Α κατηγορίας.

γ) Εἰς τοὺς περιορισμοὺς τῶν δύο προηγουμένων ἐδαφίων δὲν ὑπόκεινται τὰ οἰνοποιεῖα εἰς τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ὑπηρετοῦν οἰνολόγοι κεκτημένοι ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος χορηγηθεῖσαν βάσει τοῦ Νόμου 3501/1928 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13-11-1927 Ν.Δ. «περὶ ἐμπορίου τοῦ οἴνου κ.λ.π.».

7. Οἱ οἰνολόγοι οἰνοποιείων εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Β. Δ.

8. Οἱ οἰνοποιοῦντες γλεῦκος πρὸς ἐμπορίαν ἄνω τῶν 1.000 λίτρων, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀναθέτουν τὴν οἰνοποίησιν εἰς τὰ νομίμως λειτουργοῦντα οἰνολογικὰ ἐργαστήρια.

Ἄρθρον 10.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Προστασίας Οἰνοπαραγωγῆς (Κ.Ε.Π.Ο.), ἥτις ἀποτελεῖ συμβουλευτικὸν ὄργανον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν καθορισμὸν τῶν ὀνομασιῶν προελεύσεως καὶ τὰ ἐν γένει μέτρα προστασίας καὶ βελτιώσεως τῆς οἰνοπαραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῶν οἴνων.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, ἐκδιδομένης ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορίζονται τὰ τῆς συνθέσεως καὶ λειτουργίας τῆς Κ.Ε.Π.Ο.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις εἰδικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν ὅρων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ὅρια τῆς περιοχῆς τοπωνυμίας τινός, τὴν καταλληλότητα τοῦ ἐδάφους, τὰς ἐπιτρεπομένας ποικιλίας ἀμπέλου τὸ σύστημα κλαδεύσεως, τὴν ἀνωτέραν στρεμματικὴν ἀπόδοσιν, τὴν περιεκτικότητα τοῦ γλεύκους εἰς σάκχαρον καὶ ἄλλων εἰδικῆς φύσεως θεμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ὁ ἔλεγχος τῆς ἐξαγομένης Κορινθιακῆς σταφίδος ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3999/1959 «περὶ ἐλέγχου τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. 3943/59 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ κορινθιακῆς σταφίδος» προβλεπομένη κωδικοποίησις θέλει περιλάβει καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κορινθιακὴν σταφίδα.

3. Διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου ρυθμίζονται τὰ τῆς βιομηχανικῆς κατεργασίας, συσκευασίας, ἐλέγχου, καὶ ἐμπορίας σταφυλῶν καὶ σταφίδων διακινουμένων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV.

Ποινικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

1. Τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος οἱ ἐκ προθέσεως παραβαίνοντες τὰς Ὑπουργικὰς Ἀποφάσεις τὰς δημοσιευομένας εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀφορώσας εἰς :

α) Τὰ τοῦ ἐλέγχου ποικιλίας, ποιότητος καὶ ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν κληματίδων καὶ φυτῶν πάσης ποικιλίας ἀμπέλου ἀπὸ τοῦ σταδίου τῆς παραγωγῆς μέχρι καὶ τῆς διαθέσεως εἰς τοὺς καλλιεργητάς.

β) Τὰς καλλιεργητικὰς ἐργασίας τὰς ἐπηρεαζούσας τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τῶν ἀμπελουργικῶν προϊόντων, τὰ κριτήρια ὡριμάνσεως καὶ ἐποχῆς τρυγητοῦ, τὰς μεθόδους ἀποξηράνσεως, τοὺς παραγωγικοὺς τύπους σταφίδων κ.λ.π. γεωργοτεχνικὰ θέματα.

γ) Τὴν ἐνέργειαν ἀπογραφῆς τῶν ἐκτάσεων ἀμπέλων, τῶν παραχθέντων ἀμπελουργικῶν προϊόντων, ὡς καὶ τῶν ἀποθεμάτων τῶν προϊόντων ἐκ παραγωγῆς προηγουμένων ἐτῶν.

δ) Τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἰδιοκτητῶν ἀμπέλου καὶ ἐμπόρων τῶν προϊόντων αὐτῆς ἐν γένει φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, περὶ ὑποβολῆς δηλώσεων τῶν κατεχομένων ἐκτάσεων, ποικιλιῶν, παραγωγῆς, ἀποθεμάτων προϊόντων καὶ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου τῶν δηλώσεων καὶ πάσης λεπτομερείας διενεργείας τῆς [illegible]

ε) Τὸν καθορισμὸν ἑκάστοτε τῶν ὁρίων [illegible] ἢ ζωνῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων συνιστᾶται ἢ ἐπιτρέπεται ἢ ἐπιτρέπεται ἢ καλλιέργεια ὡρισμένων ποικιλιῶν.

στ) Τὸν πολλαπλασιασμὸν καὶ ἐμπορίαν [illegible] κλημάτων, τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν Ἰδιωτικῶν [illegible] καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν φυτορωύχων.

ζ) Τὸν καθορισμὸν τῆς ἀσκήσεως ἐλέγχου [illegible] Χημείου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 13.

Τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 458 [illegible] Κώδικος :

α) Ὁ φυτεύων αὐτόκαρπα νόθα.

β) Οἱ μὴ παραδίδοντες τὸ δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου δημοσιευομένην εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθοριζόμενον [illegible] τῆς παραγωγῆς γλεύκους καὶ οἴνου, ὡς καὶ οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν ἀποφάσεων τούτων τὰς καθοριζούσας λεπτομερείας τρόπου, χρόνου καὶ κέντρου παραδόσεως ἐλαχίστου ἀλκοολικοῦ βαθμοῦ καὶ τρόπου πληρωμῆς.

γ) Οἱ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 2 τοῦ παρόντος κατεργαζόμενοι σταφυλὰς διὰ μηχανικῶν μέσων εἰς ποσότητα ἀνωτέραν τῶν 100.000 χιλιογράμμων ἐτησίως καὶ παραδίδοντες εἰς τὸ οἰκεῖον κέντρον ποσοστὸν 6% κατώτερον προερχόμενον ἐκ τῶν τελευταίων πιέσεων τῶν στεμφύλων ἢ τῆς πιέσεως τῶν στεμφύλων ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς [illegible] ποιήσεως συμφώνως πρὸς τὰ καθοριζόμενα δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

δ) Οἱ παρανόμως ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οἰνολόγου. Παράνομος ἄσκησις θεωρεῖται καὶ ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον παραχώρησις τῆς χρήσεως τῆς ἀδείας τοῦ οἰνολόγου, ὡς μισθώσεως, ἑταιρικῆς συμβάσεως ἢ ἄλλως. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὁ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις αὕτη ὁ οἰνολόγος.

Ἄρθρον 14.

Μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τιμωρεῖται :

α) Ὅστις κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος χρησιμοποιεῖ ὡς ὀνομασίαν προελεύσεως τοῦ οἴνου τὴν τοπωνυμίαν περιοχῆς τινός, ἐνῷ τὸ προϊὸν τοῦτο δὲν εἶναι ποιότητος καὶ χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων ὀφειλομένων συστατικῶς εἰς παράγοντας τῆς περιοχῆς φυσικοὺς ἢ τεχνικοὺς ἢ χρησιμοποιεῖ τὴν τοπωνυμίαν περιοχῆς τινὸς δι' οἶνους ἑτέρας προελεύσεως, ἔστω καὶ ἂν τῆς τοπωνυμίας προηγοῦνται καθοριστικαὶ λέξεις, ἀφορῶσαι τὸ εἶδος καὶ τὸν τύπον τοῦ προϊόντος.

β) Ὅστις προσφέρει πρὸς πώλησιν ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον διαθέτει εἰς τὴν κατανάλωσιν προϊόν τι ὡς οἶνον τῆς κατηγορίας τῶν ἐλεγχομένων ὀνομασιῶν προελεύσεως, ἐνῷ τοῦτο δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος.

γ) Ὅστις προσφέρει πρὸς πώλησιν ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον διαθέτει εἰς τὴν κατανάλωσιν προϊόν τι ὡς οἶνον τῆς κατηγορίας τῶν ἁπλῶν ὀνομασιῶν προελεύσεως, ἐνῷ τοῦτο δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος.

δ) Ὅστις χρησιμοποιεῖ ἀνεγνωρισμένην ἐλεγχομένην ὀνομασίαν προελεύσεως οἴνου συγχρόνως καὶ ὡς ἁπλῆν ὀνομασίαν προελεύσεως αὐτοῦ (ἄρθρον 5 παράγραφος 5).

ε) Ὅστις χρησιμοποιεῖ μὴ ἀνεγνωρισμένην ἢ καταργηθεῖσαν ὀνομασίαν προελεύσεως οἴνου ἢ τοπωνύμιον ὡς ἐμπορικὸν σῆμα, ἐφ' ὅσον δὲν πληροῦνται οἱ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ Δ/ματος ὁριζόμενοι ὅροι (ἄρθρον 5 παράγραφος 7, 13, 14).

στ) Ὅστις διαθέτει εἰς τὴν κατανάλωσιν οἶνον ὀνομασίας προελεύσεως χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα (ἄρθρ[illegible]

ζ) Όστις παραβαίνει τὰ ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Βιομηχανίας καὶ Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀφορωσῶν εἰς τοὺς εἰδικοὺς ὅρους ἐμφιαλώσεως τῶν οἴνων ὀνομασίας προελεύσεως, τὰ κέντρα φορτώσεως καὶ μεταφορτώσεως, τὸν τρόπον σφραγίσεως τῶν περιεχόντων τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταφερόμενον οἶνον βαρελίων, δοχείων, δεξαμενῶν ἢ ἄλλων μεταφορικῶν μέσων (δεξαμενοπλοίων, σιδηροδρόμων, αὐτοκινήτων κ.λ.π.).

η) Ὁ δι' ἴδιον λογαριασμὸν μεταφέρων ἢ παραδίδων πρὸς μεταφορὰν οἶνον μὴ ἐμφιαλωμένον κατηγοριῶν προελεύσεως, προοριζόμενον εἴτε πρὸς ἐμφιάλωσιν ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς του ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἢ τῷ ἐξωτερικῷ, εἴτε πρὸς παρασκευὴν ἄλλων προϊόντων, ἄνευ ἀδείας τῆς οἰκείας Δ/νσεως Γεωργίας.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ δίωξις τῶν παραβάσεων τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 παράγραφος 2 τοῦ παρόντος χωρεῖ βάσει πρωτοκόλλου παραβάσεως συνταχθέντος ὑπὸ χημικῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, τῆς οἰκείας Δ/νσεως Γεωργίας ἢ τοῦ Ἰνστιτούτου Οἴνου.

Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τηρεῖται ἡ καθοριζομένη διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ Β.Δ. τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1939 «περὶ κώδικος τῶν Νόμων περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος», ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 22 καὶ 27 τούτου, διενεργουμένης καὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 26 αὐτοῦ κατασχέσεως.

Ἄρθρον 16.

1. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 παράγραφος 2 τοῦ παρόντος παραγόμενος, κατεχόμενος, μεταφερόμενος, ἐξαγόμενος ἢ διατιθέμενος εἰς τὴν κατανάλωσιν, οἶνος ἢ γλεῦκος δημεύεται.

2. Ἡ δήμευσις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ἀνεξαρτήτως τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ ἀδίκημα τοῦ ἔχοντος οἱονδήποτε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ πράγματος.

3. Ὁ δημευθεὶς οἶνος ἢ γλεῦκος ἢ τὸ ἐκ τῆς ἀποστάξεως τοῦ οἴνου ἀπολεφθὲν οἰνόπνευμα ἢ ἀπόσταγμα ἐκποιοῦνται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, τὸ δὲ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως κατατίθεται εἰς τὸ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, μετὰ προηγούμενον συμψηφισμὸν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων εἰσαγωγικῶν δασμῶν, φόρων κ.λ.π.

Ἄρθρον 17.

Διὰ τὰς παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἀπαγγέλλεται πρὸς τούτοις ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν ἐτικετῶν καὶ τῶν περιβλημάτων. Ἐπίσης τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν δήμευσιν τῶν δοχείων καὶ φιαλῶν.

Τὸ Δικαστήριον δύναται ὡσαύτως νὰ διατάξῃ καὶ τὴν δαπάναις τοῦ καταδικασθέντος ἐφ' ἅπαξ δημοσίευσιν διὰ μιᾶς ἐφημερίδος ὁλοκλήρου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ περιλήψεως ταύτης.

Ἄρθρον 18.

1. Ὁ κατὰ παράβασιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἀναφυτεύων σταφιδάμπελον ἢ ὁ ἐπεκτείνων ταύτην ἐν περιπτώσει ἀπαγορεύσεως κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἢ ὁ μὴ πληρῶν τὸν ὅρον νομιμοποιήσεως γενομένων ἐπεκτάσεων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Αἱ αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ εἰς περίπτωσιν ἐκδόσεως ὁμοίων ἀποφάσεων ἀφορωσῶν καὶ εἰς ἄλλας ποικιλίας ἀμπέλου.

Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ τῇ αἰτήσει τῆς Ἀγροφυλακῆς.

2. Τὸ δικαστήριον διατάσσει ὑποχρεωτικῶς διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του τὴν ἐκρίζωσιν τῶν παρανόμων φυτειῶν ἐνεργουμένην μερίμνῃ καὶ δαπάναις τῶν παραβατῶν, ἐντὸς προθεσμίας καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

3. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου συμμορφώσεως τῶν ὑποχρέων, ἡ Ἀγροφυλακὴ εἰδοποιουμένη ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὑπευθύνου πρὸς διαπίστωσιν ἀγροφύλακος, ζητεῖ ἐγγράφως ἀπὸ τὴν οἰκείαν Δ/νσιν Γεωργίας, ὅπως προβῇ δαπάναις τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν εἰς τὴν διαταχθεῖσαν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκρίζωσιν παρουσίᾳ τοῦ ἀγροφύλακος, συνταχθησομένου σχετικοῦ πρακτικοῦ ὑπὸ τοῦ ἐντεταλμένου ὑπαλλήλου τῆς Δ/νσεως Γεωργίας καὶ προσυπογραφομένου ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος.

Ἡ Δ/νσις Γεωργίας συντάσσει λογ/σμὸν τῶν σχετικῶν δαπανῶν, αἵτινες, καταλογιζόμεναι εἰς βάρος τῶν παραβατῶν, βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 19.

1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ ἐμπορίαν ἀντιφυλλοξηρικῶν κλημάτων καὶ ἐμβολίων εὐρωπαϊκῶν ποικιλιῶν τιμωροῦνται κατὰ τὰ κατωτέρω :

α) Οἱ καλλιεργηταὶ οἱ παρανόμως διατηροῦντες ἀνεμβολίαστα πρέμνα ἀντιφυλλοξηρικῶν ποικιλιῶν ἀμπέλου πέραν τῆς τετραετίας ἀπὸ τῆς φυτεύσεως, τιμωροῦνται διὰ προστίμου (5) πέντε μεταλλικῶν δραχμῶν κατὰ πρέμνον καὶ ταυτοχρόνως καθίστανται ὑπόχρεοι διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἵνα ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας ὁριζομένης ὑπ' αὐτῆς προβῶσιν εἰς τὸν ἐμβολιασμόν. Εἰς περίπτωσιν μὴ συμμορφώσεως τοῦ καταδικασθέντος, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται διὰ προστίμου τοὐλάχιστον δέκα (10) μεταλλικῶν δραχμῶν κατὰ πρέμνον, διατασσομένης ἅμα διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκριζώσεως δαπάναις τοῦ παραβάτου.

β) Οἱ ἰδιοκτῆται μητρικῶν φυτειῶν ἀντιφυλλοξηρικῶν ποικιλιῶν ἀμπέλου, νομίμως ἐγκατασταθεισῶν κατόπιν ἀδείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν.Δ. καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Β. Δ/των καὶ ἀποφάσεων, οἱ ἰδιοκτῆται φυτωρίων ριζοβολήσεως νομίμως λειτουργούντων, οἱ ἀσκοῦντες τὴν ἐμπορίαν μοσχευμάτων καὶ φυτῶν ἀμπέλου, τιμωροῦνται κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις :

αα) Ὁ διατηρῶν μητρικὴν φυτείαν ἢ φυτώριον μὲ ποσοστὸν ἄνω τοῦ 1% φυτῶν ξένης ποικιλίας τιμωρεῖται διὰ προστίμου τοὐλάχιστον πεντακοσίων (500) μεταλλικῶν δραχμῶν, καταδικαζόμενος διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ εἰς ὑποχρεωτικὴν δαπάναις του ἐκρίζωσιν τῶν φυτῶν τῆς ξένης ποικιλίας.

ββ) Ὁ ψευδῶς σημαίνων δέματα ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τῆς ποικιλίας καὶ τὸ ποσὸν τῶν περιεχομένων μοσχευμάτων ἢ φυτῶν τιμωρεῖται διὰ προστίμου χιλίων (1.000) μεταλλικῶν δραχμῶν.

γγ) Ὁ διαθέτων ἀκατάλληλα μοσχεύματα καὶ φυτὰ ἀμπέλου πάσης κατηγορίας, μὴ πληροῦντα τοὺς καθορισθησομένους διὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τοῦ παρόντος Ν.Δ. Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς

Κυβερνήσεως δρους, τιμωρεῖται διὰ προστίμου 500 — 1.000 μεταλλικῶν δραχμῶν, διατασσομένης ἅμα διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς δημεύσεως καὶ καταστροφῆς τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἀντικειμένων καὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς ἀξίας τούτων εἰς τὸν ἀγοραστήν.

δδ) Ὁ μὴ δηλῶν τὰ κατ' ἔτος φυτευόμενα μοσχεύματα τιμωρεῖται διὰ προστίμου 200 μεταλλικῶν δραχμῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ διπλασιασμοῦ τῶν τελῶν.

2. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς, τὸ δικαστήριον ἀπαγγέλλει τὴν στέρησιν τῆς ἀδείας ἱδρύσεως μητρικῶν φυτειῶν καὶ φυτωρίων, ὡς καὶ τῆς ἀδείας ἐμπορίας πολλαπλασιαστικοῦ ὑλικοῦ τῆς ἀμπέλου ἐν γένει.

3. Τὸ ἐκ τῶν ἀνωτέρω χρηματικῶν ποινῶν προϊὸν κατατίθεται ὑπὲρ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν εἰς τὸν εἰδικὸν λογ/σμὸν τοῦ ἄρθρου 2.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΤΑ ΜΕΛΗ
ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, [illegible] ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΑΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ, [illegible] ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ 1622/2000 της Επιτροπής της 24ης Ιουλίου 2000

2. Οι παρεκκλίσεις που αναφέρονται στο παράρτημα V, σημείο Θ.3 α) και στο παράρτημα VI σημείο ΙΑ 10 α), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 σχετικά με τις ποικιλίες αμπέλου και τα συστατικά προϊόντα της cuvée καθορίζονται στο παράρτημα III Β του παρόντος κανονισμού.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΩΝ ΟΥΣΙΩΝ ΓΙΑ ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Άρθρο 5

Όρια για τη χρήση ορισμένων ουσιών

Οι επιτρεπόμενες ουσίες για οινολογικούς σκοπούς που καθορίζονται στο παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο εντός των ορίων που αναγράφονται στο παράρτημα IV του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 6

Πολυβινυλοπολυπυρολιδόνη

Η πολυβινυλοπολυπυρολιδόνη που η χρήση της προβλέπεται στο παράρτημα IV παράγραφος 1 σημείο ιστ) και παράγραφος 3 σημείο κε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο εάν ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές και στα κριτήρια καθαρότητας που αναγράφονται στο παράρτημα V του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 7

Τρυγικό ασβέστιο

Το τρυγικό ασβέστιο που η χρήση του προβλέπεται στο παράρτημα IV παράγραφος 3 σημείο κβ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 για να ευνοηθεί η κατακρήμνιση της τρυγίας μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο εάν ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές που αναγράφονται στο παράρτημα VI του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 8

Τρυγικό οξύ

Η χρήση του τρυγικού οξέος για την αύξηση της οξύτητας που προβλέπεται στο παράρτημα IV παράγραφος 1 σημείο ιγ) και παράγραφος 3 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 γίνεται αποδεκτή μόνο για τα προϊόντα:

— που προέρχονται από τις ποικιλίες αμπέλου Elbling και Riesling και

— προέρχονται από σταφύλια που έχουν συγκομισθεί από τις ακόλουθες αμπελουργικές περιοχές του βορείου τμήματος της ζώνης Α:

  — Ahr,

  — Rheingau,

  — Mittelrhein,

  — Mosel-Saar-Ruwer,

  — Nahe,

  — Rheinhessen,

  — Rheinpfalz,

  — Moselle luxembourgeoise.

Άρθρο 9

Ρητίνη πεύκης της Χαλεπίου

Η ρητίνη πεύκης της Χαλεπίου που η χρήση της προβλέπεται στο παράρτημα IV παράγραφος 1 σημείο ιδ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 γίνεται αποδεκτή μόνο προκειμένου να ληφθεί ο επιτραπέζιος οίνος «ρετσίνα». Αυτή η οινολογική πρακτική μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο:

— στο γεωγραφικό έδαφος της Ελλάδας,

— σε γλεύκος σταφυλιών που προέρχεται από σταφύλια για τα οποία οι ποικιλίες, η περιοχή παραγωγής και η περιοχή οινοποιήσεως έχουν καθοριστεί από τις ελληνικές διατάξεις που ίσχυαν στις 31 Δεκεμβρίου 1980,

— με προσθήκη ποσότητας ρητίνης ίσης ή μικρότερης από 1 000 γραμμάρια ανά εκατόλιτρο του χρησιμοποιημένου προϊόντος, πριν από τη ζύμωση ή, εφόσον ο αποκτημένος κατ' όγκο αλκοολικός τίτλος δεν είναι ανώτερος από το ένα τρίτο του ολικού κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου, κατά τη διάρκεια της ζύμωσης.

Εάν η Ελλάδα προτίθεται να τροποποιήσει τις διατάξεις που αναφέρονται στη δεύτερη υποπερίπτωση, ενημερώνει προηγουμένως σχετικά την Επιτροπή. Εάν δεν υπάρξει αντίδραση της Επιτροπής εντός δύο μηνών μετά από την κοινοποίηση αυτή, η Ελλάδα μπορεί να εφαρμόσει τις εν λόγω τροποποιήσεις.

Άρθρο 10

Β-γλυκανάση

Η Β-γλυκανάση που η χρήση της προβλέπεται στο παράρτημα IV παράγραφος 1 σημείο ι) και παράγραφος 3 σημείο ιγ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο εάν ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές που αναγράφονται στο παράρτημα VII του παρόντος κανονισμού.

Παραδοσιακή ένδειξη	Αντίστοιχος οίνος	Κατηγορία(-ες) προϊόντων	Γλώσσα	Ημερομηνία προσθέσεως στο παράρτημα III (1)	Ενδιαφερόμενες τρίτες χώρες
Vin de paille	AOC Côtes du Jura, Arbois, L'Etoile, Hermitage	Vqprd	Γαλλικά		
Vin jaune	AOC du Jura (Côtes du Jura, Arbois, L'Etoile, Château-Châlon)	Vqprd	Γαλλικά		
ΕΛΛΑΔΑ					
Ειδικές παραδοσιακές ενδείξεις προβλεπόμενες στο άρθρο 29					
Ονομασία Προελεύσεως Ελεγχόμενη (ΟΠΕ) (Appellation d'origine controlée)	Όλοι	Vqprd	Ελληνικά		
Ονομασία Προελεύσεως Ανωτέρας Ποιότητος (ΟΠΑΠ) (Appellation d'origine de qualité supérieure)	Όλοι	Vqprd	Ελληνικά		
Οίνος γλυκός φυσικός (Vin doux naturel)	Μοσχάτος Κεφαλληνίας (Muscat de Céphalonie), Μοσχάτος Πατρών (Muscat de Patras), Μοσχάτος Ρίου-Πατρών (Muscat Rion de Patras), Μοσχάτος Λήμνου (Muscat de Lemnos), Μοσχάτος Ρόδου (Muscat de Rhodos), Μαυροδάφνη Πατρών (Mavrodaphne de Patras), Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας (Mavrodaphne de Céphalonie), Σάμος (Samos), Σητεία (Sitia), Δάφνες (Dafnés), Σαντορίνη (Santorini)	Vlqprd	Ελληνικά		
Οίνος φυσικώς γλυκός (Vin naturellement doux)	Vins de paille: Κεφαλληνίας (de Céphalonie), Δάφνες (de Dafnés), Λήμνου (de Lemnos), Πατρών (de Patras), Ρίου-Πατρών (de Rion de Patras), Ρόδου (de Rhodos), Σάμος (de Samos), Σητεία (de Sitia), Σαντορίνη (Santorini)	Vqprd	Ελληνικά		
Όροι προβλεπόμενοι στο άρθρο 28					
Ονομασία κατά παράδοση (Onomasia kata paradosi)	Όλοι	VDT με IG	Ελληνικά		
Τοπικός Οίνος (vins de pays)	Όλοι	VDT με IG	Ελληνικά		
Συμπληρωματικές παραδοσιακές ενδείξεις					
Αγρέπαυλη (Agrepavlis)	Όλοι	Vqprd και VDT με IG	Ελληνικά		

Avis juridique important

31989R2392

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2392/89 του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1989 σχετικά με τη θέσπιση των γενικών κανόνων για την περιγραφή και την παρουσίαση των οίνων και των γλευκών σταφυλιών

Επίσημη Εφημερίδα αριθ. L 232 της 09/08/1989 σ. 0013 - 0039
Φινλανδική ειδική έκδοση: Κεφάλαιο 3 τόμος 30 σ. 0063
Σουηδική ειδική έκδοση: Κεφάλαιο 3 τόμος 30 σ. 0063

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ . 2392/89 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 24ης Ιουλιου 1989 σχετικά με τη θέσπιση των γενικών κανόνων για την περιγραφή και την παρουσίαση των οίνων και των γλευκών σταφυλιών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ιΕχοντας υπόψη :

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ . 822/87 του Συμβουλίου της 16ης Μαρτίου 1987 για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς^(1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ . 1236/89^(2), και ιδίως το άρθρο 72 παρά -

γραφος 1 και το άρθρο 79 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής^(3),

Εκτιμώντας :

ότι στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ . 355/79 του Συμβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 1979 περί των γενικών κανόνων για την περιγραφή και την παρουσίαση οίνων και γλευκών σταφυλιών^ (4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ . 1237/89^(5), έχουν γίνει επανειλημμένες ουσιαστικές τροποποιήσεις ότι θα πρέπει για λόγους σαφήνειας να κωδικοποιηθούν οι εν λόγω διατάξεις

ότι το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 822/87 θεσπίζει ορισμένους κανόνες σχετικά με την περιγραφή ορισμένων οίνων σε ιδιαίτερες περιπτώσεις και προβλέπει συγχρόνως την υιοθέτηση γενικών κανόνων για την περιγραφή και την παρουσίαση ορισμένων προϊόντων που υπάγονται στον εν λόγω τομέα

ότι ο σκοπός κάθε περιγραφής και παρουσίασης είναι να παρέχει πληροφορίες τόσο ακριβείς και σαφείς, όσο είναι απαραίτητο για την εκτίμηση των προϊόντων αυτών από τον τυχόν αγοραστή και από τους δημόσιους οργανισμούς τους επιφορτισμένους με τη διαχείριση και τον έλεγχο του εμπορίου των προϊόντων αυτών

ότι θα πρέπει να εναρμονιστούν κατά το μέτρο του δυνατού οι διάφορες κοινοτικές διατάξεις που σχετίζονται με την περιγραφή και την παρουσίαση των τροφίμων, και ιδίως των προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα

ότι οι κοινοτικοί κανόνες για την περιγραφή και την παρουσίαση των οίνων και των γλευκών σταφυλιών επηρεάζονται σε μεγάλο βαθμό από τους εθνικούς κανόνες που εφαρμόζονταν προηγουμένως στα κράτη μέλη ότι οι εθνικοί αυτοί κανόνες ήταν βασισμένοι σε διαφορετικές κατευθυντήριες γραμμές ότι ορισμένα κράτη μέλη έδιναν προτεραιότητα στα θέματα σωστής ενημέρωσης του καταναλωτή και ελευθερίας δράσης για το εμπόριο, ενώ άλλα προσπαθούσαν να

συνδυάσουν τα θέματα αυτά με την ανάγκη προστασίας των παραγωγών στο έδαφός τους έναντι των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού ότι με σκοπό να συμβιβασθούν στο μέτρο του δυνατού αυτές οι διαφορετικές αντιλήψεις και να αποφευχθούν υπερβολικά αποκλίνουσες ερμηνείες, αποδείχθηκε σκόπιμο να καθοριστούν πλήρεις κανόνες περιγραφής ότι, για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα των κανόνων αυτών, θα πρέπει επιπλέον να καθιερωθεί κατ' αρχήν ότι οι ενδείξεις που προβλέπονται από αυτούς τους κανόνες ή από τις λεπτομέρειες εφαρμογής του, είναι οι μόνες δεκτές για την περιγραφή των οίνων και των γλευκών

σταφυλιών

ότι, όσον αφορά την περιγραφή, αρμόζει να γίνει διαχωρισμός μεταξύ των απαραιτήτων υποχρεωτικών ενδείξεων

για την αναγνώριση του προϊόντος και των προαιρετικών ενδείξεων που προορίζονται μάλλον για την αποσαφήνιση των ιδιαίτερων ιδιοτήτων του προϊόντος ή την ποιοτική κατάταξή του ότι, δεδομένης της σπουδαιότητας του προβλήματος αφενός και της ευρύτητος του πεδίου εφαρμογής αφετέρου, πρέπει να επιδιώκεται η όσο το δυνατό καλύτερη πληροφόρηση των ενδιαφερομένων, λαμβάνοντας συγχρόνως υπόψη τα έθιμα και τις παραδόσεις τόσο των κρατών μελών όσο και των τρίτων χωρών, καθώς και την εξέλιξη του κοινοτικού

δικαίου

ότι, τηρώντας την ιδιαιτερότητα των συνθηκών παραγωγής στις διάφορες περιοχές παραγωγής και λαμβανομένων υπόψη των παραδόσεων σε ορισμένα κράτη μέλη, θα πρέπει να προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη μπορούν, όσον αφορά τα προϊόντα που παράγονται στο έδαφός τους, να καθιστούν υποχρεωτικές ορισμένες ενδείξεις που προβλέπονται ως προαιρετικές από τις κοινοτικές διατάξεις ή να τις απαγορεύουν ή ακόμα να περιορίζουν τη χρήση τους ότι θα πρέπει εξάλλου να διευκρινισθεί ότι, για να εξασφαλισθεί η ελεύθερη διακίνηση των προϊόντων, κάθε κράτος μέλος πρέπει να αποδέχεται την περιγραφή των προϊόντων καταγωγής άλλων κρατών μελών που έχουν τεθεί σε κυκλοφορία στο έδαφός του, εφόσον αυτή είναι σύμφωνη με τις κοινοτικές διατάξεις και είναι αποδεκτή στο κράτος μέλος παραγωγής δυνάμει του παρόντος κανονισμού

ότι, με την προοπτική της ομοιόμορφης περιγραφής και παρουσιάσεως των κοινοτικών οίνων και των γλευκών σταφυλής που προορίζονται για εξαγωγή σε τρίτες χώρες, θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα καθιερώσεως συμπληρωματικών κανόνων ή κανόνων κατά παρέκκλιση για τα προϊόντα αυτά, στο μέτρο που η νομοθεσία των τρίτων χωρών το καθιστά απαραίτητο

ότι είναι σημαντικό να καθοριστούν οι περιπτώσεις κατά τις οποίες η αναφορά του εμφιαλωτή και του αποστολέα στην ετικέτα με κωδικοποιημένα στοιχεία είναι υποχρεωτική, προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σύγχυσης στους καταναλωτές όσον αφορά την πραγματική προέλευση του οίνου ότι θα πρέπει εξάλλου να ρυθμιστούν οι περιπτώσεις κατά τις οποίες, για να διευκολυνθούν οι εμπορικές συναλλαγές, μπορούν να χρησιμοποιούνται εκουσίως κωδικοποιημένα στοιχεία για την ένδειξη των πληροφοριών όσον αφορά τον εμφιαλωτή και τον αποστολέα

ότι η οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή, καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους^(6), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/395/ΕΟΚ^(7), προβλέπει την εισαγωγή της αρχής της υποχρεωτικής μνείας του κτηθέντος αλκοολικού τίτλου όλων των αλκοολούχων ποτών ότι η ενημέρωση για τον κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο των οίνων και των γλευκών σταφυλιών και ιδίως τον κτηθέντα αλκοολικό τίτλο φαίνεται αναγκαία, για να περιγραφεί στην επισήμανση η φύση του προϊόντος και να διευκολύνεται έτσι ο καταναλωτής κατά την επιλογή του ότι θα πρέπει λοιπόν να προβλεφθεί ότι αναφέρεται υποχρεωτικά για τα εν λόγω προϊόντα ο κτηθείς κατ' όγκο αλκοολικός τίτλος

ότι είναι σκόπιμο η περιγραφή των οίνων και των γλευκών σταφυλιών στην Κοινότητα να μπορεί να γίνεται σε καθεμία από τις επίσημες γλώσσες της Κοινότητας, ώστε να εξασφαλίζεται η τήρηση της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων σ' όλο το έδαφός της ότι είναι ωστόσο αναγκαίο οι υποχρεωτικές ενδείξεις να αναφέρονται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ο τελικός καταναλωτής να μπορεί να τις κατανοεί, ακόμα και αν στην ετικέτα είναι γραμμένες σε γλώσσα άλλη από την επίσημη γλώσσα της χώρας του ότι είναι σκόπιμο τα ονόματα των γεωγραφικών περιοχών να αναφέρονται μόνο στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραγωγής του οίνου ή του γλεύκους σταφυλιών, ούτως ώστε το προϊόν που χαρακτηρίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο να κυκλοφορεί μόνο με την παραδοσιακή του ονομασία ότι, λόγω των ιδιαίτερων δυσχερειών κατανόησης των ενδείξεων στην ελληνική γλώσσα, που οφείλονται στο γεγονός ότι αυτές δεν αναγράφονται με λατινικούς χαρακτήρες, θα πρέπει να επιτραπεί η επανάληψη των ενδείξεων αυτών σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας

ότι, όσον αφορά την ποιότητα του οίνου ή του γλεύκους είναι καθοριστικές οι φυσικές συνθήκες του τόπου στον οποίο βρίσκεται ο αμπελώνας που παρήγαγε τα σταφύλια που χρησιμοποιήθηκαν ως πρώτη ύλη για την παρασκευή των προϊόντων αυτών ότι για την ποιότητα του οίνου ή του γλεύκους είναι επίσης καθοριστική η ποικιλία της αμπέλου από την

οποία προέρχονται τα χρησιμοποιούμενα σταφύλια, καθώς και οι μετεωρολογικές συνθήκες που επικρατούν κατά το έτος συγκομιδής των σταφυλιών ότι η ένδειξη του ονόματος του τόπου του αμπελώνα ή του ονόματος της γεωγραφικής ενότητας στην οποία βρίσκεται ο τόπος αυτός, καθώς και το όνομα της ποικιλίας της αμπέλου ή το έτος συγκομιδής των χρησιμοποιηθέντων σταφυλιών αποτελούν

ιδιαίτερα πολύτιμα στοιχεία για τον αγοραστή του προϊόντος ότι πρέπει συνεπώς να θεσπιστούν κανόνες για τη χρησιμοποίηση αυτών των ενδείξεων στην περιγραφή των οίνων και των γλευκών σταφυλιών

ότι, για να δημιουργηθούν συνθήκες θεμιτού ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων οίνων και γλευκών σταφυλιών, θα πρέπει να απαγορευθεί η προσθήκη στην περιγραφή ή την παρουσίαση των οίνων αυτών στοιχείων που ενδεχομένως δημιουργούν σύγχυση ή εσφαλμένες εντυπώσεις στα πρόσωπα που απευθύνονται ότι θα πρέπει ιδιαίτερα να προβλεφθούν τέτοιες απαγορεύσεις όσον αφορά τα σήματα που χρησιμοποιούνται για την περιγραφή των οίνων ή γλευκών σταφυλιών ότι, για την αποτελεσματική προστασία των γεωγραφικών ονομασιών που χρησιμοποιούνται για το χαρακτηρισμό ενός προϊόντος του αμπελοοινικού τομέα, είναι σκόπιμο να αποκλειστούν σήματα τα οποία περιέχουν λέξεις ταυτόσημες με γεωγραφική περιοχή που χρησιμοποιείται για το χαρακτηρισμό επιτραπέζιου οίνου, οίνου ποιότητας που παράγεται σε καθορισμένη περιοχή, εφεξής καλουμένου "v.q.p.r.d .", ή ενός εισαγόμενου οίνου του οποίου η περιγραφή ρυθμίζεται από τις κοινοτικές διατάξεις, χωρίς το προϊόν που περιγράφεται με τον εν λόγω σήμα να δικαιούται μια τέτοια περιγραφή

ότι, ωστόσο, για να αποφευχθεί η υπερβολική αυστηρότητα, ενδείκνυται να γίνει ανεκτή σε ορισμένες περιπτώσεις, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, η χρησιμοποίηση σημάτων καταχωρημένων το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1985 που είναι ταυτόσημα με την ονομασία γεωγραφικής μονάδας πιο περιορισμένης από μια συγκεκριμένη περιοχή που χρησιμοποιείται για την περιγραφή ενός v.q.p.r.d . ή μιας γεωγραφικής μονάδας που χρησιμοποιείται για την περιγραφή ενός επιτραπέζιου οίνου που αναφέρεται στο άρθρο 72 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 822/87

ότι, για λόγους εναρμόνισης, θα πρέπει επίσης να συντονιστούν μεταξύ τους καλύτερα οι διατάξεις που αφορούν το ρόλο των υπηρεσιών ελέγχου στον αμπελοοινικό τομέα, σε περίπτωση παραβάσεως των κοινοτικών κανόνων για την περιγραφή και παρουσίαση των προϊόντων του εν λόγω τομέα

ότι, όσον αφορά την παρουσίαση των προϊόντων τα οποία αφορά ο παρών κανονισμός, οι κανόνες που θα θεσπιστούν πρέπει ταυτόχρονα να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη να εξασφαλισθεί η διατήρηση της καλής ποιότητάς τους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ 1

ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Άρθρο 1 1 . Ο παρών τίτλος θεσπίζει τους γενικούς κανόνες για την περιγραφή :

α) ^όσον αφορά τα προϊόντα καταγωγής Κοινότητος :

- των προϊόντων που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2204, και

- των γλευκών σταφυλιών, έστω και συμπυκνωμένων, κατά την έννοια των σημείων 2 και 6 του παραρτήμα -

τος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 822/87, που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ ex 2009

β) ^όσον αφορά τα προϊόντα καταγωγής τρίτων χωρών που πληρούν τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 9 και 10 της συνθήκης :

- των προϊόντων που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ^2204,

- των γλευκών σταφυλιών, κατά την έννοια του σημείου^2 του παραρτήματος^I του κανονισμού (ΕΟΚ)

αριθ.^822/87 που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ^ex 2009, και

- των συμπυκνωμένων γλευκών σταφυλιών, κατά

την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 2391/89 του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1989 για τον καθορισμό ορισμένων προϊόντων που υπάγονται

στους κωδικούς ΣΟ^2009 και 2204, καταγωγής τρίτων χωρών^(8), που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ ex 2009 .

Εντούτοις ο τίτλος αυτός δεν εφαρμόζεται :

- στα vins de liqueur, στους αφρώδεις οίνους, στους αεριούχους αφρώδεις οίνους, στους ημιαφρώδεις οίνους και στους αεριούχους ημιαφρώδεις οίνους που αναφέρονται στο παράρτημα^I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.^822/87, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι αφρώδεις οίνοι ποιότητας, καθώς και οι αφρώδεις οίνοι, τα vins de liqueur και οι ημιαφρώδεις οίνοι ποιότητας που παράγονται στις καθορισμένες περιοχές,

- στους αφρώδεις οίνους, στους αεριούχους αφρώδεις

οίνους, στους ημιαφρώδεις οίνους και στους αεριούχους ημιαφρώδεις οίνους που αναφέρονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 2391/89 .

2 . Οι κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εφαρμόζονται για την περιγραφή των σχετικών προϊόντων :

α) ^στη σήμανση με ετικέτα

β) ^στα βιβλία εισόδου και εξόδου, καθώς και στα συναδευτικά έγγραφα μεταφοράς για τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και στα άλλα έγγραφα τα οριζόμενα από τις κοινοτικές διατάξεις, εφεξής καλούμενα "επίσημα έγγραφα", εξαιρέσει των τελωνειακών εγγράφων

γ) ^στα εμπορικά έγγραφα, ιδίως στα τιμολόγια και στα δελτία παραδόσεως του εμπορεύματος

δ) ^στη διαφήμιση, εφόσον προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό ειδική διάταξη για το σκοπό αυτόν .

3 . Οι κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εφαρμόζονται στα προϊόντα τα οποία κατέχονται για πώληση και στα προϊόντα τα οποία έχουν τεθεί σε κυκλοφορία .

Εντούτοις τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάξουν από την υποχρέωση εφαρμογής των διατάξεων που αφορούν τις ενδείξεις για τη σήμανση με ετικέτα :

α) ^τα προϊόντα τα μεταφερόμενα :

- μεταξύ δύο ή περισσοτέρων εγκαταστάσεων,

- μεταξύ των αμπελώνων και των εγκαταστάσεων οινοποιήσεως της ιδίας επιχειρήσεως, η οποία ευρίσκεται στην ίδια κοινότητα

β) ^τις ποσότητες γλεύκους σταφυλιών και οίνων οι οποίες δεν υπερβαίνουν τα 15 λίτρα ανά παρτίδα και δεν προορίζονται για πώληση

γ) ^τις ποσότητες γλεύκους σταφυλιών και οίνων οι οποίες προορίζονται για οικογενειακή κατανάλωση από τον παραγωγό και τους εργάτες του .

Σε περίπτωση που τα γλεύκη σταφυλιών και οι οίνοι που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο στοιχεία α) και β) φέρουν ετικέτες, οι χρησιμοποιούμενες ετικέτες πρέπει να συμφωνούν με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Τμήμα Α

Περιγραφή επιτραπέζιων οίνων

Α.Ι : Η σήμανση ετικέτα

Άρθρο 2 1 . Για τους επιτραπέζιους οίνους η περιγραφή στην ετικέτα περιλαμβάνει τις ενδείξεις:

α) ^του όρου "επιτραπέζιος οίνος", με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 σημείο i) δεύτερο εδάφιο

β) ^του ονομαστικού όγκου του επιτραπέζιου οίνου σύμφωνα με την οδηγία 75/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1974 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των αναφερομένων στην προσυσκευασία κατ' όγκο ορισμένων προσυσκευασμένων υγρών,^(9), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/316/ΕΟΚ^(10).

γ) ^όσον αφορά :

- τα δοχεία ονομαστικού όγκου 60 λίτρων ή λιγότερο, του ονόματος ή της εταιρικής επωνυμίας του εμφιαλωτή, καθώς και του δήμου ή της κοινότητας ή του οικισμού και του κράτους μέλους όπου αυτός έχει την κύρια έδρα του,

- τα λοιπά δοχεία, του ονόματος ή της εταιρικής επωνυμίας του αποστολέα, καθώς και του

δήμου ή της κοινότητας ή του οικισμού και του κράτους μέλους όπου αυτός έχει την κύρια έδρα του .

Όταν η εμφιάλωση ή η αποστολή γίνεται σε δήμο ή κοινότητα ή οικισμό διαφορετικό των ανωτέρω προβλεπομένων ή σε γειτονικό δήμο ή κοινότητα, οι ενδείξεις που αναφέρονται στο παρόν σημείο συνοδεύονται και από ένδειξη που διευκρινίζει το δήμο ή την κοινότητα ή τον οικισμό όπου έχει συντελεστεί εργασία και, σε περίπτωση που πραγματοποιείται σε άλλο κράτος μέλος, από την ένδειξη αυτού του κράτους μέλους]

δ) ^όσον αφορά :

iii) την αποστολή σε άλλο κράτος μέλος ή την εξαγωγή, του ονόματος του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τρυγήθηκαν τα σταφύλια και πραγματοποιήθηκε η οινοποίηση, και αυτό μόνο σε περίπτωση που οι εργασίες αυτές έγιναν στο ίδιο κράτος μέλος,

iii) τον επιτραπέζιο οίνο που οινοποιήθηκε σε άλλο κράτος μέλος από εκείνο στο οποίο τρυγήθηκαν τα σταφύλια, των όρων "οίνος παραχθείς εις .^.^. από σταφύλια τρυγηθέντα εις .^.^." μαζί με την ένδειξη των αντίστοιχων κρατών μελών,

iii) τον επιτραπέζιο οίνο :

- που προέρχεται από την ανάμειξη σταφυλιών ή από την ανάμειξη προϊόντων καταγωγής περισσότερων κρατών μελών, ή

- που προέρχεται από την ανάμειξη επιτραπέζιου οίνου που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση με επιτραπέζιο οίνο που αναφέρεται στο σημείο ii),

των όρων "ανάμειξη οίνων από διάφορες χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας"

ε)

→ όσον αφορά τους επιτραπέζιους οίνους που αναφέρονται στο παράρτημα I σημείο 13 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 822/87, του όρου "ρετσίνα"

στ)

όσον αφορά τους επιτραπέζιους οίνους που παρασκευάζονται στην Ισπανία με ανάμειξη ερυθρών και λευκών οίνων, των όρων "vino tinto de mezcla" στο ισπανικό έδαφος

ζ)

του κτηθέντος κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου .

2 . Για τους επιτραπέζιους οίνους η περιγραφή στην ετικέτα μπορεί να συμπληρώνεται με τα εξής στοιχεία :

α) ^τη διευκρίνιση ότι πρόκειται για οίνο ερυθρό, ερυθρωπό ή λευκό ή, όσον αφορά την Ισπανία, για μείγμα ερυθρού και λευκού επιτραπέζιου οίνου

β) ^σήμα σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 40

γ) ^το όνομα ή την εταιρική επωνυμία των φυσικών ή νομικών προσώπων ή ομάδος προσώπων που έχουν μετάσχει στο εμπορικό κύκλωμα του εν λόγω επιτραπέζιου οίνου, καθώς και του δήμου ή της κοινότητας ή του οικισμού όπου αυτοί έχουν την κύρια έδρα τους

δ) ^τη διάκριση που έχει απονεμηθεί από επίσημο οργανισμό ή από οργανισμό επισήμως αναγνωρισμένο προς τούτο σ' ένα από τα πρόσωπα ή την ομάδα προσώπων που αναφέρονται στο στοιχείο γ) και η οποία μπορεί να προσδώσει μεγαλύτερη φήμη στον εν λόγω επιτραπέζιο οίνο, εφόσον η διάκριση αυτή καλύπτεται από λεπτομέρειες εφαρμογής ή, ελλείψει τούτων, από κανόνες του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους

ε) ^στην περίπτωση που ο επιτραπέζιος οίνος δεν αποστέλλεται σε άλλο κράτος μέλος ούτε εξάγεται και εφόσον δεν πληρούνται οι όροι της παραγράφου 1 στοιχείο δ) σημεία ii) και iii), την ένδειξη του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τρυγήθηκαν τα σταφύλια και έγινε η οινοποίηση

στ)

ορισμένα αναλυτικά στοιχεία εκτός από τον κτηθέντα κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο, εφόσον η ένδειξη αυτή καλύπτεται από λεπτομέρειες εφαρμογής

ζ)

σύσταση απευθυνόμενη προς τον καταναλωτή για χρήση του οίνου

η)

επακριβείς ενδείξεις που αφορούν :

- τον τύπο του προϊόντος,

- ένα ιδιαίτερο χρώμα του επιτραπέζιου οίνου,

εφόσον οι ενδείξεις αυτές καλύπτονται από τις λεπτομέρειες εφαρμογής ή, ελλείψει τούτων, από κανόνες του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους . Εντούτοις η χρησιμοποίηση των ενδείξεων αυτών μπορεί να επιφυλαχθεί στους επιτραπέζιους οίνους που αναφέρονται στην παράγραφο^3

θ)

το μικρό γράμμα "ε", εφόσον οι προσυσκευασίες πλη -

ρούν τις διατάξεις της οδηγίας 75/106/ΕΟΚ στο θέμα της πληρώσεως .

3 . Για τους επιτραπέζιους οίνους τους περιγραφόμενους κατ' εφαρμογή του άρθρου 72 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 822/87, η περιγραφή μπορεί επιπλέον να συμπληρωθεί με τα ακόλουθα στοιχεία;

α) ^το όνομα μιας γεωγραφικής ενότητος μικρότερης του κράτους μέλους, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 4

β)

το όνομα μιας ή δύο ποικιλιών αμπέλου, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 5

γ)

το έτος που τρυγήθηκαν τα σταφύλια, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 6

δ)

τις λεπτομέρειες σχετικά με τη μέθοδο παρασκευής του επιτραπέζιου οίνου, η οποία αναφέρεται σε κατάλογο που θα καταρτισθεί . Ο κατάλογος αυτός δεν δύναται να περιλαμβάνει παρά μόνο ενδείξεις για τις οποίες οι όροι χρησιμοποιήσεως ορίζονται από διατάξεις του κράτους μέλους-παραγωγού

ε)

τη διάκριση που έχει απονεμηθεί από επίσημο οργανισμό ή από οργανισμό επισήμως αναγνωρισμένο προς τούτο για μια καθορισμένη ποσότητα επιτραπέζιου οίνου, εφόσον η ένδειξη αυτή συνοδεύεται από την ένδειξη του έτους που τρυγήθηκαν τα σταφύλια και εφόσον η διάκριση αυτή μπορεί να αποδειχθεί με σχετικό έγγραφο .

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις διακρίσεις οι οποίες μπορούν να απονεμηθούν στο έδαφός τους για επιτραπέζιους οίνους, καθώς και τους κανόνες οι οποίοι εφαρμόζονται προς τούτο

στ)

την ένδειξη για την εμφιάλωσή τους :

- είτε στην αμπελουργική εκμετάλλευση όπου έχουν τρυγηθεί και οινοποιηθεί τα σταφύλια που χρησιμοποιήθηκαν γι' αυτούς τους οίνους,

- είτε από ομάδα αμπελουργικών εκμεταλλεύσεων,

- είτε σε επιχείρηση που βρίσκεται στην αναφερόμενη περιοχή παραγωγής, με την οποία οι αμπελουργικές εκμεταλλεύσεις από τις οποίες έχουν τρυγηθεί τα χρησιμοποιηθέντα σταφύλια ίδρυσαν ομάδα αμπελουργικών εκμεταλλεύσεων και η οποία προέβη στην οινοποίηση των σταφυλιών αυτών

ζ)

το όνομα της αμπελουργικής εκμεταλλεύσεως ή της ομάδας αμπελουργικών εκμεταλλεύσεων όπου έχει παραχθεί ο εν λόγω οίνος και το οποίο ενδέχεται να προσδώσει στον οίνο τούτο μεγαλύτερη φήμη, εφόσον η ένδειξη αυτή καλύπτεται από τις λεπτομέρειες εφαρμογής ή, ελλείψει τούτων, από κανόνες του κράτους μέλους παραγωγής

η)

πληροφορίες σχετικά με :

- την ιστορία του εν λόγω οίνου, την ιστορία της επιχείρησης του εμφιαλωτή ή επιχείρησης φυσικού ή νομικού προσώπου ή ομάδας προσώπων που έχει συμμετάσχει στο εμπορικό κύκλωμα,

- τις φυσικές ή τεχνικές συνθήκες της αμπελουργίας της περιοχής του οίνου αυτού, ή

- την παλαίωση του οίνου αυτού,

εφόσον οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιούνται με τους όρους που προβλέπονται από τις λεπτομέρειες εφαρμογής

θ) ^την ένδειξη :

- "Landwein" για τους επιτραπέζιους οίνους καταγωγής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

- "vin de pays" για τους επιτραπέζιους οίνους καταγωγής Γαλλίας και Λουξεμβούργου,

- "vino tipico" για τους επιτραπέζιους οίνους καταγωγής Ιταλίας ή, είτε ως συμπλήρωμα είτε αντί για την ένδειξη αυτή, την ένδειξη :

- "Landwein" για τους επιτραπέζιους οίνους καταγωγής επαρχίας Bolzano,

- "vin de pays" για τους επιτραπέζιους οίνους καταγωγής περιοχής Val d'Aoste,

- "ονομασία κατά παράδοση", "οίνος τοπικός" για τους επιτραπέζιους οίνους καταγωγής Ελλάδας,

- "vino de la tierra" για τους επιτραπέζιους οίνους καταγωγής Ισπανίας,

- "vinho regional" για τους επιτραπέζιους οίνους καταγωγής Πορτογαλίας, αφότου αρχίσει το δεύτερο στάδιο της μεταβατικής περιόδου που έχει προβλεφθεί γι' αυτό το κράτος μέλος,

εφόσον τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη παραγωγής καθορίσουν τους κανόνες χρησιμοποίησης σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 εάν οι κανόνες αυτοί προβλέπουν και αριθμό ελέγχου, ο αριθμός αυτός πρέπει να αναγράφεται .

Για τους επιτραπέζιους οίνους οι οποίοι φέρουν μία από τις ενδείξεις που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο, η ένδειξη "επιτραπέζιος οίνος" δεν είναι υποχρεωτική .

Άρθρο 3 1 . Οι ενδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2, είναι οι μόνες αποδεκτές για την περιγραφή των επιτραπέζιων οίνων στη σήμανση με ετικέτα .

Εντούτοις :

- συμπληρωματικοί κανόνες ή κανόνες παρεκκλίσεως μπορούν να προβλεφθούν για τους επιτραπέζιους οίνους που προορίζονται για εξαγωγή, στο μέτρο που η νομοθεσία των τρίτων χωρών το καθιστά αναγκαίο,

- τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν, για τους επιτραπέζιους οίνους που τίθενται σε εμπορία στο έδαφός τους και μέχρι τη θέση σε εφαρμογή κοινοτικών διατάξεων για τα διαιτητικά τρόφιμα, ενδείξεις σχετικές με τη διαιτητική χρησιμοποίηση των προϊόντων αυτών .

2 . Τα κράτη μέλη μπορούν, όσον αφορά στους επιτραπέζιους οίνους που παράγονται στο έδαφός τους, να καταστήσουν υποχρεωτικές ορισμένες ενδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 2 και 3 ή να απαγορεύσουν αυτές ή να περιορίσουν τη χρησιμοποίησή τους .

3 . Κάθε κράτος μέλος κάνει αποδεκτά τα περιγραφικά στοιχεία επιτραπέζιων οίνων καταγωγής άλλων κρατών μελών που τίθενται σε κυκλοφορία στο έδαφός τους, αν η περιγραφή αυτή είναι σύμφωνη με τις κοινοτικές διατάξεις και αποδεκτή στο κράτος μέλος παραγωγής δυνάμει του παρόντος κανονισμού .

4 . Σύμφωνα με λεπτομέρειες που πρόκειται να καθοριστούν, κωδικοποιημένα στοιχεία :

α) ^χρησιμοποιούνται για να αναγράφονται στις ετικέτες των επιτραπέζιων οίνων του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο δ) σημεία ii) και iii) η κύρια έδρα του εμφιαλωτή ή του αποστολέα και, κατά περίπτωση, ο τόπος εμφιάλωσης ή αποστολής

β) ^χρησιμοποιούνται για να αναγράφονται στις ετικέτες των επιτραπέζιων οίνων στοιχεία αναφερόμενα ολικώς ή μερικώς στο όνομα καθορισμένης περιοχής κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 823/87 του Συμβουλίου της 16ης Μαρτίου 1987 για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων σχετικά με τους οίνους ποιότητας που παράγονται εντός καθορισμένων περιοχών^(11), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ . 2043/89^(12), εντούτοις τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν για το έδαφός τους άλλα ενδεδειγμένα μέτρα ώστε να μη γίνεται σύγχυση με την εν λόγω καθορισμένη περιοχή

γ) ^είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται, με την επιφύλαξη των στοιχείων α) και β) και εφόσον έχει δοθεί άδεια από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου γίνεται η εμφιάλωση του επιτραπέζιου οίνου, για να αναγράφονται οι ενδείξεις που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ), εφόσον περιλαμβάνεται ολογράφως στην ετικέτα το όνομα ή η εταιρική επωνυμία προσώπου ή ομάδας προσώπων, εκτός από τον εμφιαλωτή, που έχει συμμετάσχει στο εμπορικό κύκλωμα του επιτραπέζιου οίνου, καθώς και ο δήμος ή η κοινότητα ή ο οικισμός όπου έχει την έδρα του το εν λόγω πρόσωπο ή ομάδα προσώπων .

5 . Οι ενδείξεις που αναφέρονται :

- στο άρθρο 2 παράγραφος 1 αναγράφονται σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας, ώστε να μπορεί ο τελικός καταναλωτής να κατανοεί εύκολα καθεμία απ' αυτές τις ενδείξεις,

- στο άρθρο 2 παράγραφοι 2 και 3 αναγράφονται σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας .

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο :

α) ^η αναγραφή :

- του ονόματος γεωγραφικής ενότητας μικρότερης από το κράτος μέλος που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο α),

- ένδειξης για την εμφιάλωση όπως ορίζεται στο άρθρο^2 παράγραφος 3 στοιχείο στ),

- της ονομασίας της αμπελουργικής εκμετάλλευσης ή της ομάδας αμπελουργικών εκμεταλλεύσεων που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο ζ),

γίνεται σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους καταγωγής .

Οι ενδείξεις αυτές μπορούν :

- να επαναλαμβάνονται σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας για τους επιτραπέζιους οίνους καταγωγής Ελλάδας, ή

- να διατυπώνονται αποκλειστικά σε άλλη επίσημη γλώσσα της Κοινότητας, εφόσον εξομοιώνεται προς την επίσημη γλώσσα στο τμήμα του εδάφους του κράτους μέλους καταγωγής στο οποίο βρίσκεται η αναφερόμενη γεωγραφική ενότητα, εφόσον η πρακτική αυτή είναι παραδοσιακή και συνήθης στο εν λόγω κράτος μέλος

β) ^η αναγραφή μιας ένδειξης από τις αναφερόμενες στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο θ) γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις που αναφέρονται σ' αυτό .

Για τους επιτραπέζιους οίνους καταγωγής Ελλάδας η ένδειξη αυτή μπορεί να επαναλαμβάνεται σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας

γ) ^είναι δυνατόν να αποφασιστεί ότι οι ενδείξεις :

- των διευκρινίσεων σχετικά με τον τύπο του προϊόντος ή με ένα ιδιαίτερο χρώμα που αναφέρονται στο άρθρο^2 παράγραφος 2 στοιχείο η),

- των διευκρινίσεων σχετικά με τη μέθοδο παρασκευής του επιτραπέζιου οίνου που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο δ),

- των πληροφοριών σχετικά με τις φυσικές ή τεχνικές συνθήκες της αμπελουργίας ή με την παλαίωση του επιτραπέζιου οίνου που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο η),

αναγράφονται μόνο σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους καταγωγής

δ) ^τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν :

- οι ενδείξεις του στοιχείου α) πρώτη περίπτωση ή του στοιχείου β) πρώτη φράση όσον αφορά τους επιτραπέζιους οίνους που παράγονται και τίθενται σε κυκλοφορία στο έδαφός τους,

- οι άλλες ενδείξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο όσον αφορά τους επιτραπέζιους οίνους που τίθενται σε κυκλοφορία στο έδαφός τους,

να αναγράφονται επιπλέον σε γλώσσα άλλη από τις επίσημες γλώσσες της Κοινότητας, εφόσον η χρήση της γλώσσας αυτής είναι παραδοσιακή και συνήθης στο εν λόγω κράτος μέλος ή σ' ένα τμήμα του εδάφους του .

Για την περιγραφή των επιτραπέζιων οίνων που προορίζονται για εξαγωγή, οι λεπτομέρειες εφαρμογής μπορεί να επιτρέπουν τη χρήση άλλων γλωσσών .

Άρθρο 4 1 . Για την περιγραφή ενός επιτραπέζιου οίνου κατά την επίθεση της ετικέτας νοείται ως όνομα "γεωγραφικής ενότητος μικρότερης του κράτους μέλους" που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο α), το όνομα :

- μικρής τοποθεσίας ή ενότητας τέτοιων τοποθεσιών,

- δήμου ή κοινότητας ή οικισμού,

- αμπελουργικής υποπεριοχής ή τμήματος αυτής,

- περιοχής άλλης από καθορισμένη περιοχή .

Οι γεωγραφικές ενότητες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο αποτελούν περιοχές παραγωγής κατά την έννοια του άρθρου^72 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.^822/87 .

2 . Τα κράτη μέλη παραγωγής μπορούν να απαγορεύσουν όσον αφορά στους επιτραπέζιους οίνους οι οποίοι παράγονται στο έδαφός τους και περιγράφονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 72 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 822/87, τη χρησιμοποίηση ενός ή περισσοτέρων ονομάτων γεωγραφικών ενοτήτων μικρότερων του κράτους μέλους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 .

3 . Οι κανόνες χρήσης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο θ) πρέπει να προβλέπουν ότι οι ενδείξεις αυτές συνδέονται με τη χρήση μιας καθορισμένης γεωγραφικής ένδειξης και χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για επιτραπέζιους οίνους που ανταποκρίνονται σε ορισμένους όρους παραγωγής, ιδίως όσον αφορά τις ποικιλίες αμπέλου, τον ελάχιστο φυσικό αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο και τα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά .

Εντούτοις στην περίπτωση της ένδειξης "ονομασία κατά παράδοση" που συμπληρώνει την ένδειξη "ρετσίνα", οι κανόνες χρήσης μπορούν να επιτρέπουν να μη συνδέεται υποχρεωτικά η έκφραση αυτή με τη χρήση καθορισμένης γεωγραφικής ένδειξης.

4 . Η χρησιμοποίηση ενός από τα ονόματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για την περιγραφή επιτραπέζιου οίνου, επιτρέπεται, εφόσον δεν υπάρχει ταυτότητα :

- ούτε με το όνομα μιας περιοχής παραγωγής άλλου επιτραπέζιου οίνου στον οποίο το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έχει παραχωρήσει μία από τις ενδείξεις "Landwein", "vin de pays", "vino tipico", "ονομασία κατά παράδοση", "οίνος τοπικός", vino de la tierra" ή, από την έναρξη του δεύτερου σταδίου της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται για την Πορτογαλία, "vinho regional ",

- ούτε με το σύνολο των ενδείξεων της γεωγραφικής ονομασίας ενός v.q.p.r.d ., που συνίσταται από το όνομα της καθορισμένης περιοχής και, κατά περίπτωση, ενός ή περισσοτέρων ονομάτων που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1,

- ούτε με την περιγραφή εισαγόμενου οίνου που αναφέρεται στο άρθρο 26,

- και εφόσον αποκλείεται οποιοσδήποτε κίνδυνος σύγχυσης με v.q.p.r.d . ή εισαγόμενο οίνο .

Εντούτοις μέχρι τις 31 Αυγούστου 1991 επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για τους επιτραπέζιους οίνους τα ονόματα των ακόλουθων καθορισμένων περιοχών :

- Moselle Luxembourgoise,

- Puglia

- Abruzzi,

- Sardegna,

- Romagna,

- Monferrato,

- Friuli,

- Ischia .

Άρθρο 5 1 . Η ένδειξη του ονόματος ποικιλίας αμπέλου που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β), για την περιγραφή ενός επιτραπέζιου οίνου στη σήμανση με ετικέτα, μπορεί να γίνει μόνο αν:

α) ^η ποικιλία αυτή αναφέρεται ως συνιστώμενη ή επιτρεπόμενη ποικιλία στην κατάταξη των ποικιλιών αμπέλου που γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 822/87 για τη διοικητική μονάδα στην οποία τρυγήθηκαν τα σταφύλια που χρησιμοποιήθηκαν για την παρασκευή του εν λόγω επιτραπέζιου οίνου

β)

η ποικιλία αναγράφεται με το όνομα που αναφέρεται :

- στην κατάταξη των ποικιλιών αμπέλου για τη διοικητική ενότητα που αναφέρεται στο στοιχείο α),

- κατά περίπτωση, σε κατάλογο συνωνύμων που θα καταρτισθεί . Στον κατάλογο αυτό είναι δυνατό να προβλεφθεί ότι ένα δεδομένο συνώνυμο μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για την περιγραφή ενός επιτραπέζιου οίνου, παραγόμενου στις περιοχές παραγωγής στις οποίες αυτή η χρησιμοποίηση είναι παραδοσιακή και συνήθης

γ)

ο επιτραπέζιος οίνος παράγεται εξ ολοκλήρου, με εξαίρεση τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για ενδεχόμενη γλύκανση, από σταφύλια προερχόμενα από την ποικιλία της οποίας προβλέπεται η αναγραφή

δ)

η ποικιλία είναι καθοριστική για το χαρακτήρα του επιτραπέζιου οίνου

ε)

συνοδεύεται από την ένδειξη γεωγραφικής ενότητος μικρότερης του σχετικού κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1

στ)

το όνομα της ποικιλίας δεν δημιουργεί σύγχυση με το όνομα καθορισμένης περιοχής ή γεωγραφικής ενότητος χρησιμοποιουμένης για την περιγραφή v.q.p.r.d . ή εισαγομένου οίνου .

2 . Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 και με την επιφύλαξη του άρθρου 7, τα κράτη μέλη παραγωγής μπορούν να δέχονται την αναγραφή :

- των ονομάτων δύο ποικιλιών αμπέλου για έναν και τον αυτό επιτραπέζιο οίνο, εφόσον αυτός προέρχεται εξ ολοκλήρου από τις αναφερόμενες ποικιλίες, με εξαίρεση τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται ενδεχομένως για τη γλύκανσή του, ή

- του ονόματος μιας ποικιλίας αμπέλου, εάν το σχετικό προϊόν, μετά την αφαίρεση της ποσότητας των προϊόντων που χρησιμοποιήθηκαν για ενδεχόμενη προσθήκη γλεύκους, προέρχεται κατά 85 % τουλάχιστον από σταφύλια προερχόμενα από την ποικιλία της οποίας προβλέπεται η αναγραφή και εφόσον η ποικιλία αυτή είναι καθοριστική για το χαρακτήρα του εν λόγω προϊόντος, ή

- του ονόματος ποικιλίας που έχει καταταχθεί ως ποικιλία προσωρινά επιτρεπόμενη, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 2389/89 του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1989 περί των γενικών κανόνων κατατάξεως των ποικιλιών αμπέλου^(13), κατά τη διάρκεια περιόδου δεκαπέντε ετών ή λιγότερο από την ημερομηνία κατά την οποία η εν λόγω ποικιλία κατατάχθηκε σ' αυτήν την κατηγορία και εφόσον η ένδειξη του ονόματος της ποικιλίας αυτής ήταν παραδοσιακή στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, ή

- κατά τη διάρκεια περιόδου που πρέπει να καθορίσει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τα πέντε έτη, με την επιφύλαξη παρατάσεως της προθεσμίας βάσει των κοινοτικών διατάξεων που αφορούν τον έλεγχο της καλλιεργητικής ικανότητας των ποικιλιών αμπέλων, του ονόματος ποικιλίας αμπέλου που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2 πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 2389/89, εφόσον :

- η καλλιέργεια της ποικιλίας αυτής επιτρέπεται σε περιορισμένη έκταση,

- οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους το οποίο έχει επιτρέψει την καλλιέργεια της ποικιλίας αυτής ασκούν τον έλεγχο που αναφέρει το άρθρο 13 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού,

- η αναγραφή του ονόματος της εν λόγω ποικιλίας στην ετικέτα συνδυάζεται με ένδειξη αναφερόμενη στον πειραματικό χαρακτήρα της καλλιέργειάς της .

Άρθρο 6 1 . Η ένδειξη του έτους του τρύγου που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο γ) δεν επιτρέπεται στη σήμανση με ετικέτα επιτραπέζιων οίνων, παρά μόνο εφόσον όλα τα χρησιμοποιούμενα σταφύλια για την παρασκευή του εν λόγω οίνου έχουν τρυγηθεί κατά τη διάρκεια του έτους του οποίου προβλέπεται η ένδειξη .

2 . Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 και με την επιφύλαξη του άρθρου 7, τα κράτη μέλη παραγωγής μπορούν να αποδεχθούν την ένδειξη του έτους του τρύγου, αν ο σχετικός επιτραπέζιος οίνος προέρχεται κατά 85 % τουλάχιστον, μετά την αφαίρεση της ποσότητας των προϊόντων που χρησιμοποιήθηκαν για ενδεχόμενη γλύκανση, από σταφύλια τα οποία έχουν τρυγηθεί κατά τη διάρκεια του έτους του οποίου προβλέπεται η ένδειξη .

Άρθρο 7 Το άρθρο 72 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 822/87, το άρθρο 5 παράγραφος 2 και το άρθρο 6 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού δεν μπορούν να εφαρμόζονται συγχρόνως, παρά μόνον εφόσον το 85 % τουλάχιστον του επιτραπέζιου οίνου του προελθόντος από ανάμειξη προέρχεται από την περιοχή παραγωγής, από την ποικιλία αμπέλου και από το έτος τρύγου που αναγράφονται στην περιγραφή του εν λόγω επιτραπέζιου οίνου .

Α ΙΙ : Τα επίσημα έγγραφα και τα βιβλία

Άρθρο 8 1 . Για τους επιτραπέζιους οίνους η περιγραφή στα επίσημα έγγραφα περιλαμβάνει :

α) ^την ένδειξη "vin de table" ή, για τους επιτραπέζιους οίνους που παρασκευάζονται στην Ισπανία με ανάμειξη ερυθρού και λευκού επιτραπέζιου οίνου, την ένδειξη "vino tinto de mezcla"

β) ^τη διευκρίνιση ότι πρόκειται για οίνο ερυθρό, ερυθρωπό ή λευκό ή, όσον αφορά την Ισπανία, για μείγμα ερυθρού και λευκού επιτραπέζιου οίνου

γ) ^όσον αφορά :

iii) την αποστολή σε άλλο κράτος μέλος ή την εξαγωγή, το όνομα του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τρυγήθηκαν τα σταφύλια και έγινε η οινοποίηση, και αυτό μόνο στην περίπτωση που οι εργασίες αυτές έγιναν στο ίδιο κράτος μέλος,

iii) τον επιτραπέζιο οίνο που οινοποιήθηκε σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο τρυγήθηκαν τα σταφύλια, την ένδειξη των όρων "οίνος παραχθείς εις ^.^.^. από οίνους που τρυγήθηκαν εις ^.^.^." μαζί με την ένδειξη των αντίστοιχων κρατών μελών,

iii) τον επιτραπέζιο οίνο :

- που προέρχεται από ανάμειξη σταφυλιών ή ανάμειξη προϊόντων καταγωγής περισσότερων κρατών μελών, ή

- που προέρχεται από την ανάμειξη επιτραπέζιου οίνου που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση με επιτραπέζιο οίνο που αναφέρεται στο σημείο ii),

την ένδειξη "ανάμειξη οίνων από διάφορες χώρες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων"

δ) ^όσον αφορά τους επιτραπέζιους οίνους που αναφέρονται στο παράρτημα I σημείο 13 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 822/87, την ένδειξη "ρετσίνα ".

2 . Η περιγραφή των επιτραπέζιων οίνων στα επίσημα έγγραφα περιλαμβάνει επιπλέον τις ενδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 2 και 3 και απαριθμούνται κατωτέρω, εφόσον αυτές αναγράφονται ή προβλέπεται να αναγράφονται κατά τη σήμανση με ετικέτα :

α) ^το έτος παραγωγής

β) ^το όνομα γεωγραφικής περιοχής μικρότερης του σχετικού κράτους μέλους

γ) ^το όνομα μιας ή δύο ποικιλιών αμπέλου

δ) ^τις διευκρινίσεις όσον αφορά τη μέθοδο παραγωγής ή τον τύπο του προϊόντος, εκτός από τα σχετικά με την περιεκτικότητα σε υπόλειμμα αζυμώτου σακχάρου

ε) ^ανάλογα με την περίπτωση, την ένδειξη "Landwein", "vin de pays", "vino tipico", ονομασία κατά παράδοση", "οίνος τοπικός", "vino de la tierra", καθώς και, μετά την έναρξη του δεύτερου της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται για την Πορτογαλία, "vinho regional", ή ανάλογη ένδειξη σε μια επίσημη γλώσσα της Κοινότητας

στ)

τις πληροφορίες τις σχετικές με τις φυσικές ή τεχνητές συνθήκες της αμπελουργίας στην περιοχή καταγωγής του οίνου αυτού .

Άρθρο 9 1 . Για τους επιτραπέζιους οίνους η περιγραφή στα βιβλία τα οποία τηρούν οι παραγωγοί περιλαμβάνει τις ενδείξεις που αναφέρονται :

- στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β),

- στο άρθρο 8 παράγραφος 2, εφόσον προβλέπεται να αναγραφούν κατά τη σήμανση με ετικέτα ή, εάν δεν υπάρχει σήμανση με ετικέτα, στο συνοδευτικό έγγραφο μεταφοράς .

2 . Για τους επιτραπέζιους οίνους η περιγραφή στα μητρώα τα τηρούμενα από πρόσωπα άλλα από τους παραγωγούς περιλαμβάνει :

- τις ενδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος^1,

- τον αριθμό του συνοδευτικού εγγράφου μεταφοράς και την ημερομηνία συντάξεώς του .

III: Τα εμπορικά έγγραφα

Άρθρο 10 1 . ιΟταν δεν έχει συνταχθεί συνοδευτικό έγγραφο για επιτραπέζιο οίνο, η περιγραφή στα εμπορικά έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ) περιλαμβάνει :

- τις ενδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, και

- εφόσον αυτές αναγράφονται κατά τη σήμανση με ετικέτα, τις ενδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος^2.

2 . Σε περίπτωση που η περιγραφή των επιτραπέζιων οίνων στα εμπορικά έγγραφα περιλαμβάνει επιπλέον τις ενδείξεις τις αναφερόμενες στο άθρο 2, οι ενδείξεις αυτές πρέπει να είναι σύμφωνες με τα άρθρα 4 έως 7 και το άρθρο 40 .

3 . Τα κράτη μέλη μπορούν, για τους επιτραπέζιους οίνους οι οποίοι τίθενται σε κυκλοφορία στο έδαφός τους, να αποδέχονται ότι οι ενδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 γράφονται

στα εμπορικά έγγραφα με τη βοήθεια κώδικα . Ο κώδικας αυτός πρέπει να είναι τέτοιας μορφής, ώστε να επιτρέπει στον επιφορτισμένο με τον έλεγχο οργανισμό να αναγνωρίζει ταχέως την περιγραφή του σχετικού επιτραπέζιου οίνου .

Τμήμα Β

Περιγραφή των οίνων ποιότητος που παράγονται σε

καθορισμένες περιοχές

Β^Ι : Η σήμανση με ετικέτα

Άρθρο 11 1 . Για τα v.q.p.r.d . η περιγραφή κατά τη σήμανση με ετικέτα περιλαμβάνει την αναγραφή :

α) ^του ονόματος της καθορισμένης περιοχής από την οποία προέρχονται

β) ^μιας από τις ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 15 παράγραφος 7 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 823/87

γ) ^του ονομαστικού όγκου του v.q.p.r.d . σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 75/106/ΕΟΚ

δ) ^όσον αφορά :

- τα δοχεία ονομαστικού όγκου 60 λίτρων ή λιγότερο, του ονόματος ή της εταιρικής επωνυμίας του εμφιαλωτή και του ονόματος του δήμου ή της κοινότητας ή του οικισμού και του κράτους μέλους όπου αυτός έχει την κύρια έδρα του,

- τα λοιπά δοχεία, του ονόματος ή της εταιρικής επωνυμίας του αποστολέα και του ονόματος του δήμου ή της κοινότητας ή του οικισμού και του κράτους μέλους όπου αυτός έχει την κύρια έδρα του .

Όταν η εμφιάλωση ή η αποστολή γίνεται σε δήμο ή κοινότητα ή οικισμό διαφορετικό των ανωτέρω προβλεπομένων ή του γειτονικού δήμου ή της κοινότητας, οι ενδείξεις που αναφέρονται στο παρόν σημείο, συνοδεύο -

νται από την ακριβή ένδειξη του δήμου, της κοινότητας ή του οικισμού όπου έχει γίνει η εργασία και, σε περίπτωση που πραγματοποιείται σε άλλο κράτος μέλος, από την αναγραφή αυτού του κράτους μέλους

ε)

σε περίπτωση αποστολής σε άλλο κράτος μέλος ή σε περίπτωση εξαγωγής, του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει η καθορισμένη περιοχή

στ)

του κτηθέντος κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου .

2 . Για τα v.q.p.r.d . η περιγραφή κατά τη σήμανση με ετικέτα μπορεί να συμπληρώνεται με την ένδειξη :

α) ^της διευκρίνισης ότι πρόκειται για οίνο ερυθρό, οίνο ερυθρωπό ή οίνο λευκό

β) ^του έτους του τρύγου με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 15

γ) ^ενός σήματος με τους όρους που προβλέπονται στο

άρθρο 40

δ) ^του ονόματος ή της εταιρικής επωνυμίας των φυσικών

ή νομικών προσώπων ή ομάδος προσώπων που έχουν συμμετάσχει στο εμπορικό κύκλωμα των εν λόγω v.q.p.r.d ., καθώς και του δήμου, της κοινότητας ή του οικισμού όπου αυτοί έχουν την κύρια έδρα τους

ε) ^διάκρισης που έχει απονεμηθεί από επίσημο οργανισμό ή από οργανισμό επισήμως αναγνωρισμένο προς τούτο σ' ένα από τα πρόσωπα ή ομάδα προσώπων που αναφέρονται στο στοιχείο δ) και που ενδέχεται να προσδώσει μεγαλύτερη φήμη στο εν λόγω v.q.p.r.d ., εφόσον η διάκριση αυτή καλύπτεται από τις λεπτομέρειες εφαρμογής ή, ελλείψει τούτων, από τους κανόνες του σχετικού κράτους μέλους

στ)

εφόσον η ένδειξη του κράτους μέλους δεν επιβάλλεται από την παράγραφο 1 στοιχείο ε), του κράτους μέλους καταγωγής

ζ)

ορισμένων αναλυτικών στοιχείων εκτός του κτηθέντος κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου, εφόσον η ένδειξη αυτή καλύπτεται από λεπτομέρειες εφαρμογής

κυρίως :

α)

την τοποθέτηση ετικετών σε υποδοχείς

β)

την ελάχιστη διάσταση των ετικετών

γ)

τη διάταξη επί των ετικετών στοιχείων περιγραφής

δ)

το μέγεθος των στοιχείων που αναγράφονται στις ετικέτες

ε)

τη χρησιμοποίηση σημείων, απεικονίσεων ή σημάτων

στ)

τη γλώσσα στην οποία συντάσσονται οι ετικέτες, εφόσον αυτή δεν ορίζεται από τον παρόντα κανονισμό .

Άρθρο 39 1 . Για τους σκοπούς των τίτλων I και II, ως "συσκευασία" νοούνται τα περιτυλίγματα προστασίας, όπως χάρτης επικάλυψης κάθε είδους, χαρτόνια και κιβώτια, που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ενός ή περισσοτέρων υποδοχέων .

2 . Εκτός των ενδείξεων που είναι απαραίτητες για την αποστολή ή αναγράφονται στις συσκευασίες που έγιναν στους λιανοπωλητές παρουσία του αγοραστού, τα μέσα συσκευασίας δεν μπορούν να φέρουν ενδείξεις σχετικές με το συσκευασμένο προϊόν που δεν είναι σύμφωνες με τα άρθρα 2, 11, 20, 25, 26 και 27 .

ΤΙΤΛΟΣ III

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 40 1 . Η περιγραφή και η παρουσίαση των προϊόντων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, καθώς και κάθε διαφήμιση σχετική με τα εν λόγω προϊόντα δεν πρέπει να είναι λανθασμένες ούτε να δημιουργούν συγχύσεις ή να παραπλανούν τα πρόσωπα στα οποία απευθύνονται, ιδίως όσον αφορά :

- τις ενδείξεις των άρθρων 2, 11, 20, 25, 26 και 27 η διάταξη αυτή εφαρμόζεται ακόμα και όταν οι ενδείξεις αυτές χρησιμοποιούνται σε μετάφραση ή όταν παραπέμπουν στην πραγματική προέλευση ή ακόμα όταν συνοδεύονται από ενδείξεις όπως "είδος", "τύπος", "μέθοδος", "απομίμηση", "σήμα" ή άλλες παρόμοιες ενδείξεις,

- τις ιδιότητες των προϊόντων, όπως π.χ . τη φύση, τη σύνθεση, τον αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο, το χρώμα, την καταγωγή ή την προέλευση, την ποιότητα, την ποικιλία της αμπέλου, το έτος τρύγου ή τον ονομαστικό όγκο των δοχείων,

- την ταυτότητα και την ιδιότητα των φυσικών ή νομικών προσώπων ή ομάδας προσώπων που συμμετέχουν ή έχουν συμμετάσχει στην παρασκευή ή στο εμπορικό κύκλωμα του προϊόντος, κυρίως του εμφιαλωτή .

2 . Όταν η περιγραφή, η παρουσίαση και η διαφήμιση που αφορούν τα προϊόντα τα οποία αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό συμπληρώνονται με σήματα, τα σήματα αυτά δεν επιτρέπεται να περιέχουν λέξεις, τμήματα λέξεων, σημεία ή απεικονίσεις :

α) ^ικανά να επιφέρουν σύγχυση ή να παραπλανήσουν τα πρόσωπα στα οποία απευθύνονται κατά την έννοια της παραγράφου 1, ή

β) ^που ενδέχεται :

- να εκληφθούν από τα πρόσωπα προς τα οποία απευθύνονται είτε ως σύνολο είτε ως τμήμα της περιγραφής επιτραπέζιου οίνου, ν.ο.π.ρ.π . ή εισαγόμενου οίνου, η περιγραφή του οποίου ρυθμίζεται από κοινοτικές διατάξεις, ή να εκληφθούν ως περιγραφή άλλου προϊόντος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο και στο άρθρο 36 παράγραφος^1 πρώτο εδάφιο, ή

- να ταυτίζονται με την περιγραφή ενός τέτοιου προϊόντος, χωρίς όμως για τα προϊόντα τα οποία χρησιμοποιούνται για την παρασκευή των τελικών προϊόντων που αναφέρονται παραπάνω, να είναι επιτρεπτό να γίνεται τέτοια περιγραφή ή παρουσίαση .

Εξάλλου για την περιγραφή ενός επιτραπέζιου οίνου, ν.ο.π.ρ.π . ή ενός εισαγόμενου οίνου δεν δύνανται να χρησιμοποιηθούν κατά τη σήμανση με ετικέτα σήματα που προβάλλουν λέξεις, τμήματα λέξεων, σημεία ή απεικονίσεις που :

α) ^όσον αφορά :

- τους επιτραπέζιους οίνους, περιλαμβάνουν το όνομα ενός v.q.p.r.d .,

- τους v.q.p.r .d ., περιλαμβάνουν το όνομα ενός επιτραπέζιου οίνου,

- τους εισαγόμενους οίνους, περιλαμβάνουν το όνομα ενός επιτραπέζιου οίνου ή ενός v.q.p.r.d .

β) ^όσον αφορά τους επιτραπέζιους οίνους, τους περιγραφόμενους κατ' εφαρμογή του άρθρου 72 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 822/87, τους v.q.p.r.d . ή τους εισαγόμενους οίνους, περιέχουν εσφαλμένες ενδείξεις, κυρίως όσον αφορά στη γεωγραφική προέλευση, στην ποικιλία αμπέλου, στο έτος του τρύγου ή σε ένδειξη αναφερόμενη σε ανώτερη ποιότητα

γ) ^όσον αφορά τους επιτραπέζιους οίνους εκτός από εκείνους οι οποίοι αναφέρονται στο στοιχείο β), περιέχουν ενδείξεις σχετικές με τη γεωγραφική προέλευση, με την ποικιλία αμπέλου, με το έτος συγκομιδής ή με την ένδειξη ανώτερης ποιότητας

δ) ^όσον αφορά τους εισαγόμενους οίνους, προκαλούν σύγχυση με την περιγραφή επιτραπέζιου οίνου v.q.p.r.d . ή εισαγόμενου οίνου, περιλαμβανομένου στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1 .

3 . Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), ο κάτοχος καταχωρημένου σήματος για οίνο ή γλεύκος σταφυλιών το οποίο συμπίπτει :

- με το όνομα γεωγραφικής ενότητας μικρότερης από καθορισμένη περιοχή, το οποίο χρησιμοποιείται για την περιγραφή ενός v.q.p.r.d ., ή

- με το όνομα γεωγραφικής ενότητας που χρησιμοποιείται για την περιγραφή ενός επιτραπέζιου οίνου από τους αναφερόμενους στο άρθρο 72 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ . 822/87, ή

- με το όνομα εισαγόμενου οίνου περιγραφόμενου με τη βοήθεια γεωγραφικής ένδειξης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1,

μπορεί, έστω και αν, δυνάμει της παραγράφου 2 πρώτο εδάφιο, δεν έχει δικαίωμα να χρησιμοποιεί την ονομασία αυτή, να εξακολουθήσει να χρησιμοποιεί το εν λόγω σήμα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002, υπό τον όρο ότι το σήμα αυτό :

α) ^καταχωρήθηκε το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1985 από την αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους σύμφωνα με το δίκαιο που ίσχυε κατά τη στιγμή αυτής της καταχώρησης, και

β) ^χρησιμοποιήθηκε πράγματι και συνεχώς από την καταχώρησή του μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1986 ή, εάν η καταχώρησή του έγινε πριν από την 1η Ιανουαρίου 1984, από την τελευταία αυτή ημερομηνία τουλάχιστον .

Δεν μπορεί να γίνει επίκληση των σημάτων που πληρούν τις προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου κατά της χρήσης ονομά -

των γεωγραφικών ενοτήτων τα οποία χρησιμοποιούνται για την περιγραφή ενός v.q.p.r.d . ή ενός επιτραπέζιου οίνου .

Το Συμβούλιο, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2002, αν θα παρατείνει την προθεσμία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο .

4 . Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα σήματα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 3 κάθε φορά που αυτά τους γνωστοποιούνται .

Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα αρμόδια όργανα των κρατών μελών που είναι επιφορτισμένα με τον έλεγχο της τήρησης των κοινοτικών διατάξεων στον αμπελοοινικό τομέα .

Άρθρο 41 Αν παρίσταται ανάγκη, μπορεί να θεσπιστούν κανόνες για τη χρησιμοποίηση των αριθμών ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 .

Άρθρο 42 Για την παρακολούθηση και τον έλεγχο των προϊόντων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, οι αρμόδιες για το θέμα αυτό αρχές μπορούν, τηρώντας τους γενικούς διαδικαστικούς κανόνες κάθε κράτους μέλους, να απαιτούν από τον εμφιαλωτή ή από πρόσωπο που συμμετέχει στο εμπορικό κύκλωμα και του οποίου το όνομα περιλαμβάνεται είτε στην περιγραφή είτε στην παρουσίαση αυτών των προϊόντων, να αποδεικνύουν το ακριβές των ενδείξεων που χρησιμοποιούνται για την περιγραφή ή την παρουσίαση και αφορούν τη φύση, την ταυτότητα, την ποιότητα, τη σύνθεση, την καταγωγή ή την προέλευση του εν λόγω προϊόντος ή των προϊόντων που έχουν χρησιμοποιηθεί για την παρασκευή τους .

ιΟταν το αίτημα αυτό προέρχεται :

- από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εγκατάστασης του εμφιαλωτή ή του προσώπου που συμμετέχει στο εμπορικό κύκλωμα, του οποίου το όνομα περιλαμβάνεται είτε στην περιγραφή είτε στην παρουσίαση αυτών των προϊόντων, η αρμόδια αρχή απαιτεί την απόδειξη απευθείας από αυτόν,

- από την αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, η υπηρεσία αυτή, στα πλαίσια της άμεσης συνεργασίας τους παρέχει στην αρμόδια υπηρεσία της χώρας όπου είναι εγκατεστημένος ο εμφιαλωτής ή το πρόσωπο που συμμετέχει στο εμπορικό κύκλωμα, του οποίου το όνομα αναφέρεται είτε στην περιγραφή είτε στην παρουσίαση των προϊόντων αυτών, όλα τα χρήσιμα στοιχεία τα οποία επιτρέπουν σ' αυτή τη δεύτερη αρχή να απαιτήσει την εν λόγω απόδειξη η αιτούσα αρχή ενημερώνεται για τη συνέχεια που δίνεται στο αίτημά της .

Εάν οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι δεν αποδεικνύεται το ακριβές των ενδείξεων, οι εν λόγω ενδείξεις θεωρείται ότι δεν είναι σύμφωνες προς τον παρόντα κανονισμό .

Άρθρο 43 1 . Η ονομασία :

α) ^"οίνος", επιφυλάσσεται μόνο για τα προϊόντα που

ανταποκρίνονται στον ορισμό που αναφέρεται στο σημείο^10 του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.^822/87

β) ^"επιτραπέζιος οίνος", επιφυλάσσεται μόνο για τα προϊόντα που ανταποκρίνονται στον ορισμό που αναφέρεται στο σημείο 13 του ιδίου παραρτήματος .

2 . Με την επιφύλαξη των διατάξεων εναρμονίσεως των νομοθεσιών, η παράγραφος 1 δεν θίγει εντούτοις τη δυνατότητα των κρατών μελών να αποδέχονται :

- τη χρησιμοποίηση της λέξης "οίνος", συνοδευόμενης από το όνομα οπώρας και με μορφή σύνθετης ονομασίας, για την περιγραφή προϊόντων παραγομένων από τη ζύμωση άλλων οπωρών εκτός από τα σταφύλια,

- άλλες σύνθετες ονομασίες που περιλαμβάνουν τη λέξη "οίνος ".

Σε περίπτωση χρησιμοποίησης αυτών των σύνθετων ονομασιών, πρέπει να αποκλείεται κάθε σύγχυση με τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 .

Άρθρο 44 1 . Απαγορεύεται είτε η κατοχή με σκοπό την πώληση είτε η θέση σε κυκλοφορία στην Κοινότητα είτε η εξαγωγή των προϊόντων των οποίων η περιγραφή ή η παρουσίαση δεν πληροί τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού ή τις λεπτομέρειες εφαρμογής του .

Εντούτοις όσον αφορά τα προϊόντα που προορίζονται για εξαγωγή, παρεκκλίσεις από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού είναι δυνατόν :

- να επιτραπούν από τα κράτη μέλη, εφόσον το απαιτεί η νομοθεσία της τρίτης χώρας εισαγωγής,

- να προβλέπονται από λεπτομέρειες εφαρμογής στις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από την πρώτη περίπτωση .

2 . Το κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το προϊόν του οποίου η περιγραφή ή η παρουσίαση δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παραγράφου 1, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την επιβολή κυρώσεων ως προς τις παραβάσεις που διαπράττονται ανάλογα με τη σοβαρότητά τους .

Το κράτος μέλος μπορεί όμως να επιτρέπει την κατοχή του εν λόγω προϊόντος με σκοπό την πώληση, τη θέση σε κυκλοφο -

ρία στην Κοινότητα ή την εξαγωγή, εφόσον η περιγραφή ή η παρουσίαση του προϊόντος είναι σύμφωνες προς τις διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφος 1 .

Άρθρο 45 1 . Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ . 355/79 καταργείται .

2 . Οι παραπομπές στον καταργηθέντα κανονισμό θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος .

Άρθρο 46 Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 4 Σεπτεμβρίου 1989 .

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος .

Βρυξέλλες, 24 Ιουλίου 1989 .

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Η . NALLET

- Navarra,

- Huesca,

- Barcelona, Gerona, Lérida,

- στο τμήμα της επαρχίας Zaragoza που βρίσκεται βόρεια του ποταμού Ebro,

- στις κοινότητες της επαρχίας Tarragona που περιλαμβάνονται στην ονομασία προέλευσης Penedés,

- στο τμήμα της επαρχίας Tarragona που αντιστοιχεί στην καθορισμένη αμπελουργική περιοχή "comarca" της Conca de Barbera.

6. Στην Ελλάδα, η αμπελουργική ζώνη Γ ΙΙΙ α) περιλαμβάνει τις εκτάσεις που είναι φυτευμένες με αμπέλους στους εξής νομούς: Φλωρίνης, Ημαθίας, Κιλκίς, Γρεβενών, Λαρίσης, Ιωαννίνων, Λευκάδας, Αχαΐας, Μεσσηνίας, Αρκαδίας, Κορινθίας, Ηρακλείου, Χανίων, Ρεθύμνης, Σάμου, Λασιθίου καθώς και στο νησί Σαντορίνη.

7. Η αμπελουργική ζώνη Γ ΙΙΙ β) περιλαμβάνει:

α) στη Γαλλία, τις εκτάσεις που είναι φυτευμένες με αμπέλους:

- στα διαμερίσματα της Κορσικής,

- στο τμήμα του διαμερίσματος Var που βρίσκεται μεταξύ της θάλασσας και μιας γραμμής που οριοθετείται από τους δήμους του Evenos (συμπεριλαμβανομένων και αυτών), Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la Tour και Sainte Maxime,

- στα καντόνια Olette και Arles-sur-Tech στο διαμέρισμα των Pyrénées Orientales,

β) στην Ιταλία, τις εκτάσεις που είναι φυτευμένες με αμπέλους στις εξής περιφέρειες: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia και Sicilia, συμπεριλαμβανομένων των νησιών που ανήκουν στις περιφέρειες αυτές, όπως η Pantelleria και το Lipari, Egadi και οι νήσοι Pelagie,

γ) στην Ελλάδα, τις εκτάσεις που είναι φυτευμένες με αμπέλους που δεν περιλαμβάνονται στο σημείο 6,

δ) στην Ισπανία, τις εκτάσεις που είναι φυτευμένες με αμπέλους που δεν περιλαμβάνονται στα σημεία 3(β) και 5(γ), και

ε) στην Πορτογαλία, τις εκτάσεις που είναι φυτευμένες με αμπέλους στις περιοχές που δεν περιλαμβάνονται στην αμπελουργική ζώνη Γ Ι α).

8. Η οριοθέτηση των περιοχών που καλύπτονται από τις διοικητικές μονάδες που αναφέρονται στο παρόν Παράρτημα προκύπτει από τις εθνικές διατάξεις που ισχύουν στις 15 Δεκεμβρίου 1981 και, όσον αφορά την Ισπανία, από τις εθνικές διατάξεις που ήταν σε ισχύ την 1η Μαρτίου 1986, και, όσον αφορά την Πορτογαλία, από τις εθνικές διατάξεις που ήταν σε ισχύ την 1η Μαρτίου 1998.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

→ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΩΝ ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΩΝ

1. Οινολογικές πρακτικές και επεξεργασίες οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιούνται για τα νωπά σταφύλια, το γλεύκος σταφυλιών, το γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση, το γλεύκος λιαστών σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση, το συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών, τον νέο οίνο ακόμη σε ζύμωση:

α) ο αερισμός ή η προσθήκη οξυγόνου,

β) οι θερμικές επεξεργασίες,

γ) η φυγοκέντρηση και η διήθηση με ή χωρίς αδρανή βοηθητική ουσία διήθησης, υπό τον όρο ότι η χρήση της δεν αφήνει ανεπιθύμητα υπολείμματα στο προϊόν που έχει υποστεί τέτοια επεξεργασία,

δ) η χρήση ανθρακικού ανυδρίτη, ο οποίος ονομάζεται επίσης διοξείδιο του άνθρακα, ή αργού, ή αζώτου, είτε χωριστά είτε σε μείγμα μεταξύ τους, για να δημιουργηθεί αδρανής ατμόσφαιρα και να γίνεται η επεξεργασία του προϊόντος απουσία αέρος.

ε) η χρήση ζυμομυκήτων οινοποίησης,

στ) η χρήση μιας ή περισσοτέρων από τις ακόλουθες πρακτικές, για να ευνοηθεί η ανάπτυξη των ζυμομυκήτων:

- προσθήκη μονόξινου φωσφορικού αμμωνίου, ή θειϊκού αμμωνίου εντός ορισμένων ορίων,

- προσθήκη θειώδους ή διθειώδους αμμωνίου εντός ορισμένων ορίων,

- προσθήκη διυδροχλωρικής θειαμίνης, εντός ορισμένων ορίων,

ζ) η χρήση θειώδους ανυδρίτη, ο οποίος ονομάζεται επίσης διοξείδιο του θείου, όξινου θειώδους καλίου ή μεταμπισουλφίτ, το οποίο ονομάζεται επίσης μεταδιθειώδες κάλι ή πυροθειώδες κάλι,

η) η απομάκρυση του θειώδους ανυδρίτη με φυσικές μεθόδους,

θ) η επεξεργασία λευκών γλευκών και νέων λευκών οίνων ακόμη σε ζύμωση με άνθρακα οινολογικής χρήσης, εντός ορισμένων ορίων,

ι) η διαύγαση με μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες ουσίες οινολογικής χρήσης:

- εδώδιμη ζελατίνη,

- ιχθυόκολλα,

- καζεΐνη και καζεϊνικό κάλι,

- ωοαλβουμίνη ή/και γαλακτοαλβουμίνη,

- μπεντονίτη,

- διοξείδιο του πυριτίου με μορφή πήγματος ή κολλοειδούς διαλύματος,

- καολίνη,

- ταννίνη,

- πηκτινολυτικά ένζυμα,

- ενζυματικό παρασκεύασμα β-γλουκανάσης, υπό όρους που θα καθοριστούν,

ια) η χρήση σορβικού οξέος ή σορβικού καλίου,

ιβ) η χρήση τρυγικού οξέος για την αύξηση της οξύτητος, υπό τους όρους που αναφέρονται στο Παράρτημα V, σημεία Ε και Ζ,

ιγ) η χρήση μιας ή περισσοτέρων από τις ακόλουθες ουσίες, για τη μείωση της οξύτητας, υπό τους όρους που αναφέρονται στο Παράρτημα V, σημεία Ε και Ζ:

- ουδέτερο τρυγικό κάλι,

- όξινο ανθρακικό κάλι,

- ανθρακικό ασβέστιο, που περιέχει ενδεχομένως μικρές ποσότητες διπλού άλατος ασβεστίου των οξέων L (+) τρυγικού και L (-) μηλικού,

- τρυγικό ασβέστιο,

- τρυγικό οξύ, υπό όρους που θα καθοριστούν,

- ομοιογενές παρασκεύασμα τρυγικού οξέος και ανθρακικού ασβεστίου σε ισοδύναμη αναλογία και υπό μορφή λεπτής σκόνης,

ιδ) η χρήση ρητίνης πεύκης της Χαλεπίου υπό όρους που θα καθοριστούν,

ιε) η χρήση παρασκευασμάτων φλοιών ζυμομυκήτων, εντός ορισμένες ορίων,

ιστ) η χρήση πολυβινυλοπολυπυρολιδόνης, εντός ορισμένων ορίων και υπό όρους που θα καθοριστούν,

ιζ) η χρήση οινικού αιωρήματος γαλακτικών βακτηρίων υπό όρους που θα καθοριστούν.

η) η προσθήκη λυσοζυμών εντός των ορίων και υπό όρους που θα καθοριστούν.

2. Οινολογικές πρακτικές και επεξεργασίες οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιούνται για το γλεύκος σταφυλιών που προορίζεται για την παρασκευή του ανακαθαρισμένου συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών:

α) ο αερισμός,

β) οι θερμικές επεξεργασίες,

γ) η φυγοκέντρηση και η διήθηση με ή χωρίς αδρανή βοηθητική ουσία διήθησης, με τον όρο ότι η χρήση της δεν αφήνει ανεπιθύμητα υπολείμματα στο προϊόν που έχει υποστεί τέτοια επεξεργασία,

δ) η χρήση θειώδη ανυδρίτου, που καλείται επίσης διοξείδιο του θείου, όξινου θειώδους καλίου ή μεταμπισουλφίτ, που καλείται επίσης, μεταδιθειώδες κάλι ή πυροθειώδες κάλι,

ε) η απομάκρυνση του θειώδη ανυδρίτου με φυσικές μεθόδους,

στ) η επεξεργασία με άνθρακες για οινολογική χρήση,

ζ) η χρησιμοποίηση ανθρακικού ασβεστίου, που περιέχει ενδεχομένως σε μικρές ποσότητες

διπλό άλας ασβεστίου των οξέων L (+) τρυγικό και L (-) μηλικό,

η) η χρησιμοποίηση ιονοανταλλακτών υπό όρους που θα καθοριστούν.

3. Οινολογικές πρακτικές και επεξεργασίες οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιούνται για το γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση που προορίζεται για άμεση ανθρώπινη κατανάλωση ως έχει, τον οίνο τον κατάλληλο να δώσει επιτραπέζιο οίνο, τον επιτραπέζιο οίνο, τον αφρώδη οίνο, τον αεριούχο αφρώδη οίνο, τον ημιαφρώδη οίνο, τον αεριούχο ημιαφρώδη οίνο, τους οίνους λικέρ και τους v.q.p.r.d.:

α) η χρησιμοποίηση εντός ξηρών οίνων και σε ποσότητες όχι ανώτερες από 5 % νωπής οινολάσπης, υγιούς και μη αραιωμένης, η οποία περιέχει ζυμομύκητες που προέρχονται από την πρόσφατη οινοποίηση ξηρών οίνων,

β) ο αερισμός ή η ανάδευση με τη βοήθεια αργού ή αζώτου,

γ) οι θερμικές επεξεργασίες,

δ) η φυγοκέντριση και η διήθηση με ή χωρίς αδρανή βοηθητική ουσία διήθησης, υπό τον όρο ότι η χρήση της δεν αφήνει ανεπιθύμητα υπολείμματα στο προϊόν που έχει υποστεί τέτοια επεξεργασία,

ε) η χρήση ανθρακικού ανυδρίτη, ο οποίος ονομάζεται επίσης διοξείδιο του άνθρακα ή αργού ή αζώτου, είτε χωριστά είτε σε μείγμα μεταξύ τους, αποκλειστικά για να δημιουργηθεί αδρανής ατμόσφαιρα και να γίνεται επεξεργασία του προϊόντος απουσία αέρος,

στ) η προσθήκη ανθρακικού ανυδρίτου, εντός ορισμένων ορίων,

ζ) η χρήση, υπό τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, θειώδη ανυδρίτη, ο οποίος ονομάζεται επίσης διοξείδιο του θείου, όξινου θειώδους καλίου ή μεταμπισουλφίτ, το οποίο ονομάζεται επίσης μεταδιθειώδες κάλι ή πυροθειώδες κάλι,

η) η προσθήκη σορβικού οξέος ή σορβικού καλίου με την επιφύλαξη ότι η τελική περιεκτικότητα σε σορβικό οξύ του προϊόντος που έχει υποστεί την επεξεργασία αυτή και έχει τεθεί σε άμεση ανθρώπινη κατανάλωση, δεν είναι ανώτερη από 200 mg/l,

θ) η προσθήκη L-ασκορβικού οξέος εντός ορισμένων ορίων,

ι) η προσθήκη κιτρικού οξέος, για τη σταθεροποίηση του οίνου, εντός ορισμένων ορίων,

ια) η χρήση, για την αύξηση της οξύτητας, τρυγικού οξέος, υπό τους όρους που αναφέρονται στο Παράρτημα V, σημεία E και Z,

ιβ) η χρήση μιας ή περισσότερων από τις ακόλουθες ουσίες για τη μείωση της οξύτητας, υπό τους όρους που αναφέρονται στο Παράρτημα V, σημεία E και Z,

- ουδέτερο τρυγικό κάλι,

- όξινο ανθρακικό κάλι,

- ανθρακικό ασβέστιο που περιέχει ενδεχομένως μικρές ποσότητες διπλού άλατος ασβεστίου των οξέων L (+) τρυγικού και L (-) μηλικού,

- τρυγικό ασβέστιο,

- τρυγικό οξύ υπό όρους που θα καθοριστούν,

- ομοιογενές παρασκεύασμα τρυγικού οξέος και ανθρακικού ασβεστίου σε ισοδύναμη αναλογία και υπό μορφή λεπτής σκόνης,

ιγ) η διαύγαση με μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες ουσίες οινολογικής χρήσης:

- εδώδιμη ζελατίνη,

- ιχθυόκολλα,

- καζεΐνη και καζεϊνικό κάλι,

- ωοαλβουμίνη ή/και γαλακτοαλβουμίνη,

- μπεντονίτη,

- διοξείδιο του πυριτίου με μορφή πήγματος ή κολλοειδούς διαλύματος,

- καολίνη,

- ενζυματικό παρασκεύασμα β-γλουκανάσης υπό όρους που θα καθοριστούν,

ιδ) η προσθήκη ταννίνης,

ιε) η επεξεργασία λευκών οίνων με άνθρακα οινολογικής χρήσης εντός ορισμένων ορίων,

ιστ) η επεξεργασία υπό όρους που θα καθορισθούν:

- γλευκών σταφυλιών που έχουν υποστεί μερική ζύμωση και προορίζονται για άμεση

ανθρώπινη κατανάλωση ως έχουν, λευκών οίνων και ερυθρωπών οίνων με σιδηροκυανιούχο κάλι,

- ερυθρών οίνων με σιδηροκυανιούχο κάλι ή φυτικό ασβέστιο,

ιζ) η προσθήκη μετατρυγικού οξέος εντός ορισμένων ορίων,

ιη) η χρήση αραβικού κόμμεως,

ιθ) η χρήση, υπό όρους που θα καθοριστούν, D-L τρυγικού οξέος, που ονομάζεται επίσης ρακεμικό οξύ, ή του ουδετέρου άλατός του με κάλι, για την κατακρήμνιση του πλεονάζοντος ασβεστίου,

κ) η χρήση, για την παρασκευή αφρωδών οίνων που παρασκευάζονται με ζύμωση εντός φιάλης, στους οποίους ο διαχωρισμός της οινολάσπης επιτυγχάνεται με έκχυση:

- αλγινικού ασβεστίου

ή

- αλγινικού καλίου,

κ-α) η χρήση ζυμομυκήτων οινοποίησης, ξηρών ή σε οινικό αιώρημα, για την παρασκευή των αφρωδών οίνων,

κ-β) η προσθήκη, για την παρασκευή των αφρωδών οίνων και θειαμίνης και αλάτων αμμωνίου στους οίνους βάσης, προκειμένου να ευνοηθεί η ανάπτυξη των ζυμομυκήτων, υπό τους ακόλουθους όρους:

- για τα θρεπτικά άλατα, μονόξινο φωσφορικό αμμώνιο ή θειικό αμμώνιο, εντός ορισμένων ορίων,

- για τους αυξητικούς παράγοντες, θειαμίνη υπό μορφή υδροχλωρικής θειαμίνης, εντός ορισμένων ορίων,

κα) η χρήση δίσκων καθαρής παραφίνης εμποτισμένης με ισοθειοκυανιούχο αλλύλιο, για να δημιουργηθεί αποστειρωμένη ατμόσφαιρα, μόνο στα κράτη μέλη όπου γίνεται κατά παράδοση και εφόσον δεν είναι απαγορευμένη από την εθνική νομοθεσία, με την προϋπόθεση ότι δεν γίνεται παρά μόνο σε δοχεία περιεκτικότητας μεγαλύτερης από 20 λίτρα και δεν παραμένει στον οίνο κανένα ίχνος ισοθειοκυανιούχου αλλυλίου,

κβ) η προσθήκη, όξινου τρυγικού καλίου για να ευνοηθεί η κατακρήμνιση της τρυγίας:

- όξινου τρυγικού καλίου,

- τρυγικού ασβεστίου εντός ορίων και υπό όρους που θα καθορισθούν,

κγ) η χρήση θειικού χαλκού για την εξάλειψη ελαττώματος της γεύσης ή της οσμής του οίνου εντός ορισμένων ορίων,

κδ) η χρήση παρασκευάσματος φλοιών ζημομυκήτων, εντός ορισμένων ορίων,

κε) η χρήση πολυβινυλοπολυπυρολιδόνης εντός ορισμένων ορίων και υπό όρους που θα καθοριστούν,

κστ) η χρήση οινικού αιωρήματος γαλακτικών βακτηρίων υπό όρους που θα καθοριστούν,

κστ-α) η προσθήκη καραμελοχρώματος κατά την έννοια της οδηγίας 94/36/ΕΚ του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1994, για τις χρωστικές ουσίες που μπορούν να χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα(1) προκειμένου να ενισχυθεί το χρώμα των οίνων λικέρ και των v.l.q.p.r.d.,

κστ-β) η προσθήκη λυσοζυμών εντός ορίων και υπό όρους που θα καθορισθούν.

4. Οινολογικές πρακτικές κει επεξεργασίες οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιούνται για τα προϊόντα που αναφέρονται στην εισαγωγική φράση της παραγράφου 3, μόνο στα πλαίσια όρων χρήσης που θα καθοριστούν:

α) η προσθήκη οξυγόνου,

β) η επεξεργασία με ηλεκτροδιαπίδυση για να διασφαλισθεί η τρυγική σταθεροποίηση του οίνου,

γ) η χρήση μιας ουρεάσης, για να μειωθεί το ποσοστό της ουρίας στους οίνους.

(1) ΕΕ L 237 της 10.9.1994, σ 13.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΟΡΙΑ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

Α. Περιεκτικότητα σε θειώδη ανυδρίτη

1. Η ολική περιεκτικότητα σε θειώδη ανυδρίτη των οίνων, εκτός των αφρωδών οίνων και των οίνων λικέρ, κατά την κυκλοφορία τους στην αγορά για άμεση ανθρώπινη κατανάλωση δεν πρέπει να υπερβαίνει:

α) τα 160 χιλιοστόγραμμα ανά λίτρο, για τους ερυθρούς οίνους,

β) τα 210 χιλιοστόγραμμα ανά λίτρο, για τους λευκούς και τους ερυθρωπούς οίνους.

2. Κατά παρέκκλιση των σημείων 1 α) και 1 β), σημεία α) και β), το μέγιστο όριο της περιεκτικότητας σε διοξείδιο του θείου αυξάνεται, όσον αφορά τους οίνους οι οποίοι έχουν περιεκτικότητα σε υπολειμματικά σάκχαρα, εκφρασμένη σε ιμβερτοσάκχαρο, ίση ή ανώτερη από 5 γραμμάρια ανά λίτρο, σε:

α) 210 χιλιοστόγραμμα ανά λίτρο, για τους ερυθρούς οίνους, και σε 260 χιλιοστόγραμμα ανά λίτρο, για τους λευκούς και τους ερυθρωπούς οίνους,

β) 300 χιλιοστόγραμμα ανά λίτρο, για:

- τους οίνους οι οποίοι έχουν δικαίωμα ένδειξης "Spätlese", σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις,

- του λευκούς v.q.p.r.d., οι οποίοι έχουν το δικαίωμα των ελεγχόμενων ονομασιών προέλευσης Bordeaux supérieur, Graves de Vayres, Côtes de Bordeaux, Saint-Macaire, Premières Côtes de Bordeaux, St-Foy Bordeaux, Côtes de Bergerac (ακολουθούμενης ή όχι από την ονομασία "Côtes de Saussignac"), Haut-Montravel, Côtes de Montravel και Rosette,

- τους λευκούς v.q.p.r.d., που δικαιούνται της ονομασίας προέλευσης Allela, La Mancha, Navarra, Penedès, Rioja, Rueda, Tarragona, Valencia,

- τους λευκούς v.q.p.r.d. προέλευσης Ηνωμένου Βασιλείου, που περιγράφονται και παρουσιάζονται σύμφωνα με τη βρετανική νομοθεσία με την ονομασία "botrytis" ή άλλους ισοδύναμους όρους, όπως "noble harvest", "noble late harvested" ή "special late harvested",

γ) 350 χιλιοστόγραμμα ανά λίτρο για τους οίνους οι οποίοι έχουν το δικαίωμα της ένδειξης "Auslese", σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις, και για τους λευκούς οίνους, οι οποίοι δικαιούνται της ονομασίας "οίνοι ανώτερης ποιότητας ονομασίας προέλευσης" κατ' εφαρμογή της ρουμανικής νομοθεσίας και οι οποίοι έχουν το δικαίωμα να φέρουν τις εξής ονομασίες: Murfatlar, Cotnari, Tirnave, Pietroasele, Valea Calugareasca,

δ) 400 χιλιοστόγραμμα ανά λίτρο για τους οίνους οι οποίοι έχουν δικαίωμα των ενδείξεων "Beerenauslese", "Ausbruch", "Ausbruchwein", "Trockenbeerenauslese" και "Eiswein", σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις, και για τους λευκούς v.q.p.r.d., οι οποίοι έχουν δικαίωμα των ελεγχόμενων ονομασιών προέλευσης Sauternes, Barsac, Cadillac, Cérons, Loupiac, Sainte-Croix-du-Mont, Monbazillac, Bonnezeaux, Quarts de Chaume, Coteaux du Layon, Coteaux de l'Aubance, Graves Supérieures και Jurançon.

3. Εφόσον απαιτείται από τις κλιματικές συνθήκες, είναι δυνατόν να αποφασίζεται ώστε τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να μπορούν να επιτρέπουν, σε ορισμένες αμπελουργικές ζώνες της Κοινότητας, για τους οίνους που παράγονται στο έδαφός τους, να αυξάνονται, κατά μέγιστο όριο 40 χιλιοστογράμμων ανά λίτρο οι συνολικές μέγιστες περιεκτικότητες σε θειώδη ανυδρίτη του παρόντος σημείου, οι οποίες είναι κατώτερες από 300 χιλιοστόγραμμα ανά λίτρο.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν περισσότερο περιοριστικές διατάξεις για οίνους που παράγονται στην επικράτειά τους.

Β. Περιεκτικότητα σε πτητική οξύτητα

1. Η μέγιστη περιεκτικότητα σε πτητική οξύτητα δεν μπορεί να είναι ανώτερη από:

α) 18 χιλιοστοϊσοδύναμα ανά λίτρο, για τα γλεύκη σταφυλιών που έχουν υποστεί μερική ζύμωση,

β) 18 χιλιοστοϊσοδύναμα ανά λίτρο, για τους λευκούς και ερυθρωπούς οίνους, καθώς και, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1989 το αργότερο, για προϊόντα που προέρχονται από την ανάμειξη λευκού με ερυθρό οίνο στο ισπανικό έδαφος, ή

γ) 20 χιλιοστοϊσοδύναμα ανά λίτρο, για τους ερυθρούς οίνους.

2. Οι περιεκτικότητες που αναφέρονται στο σημείο 1 ισχύουν:

- για τα προϊόντα που προέρχονται από σταφύλια που έχουν συγκομιστεί στην Κοινότητα, κατά το στάδιο της παραγωγής και σε όλα τα στάδια της εμπορίας,

- για τα γλεύκη σταφυλιών που έχουν υποστεί μερική ζύμωση και τους οίνους καταγωγής τρίτων χωρών, σε όλα τα στάδια μετά την είσοδό τους στο γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας.

3. Παρεκκλίσεις από το σημείο 1 μπορούν να προβλέπονται σε ό,τι αφορά:

α) ορισμένους v.q.p.r.d. και ορισμένους επιτραπέζιους οίνους που φέρουν γεωγραφική ένδειξη, όταν:

- έχουν υποστεί παλαίωση τουλάχιστον δύο ετών, ή

- παρασκευάζονται σύμφωνα με ειδικές μεθόδους,

β) τους οίνους που έχουν ολικό κατ' όγκον αλκοολικό τίτλο ίσο ή ανώτερο από 13 % vol.

Γ. Όρια εμπλουτισμού

1. Όταν καθίσταται αναγκαίο λόγω κλιματικών συνθηκών σε ορισμένες αμπελουργικές ζώνες της Κοινότητας, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την αύξηση του φυσικού κατ' όγκον αλκοολικού τίτλου των νωπών σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση, του νέου οίνου που βρίσκεται ακόμη στο στάδιο της ζύμωσης, που προέρχονται από ποικιλίες αμπέλου που προβλέπονται στο άρθρο 42 παράγραφος 5, καθώς και του οίνου που είναι κατάλληλος για την παραγωγή επιτραπέζιου οίνου και του επιτραπέζιου οίνου.

2. Στα προϊόντα που αναφέρονται στο σημείο 1, δεν μπορεί να αυξηθεί ο φυσικός κατ' όγκον αλκοολικός τίτλος παρά μόνον αν ο ελάχιστος φυσικός κατ' όγκον αλκοολικός τίτλος τους είναι:

α) στην αμπελουργική ζώνη Α: 5 % vol.

β) στην αμπελουργική ζώνη Β: 6 % vol.

γ) στην αμπελουργική ζώνη Γ Ι α): 7,5 % vol.

δ) στην αμπελουργική ζώνη Γ Ι β): 8 % vol.

ε) στην αμπελουργική ζώνη Γ ΙΙ: 8,5 % vol.

στ) στις αμπελουργικές ζώνες Γ ΙΙΙ: 9 % vol.

3. Η αύξηση του φυσικού κατ' όγκον αλκοολικού τίτλου επιτυγχάνεται σύμφωνα με τις οινολογικές πρακτικές που αναφέρονται στο σημείο Δ και δεν μπορεί να υπερβεί τα εξής όρια:

α) στην αμπελουργική ζώνη Α: 3,5 % vol.,

β) στην αμπελουργική ζώνη Β: 2,5 % vol.,

γ) στις αμπελουργικές ζώνες Γ: 2 % vol.

4. Κατά τα έτη, κατά τη διάρκεια των οποίων οι κλιματολογικές συνθήκες υπήρξαν εξαιρετικά δυσμενείς, η αύξηση του κατ' όγκον αλκοολικού τίτλου που αναφέρεται στο σημείο 3 μπορεί να φθάσει στα εξής επίπεδα:

α) στην αμπελουργική ζώνη Α: 4,5 % vol., ή

β) στην αμπελουργική ζώνη Β: 3,5 % vol.

Δ. Επεξεργασίες εμπλουτισμού

1. Η αύξηση του φυσικού κατ' όγκου αλκοολικού τίτλου που αναφέρεται στο Σημείο Γ είναι δυνατόν να επιτευχθεί:

α) όσον αφορά τα νωπά σταφύλια, το γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση ή τον νέο οίνο που βρίσκεται ακόμη στο στάδιο της ζύμωσης, μόνο με προσθήκη σακχαρόζης, συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών ή ανακαθαρισμένου συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών.

β) όσον αφορά το γλεύκος σταφυλιών, μόνο με προσθήκη σακχαρόζης ή συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών, ή ανακαθαρισμένου συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών, ή με μερική συμπύκνωση, συμπεριλαμβανομένης της αντίστροφης όσμωσης,

γ) όσον αφορά τον οίνο που είναι κατάλληλος για την παραγωγή επιτραπέζιου οίνου και τον επιτραπέζιο οίνο, μόνο με μερική συμπύκνωση με ψύξη.

2. Καθεμία από τις επεξεργασίες που αναφέρονται στο σημείο 1, αποκλείει την προσφυγή στις άλλες.

3. Η προσθήκη σακχαρόζης που προβλέπεται στα σημεία 1 α) και 1 β) μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με προσθήκη σακχάρου εν ξηρώ και μόνο στις αμπελουργικές περιοχές στις οποίες εφαρμόζεται παραδοσιακά ή κατ' εξαίρεση σύμφωνα με τη νομοθεσία που ίσχυε στις 8 Μαΐου 1970.

4. Η προσθήκη συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών ή ανακαθαρισμένου συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του αρχικού όγκου των

νωπών σταφυλιών που έχουν υποστεί έκθλιψη, του γλεύκους σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση ή του νέου οίνου που βρίσκεται ακόμη στο στάδιο της ζύμωσης, περισσότερο από 11 % στην αμπελουργική ζώνη Α, 8 % στην αμπελουργική ζώνη Β και 6,5 % στις αμπελουργικές ζώνη Γ.

5. Σε περίπτωση εφαρμογής του σημείου Γ 4, τα όρια που αφορούν τις αυξήσεις του όγκου αυξάνονται αντίστοιχα σε 15 % στην αμπελουργική ζώνη Α και σε 11 % στην αμπελουργική ζώνη Β.

6. Η συμπύκνωση του γλεύκους σταφυλιών, του οίνου που είναι κατάλληλος για την παραγωγή επιτραπέζιου οίνου ή του επιτραπέζιου οίνου, που έχουν αποτελέσει αντικείμενο της επεξεργασίας αυτής, δεν μπορεί να οδηγήσει σε μείωση μεγαλύτερη από 20 % του αρχικού όγκου, ούτε, σε καμία περίπτωση, σε αύξηση του φυσικού κατ' όγκον αλκοολικού τίτλου μεαλύτερη από 2 % vol.

7. Σε καμία περίπτωση οι εν λόγω επεξεργασίες δεν δύνανται να έχουν ως αποτέλεσμα να αυξηθεί περισσότερο από 11,5 % vol. στην αμπελουργική ζώνη Α, 12 % vol. στην αμπελουργική ζώνη Β, 12,5 % vol. στις αμπελουργικές ζώνες Γ Ι α) και Γ Ι β), 13 % vol. στην αμπελουργική ζώνη Γ ΙΙ και 13,5 % vol. στην αμπελουργική ζώνη Γ ΙΙΙ, ο ολικός κατ' όγκον αλκοολικός τίτλος των νωπών σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση, του νέου οίνου που βρίσκεται ακόμη στο στάδιο της ζύμωσης, του οίνου που είναι κατάλληλος για την παρ

Avis juridique important

31999R2548

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2548/1999 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με τη 19η τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81 για τη θέσπιση κατάταξης των ποικιλιών αμπέλου

Επίσημη Εφημερίδα αριθ. L 308 της 03/12/1999 σ. 0005 - 0015

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2548/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Δεκεμβρίου 1999

σχετικά με τη 19η τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81 για τη θέσπιση κατάταξης των ποικιλιών αμπέλου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς(1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1677/1999(2), και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) η κατάταξη των ποικιλιών αμπέλου που επιτρέπεται να καλλιεργούνται στην Κοινότητα θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81 της Επιτροπής(3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1231/98(4), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2389/89 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1989, όσον αφορά τους γενικούς κανόνες σχετικά με την κατάταξη των ποικιλιών της αμπέλου(5), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2088/97(6)·

(2) πρέπει να συμπληρωθεί η κατάταξη των ποικιλιών αμπέλου για την παραγωγή οινοποιήσιμων και επιτραπέζιων σταφυλιών με την προσθήκη, μεταξύ των επιτρεπόμενων και συνιστώμενων ποικιλιών για ορισμένες διοικητικές μονάδες της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ελλάδας, της Ιταλίας και της Ισπανίας, ορισμένων ποικιλιών που έχουν εγγραφεί από πενταετίας τουλάχιστον στην κατάταξη, για άμεσα γειτονική διοικητική μονάδα και οι οποίες πληρούν κατά συνέπεια τον όρο που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2389/89·

(3) η καλλιεργητική συμπεριφορά ορισμένων ποικιλιών αμπέλου για την παραγωγή οινοποιήσιμων σταφυλιών αναγνωρίστηκε ως ικανοποιητική μετά από εξέταση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2314/72 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 1972, περί ορισμένων διατάξεων σχετικά με την εξέταση της καλλιεργητικής συμπεριφοράς ποικιλιών αμπέλου(7), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2462/93(8), για ορισμένες γερμανικές, ελληνικές και ιταλικές διοικητικές μονάδες. Για τις ίδιες αυτές διοικητικές μονάδες πρέπει να ταξινομηθούν οι ποικιλίες αμπέλου που επιτρέπονται προσωρινά σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2389/89·

(4) η κτηθείσα πείρα δείχνει ότι οι οίνοι που προέρχονται από ορισμένες ποικιλίες αμπέλου για την παραγωγή οινοποιήσιμων σταφυλιών που περιλαμβάνονται από πενταετίας τουλάχιστον στην κατηγορία των προσωρινά επιτρεπόμενων ποικιλιών για τις γερμανικές, ιταλικές και γαλλικές διοικητικές μονάδες μπορούν να θεωρηθούν κανονικά καλής ποιότητας· ως εκ τούτου, ενδείκνυται να καταταγούν αυτές οι ποικιλίες μεταξύ των συνιστωμένων ποικιλιών, για τις ίδιες διοικητικές μονάδες, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2389/89·

(5) η καλλιεργητική συμπεριφορά ορισμένων ποικιλιών αμπέλου για την παραγωγή οινοποιήσιμων σταφυλιών που περιλαμβάνονται από πενταετίας τουλάχιστον στην κατηγορία των προσωρινά επιτρεπόμενων ποικιλιών για τις διοικητικές μονάδες της Γερμανίας, της Ιταλίας και της Ισπανίας αναγνωρίστηκε ικανοποιητική· ως εκ τούτου, οι ποικιλίες αυτές

πρέπει να καταταγούν οριστικά μεταξύ των επιτρεπόμενων και συνιστωμένων ποικιλιών αμπέλου για τις ίδιες διοικητικές μονάδες, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2389/89·

(6) πρέπει να πραγματοποιηθούν διορθώσεις·

(7) τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης των οίνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81 τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την 1η Σεπτεμβρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Δεκεμβρίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ L 84 της 27.3.1987, σ. 1.

(2) ΕΕ L 199 της 30.7.1999, σ. 8.

(3) ΕΕ L 381 της 31.12.1981, σ. 1.

(4) ΕΕ L 168 της 13.6.1998, σ. 24.

(5) ΕΕ L 232 της 9.8.1989, σ. 1.

(6) ΕΕ L 292 της 25.10.1997, σ. 3.

(7) ΕΕ L 248 της 1.11.1972, σ. 53.

(8) ΕΕ L 226 της 7.9.1993, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81 τροποποιείται ως εξής:I. Στον τίτλο I υπότιτλο I , το σημείο "II. ΓΕΡΜΑΝΙΑ" τροποποιείται ως εξής (η προσθήκη των ποικιλιών αμπέλου γίνεται στη θέση που υποδεικνύεται κατ' αλφαβητική σειρά):1. Regierungsbezirk Köln:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται ο αστερίσκος στις ακόλουθες ποικιλίες: Bacchus B, Domina N, Dornfelder N, Dunkelfelder N, Reichensteiner B και Würzer B.

2. Regierungsbezirk Trier:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται ο αστερίσκος στις ακόλουθες ποικιλίες: Phönix B και Reichensteiner B.

3. Regierungsbezirk Koblenz:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται ο αστερίσκος στις ακόλουθες ποικιλίες: Chardonnay B, Dornfelder N, Dunkelfelder N, Phönix B και Schönburger B.

4. Regierungsbezirk Rheinhessen-Pfalz:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται ο αστερίσκος στις ακόλουθες ποικιλίες: Dornfelder N, Domina N, Dunkelfelder N και Phönix B.

5. Saarland:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται ο αστερίσκος στην ποικιλία Phönix B.

6. Regierungsbezirk Darmstadt:- Προστίθεται η ποικιλία Johanniter B (*)

και καταργείται ο αστερίσκος στις ακόλουθες ποικιλίες: Dunkelfelder N και Reichensteiner B.

7. Regierungsbezirk Karlsruhe:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου πρέπει να καταργηθεί η σημείωση 11 μετά από τη μνεία της ποικιλίας Weißer Burgunder B

και να προστεθεί η σημείωση 11 μετά τη μνεία της ποικιλίας Blauer Frühburgunder N,

- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου πρέπει να καταργηθεί η σημείωση 12 μετά από τη μνεία των ποικιλιών Müllerrebe N και Saint-Laurent N,

- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Chardonnay B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες Johanniter B (*) και Merzling B,

και πρέπει να καταργηθεί η ποικιλία Chardonnay B (*).

8. Regierungsbezirk Freiburg:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου πρέπει να προστεθεί η σημείωση 14 μετά τη μνεία της ποικιλίας Gelber Muskateller B,

- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες Müllerrebe N και Saint-Laurent N,

- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Chardonnay B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες Johanniter B (*) και Merzling B (*)

και καταργείται η ποικιλία Chardonnay B (*).

9. Regierungsbezirk Stuttgart:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες Chardonnay B, Blauer Limberger N (16), Müllerrebe N και Saint-Laurent N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες Johanniter B (*) και Merzling B (*)

και καταργείται η ποικιλία Chardonnay B (*).

10. Regierungsbezirk Tübingen:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου πρέπει να καταργηθεί η σημείωση 18 μετά τη μνεία της ποικιλίας Müllerrebe N,

και προστίθενται οι ποικιλίες: Chardonnay B και Saint-Laurent,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες Johanniter B (*) και Merzling B (*).

11. Regierungsbezirk Unterfranken:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου πρέπει να προστεθεί ο αστερίσκος (*) στις ποικιλίες Kanzler B, Morio Muskat B και Muskat Ottonel B,

- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Regent N.

19. Sachsen-Anhalt:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ακόλουθες ποικιλίες: André N, Bacchus B, Weißer Burgunder B, Dornfelder N, Gewürztraminer Rs, Weißer Gutedel B, Roter Gutedel R, Kerner B, Blauer Limberger N, Morio-Muskat B, Müller-Thurgau B, Blauer Portugieser N, Weißer Riesling B, Ruländer G, Grüner Silvaner B, Blauer Spätburgunder N, Roter Traminer Rs, Blauer Zweigelt N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ακόλουθες ποικιλίες: Bacchus B (*), Weißer Burgunder B (*), Dornfelder N (*), Gewürztraminer Rs (*), Weißer Gutedel B (*), Roter Gutedel R (*), Kerner B (*), Blauer Limberger N (*), Mopr B (*), Morio-Muskat B (*), Müller-Thurgau B (*), Blauer Portugieser N (*), Weißer Riesling B (*), Ruländer G (*), Grüner Silvaner B, Blauer Spätburgunder N (*), Roter Traminer Rs (*), Blauer Zweigelt N (*),

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται οι ποικιλία Kernling G,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται ο αστερίσκος στις ακόλουθες ποικιλίες: Domina N, Dunkelfelder N, Faberrebe B, Hölder B, Irsay Oliver B, Müllerrebe N, Perle von Zala B και Scheurebe B.

20. Thüringen:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται ο αστερίσκος στις ακόλουθες ποικιλίες: Bacchus B, Weißer Burgunder B, Dornfelder N, Faberrebe B, Gewürztraminer Rs, Weißer Gutedel B, Roter Gutedel R, Kerner B, Blauer Limberger N, Morio-Muskat B, Müller-Thurgau B, Blauer Portugieser N, Weißer Riesling B, Ruländer G, Scheurebe B, Grüner Silvaner B, Blauer Spätburgunder N, Blauer Zweigelt N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Ortega B.

II. Στον τίτλο I υπότιτλο I, το σημείο "III. ΕΛΛΑΔΑ" τροποποιείται ως εξής (η προσθήκη των ποικιλιών αμπέλου γίνεται στη θέση που υποδεικνύεται κατ' αλφαβητική σειρά):2. Νομός Ροδόπης (Rodopis):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες Cabernet Sauvignon N, Merlot N, Sauvignon blanc B και Syrah N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Cabernet Sauvignon N (*), Merlot N (*), Sauvignon blanc B και Syrah N (*).

4. Νομός Δράμας (Dramas):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται

οι ποικιλίες: Μοσχάτο Αλεξανδρείας (Moschato Alexandrias) Β και Grenache rouge Ν,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Aglianico Ν (*), Grecanico Β (*), Greco di Tufo Β (*), Nebbiolo Ν (*), Pinot blanc Β (*), Pinot noir Ν (*), Sangiovese Ν (*), Viognier Β (*) και Αγιοργείτικο (Agiorgitiko) Ν (*),

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Μοσχάτο Αλεξανδρείας (Moschato Alexandrias) Β και Grenache rouge Ν.

5. Νομός Καβάλας (Kavalas):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cabernet franc Ν, Ασύρτικο (Assyrtico) Β και Μοσχάτο Αλεξανδρείας (Moschato Alexandrias) Β,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Cabernet franc Ν και Ασύρτικο (Assyrtico) Β.

6. Νομός Σερρών (Serron):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται η ποικιλία: Μοσχάτο Αλεξανδρείας (Moschato Alexandrias) Β (*),

7. Νομός Χαλκιδικής (Chalkidikis):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Cinsaut Ν,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Viognier Β (*),

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται η ποικιλία Cinsaut Ν.

9. Νομός Κιλκίς (Kilkis):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Chardonnay Β, Merlot Ν, Sauvignon Β και Syrah Ν,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία: Cabernet και Sauvignon Ν (*),

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες Merlot Ν (*) και Sauvignon Β.

13. Νομός Κοζάνης (Kozanis):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cinsaut Ν, Syrah Ν, Μπατίκι (Batiki) Β και Σταυρωτό (Stavroto) Ν,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Σαββατιανό (Savatiano) Β και Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) Ν,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Cinsaut Ν, Μπατίκι (Batiki) Β και Σταυρωτό (Stavroto) Ν.

14. Νομός Φλωρίνης (Florinis):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Riesling Β και Μοσχοφίλερο (Moschofilero) Ν,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Barbera Ν (*), Cabernet franc Ν (*), Montepulciano Ν (*), Negro Amaro Ν (*), Pinot noir Ν (*), Syrah Ν (*), Tannat Ν (*), Αγιοργείτικο (Agiorgitiko) Ν (*), Αθήρι (Athiri) Β (*) και Μαυροδάφνη (Mavrodafni) Ν (*),

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Riesling και Μοσχοφίλερο (Moschofilero) Ν.

16. Νομός Γρεβενών (Grevenon):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Syrah Ν.

20. Νομός Πρεβέζης (Prevezis):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία: Ντεμπίνα (Debina) Β.

22. Νομός Λευκάδος (Lefkados):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Λιάτικο (Liatiko) Ν, Πατρινό (Patrino) Ν και Χλώρες (Chlores) Β,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Λιάτικο (Liatiko) Ν, Πατρινό (Patrino) Ν και Χλώρες (Chlores) Β.

23. Νομός Μαγνησίας (Magnissias):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία: Grenache rouge Ν.

24. Νομός Λαρίσης (Larissis):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Grand noir Ν (*), Pinot noir Ν (*), Βερτζαμί (Vertzami) Ν (*) και Αγιοργείτικο (Agiorgitiko) Ν (*).

28. Νομός Φθιώτιδος (Fthiotidos):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cabernet franc Ν, Ugni blanc Β και Μαυρούδι (Mavroudi) Ν,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Aglianico Ν (*), Garganega Β (*), Grechetto Β (*), Greganico Β (*), Malvasia del Lazio Β (*), Malvasia Nera Ν

(*), Moscato Giallo B (*), Negro Amaro N (*), Pinot noir B (*), Ρεφόσκο (Refosco) N (*), Scioppettino N (*) και Αηδάνι άσπρο (Aidani aspro) B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Cabernet franc N και Μαυρούδι (Mavroudi) N (*).

29. Νομός Αιτωλοακαρνανίας (Etoloakarnanias):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cabernet Sauvignon N, Sauvignon B, Merlot N, Βολίτσα Μαύρη (Volitsa mavri) N, Γουστολίδι (Goustolidi) B, Ρεφόσκο (Refosco) N και Ρομπόλα (Robola) B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία: Αγιωργείτικο (Agiorgitiko) N (*),

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται η ποικιλία: Γουστολίδι (Goustolidi) B.

31. Νομός Βοιωτίας (Viotias):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Αγιωργείτικο (Agiorgitiko) N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Aglianico N (*), Grecanico B (*), Greco di Tufo B (*) και Grenache blanc B (*).

32. Νομός Ευβοίας (Evias):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Grenache blanc B, Αγιωργείτικο (Agiorgitiko) N, Αηδάνι άσπρο (Aidani aspro) B, Βραδυανό (Vradiano) N, Λιάτικο (Liatiko) N και Μοσχοφίλερο (Moschofilero) Rs,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Grenache blanc B, Αηδάνι άσπρο (Aidani aspro) B, Βραδυανό (Vradiano) N και Λιάτικο (Liatiko) N.

33. Νομός Αττικής (Attikis):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Riesling B, Αγιωργείτικο (Agiorgitico) N και Αθήρι (Athiri) B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Viognier B (*), Αηδάνι άσπρο (Aidani Aspro) B, Αηδάνι μαύρο (Aidani Mavro) N (*), Λημνιό (Limnio) N (*) και Μαυροδάφνη (Mavrodafni) N (*),

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Riesling B, Αγιωργείτικο (Agiorgitiko) N και Αθήρι (Athiri) B.

35. Νομός Κορινθίας (Korinthias):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Merlot N και Σαββατιανό (Savatiano) B.

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία: Pinot noir N (*),

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται η ποικιλία: Σαββατιανό (Savatiano) B.

37. Νομός Ηλείας (Ilias):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Chardonnay B, Syrah N, Ασύρτικο (Assyrtico) B, Αυγουστιάτης (Avgoustiatis) N και Μαλαγουζιά (Malagousia) B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Mourvedre N (*), Sauvignon blanc B, Viognier B (*), Αγιωργείτικο (Agiorgitiko) N (*) και Ρομπόλα (Robola) B.

38. Νομός Μεσσηνίας (Messinias):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Αγιωργείτικο (Agiorgitiko) N (*) και Ρομπόλα (Robola) B.

39. Νομός Λακωνίας (Lakonias):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Αγιωργείτικο (Agiorgitiko) N, Αηδάνι άσπρο (Aidani aspro) B, Θράψα (Thrapsa) N, Κυδωνίτσα (Kydonitsa) B, Μανδηλαριά (Mandilaria) N, Πετρουλιανός (Petroulianos) B, Ποταμίσι (Potamissi) B και Φιλέρι (Fileri) Rs,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Θράψα (Thrapsa) N, Κυδωνίτσα (Kydonitsa) B και Φιλέρι (Fileri) Rs.

41. Νομός Αργολίδος (Argolidos):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cabernet franc N, Cabernet Sauvignon N, Chardonnay B, Sauvignon blanc B, Ασύρτικο (Assyrtiko) B, Ροκανιάρης (Rokaniaris) B και Σκλάβα (Sklava) B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Merlot N, Syrah N και Viognier B (*).

42. Νομός Κεφαλληνίας (Kefallinias):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Παπαδικό (Papadiko) N και Σκιαδόπουλο (Skiadopoulo) B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία: Αγιωργείτικο

(Agiorgitiko) N (*),

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Παπαδικό (Papadiko) N και Σκιαδόπουλο (Skiadopoulo) B.

43. Νομός Ζακύνθου (Zakynthou):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Αυγουστιάτης (Avgoustiatis) N και Ρομπόλα (Robola) B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cabernet sauvignon N, Αρετή (Areti) B, Βιολεντό (Violento) Rs, Λαγόρθι (Lagorthi) B, Μαυροδάφνη (Mavrodafni) N, Ρομπόλα κόκκινη (Robola kokkini) N, Σαββατιανό (Savatiano) B, Σκυλόκλημα (Skyloklima) B και Τουρκοπούλα (Tourkopoula) Rs,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται η ποικιλία: Ρομπόλα (Robola) B.

44. Νομός Κυκλάδων (Kykladon):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Αθήρι μαύρο (Athiri mavro) N, Βάφτρα (Vaftra) N και Ποταμίσι (Potamissi) B.

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Ασπρούδα Σαντορίνης (Asprouda Santorinis) B, Βάφτρα άσπρη (Vaftra aspri) B, Βοϊδομάτης (Voidomatis) N, Βοϊδομάτης άσπρος (Voidomatis aspros) B, Γαϊδουριά (Gaidouria) B, Κατσανό (Katsano) B, Μανδηλαριά άσπρη (Mandilaria aspri) B, Μαυροτράγανο (Mavrotragano) N, Μοσχάτο άσπρο (Moschato aspro) B, Μοσχάτο μαύρο (Moschato mavro) N, Πλατάνι (Platani) B, Σταυροχιώτης (Stavrochiotis) B και Φλασκασύρτικο (Flaskassyrtiko) B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Αθήρι μαύρο (Athiri mavro) N, Βάφτρα (Vaftra) N και Ποταμίσι (Potamissi) B.

45. Νομός Λέσβου (Lesvou):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Αθήρι (Athiri) B, Ασύρτικο (Asyrtiko) B, Μανδηλαριά (Mandilaria) N και Ξυνόμαυρο (Xynomavro) N.

48. Νομός Δωδεκανήσου (Dodekanissou):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Chardonnay B (*), Merlot N (*) και Sauvignon B (*).

49. Νομός Λασηθίου (Lassithiou):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cabernet Sauvignon N, Chardonnay B, Grenache rouge N, Syrah N, Ασύρτικο (Assyrtiko) B και Μοσχάτο άσπρο (Moschato aspro) B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cabernet franc N (*), Merlot N (*), Montepulciano N (*), Nebbiolo N (*), Pinot blanc B (*), Pinot noir N (*), Sangiovese N (*), Semillon B (*), Tempranillo N (*), Viognier B (*), Αγιοργείτικο (Agiorgitiko) N (*) και Ξυνόμαυρο (Xynomavro) N (*).

50. Νομός Ηρακλείου (Irakliou):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία: Κοτσιφολιάτικο (Kotsifoliatiko) N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Malvasia bianca Lunga B (*) και Malvasia Istriana B (*).

III. Στον τίτλο I υπότιτλο I, το σημείο "IV. ΓΑΛΛΙΑ" τροποποιείται ως εξής (η προσθήκη των ποικιλιών αμπέλου γίνεται στη θέση που υποδεικνύεται κατ' αλφαβητική σειρά):06. Département des Alpes-Maritimes:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Viognier B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται η ποικιλία Viognier B (*)

11. Département de l'Aude:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Ekigaïna N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου, καταργείται η ποικιλία Ekigaïna N (*).

31. Département de Haute-Garonne:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Ekigaïna N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου, καταργείται η ποικιλία Ekigaïna N (*).

32. Département du Gers:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Ekigaïna N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται η ποικιλία Ekigaïna N (*).

40. Département des Landes:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Ekigaïna N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου, καταργείται η ποικιλία Ekigaïna N (*).

49. Département du Maine και Loire:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες Arinarnoa N (*) και Merlot N (*).

64. Département des Pyrénées-Atlantiques:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Ekigaïna N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου, καταργείται η ποικιλία Ekigaïna N (*).

65. Département des Hautes-Pyrénées:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Ekigaïna N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου, καταργείται η ποικιλία Ekigaïna N (*).

84. Département du Vaucluse:

Εντός της οροθετημένης περιοχής της ονομασίας "Muscat du Ventoux":

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται η ποικιλία Muscat de hambourg N.

IV. Στον τίτλο I, υπότιτλο I, το σημείο "V. ΙΤΑΛΙΑ" τροποποιείται ως εξής (η προσθήκη των ποικιλιών αμπέλου γίνεται στη θέση που υποδεικνύεται κατ' αλφαβητική σειρά):Σε όλες τις επαρχίες και σε όλες τις κατηγορίες ποικιλιών αμπέλου, το όναμα της ποικιλίας "Manzoni 6.0.13 B" υποκαθίσταται από το όνομα "Manzoni bianco B".

1. Provincia di Aosta:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Fumin N, Priè blanc B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται η ποικιλία Blanc de Morgex B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Bonda N, Crovassa N, Diolinoir N, Erbaluce B, Gamaret N, Granoir N, Ner d'Ala N, Roussin N, Traminer aromatico Rs, Vuillermin N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Priè blanc B, Fumin N.

5α. Provincia di Verbania:- το όνομα της επαρχίας "Verbania" υποκαθίσταται από το όνομα "Verbano-Cusio-Ossola".

24. Provincia di Padova:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Petit Verdot N (*), Marzemina bianca B (*), Syrah N (*).

26. Provincia di Treviso:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Marzemina bianca B (*), Petit Verdot N (*), Syrah N (*).

27. Provincia di Venezia:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Marzemina bianca B (*), Petit Verdot N (*), Syrah N (*).

28. Provincia di Verona:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Petit Verdot N (*) Syrah N (*).

- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Corvinone N.

29. provincia di Vicenza:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Moscato bianco B, Marzemina bianca B (*), Pedevenda B (*) (μόνο για τις διοικητικές περιοχές: Bassano del Grappa, Breganze, Fara Vicentino, Lugo di Vicenza, Marostica, mason Vicentino, Molvena, Montecchio Precalcino, Pianezze, Salcedo, Sandrigo, Sarcedo και Zugliano), Petit Verdot N (*), Refosco dal peduncolo rosso (*), Syrah N (*).

41. Provincia di Reggio Emilia:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Barbera N, Cabernet franc N, Ciliegiolo N, Groppello gentile N, Lambrusco viadanese N, Pignoletto B, Syrah N, Croatina N, Fortana N, Sgavetta N, Uva Tosca N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Croatina N, Fortana N, Sgavetta N, Uva Tosca N.

51. Provincia di Ancona:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Fiano B, Manzoni bianco B.

52. Provincia di Ascoli Piceno:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Fiano B, Manzoni bianco B, Rebo N.

53. Provincia di Macerata:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Fiano B, Manzoni bianco B.

54. Provincia di Pesaro:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Aleatico N.

57. Provincia di Frosinone:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Chardonnay B, Falanghina B, Greco bianco B, Manzoni bianco B, Pinot bianco B, Pinot grigio G, Pinot nero N, Sauvignon B.

58. Provincia di Latina:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cabernet franc N, Falanghina B, Moscato bianco B, Pinot bianco B, Pinot grigio G, Primitivo N, Riesling B.

59. Provincia di Rieti:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Aleatico N, Cabernet Sauvignon N, Chardonnay B, Moscato bianco B, Pinot bianco B, Pinot nero N, Riesling B, Sauvignon B.

60. Provincia di Roma:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Pinot grigio G, Riesling B, Syrah N.

61. Provincia di Viterbo:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cabernet franc N, Cabernet Sauvignon N, Cesanese comune N, Pinot bianco B, Sauvignon B.

68. Provincia dell'Aquila:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Barbera N, Chardonnay B, Grechetto B, Malvasia del Lazio B, Merlot N, Montonico B, Passerina B, Syrah N.

70. Provincia di Teramo:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Canaiolo nero N, Gaglioppo N, Grechetto B, Malvasia del Lazio B.

72. Provincia di Bari:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Falanghina B.

75. Provincia di Lecce:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Greco B.

80. Provincia di Cosenza:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Aglianico N.

82. Provincia di Agrigento:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Montepulciano N (*), Tannat N, Tempranillo N, Viognier B.

83. Provincia di Caltanissetta:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Syrah N.

87. Provincia di Palermo:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Ciliegiolo N (*), Petit Verdot N.

89. Provincia di Siracusa:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Merlot N, Sangiovese N.

90. Provincia di Trapani:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Ciliegiolo N (*), Petit Verdot N, Tempranillo N.

V. Στον τίτλο I υπότιτλο I, το σημείο "IX. ΙΣΠΑΝΙΑ" τροποποιείται ως εξής (η προσθήκη των ποικιλιών αμπέλου γίνεται στη θέση που υποδεικνύεται κατ' αλφαβητική σειρά):6. Comunidad Autónoma de La Rioja:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Chardonnay B, Pinot noir N, Moscatel de Alejandría B, Moscatel de Grano Menudo B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Xarello B, Parellada B, Monastrell N.

7. Comunidad Autónoma de Aragón:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Miguel del Arco N, Bobal N, Garnacha Tintorera, Drechero T.

9. Comunidad Autónoma de Baleares:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Malvasía B, Syrah N.

13. Comunidad Autónoma Valenciana:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Bobal N, Cabernet Sauvignon N, Merlot N, Chardonnay B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Bobal N, Cabernet Sauvignon N, Merlot N, Chardonnay B.

15. Comunidad Autónoma de Extremadura:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cabernet Sauvignon N, Chardonnay B, Merlot N, Pedro Ximénez B, Syrah N, Verdejo B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Cabernet Sauvignon N, Chardonnay B, Merlot N, Pedro Ximénez B, Syrah N, Verdejo B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cigüente B, Garnacha Tintorera N, Jaén Blanco B, Jaén Tinto N, Morisca N, Moscatel de Alejandria B, Moscatel de Grano Menudo B, Perruno B, Pinot noir N, Sauvignon blanc B, Torrontes B, Xarello B.

16. Comunidad Autónoma de Andalucía:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Cabernet franc N, Pinot noir N, Prieto Picudo N, Tintilla de Rota N, Sauvignon blanc B.

VI. Στον τίτλο II, το σημείο "II. ΕΛΛΑΔΑ" τροποποιείται ως εξής (η προσθήκη γίνεται στη θέση που υποδεικνύεται κατ' αλφαβητική σειρά):2. Νομός Καβάλας (Kavalas):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Perlette B και Σουλτανίνα (Sultanina) B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Autumn N (*), Crimson Rs (*), Marou N (*), Red Thompson Rs (*), Superior B (*) και Superior Rally Rs (*),

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται η ποικιλία: Perlette B.

3. Νομοί Θεσσαλονίκης (Thessalonikis), Χαλκιδικής (Chalkidikis), Πιερίας (Pierias), Κιλκίς (Kilkis):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Σουλτανίνα (Sultanina) B (μόνο για τον Νομό Χαλκιδικής).

4. Νομοί Ημαθίας (Imathias), Πέλλης (Pellis), Φλωρίνης (Florinis), Καστοριάς (Kastorias), Κοζάνης (Kozanis), Γρεβενών (Grevenon):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) N και Σιδερίτης (Sideritis) Rs,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Μοσχάτο Αμβούργου (Moschato Amvourgou) N και Σιδερίτης (Sideritis) Rs.

5. Νομός Λαρίσης (Larissis):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Nevado B,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Superior seedless B (*) και Σουλτανίνα (Sultanina) B (*),

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργείται η ποικιλία Nevado B (*).

8. Νομοί Κορινθίας (Korinthias), Αχαΐας (Achaias):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Superior seedless B.

9. Νομοί Αργολίδος (Argolidos), ..., Ζακύνθου (Zakynthou), ...:- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Αττική (Attiki) N (μόνο για το Νομό Αργολίδος) και Κορίθι (Korithi) B (μόνο για τον Νομό Ζακύνθου).

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Προβατίνα (Provatina) N (μόνο για τον Νομό Ζακύνθου).

10. Νομοί Ευβοίας (Evias), Κυκλάδων (Kykladon), Δωδεκανήσου (Dodekanissou):- στην κατηγορία συνιστώμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Superior seedless B και Αττική (Attiki) N.

12. Νομοί Λασηθίου (Lassithiou), Ηρακλείου (Irakliou), Ρεθύμνης (Rethimnis), Χανίων (Chanion):- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Centennial B (*), Crimson Rs (*), Flame seedless Rg (*), Red Globe Rg (*), Superior seedless B (*), Ελλάς (Hellas) B, Θεσσαλονίκη (Thessaloniki) B, Ιθάκη (Ithaki) Rs, Λευκάς (Lefkas) B και Πέλλα (Pella) N,

- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου καταργούνται οι ποικιλίες: Ελλάς (Hellas) B (*), Θεσσαλονίκη (Thessaloniki) B (*), Ιθάκη (Ithaki) Rs (*), Λευκάς (Lefkas) B (*) και Πέλλα (Pella) N (*).

VII. Ο τίτλος III, υπότιτλος "IV. ΙΤΑΛΙΑ" τροποποιείται ως εξής:18. Regione Calabria:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθεται η ποικιλία Red Globe Rs.

19. Regione Sicilia:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων ποικιλιών αμπέλου προστίθενται οι ποικιλίες: Black Pearl N, Christmas Rose R.

VIII. Στον τίτλο IV σημείο B, ο υπότιτλος "IV. ΙΤΑΛΙΑ" τροποποιείται ως εξής:- στην κατηγορία επιτρεπόμενων υποκείμενων ποικιλιών προστίθενται οι ποικιλίες: Binova (*), Börner (*).

IX. Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3800/81:- η σημείωση 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: "(12) Συνιστώμενη ή επιτρεπόμενη αποκλειστικά στους τομείς Badische

Bergstrasse και Kraichgau της καθορισμένης περιοχής παραγωγής του Baden, και στην καθορισμένη περιοχή παραγωγής του Württemberg."

Avis juridique important

32000R2729

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2729/2000 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής όσον αφορά τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα

Επίσημη Εφημερίδα αριθ. L 316 της 15/12/2000 σ. 0016 - 0029

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2729/2000 της Επιτροπής

της 14ης Δεκεμβρίου 2000

σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής όσον αφορά τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς(1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1622/2000 της Επιτροπής(2), και ιδίως το άρθρο 72 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, που αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου(3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1677/1999(4), με ισχύ από 1ης Αυγούστου 2000, περιλαμβάνει στο άρθρο 72 διατάξεις σχετικές με τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα. Πρέπει να συμπληρωθεί το πλαίσιο το οποίο έχει χαραχθεί κατ' αυτόν τον τρόπο από τις λεπτομέρειες εφαρμογής και να καταργηθούν οι κανονισμοί που πραγματεύονταν αυτό το θέμα, δηλαδή οι κανονισμοί της Επιτροπής (ΕΟΚ) αριθ. 2347/91, της 29ης Ιουλίου 1991, για την λήψη δειγμάτων από προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα είτε στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών είτε για ανάλυση με τις ισοτοπικές μεθόδους για τη δημιουργία κυρίως κοινοτικής τράπεζας δεδομένων(5), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1754/97(6) και (ΕΟΚ) αριθ. 2348/91, της 29ης Ιουλίου 1991, για τη δημιουργία τράπεζας δεδομένων με τα αποτελέσματα των αναλύσεων των προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα με φασματοσκοπία πυρηνικού μαγνητικού συντονισμού του δευτερίου(7), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1932/97(8).

(2) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1608/2000 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2000, για τον καθορισμό μεταβατικών μέτρων εν αναμονή των οριστικών μέτρων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς(9), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2631/2000(10), ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2048/89 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1999, περί των γενικών κανόνων σχετικά με την άσκηση ελέγχων στον αμπελοοινικό τομέα(11) παραμένει σε ισχύ μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 2000. Κατά συνέπεια, οι σχετικοί νέοι κανόνες εφαρμογής πρέπει να αρχίσουν να ισχύουν την 1η Δεκεμβρίου 2000.

(3) Για τους σκοπούς της ενιαίας εφαρμογής των διατάξεων του αμπελοοινικού τομέα, πρέπει να θεσπιστούν κανόνες οι οποίοι να αποσκοπούν αφενός στον προσδιορισμό των διαδικασιών ελέγχου που ισχύουν ήδη σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο και αφετέρου στην εξασφάλιση της άμεσης συνεργασίας μεταξύ των αρχών που είναι επιφορτισμένες με τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα.

(4) Πρέπει, εξάλλου, να καθοριστούν οι ειδικοί κανόνες για τη θέση σε εφαρμογή και τη λειτουργία της κοινοτικής διάρθρωσης, η οποία συνίσταται σε ένα σώμα υπαλλήλων όσον αφορά τους αμπελοοινικούς ελέγχους και η οποία είναι επιφορτισμένη, σε επίπεδο Επιτροπής, με την εξασφάλιση της ενιαίας εφαρμογής των κοινοτικών διατάξεων.

(5) Πρέπει να θεσπιστούν οι κανόνες σύμφωνα με τους οποίους οι εθνικές αρχές και η Επιτροπή πρέπει να παρέχουν αμοιβαία συνδρομή με σκοπό την εξασφάλιση. της καλής εφαρμογής της αμπελοοινικής ρύθμισης. Οι κανόνες αυτοί δεν παρεμποδίζουν την εφαρμογή

των ειδικών διατάξεων σε θέματα κοινοτικών δαπανών ή υποβάθμισης των νομισμάτων ή σε ποινικά θέματα ή σε θέματα εθνικών διοικητικών κυρώσεων. Τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η εφαρμογή των ειδικών διατάξεων στους δύο αυτούς τελευταίους τομείς δεν καθιστά επισφαλείς ούτε τον στόχο του παρόντος κανονισμού ούτε την αποτελεσματικότητα των ελέγχων που προβλέπονται σ' αυτόν.

(6) Είναι αναγκαίο κάθε κράτος μέλος να εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητα της δραστηριότητας των αρχών που είναι επιφορτισμένες με τη διεξαγωγή των αμπελοοινικών ελέγχων. Προς το σκοπό αυτό, ορίζει μια αρχή που εξασφαλίζει τις επαφές μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής. Είναι, εξάλλου, απαραίτητο οι ενέργειες ελέγχου να συντονίζονται μεταξύ των αρμοδίων αρχών σε όλα τα κράτη μέλη, όπου οι αμπελοοινικοί έλεγχοι ανατίθενται σε περισσότερες αρμόδιες αρχές.

(7) Προκειμένου να συμβάλουν σε μια ενιαία εφαρμογή της ρύθμισης σε ολόκληρη την Κοινότητα, εναπόκειται στα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε το προσωπικό των αρμοδίων αρχών να διαθέτει ένα ελάχιστο ποσοστό αρμοδιοτήτων έρευνας που είναι απαραίτητες για την εξασφάλιση της τήρησης της ρύθμισης.

(8) Πρέπει, επιπλέον να θεσπιστούν οι κανόνες για τη δημιουργία και τη λειτουργία του σώματος ειδικών υπαλλήλων της Επιτροπής όσον αφορά τους αμπελοοινικούς ελέγχους.

(9) Όταν οι ειδικοί υπάλληλοι της Επιτροπής συναντούν, κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους, επανειλημμένες και μη αιτιολογημένες δυσκολίες, η Επιτροπή πρέπει να μπορεί να ζητά από το σχετικό κράτος μέλος, εκτός εξηγήσεων, τα μέσα που καθιστούν δυνατή την καλή περάτωση του έργου του. Το σχετικό κράτος μέλος θα πρέπει να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τον παράντα κανονισμό, διευκολύνοντας την ολοκλήρωση του έργου των εν λόγω υπαλλήλων.

(10) Πρέπει να καθοριστούν οι ειδικές διατάξεις για τους ελέγχους που πρέπει να διεξάγονται όσον αφορά το αμπελουργικό δυναμικό. Ειδικότερα, είναι αναγκαίο οι ενέργειες που τυγχάνουν της χρηματοδοτικής στήριξης της Κοινότητας να αποτελούν αντικείμενο συστηματικής επιτόπου επαλήθευσης.

(11) Η εξέλιξη των συναλλαγών μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών, και ιδίως η συνεχής πρόοδος του αριθμού των πολυεθνικών εταιρειών στον εν λόγω κλάδο δραστηριότητας, καθώς και οι δυνατότητες οι οποίες προβλέπονται από τους κανόνες διαχείρισης που συνίστανται στην εκτέλεση ή τη μεταφορά των εργασιών που τυγχάνουν ενίσχυσης ή όχι, σε έναν τόπο διαφορετικό απ' αυτόν στον οποίο παράγεται το προϊόν, αντικατοπτρίζουν την αλληλεξάρτηση των αμπελουργικών αγορών. Η κατάσταση αυτή καθιστά αναγκαία μια μεγαλύτερη εναρμόνιση των μεθόδων ελέγχου και μια στενότερη συνεργασία μεταξύ των διαφόρων αρχών που είναι επιφορτισμένες με τους ελέγχους.

(12) Με σκοπό να καταστεί αποτελεσματική η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών για την εφαρμογή των διατάξεων στον αμπελοοινικό τομέα, πρέπει η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους να μπορεί να συνεργάζεται, κατόπιν αιτήσεως, με την ή τις αρμόδιες αρχές ενός άλλου κράτους μέλους. Πρέπει να θεσπιστούν, κατά συνέπεια, κανόνες για μια τέτοια συνεργασία και αρωγή.

(13) Λαμβανομένου υπόψη του σύνθετου χαρακτήρα ορισμένων υποθέσεων και του επείγοντος χαρακτήρα του διακανονισμού τους, φαίνεται ότι είναι απαραίτητο μια αρμόδια αρχή που έχει υποβάλλει αίτηση συνδρομής να μπορεί, με τη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας αρχής προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, να προβλέπει τη συμμετοχή στις έρευνες εξουσιοδοτημένων υπαλλήλων τους οποίους ορίζει.

(14) Σε περίπτωση σοβαρού κινδύνου νοθείας ή σε περίπτωση νοθείας που αφορά περισσότερα κράτη μέλη ή ένα κράτος μέλος, οι διάφορες σχετικές αρχές πρέπει να θέτουν αυτόματα σε εφαρμογή μια διαδικασία που καλείται αυτεπάγγελτη συνδρομή.

(15) Λαμβανομένης υπόψη της φύσης των πληροφοριών που ανταλλάσσονται κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, σημασία έχει ο εμπιστευτικός τους χαρακτήρας να καλύπτεται από το επαγγελματικό απόρρητο.

(16) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2348/91 δημιουργεί μια τράπεζα αναλυτικών δεδομένων στο κοινό κέντρο ερευνών (ΚΚΕρ) σκοπός του οποίου είναι η εναρμόνιση των αναλυτικών ελέγχων στο σύνολο της Κοινότητας, η οποία θα λαμβάνει από τα κράτη μέλη δείγματα και τα δελτία ανάλυσης. Πρέπει να χρησιμοποιηθούν οι διατάξεις που διέπουν την εν λόγω διάρθρωση βάσει της πείρας που έχει αποκτηθεί από τη δημιουργία της.

(17) Η εφαρμογή των ισοτοπικών αναλυτικών μεθόδων αναφοράς μπορεί να εξασφαλίσει έναν καλύτερο έλεγχο του εμπλουτισμού των οινικών προϊόντων ή τη διαπίστωση της προσθήκης

ύδατος στα προϊόντα αυτά, ή σε συνδυασμό με τα αποτελέσματα της ανάλυσης άλλων ισοτοπικών χαρακτηριστικών αυτής, μπορεί να συμβάλει στην επαλήθευση της προέλευσης που αναγράφεται στην περιγραφή τους. Με σκοπό τη διευκόλυνση της ερμηνείας των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται από τις εν λόγω μεθόδους ανάλυσης, πρέπει να είναι δυνατή η σύγκριση των λαμβανομένων αποτελεσμάτων με τα αποτελέσματα που έχουν προηγουμένως ληφθεί από τις ίδιες αυτές μεθόδους κατά την ανάλυση προϊόντων, τα χαρακτηριστικά των οποίων είναι παρόμοια και των οποίων η προέλευση και η παρασκευή έχουν πιστοποιηθεί.

(18) Η ισοτοπική ανάλυση των οίνων ή των παράγωγων προϊόντων του οίνου πραγματοποιείται με τις αναλυτικές μεθόδους αναφοράς που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2676/90 της Επιτροπής, της 17ης Σεπτεμβρίου 1990, περί καθορισμού κοινοτικών μεθόδων ανάλυσης που εφαρμόζονται στον οινικό τομέα(12), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 761/1999(13).

(19) Με σκοπό τη διευκόλυνση της ερμηνείας των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται από τις αναλύσεις αυτές που πραγματοποιούνται στα εργαστήρια της Κοινότητας, τα οποία είναι εξοπλισμένα για το σκοπό αυτό, και προκειμένου να εξασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των αποτελεσμάτων ανάλυσης που λαμβάνονται από τα εν λόγω εργαστήρια, πρέπει να θεσπιστούν ενιαίοι κανόνες για τη δειγματοληψία των σταφυλιών, καθώς και για την οινοποίηση και τη διατήρηση των εν λόγω δειγμάτων.

(20) Για να εξασφαλιστεί η ποιότητα και η συγκρισιμότητα των αναλυτικών δεδομένων, είναι αναγκαίο να εφαρμοστεί ένα σύστημα αναγνωρισμένων προδιαγραφών ποιότητας στα εργαστήρια που είναι επιφορτισμένα από τα κράτη μέλη με την ισοτοπική ανάλυση των δειγμάτων για την τράπεζα δεδομένων.

(21) Η ισοτοπική ανάλυση των αμπελοοινικών προϊόντων και η ερμηνεία της είναι ιδιαίτερα ευαίσθητες διαδικασίες, και προκειμένου να καταστεί δυνατή μια εναρμόνιση της ερμηνείας των αποτελεσμάτων ανάλυσης, πρέπει να προβλεφθεί ότι στην τράπεζα δεδομένων του ΚΚΕρ θα έχουν πρόσβαση τα επίσημα εργαστήρια που εφαρμόζουν την εν λόγω μέθοδο ανάλυσης και, κατόπιν αίτησης, άλλες επίσημες αρχές των κρατών μελών, τηρουμένων των αρχών της προστασίας των ιδιωτικών στοιχείων.

(22) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2347/91 περιέχει τους κανόνες που αφορούν τη λήψη δειγμάτων που προορίζονται να αποσταλούν σε ένα επίσημο εργαστήριο σε ένα άλλο κράτος μέλος, καθώς και τους κοινούς κανόνες για τη λήψη δειγμάτων που πρέπει να υποστούν ανάλυση μέσω ισοτοπικών μεθόδων, και πρέπει κατά συνέπεια να χρησιμοποιηθούν οι διαδικασίες αυτές, θεωρώντας ότι η δειγματοληψία για την κοινοτική τράπεζα δεδομένων αποτελεί μια ειδική περίπτωση λήψης δειγμάτων ενός αμπελοοινικού προϊόντος στο πλαίσιο της άμεσης συνεργασίας μεταξύ αρχών.

(23) Για να εξασφαλιστεί ο αντικειμενικός χαρακτήρας των ελέγχων, πρέπει οι ειδικοί υπάλληλοι της Επιτροπής ή οι υπάλληλοι που υπάγονται σε μια αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους να μπορούν να ζητούν από μια αρμόδια αρχή ενός άλλου κράτους μέλους να προβεί σε δειγματοληψία. Ο αιτών υπάλληλος πρέπει να διαθέτει δείγματα που έχουν ληφθεί και να μπορεί να ορίζει, κυρίως, το εργαστήριο όπου θα υποστούν ανάλυση.

(24) Πρέπει να καθοριστούν οι λεπτομέρειες για την επίσημη λήψη δειγμάτων στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών και για τη χρησιμοποίηση των εν λόγω δειγμάτων που πρέπει να εξασφαλίζουν την αντιπροσωπευτικότητα και τη δυνατότητα επαλήθευσης των αποτελεσμάτων των επισήμων αναλύσεων σε ολόκληρη την Κοινότητα.

(25) Προκειμένου να απλουστευθεί, σε διοικητικό επίπεδο, η αποπληρωμή των εξόδων σχετικά με τις δειγματοληψίες και την αποστολή των δειγμάτων, σχετικά με τις αναλυτικές και οργανοληπτικές εξετάσεις και με το διορισμό ενός εμπειρογνώμονα, πρέπει να καθοριστεί ως αρχή ότι τα έξοδα αυτά πρέπει να αναλαμβάνονται από την αρχή που έχει ζητήσει τη διεξαγωγή της δειγματοληψίας ή τον διορισμό ενός εμπειρογνώμονα.

(26) Πρέπει να διευκρινιστεί η αποδεικτική ισχύς των διαπιστώσεων που πραγματοποιούνται κατά τους ελέγχους, οι οποίοι διεξάγονται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

(27) Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στην κοινοτική νομοθεσία, εναπόκειται στα κράτη μέλη να προσδιορίσουν τις κυρώσεις που πρέπει να εφαρμόζονται στις παραβάσεις των διατάξεων που ισχύουν στον αμπελοοινικό τομέα. Οι προς εφαρμογή κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες της παράβασης που διαπράχθηκε και αποτρεπτικές, και δεν μπορούν να καταστήσουν την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου πιο δύσκολη, σε περίπτωση που συγκρίνονται με παραβάσεις που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο.

(28) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η απρόσκοπτη διεξαγωγή των ελέγχων και της δειγματοληψίας σταφυλιών στους αμπελώνες, πρέπει να προβλεφθεί ότι οι ενδιαφερόμενοι δεν πρέπει να παρεμποδίζουν τους ελέγχους που τους αφορούν, πρέπει να διευκολύνουν τις δειγματοληψίες και να παρέχουν τις απαιτούμενες πληροφορίες κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

(29) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρησης οίνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Έλεγχοι και κυρώσεις

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τις ειδικες λεπτομέρειες ελέγχου και κυρώσεων στον αμπελοοινικό τομέα.

2. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή:

- των ειδικών διατάξεων που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών στον τομέα της καταπολέμησης της απάτης στον αμπελοοινικό τομέα, κατά το μέτρο που μπορούν να διευκολύνουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού,

- των κανόνων σχετικά:

- με την ποινική δικονομία ή τη δικαστική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στον ποινικό τομέα,

- με τη διαδικασία διοικητικών κυρώσεων.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΕΛΕΓΧΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Άρθρο 2

Αρχές

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν τον έλεγχο της τήρησης της κοινοτικής και εθνικής ρύθμισης που θεσπίζεται στον αμπελοοινικό τομέα για την εφαρμογή του.

2. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν τους διοικητικούς ελέγχους και τους επιτόπου ελέγχους κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική εξακρίβωση της τήρησης των απαιτουμένων όρων.

3. Ανάλογα με τη φύση της σχετικής στήριξης, τα κράτη μέλη ορίζουν τις μεθόδους και τα μέσα που θα χρησιμοποιήσουν για τον έλεγχό τους, καθώς και τα πρόσωπα που υπόκεινται σε έλεγχο.

4. Οι έλεγχοι διενεργούνται είτε συστηματικά είτε με δειγματοληψία. Σε περίπτωση ελέγχων με δειγματοληψία, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, μέσω του αριθμού, της φύσης και της συχνότητας των ελέγχων αυτών, ότι αυτοί είναι αντιπροσωπευτικοί για το σύνολο της επικράτειάς τους και ανταποκρίνονται στο μέγεθος του όγκου των αμπελοοινικών προϊόντων που τίθενται σε εμπορία ή κατέχονται με σκοπό την εμπορία τους.

Άρθρο 3

Αρχές ελέγχου

1. Όταν ένα κράτος μέλος ορίζει περισσότερες αρμάδιες αρχές για τον έλεγχο της τήρησης της ρύθμισης στον αμπελοοινικό τομέα, εξασφαλίζει τον συντονισμό των ενεργειών μεταξύ αυτών.

2. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μία μόνο αρχή επαφής προκειμένου να εξασφαλίσει το σύνδεσμο με τις αρχές επαφής άλλων κρατών μελών και με την Επιτροπή. Ειδικότερα, η εν λόγω αρχή διαβιβάζει και λαμβάνει τις αιτήσεις συνεργασίας, ενόψει της εφαρμογής του παρόντος τίτλου και αντιπροσωπεύει το κράτος μέλος, στο οποίο υπάγεται, έναντι των άλλων κρατών μελών ή της Επιτροπής.

3. Η Επιτροπή εξασφαλίζει την κατάλληλη και τακτική διάδοση των πληροφοριών που της ανακοινώνονται από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του άρθρου 72 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

Άρθρο 4

Αρμοδιότητες των ελεγκτών υπαλλήλων

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει όλα τα χρήσιμα μέτρα προκειμένου να διευκολύνει την

εκπλήρωση των καθηκόντων των υπαλλήλων των αρμοδίων του αρχών. Μεριμνά ιδίως ώστε οι υπάλληλοι αυτοί, ενδεχομένως σε συνεργασία με αυτούς των υπηρεσιών του, τις οποίες εξουσιοδοτεί προς το σκοπό αυτό:

- να έχουν πρόσβαση στους αμπελώνες, στις εγκαταστάσεις οινοποίησης, αποθεματοποίησης και μεταποίησης των αμπελοοινικών προϊόντων και στα μέσα μεταφοράς των προϊόντων αυτών,

- να έχουν πρόσβαση στους εμπορικούς χώρους ή στις αποθήκες και στα μεταφορικά μέσα οιουδήποτε κατέχει με σκοπό την πώληση, διαθέτει στο εμπόριο ή μεταφέρει αμπελοοινικά προϊόντα ή προϊόντα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στον αμπελοοινικό τομέα,

- να μπορούν να προβαίνουν στην καταγραφή των αμπελοοινικών προϊόντων, καθώς και των ουσιών ή προϊόντων που ενδέχεται να προορίζονται για την παρασκευή τους,

- να μπορούν να λαμβάνουν δείγματα από τα αμπελοοινικά προϊόντα, από τις ουσίες και τα προϊόντα που ενδέχεται να προορίζονται για την παρασκευή τους, καθώς και από τα προϊόντα που κατέχονται, με σκοπό την πώληση, που διατίθενται στο εμπόριο ή μεταφέρονται,

- να έχουν πρόσβαση στα στατιστικά στοιχεία ή σε άλλα χρήσιμα για τους ελέγχους έγγραφα και να μπορούν να κάνουν αντίγραφα ή αποσπάσματα.

- να μπορούν να λαμβάνουν κατάλληλα συντηρητικά μέτρα όσον αφορά την παρασκευή, την κατοχή, τη μεταφορά, την περιγραφή, την παρουσίαση και την εμπορία ενός αμπελοοινικού προϊόντος ή ενός προϊόντος που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για την παρασκευή ενός τέτοιου προϊόντος, όταν υφίσταται αιτιολογημένη υπόνοια σοβαρής παράβασης των κοινοτικών διατάξεων, ειδικότερα δε σε περίπτωση νοθείας ή κινδύνων για την υγεία.

Άρθρο 5

Αμπελουργικό δυναμικό

1. Για την τήρηση των διατάξεων σχετικά με το δυναμικό παραγωγής που αναφέρονται στον τίτλο II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, τα κράτη μέλη κάνουν χρήση, ανάλογα με την περίπτωση, του αμπελουργικού μητρώου ή της χαρτογραφικής βάσης αναφοράς σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2392/86 του Συμβουλίου(14).

Η οριστική εγκατάλειψη καθώς και οι αναδιαρθρώσεις και μετατροπές, που τυγχάνουν συμμετοχής εκ μέρους της Κοινότητας, αποτελούν αντικείμενο συστηματικής επιτόπου επαλήθευσης. Η επαλήθευση αυτή αφορά τα αγροτεμάχια που αποτελούν αντικείμενο αίτησης στήριξης.

2. Ο έλεγχος της τήρησης της απαγόρευσης νέων φυτεύσεων που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 πραγματοποιείται με τη βοήθεια της χαρτογραφικής βάσης αναφοράς που έχει δημιουργηθεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2392/86.

Τα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν χαρτογραφική βάση αναφοράς ανακοινώνουν στην Επιτροπή, πριν από την 1η Ιανουαρίου 2001, τα μέτρα που θεσπίστηκαν προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση της απαγόρευσης νέων φυτεύσεων.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 6

Σώματα ειδικών υπαλλήλων της Επιτροπής

1. Οι ειδικοί υπάλληλοι της Επιτροπής που προβλέπονται στο άρθρο 72 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 μπορούν να συνεργάζονται κατά τους ελέγχους που προβλέπονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.

Οι έλεγχοι πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου(15).

Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα κράτη μέλη:

- πληροφορίες σχετικά με τους ελέγχους που σχεδιάζονται από αυτά,

- να πραγματοποιούνται έλεγχοι, στους οποίους μπορούν να συνεργάζονται οι ειδικοί της υπάλληλοι.

Οι υπάλληλοι των κρατών μελών εξασφαλίζουν ανά πάσα στιγμή τη διενέργεια των εργασιών ελέγχου που αναφέρονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο.

2. Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους, οι ειδικοί υπάλληλοι της Επιτροπής απολαύουν των δικαιωμάτων και αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 4 πρώτη, δεύτερη, τρίτη και

πέμπτη περίπτωση, με την επιφύλαξη των περιορισμών που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη στους υπαλλήλους τους κατά την άσκηση των εν λόγω ελέγχων.

Κατά τη διάρκεια των ελέγχων, οι ειδικοί υπάλληλοι της Επιτροπής τηρούν τους επαγγελματικούς κανόνες και τα ήθη που επιβάλλονται στους υπαλλήλους των κρατών μελών καθώς και το επαγγελματικό απόρρητο.

3. Η Επιτροπή διαβιβάζει στην αρχή επαφής του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, μετά τη διεξαγωγή κάθε ενέργειας ελέγχου, ανακοίνωση σχετικά με τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων που ασκούνται από τους ειδικούς της υπαλλήλους· η ανακοίνωση αυτή εντοπίζει τις δυσκολίες και τις παραβάσεις των ισχυουσών διατάξεων, οι οποίες ενδεχομένως διαπιστώθηκαν.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 7

Συνδρομή κατόπιν αιτήσεως

1. Στην περίπτωση που μια αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους αναλαμβάνει, στην επικράτειά του, δραστηριότητες ελέγχου, μπορεί να ζητήσει πληροφορίες από την Επιτροπή ή από μια αρμόδια αρχή ενός άλλου κράτους μέλους, που ενδέχεται να το αφορά το θέμα άμεσα ή έμμεσα.

Η Επιτροπή ενημερώνεται σε όλες τις περιπτώσεις που το προϊόν, το οποίο αποτελεί αντικείμενο των δραστηριοτήτων ελέγχου που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, είναι καταγωγής μιας τρίτης χώρας και εφόσον η εμπορία του προϊόντος αυτού μπορεί να έχει ιδιαίτερη σημασία για άλλα κράτη μέλη.

Η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση ανακοινώνει όλες τις πληροφορίες οι οποίες μπορούν να επιτρέψουν στην αιτούσα αρχή να εκπληρώσει την αποστολή της.

2. Κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης της αιτούσας αρχής, η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση ασκεί ή αναλαμβάνει τις αναγκαίες πρωτοβουλίες για να ασκήσει ειδική εποπτεία ή να διενεργήσει ελέγχους που επιτρέπουν την επίτευξη των επιδιωκομένων στόχων.

3. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση ενεργεί σαν να ενεργούσε για δικό της λογαριασμό.

4. Σε συμφωνία με την η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, η αιτούσα αρχή μπορεί να ορίσει υπαλλήλους:

- είτε για να συγκεντρώσουν, στα γραφεία των διοικητικών αρχών που υπάγονται στο κράτος μέλος, όπου είναι εγκατεστημένη η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, πληροφορίες που αφορούν την εφαρμογή της ρύθμισης στον αμπελοοινικό τομέα ή ενέργειες ελέγχου, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής αντιγράφων των εγγράφων μεταφοράς ή άλλων εγγράφων ή αποσπασμάτων μητρώων,

- είτε για να παραστούν κατά τις ενέργειες που απαιτούνται δυνάμει της παραγράφου 2, αφού ειδοποιηθεί σχετικά η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση εγκαίρως πριν από την έναρξη των ενεργειών.

Τα έγγραφα που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση μπορούν να ληφθούν μόνο με τη συγκατάθεση της αρχής προς την οποία απευθύνεται η αίτηση.

Οι υπάλληλοι της αρχής προς την οποία απευθύνεται η αίτηση εξασφαλίζουν ανά πάσα στιγμή τη διεξαγωγή των εργασιών ελέγχου.

Οι υπάλληλοι της αιτούσας αρχής:

- προσκομίζουν έγγραφο που ορίζει την ταυτότητα και την ιδιότητά τους,

- απολαύουν, με την επιφύλαξη των περιορισμών που επιβάλλονται από το κράτος μέλος στο οποίο υπάγεται η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, στους δικούς του υπαλλήλους κατά την άσκηση των υπόψη ελέγχων:

- των δικαιωμάτων πρόσβασης που αναφέρονται στο άρθρο 4 πρώτη και δεύτερη περίπτωση,

- δικαιώματος ενημέρωσης σχετικά με τα αποτελέσματα των ελέγχων που πραγματοποιούνται από τους υπαλλήλους της αρχής προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, βάσει του άρθρου 4 τρίτη και πέμπτη περίπτωση,

- υιοθετούν, κατά τη διάρκεια των ελέγχων, στάση σύμφωνη προς τους επαγγελματικούς κανόνες και τα ήθη που επιβάλλονται στο σχετικό κράτος μέλος και οφείλουν να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο.

5. Οι αιτήσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο διαβιβάζονται στην αρχή, προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, του σχετικού κράτους μέλους μέσω της αρχής επαφής του εν λόγω κράτους μέλους. Το ίδιο ισχύει για:

- για τις απαντήσεις προς τις αιτήσεις αυτές,

- τις ανακοινώσεις σχετικά με την εφαρμογή των παραγράφων 2 και 4.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, για να καταστεί αποτελεσματικότερη και ταχύτερη η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, αυτά μπορούν να επιτρέψουν σε μια αρμόδια αρχή να μπορεί:

- να απευθύνει απευθείας τις αιτιολογημένες αιτήσεις ή τις ανακοινώσεις της σε μια αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους,

- να απαντά απευθείας στις αιτήσεις ή στις ανακοινώσεις που περιέρχονται σ' αυτήν από μια αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 8

Αυτεπάγγελτη συνδρομή

Σε περίπτωση που μια αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους έχει αιτιολογημένη υπόνοια ή λαμβάνει γνώση του γεγονότος:

- ότι ένα προϊόν που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 δεν είναι σύμφωνο με τη ρύθμιση του αμπελοοινικού τομέα ή έχει αποτελέσει αντικείμενο απάτης κατά την παραγωγή ή την εμπορία ενός τέτοιου προϊόντος, και

- ότι η εν λόγω μη συμφωνία παρουσιάζει ειδικό ενδιαφέρον για ένα ή περισσότερα κράτη μέλη και μπορεί να οδηγήσει στη λήψη διοικητικών μέτρων ή σε δικαστική δίωξη,

ενημερώνει αμέσως σχετικά, μέσω της αρχής επαφής στην οποία υπάγεται, την αρχή επαφής του σχετικού κράτους μέλους και την Επιτροπή.

Άρθρο 9

Κοινές διατάξεις

1. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 και στο άρθρο 8 συνοδεύονται και συμπληρώνονται το ταχύτερο δυνατό από έγγραφα ή άλλα χρήσιμα αποδεικτικά στοιχεία, καθώς και από την ένδειξη των ενδεχόμενων διοικητικών μέτρων ή δικαστικών διώξεων, και αναφέρονται κυρίως:

- στη σύνθεση και στα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά του σχετικού προϊόντος,

- στην περιγραφή και παρουσίασή του,

- στην τήρηση των κανόνων που ισχύουν για την παραγωγή του, την παρασκευή του ή την εμπορία του.

2. Οι αρχές επαφής τις οποίες αφορά το θέμα για το οποίο έχει ζητηθεί η διαδικασία αμοιβαίας συνδρομής ενημερώνονται αμοιβαία και αμελλητί:

- σχετικά με την έκβαση των ερευνών,

- όσον αφορά τις σχετικές διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες που προορίζονται για τις υπόψη ενέργειες.

3. Τα έξοδα μετακίνησης που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφοι 2 και 4 αναλαμβάνονται:

- από το κράτος μέλος που έχει ορίσει έναν υπάλληλο για τα μέτρα που αναφέρονται στις προαναφερθείσες παραγράφου, ή

- από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, μετά από αίτηση της αρχής επαφής του εν λόγω κράτους μέλους, εφόσον η Επιτροπή έχει αναγνωρίσει ρητώς εκ των προτέρων το ενδιαφέρον που παρουσιάζει η εν λόγω ενέργεια ελέγχου για την Κοινότητα.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 10

Αντικείμενο της τράπεζας δεδομένων

1. Δημιουργείται τράπεζα αναλυτικών δεδομένων για τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα στο κοινό κέντρο ερευνών (ΚΚΕρ).

2. Η τράπεζα δεδομένων περιλαμβάνει τα δεδομένα που προκύπτουν από την ισοτοπική ανάλυση των συστατικών στοιχείων της αιθυλικής αλκοόλης και του ύδατος των

αμπελουργικών προϊόντων σύμφωνα με τις αναλυτικές μεθόδους αναφοράς που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2676/90.

3. Η τράπεζα δεδομένων συμβάλλει στην εναρμόνιση της ερμηνείας των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται από τα επισήμως αναγνωρισμένα εργαστήρια των κρατών μελών με τις αναλυτικές μεθόδους αναφοράς που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2676/90.

Άρθρο 11

Δείγματα

1. Για τη σύσταση της τράπεζας δεδομένων, τα προς ανάλυση δείγματα νωπών σταφυλιών συλλέγονται, υποβάλλονται σε επεξεργασία και μετατρέπονται σε οίνο σύμφωνα με τις οδηγίες του παραρτήματος Ι.

2. Τα δείγματα νωπών σταφυλιών συλλέγονται από αμπελώνες που βρίσκονται σε περιοχή παραγωγής με σαφή χαρακτηριστικά, όσον αφορά το έδαφος, τη γεωγραφική θέση, τον τρόπο κλαδέματος της αμπέλου, την ποικιλία, την ηλικία και τις εφαρμοζόμενες καλλιεργητικές τεχνικές.

Ο αριθμός δειγμάτων που πρέπει να συλλέγονται κάθε χρόνο για την τράπεζα δεδομένων είναι τουλάχιστον:

- 400 δείγματα στη Γαλλία,
- 400 δείγματα στην Ιταλία,
- 200 δείγματα στη Γερμανία,
- 200 δείγματα στην Ισπανία,
- 50 δείγματα στην Πορτογαλία,
- 50 δείγματα στην Ελλάδα,
- 50 δείγματα στην Αυστρία,
- 4 δείγματα στο Λουξεμβούργο,
- 4 δείγματα στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Στην κατανομή των συλλεγομένων δειγμάτων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η γεωγραφική θέση των αμπελώνων των προαναφερθέντων κρατών μελών.

Κάθε χρόνο, τουλάχιστον το 25 % των δειγματοληψιών πραγματοποιούνται στα αγροτεμάχια στα οποία έχουν γίνει οι δειγματοληψίες των προηγουμένων ετών.

3. Τα δείγματα υποβάλλονται σε ανάλυση με τη μέθοδο που περιγράφεται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2676/90 σε εργαστήρια που ορίζουν τα κράτη μέλη. Τα εργαστήρια που ορίζονται πρέπει να ανταποκρίνονται στα γενικά κριτήρια λειτουργίας των εργαστηρίων δοκιμών που περιλαμβάνονται στο ευρωπαϊκό πρότυπο ΝΕ 45001 ή ISO/IEC 17025, και ιδίως να συμμετέχουν σε ένα σύστημα δοκιμών καταλληλότητας που αφορά τις μεθόδους ισοτοπικής ανάλυσης.

4. Συντάσσεται δελτίο ανάλυσης σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ. Για κάθε δείγμα συντάσσεται αναγνωριστικό δελτίο σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ.

5. Αντίγραφο του δελτίου ανάλυσης που περιλαμβάνει τα αποτελέσματα και την ερμηνεία των αναλύσεων, καθώς και αντίγραφο του αναγνωριστικού δελτίου, διαβιβάζονται στο ΚΚΕρ.

6. Τα κράτη μέλη και το ΚΚΕρ εξασφαλίζουν:

- τη διατήρηση των δεδομένων που περιέχει η τράπεζα αναλυτικών δεδομένων,
- τη διατήρηση ενός τουλάχιστον δείγματος ελέγχου από όλα τα δείγματα που αποστέλλονται στο ΚΚΕρ για ανάλυση, επί μια τριετία τουλάχιστον μετά την ημερομηνία δειγματοληψίας,
- τη χρησιμοποίηση της τράπεζας δεδομένων αποκλειστικά για τον έλεγχο της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας και των εθνικών νομοθετικών ρυθμίσεων όσον αφορά τον αμπελοοινικό τομέα ή για στατιστικούς ή επιστημονικούς σκοπούς,
- την εφαρμογή των μέτρων που διασφαλίζουν την προστασία των δεδομένων, ιδίως κατά της κλοπής και κάθε είδους επεμβάσεων,
- την πρόσβαση των υπόχρεων στους φακέλους που τους αφορούν χωρίς καθυστερήσεις ή υπερβολικά έξοδα, προκειμένου να διορθώνουν, κατά περίπτωση, τα δεδομένα, όταν αυτά είναι ανακριβή.

Άρθρο 12

Ισοτοπικές αναλύσεις

1. Τα κράτη μέλη που παράγουν οίνο και που δεν είναι εξοπλισμένα για να πραγματοποιήσουν τις ισοτοπικές αναλύσεις, αποστέλλουν τα δείγματά τους στο ΚΚΕρ, προκειμένου να πραγματοποιήσει την ανάλυση. Στην περίπτωση αυτή, μπορούν να ορίσουν μια αρμόδια αρχή εξουσιοδοτημένη να διαθέτει πληροφορίες σχετικά με τα δείγματα που λαμβάνονται στο έδαφός τους.

2. Τα κράτη μέλη που διενεργούν τα ίδια τις ισοτοπικές αναλύσεις των αμπελουργικών προϊόντων, αποστέλλουν για ανάλυση επαλήθευσης τουλάχιστον το 10 % των δειγμάτων τους στο ΚΚΕρ ή σε οποιοδήποτε εργαστήριο ορίζεται από το ΚΚΕρ.

Άρθρο 13

Ανακοίνωση των αποτελεσμάτων

1. Τα στοιχεία που περιέχονται στην τράπεζα δεδομένων τίθενται στη διάθεση των εργαστηρίων που ορίζονται για τον σκοπό αυτό από τα κράτη μέλη τα οποία υποβάλλουν σχετική αίτηση.

2. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και εφόσον θεωρούνται αντιπροσωπευτικά, μπορούν να τεθούν κατόπιν αιτήσεως στη διάθεση άλλων επισήμων αρχών των κρατών μελών.

3. Η ανακοίνωση πληροφοριών αφορά μόνο τα αναλυτικά στοιχεία που είναι αναγκαία για την ερμηνεία μιας ανάλυσης που πραγματοποιείται επί δείγματος το οποίο παρουσιάζει πειρόμοια χαρακτηριστικά και καταγωγή. Κάθε ανακοίνωση πληροφοριών θα συνοδεύεται από υπενθύμιση των απαιτουμένων ελάχιστων απαιτήσεων για την χρησιμοποίηση της τράπεζας δεδομένων.

Άρθρο 14

Τήρηση των διαδικασιών

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα αποτελέσματα των ισοτοπικών αναλύσεων, που περιέχονται σε δικές τους τράπεζες δεδομένων, να προκύπτουν από την ανάλυση δειγμάτων που συλλέγονται και υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τίτλου.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ ΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 15

Αίτηση δειγματοληψίας

1. Στο πλαίσιο της εφαρμογής των τίτλων II και III, οι ειδικοί υπάλληλοι της Επιτροπής ή οι υπάλληλοι μιας αρμόδιας αρχής ενός κράτους μέλους μπορούν να ζητήσουν από την αρμόδια αρχή ενός άλλου κράτους μέλους να προβεί σε δειγματοληψία σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Η αιτούσα αρχή διαθέτει τα δείγματα που έχουν ληφθεί και ορίζει κυρίως το εργαστήριο όπου θα αναλυθούν.

3. Τα δείγματα λαμβάνονται και υφίστανται επεξεργασία σύμφωνα με τις οδηγίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 16

Έξοδα σχετικά με τη δειγματοληψία, την αποστολή και την ανάλυση των δειγμάτων

1. Τα έξοδα τα σχετικά με τη δειγματοληψία, την επεξεργασία και την αποστολή του δείγματος καθώς και την αναλυτική και οργανοληπτική εξέταση αναλαμβάνονται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που ζήτησε τη δειγματοληψία. Τα εν λόγω έξοδα υπολογίζονται με βάση τις τιμές πού εφαρμόζονται στο κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου πραγματοποιήθηκαν οι εργασίες.

2. Τα έξοδα σχετικά με την αποστολή των δειγμάτων, που αναφέρονται στο άρθρο 12, στο ΚΚΕρ ή σε άλλο εργαστήριο που ορίζεται από το ΚΚΕρ για ανάλυση με ισοτοπικές μεθόδους, αναλαμβάνονται από την Κοινότητα.

Όσον αφορά τα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν στην επικράτειά τους εργαστήριο εξοπλισμένο για την ανάλυση με ισοτοπικές μεθόδους, τα έξοδα σχετικά με την αποστολή όλων των δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν βάσει του άρθρου 14 παράγραφος 1 στο ΚΚΕρ, αναλαμβάνονται από την Κοινότητα.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Αποδεικτική ισχύς

Τις διαπιστώσεις που πραγματοποιούνται από τους ειδικούς υπαλλήλους της Επιτροπής ή από τους υπαλλήλους μιας αρμόδιας αρχής ενός κράτους μέλους στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος τίτλου μπορούν να επικαλούνται οι αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών ή η Επιτροπή. Στην περίπτωση αυτή, δεν μπορεί να προσδοθεί στις εν λόγω διαπιστώσεις μικρότερη αξία λόγω του ότι δεν προέρχονται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 18

Κυρώσεις

Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 ή στους κανονισμούς που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή του, τα κράτη μέλη ορίζουν το καθεστώς των εφαρμοζομένων κυρώσεων στις παραβάσεις των διατάξεων του αμπελοοινικού τομέα και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλίσουν, την εφαρμογή τους. Οι κυρώσεις που προβλέπονται κατ' αυτόν τον τρόπο πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες της σοβαρότητας της παράβασης που διαπράχθηκε και αποτρεπτικές.

Άρθρο 19

Υποκείμενοι σε έλεγχο

1. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, καθώς και οι ομάδες των προσώπων αυτών, οι επαγγελματικές δραστηριότητες των οποίων μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο των ελέγχων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό δεν πρέπει να παρεμποδίζουν τους εν λόγω ελέγχους και οφείλουν να τους διευκολύνουν ανά πάσα στιγμή.

2. Οι κάτοχοι αμπελουργικών εκμεταλλεύσεων, στις οποίες πραγματοποιείται δειγματοληψία από τους υπαλλήλους μιας αρμόδιας αρχής:

- δεν πρέπει να παρακωλύουν την πραγματοποίηση των δειγματοληψιών, και

- πρέπει να παρέχουν στους εν λόγω υπαλλήλους όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 20

Κατάργηση

Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 2347/91 και (ΕΟΚ) αριθ. 2348/91 καταργούνται.

Άρθρο 21

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Εφαρμόζεται από την 1η Δεκεμβρίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Δεκεμβρίου 2000.

Για την Επιτροπή

Franz Fischler

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1.

(2) ΕΕ L 194 της 31.7.2000, σ. 1.

(3) ΕΕ L 84 της 27.3.1987, σ. 1.

(4) ΕΕ L 199 της 30.7.1999, σ. 8.

(5) ΕΕ L 214 της 2.8.1991, σ. 32.

(6) ΕΕ L 248 της 11.9.1997, σ. 3.

(7) ΕΕ L 214 της 2.8.1991, σ. 39.

(8) ΕΕ L 272 της 4.10.1997, σ. 10.

(9) ΕΕ L 185 της 25.7.2000, σ. 24.

(10) ΕΕ L 302 της 1.12.2000, σ. 36.

(11) ΕΕ L 202 της 14.7.1989, σ. 32.

(12) ΕΕ L 272 της 3.10.1990, σ. 1.

(13) ΕΕ L 99 της 14.4.1999, σ. 4.

(14) ΕΕ L 208 της 31.7.1986, σ. 1.

(15) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Οδηγίες για τη λήψη δείγματος νωπών σταφυλών, την επεξεργασία και μεταποίησή τους σε οίνο που προορίζεται για ανάλυση με ισοτοπικές μεθόδους του δευτέριου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11

I. ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ

Α. Κάθε δείγμα περιλαμβάνει τουλάχιστον δέκα κιλά ώριμων υγιών σταφυλών της ίδιας ποικιλίας αμπέλου. Η δειγματοληψία την αυγή και μετά από βροχή πρέπει να αποφεύγεται. Τα σταφύλια δεν πρέπει να έχουν εξωτερική υγρασία. Τα σταφύλια λαμβάνονται ως έχουν.

Η δειγματοληψία πραγματοποιείται κατά την περίοδο του τρύγου. Τα σταφύλια που κόπηκαν πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικά του συνόλου του εν λόγω αγροτεμαχίου. Το δείγμα νωπών σταφυλιών που έχει ληφθεί με αυτόν τον τρόπο και έχει μετατραπεί ενδεχομένως σε γλεύκος μπορεί να διατηρηθεί στην κατάψυξη μέχρι την οινοποίησή του.

Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν για τα δείγματα που λαμβάνονται στο έδαφός τους ελάχιστες ποσότητες που υπερβαίνουν τα δέκα κιλά, όταν αυτό δικαιολογείται από τις ανάγκες της επιστημονικής συνεργασίας μεταξύ διαφόρων εργαστηρίων.

Β. Κατά τη δειγματοληψία καταρτίζεται αναγνωριστικό δελτίο. Το εν λόγω δελτίο περιλαμβάνει ένα μέρος I που αφορά τη δειγματοληψία σταφυλιών και ένα μέρος II που αφορά την οινοποίηση. Διατηρείται με το δείγμα και το συνοδεύει σε όλες τις μεταφορές. Ενημερώνεται κάθε φορά που γίνεται επεξεργασία του δείγματος.

Το αναγνωριστικό δελτίο που αφορά τη δειγματοληψία συντάσσεται σύμφωνα με το μέρος I του ερωτηματολογίου που εμφαίνεται στο παράρτημα II.

II. ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Α. Η οινοποίηση πραγματοποιείται από την αρμόδια αρχή ή από μια υπηρεσία που είναι εξουσιοδοτημένη γι' αυτό το σκοπό, στο μέτρο του δυνατού υπό συνθήκες παρόμοιες με τις συνήθεις συνθήκες της περιοχής παραγωγής, της οποίας είναι αντιπροσωπευτικό δείγμα. Η οινοποίηση πρέπει να οδηγεί στην ολική μετατροπή της ζάχαρης σε αλκοόλη, δηλαδή τουλάχιστον δύο γραμμάρια ανά λίτρο αναγόντων σακχάρων. Μόλις γίνει η διαύγαση και η σταθεροποίηση του οίνου με τη βοήθεια SO2 εμφιαλώνεται σε φιάλες 75 cl και τοποθετείται η σήμανση.

Β. Το αναγνωριστικό δελτίο που αφορά την οινοποίηση καταρτίζεται σύμφωνα με το μέρος II του ερωτηματολογίου που εμφαίνεται στο παράρτημα II.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

>PIC FILE= "L_2000316EL.002402.EPS">

>PIC FILE= "L_2000316EL.002501.EPS">

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

>PIC FILE= "L_2000316EL.002602.EPS">

>PIC FILE= "L_2000316EL.002701.EPS">

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Δειγματοληψία στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων αρχών

1. Κατά τη λήψη δείγματος οίνου, γλεύκους σταφυλιών ή άλλου ρευστού οινικού προϊόντος στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ των αρχών ελέγχου, η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι τα δείγματα αυτά:

- είναι αντιπροσωπευτικά όλης της παρτίδας όσον αφορά τα προϊόντα που περιέχονται σε δοχεία 60 λίτρων ή και λιγότερο και είναι τοποθετημένα όλα μαζί σε μια μοναδική παρτίδα,

- είναι αντιπροσωπευτικά του προϊόντος που περιέχεται στο δοχείο από το οποίο λαμβάνεται το δείγμα, όσον αφορά τα προϊόντα που περιέχονται σε δοχεία ονομαστικού όγκου που υπερβαίνει τα 60 λίτρα.

2. Οι δειγματοληψίες πραγματοποιούνται αφού χυθεί το εν λόγω προϊόν σε πέντε τουλάχιστον

καθαρά δοχεία, ονομαστικού όγκου 75 cl τουλάχιστον το καθένα. Στην περίπτωση των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτη περίπτωση, η δειγματοληψία μπορεί να πραγματοποιηθεί επίσης με την απόσυρση τουλάχιστον πέντε δοχείων όγκου 75 cl τουλάχιστον, που αποτελούν μέρος της παρτίδας που πρέπει να εξεταστεί.

Στην περίπτωση που τα δείγματα αποστάγματος οίνου προορίζονται για ανάλυση με πυρηνικό μαγνητικό συντονισμό του δευτερίου, ο ονομαστικός όγκος των δοχείων για τα δείγματα είναι 25 cl ή και 5 cl, όταν αποστέλλονται από ένα επίσημο εργαστήριο σ' ένα άλλο.

Τα δείγματα λαμβάνονται, ενδεχομένως κλεισμένα και σφραγισμένα, παρουσία ενός εκπροσώπου της μονάδας στην οποία έγινε η δειγματοληψία ή παρουσία ενός εκπροσώπου του μεταφορέα, σε περίπτωση που η δειγματοληψία έγινε κατά τη μεταφορά. Σε περίπτωση που απουσιάζει ο εν λόγω εκπρόσωπος, η απουσία του αναφέρεται στην έκθεση που προβλέπεται στην παράγραφο 4.

Κάθε δείγμα είναι εξοπλισμένο με μηχανισμό κλεισίματος που πρέπει να είναι σταθερός, μη δυνάμενος να ξαναχρησιμοποιηθεί.

3. Κάθε δείγμα είναι εφοδιασμένο με ετικέτα σύμφωνα με το παράρτημα V μέρος Α.

Όταν το μέγεθος του δοχείου δεν επιτρέπει να τοποθετηθεί η προβλεπόμενη ετικέτα, τοποθετείται ένας ανεξίτηλος αριθμός επί του δοχείου και οι ενδείξεις αναγράφονται σε ξεχωριστό δελτίο.

Ο εκπρόσωπος της μονάδας όπου πραγματοποιείται η δειγματοληψία ή ενδεχομένως ο εκπρόσωπος του μεταφορέα καλείται να υπογράψει την ετικέτα ή ενδεχομένως το δελτίο.

4. Ο υπάλληλος της αρμόδιας αρχής που είναι εξουσιοδοτημένος να πραγματοποιήσει τη δειγματοληψία συντάσσει γραπτή έκθεση στην οποία αναγράφει όλες τις παρατηρήσεις που του φαίνονται σημαντικές για την εκτίμηση των δειγμάτων. Αναφέρει σ' αυτή ενδεχομένως τις δηλώσεις του εκπροσώπου του μεταφορέα ή της μονάδας όπου πραγματοποιήθηκε η δειγματοληψία, και καλεί τον εκπρόσωπο να υπογράψει. Σημειώνει την ποσότητα του προϊόντος που αποτέλεσε αντικείμενο δειγματοληψίας. Η έκθεση αναφέρει εάν δεν έγιναν αποδεκτές οι υπογραφές που αναφέρονται ανωτέρω και στην παράγραφο 3 τρίτο εδάφιο.

5. Από κάθε δειγματοληψία διατηρείται ένα δείγμα ελέγχου στην μονάδα όπου πραγματοποιήθηκε η δειγματοληψία και ένα άλλο στην υπηρεσία από την οποία εξαρτάται ο υπάλληλος που πραγματοποίησε τη δειγματοληψία. Τρία από τα δείγματα αποστέλλονται στο επίσημο εργαστήριο που πραγματοποιεί την αναλυτική και οργανοληπτική εξέταση. Ένα από τα δείγματα υποβάλλεται σε ανάλυση. Ένα άλλο διατηρείται ως δείγμα ελέγχου. Τα δείγματα ελέγχου διατηρούνται για μια περίοδο τριών ετών τουλάχιστον μετά την ημερομηνία της δειγματοληψίας.

6. Τα κιβώτια με τα δείγματα φέρουν στην εξωτερική συσκευασία ετικέτα ερυθρού χρώματος σύμφωνα με το υπόδειγμα που αναφέρεται στο παράρτημα V μέρος Β. Οι διαστάσεις της ετικέτας είναι 50 επί 25 χιλιοστά.

Κατά την αποστολή των δειγμάτων η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποστολής αποθέτει τη σφραγίδα της κατά το ήμισυ στην εξωτερική συσκευασία της αποστολής και κατά το ήμισυ επί της ερυθράς ετικέτας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

>PIC FILE= "L_2000316EL.002902.EPS">

— τετραγωνίδιο 15: περιγραφή του προϊόντος σύμφωνα με τη συνδυασμένη ονοματολογία

— τετραγωνίδιο 16: κωδικοί ΣΟ.

Η περιγραφή των προϊόντων και οι κωδικοί ΣΟ που εμφαίνονται στην αίτηση επαναλαμβάνονται στο πιστοποιητικό εισαγωγής.

Άρθρο 3

Διάρκεια ισχύος

1. Το πιστοποιητικό ισχύει από την ημερομηνία της εκδόσεώς του, κατά την έννοια του άρθρου 23 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000, έως το τέλος του τετάρτου μηνός μετά από την ημερομηνία αυτή.

2. Το πιστοποιητικό ισχύει από την ημερομηνία της εκδόσεώς του, κατά την έννοια του άρθρου 23 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000, έως το τέλος του δεύτερου μηνός από την ημερομηνία αυτή, αλλά η ισχύς αυτή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβεί την 31η Αυγούστου του τρέχοντος έτους ΓΣΔΕ.

Άρθρο 4

Εγγύηση

1. Η εγγύηση που αφορά τα πιστοποιητικά εισαγωγής καθορίζεται, ως ακολούθως:

— συμπυκνωμένοι χυμοί και συμπυκνωμένα γλεύκη σταφυλιών: 2,5 ευρώ ανά εκατόλιτρο,

— άλλοι χυμοί και γλεύκη σταφυλιών: 1,25 ευρώ ανά εκατόλιτρο,

— ήρεμοι οίνοι και αλκοολωμένοι οίνοι: 1,25 ευρώ ανά εκατόλιτρο,

— αφρώδεις οίνοι και οίνοι λικέρ: 2,5 ευρώ ανά εκατόλιτρο.

2. Η εγγύηση που αφορά τα πιστοποιητικά εξαγωγής ανέρχεται σε 8 ευρώ ανά εκατόλιτρο για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2009 60 11, 2009 60 19, 2009 60 51, 2009 60 71, 2204 30 92 και 2204 30 96 και σε 2,5 ευρώ ανά εκατόλιτρο για τα άλλα προϊόντα.

Άρθρο 5

Ανακοινώσεις για τα πιστοποιητικά εισαγωγής

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή κάθε Πέμπτη ή, εάν η ημέρα αυτή είναι αργία, την πρώτη επόμενη εργάσιμη ημέρα, σύμφωνα με το υπόδειγμα που παρατείθεται στο παράρτημα I, τις πληροφορίες που αφορούν τις ποσότητες και τη χώρα καταγωγής των προϊόντων για τα οποία έχουν εκδοθεί πιστοποιητικά εισαγωγής κατά την προηγούμενη εβδομάδα, κατανεμημένες σύμφωνα με τους κωδικούς της συνδυασμένης ονοματολογίας και τους κωδικούς της ονοματολογίας των χωρών για τις στατιστικές του εξωτερικού εμπορίου της Κοινότητας.

Αν η εισαγωγή των ποσοτήτων για τις οποίες ζητούνται σε ένα κράτος μέλος πιστοποιητικά φαίνεται να προκαλεί κίνδυνο διαταραχής της αγοράς, το κράτος μέλος πληροφορεί αμέσως την Επιτροπή ανακοινώνοντάς της τις σχετικές ποσότητες κατά τύπο προϊόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΙΔΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΓΣΔΕ

Άρθρο 6

Αντικείμενο

Δυνάμει της γεωργικής συμφωνίας η οποία συνάφθηκε στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, η οποία θα καλείται στο εξής «η συμφωνία», το παρόν κεφάλαιο θεσπίζει τις συμπληρωματικές λεπτομέρειες εφαρμογής τις σχετικές με την έκδοση των πιστοποιητικών εξαγωγής στον αμπελοοινικό τομέα, συμπεριλαμβάνοντας και τον προκαθορισμό της επιστροφής.

Άρθρο 7

Υποδιαίρεση της συνολικής ποσότητας κατά τη διάρκεια του έτους και κατάθεση των αιτήσεων

1. Η συνολική διαθέσιμη ποσότητα για κάθε έτος ΓΔΣΕ υποδιαιρείται σε έξι μέρη. Οι αιτήσεις πιστοποιητικών εξαγωγής μπορούν να υποβληθούν για:

— 25 % της συνολικής ποσότητας έως τις 15 Νοεμβρίου,

— 25 % της ποσότητας αυτής έως τις 15 Ιανουαρίου,

— 15 % της ποσότητας αυτής έως τις 15 Μαρτίου,

— 15 % της ποσότητας αυτής έως τις 30 Απριλίου,

— 10 % της ποσότητας αυτής έως τις 30 Ιουνίου,

— 10 % της ποσότητας αυτής έως τις 31 Αυγούστου.

2. Οι μη χρησιμοποιηθείσες ποσότητες μιας περιόδου μεταφέρονται αυτόματα στην επόμενη περίοδο αλλά εντός κάθε έτους.

3. Οι αιτήσεις πιστοποιητικών εξαγωγής για την πρώτη περίοδο δύναται να υποβληθούν από τις 16 Σεπτεμβρίου κάθε έτους.

Άρθρο 8

Κατηγορίες και ομάδες προϊόντων

1. Οι κατηγορίες των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 14 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000 απαριθμούνται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

2. Οι ομάδες προϊόντων οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999, που μπορούν να αναγράφονται στην αίτηση του πιστοποιητικού και στο πιστοποιητικό, σύμφωνα με το άρθρο 14 τέταρτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000, απαριθμούνται στο παράρτημα III του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 9

Αιτήσεις πιστοποιητικών εξαγωγής

1. Οι αιτήσεις για τα πιστοποιητικά εξαγωγής υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές, από την Τετάρτη έως την Τρίτη ώρα 13.00 της επόμενης εβδομάδας.

2. Ανά περίοδο αναφερόμενη στην παράγραφο 1, οι αιτήσεις των πιστοποιητικών εξαγωγής που κατατίθενται από έναν επιχειρηματία δεν μπορούν να υπερβούν μέγιστη ποσότητα 30 000 εκατόλιτρων ανά ζώνη προορισμού που αναφέρεται στην παράγραφο 6. Οι αιτήσεις που αφορούν την ίδια ζώνη πρέπει να κατατίθενται στον αρμόδιο οργανισμό και να ομαδοποιούνται σε μία μόνον ανακοίνωση.

Όταν η συνολική ποσότητα που ζητείται από έναν επιχειρηματία υπερβαίνει τα 30 000 εκατόλιτρα για μία ζώνη, οι εν λόγω αιτήσεις απορρίπτονται από τον οργανισμό στον οποίο έχουν κατατεθεί οι αιτήσεις.

Όταν η συνολική ποσότητα που είναι ακόμη διαθέσιμη σε μία ζώνη είναι μικρότερη από 30 000 εκατόλιτρα, ο οργανισμός στον οποίο κατατίθενται αιτήσεις ανάγει, εάν είναι ανάγκη, στη διαθέσιμη ποσότητα τις αιτήσεις των επιχειρηματιών που την υπερβαίνουν.

3. Τα πιστοποιητικά εξαγωγής εκδίδονται την Δευτέρα που έπεται της Τρίτης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή, εάν η ημέρα αυτή είναι αργία, την πρώτη επόμενη εργάσιμη ημέρα, εφόσον εν τω μεταξύ δεν έχουν ληφθεί από την Επιτροπή ειδικά μέτρα.

4. Εάν οι ποσότητες για τις οποίες έχουν ζητηθεί πιστοποιητικά, που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή την καθορισμένη ημέρα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 1, υπερβαίνουν τις ποσότητες που είναι ακόμη διαθέσιμες για μια των περιόδων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, η Επιτροπή καθορίζει ενιαίο ποσοστό αποδοχής για τις εν λόγω αιτήσεις και αναστέλλει την υποβολή αιτήσεων πιστοποιητικών έως την αρχή της επομένης περιόδου.

5. Εάν η έκδοση των ζητουμένων πιστοποιητικών ενδέχεται να οδηγήσει στην πρόωρη εξάντληση του προϋπολογισμού για τον τομέα του οίνου όπως προβλέπεται στη συμφωνία, η Επιτροπή μπορεί να αποδεχθεί τις τρέχουσες αιτήσεις, ή να απορρίψει τις αιτήσεις για τις οποίες τα πιστοποιητικά εξαγωγής δεν έχουν ακόμη χορηγηθεί, και να αναστείλει την κατάθεση αιτήσεων για δέκα εργάσιμες ημέρες κατ' ανώτατο όριο, με την επιφύλαξη της δυνατότητας παράτασης της αναστολής αυτής, η οποία θα αποφασιστεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

Εάν η έκδοση των ζητουμένων πιστοποιητικών ενδέχεται να επιφέρει υπέρβαση του προϋπολογισμού στον τομέα του οίνου, όπως προβλέπεται στη συμφωνία, η Επιτροπή μπορεί να ορίσει ενιαίο ποσοστό αποδοχής για τις τρέχουσες αιτήσεις και να αναστείλει την κατάθεση αιτήσεων έως το τέλος της περιόδου εμπορίας.

6. Τα μέτρα που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5 μπορούν να διαμορφώνονται κατάλληλα ανά κατηγορία προϊόντων και ανά ζώνη προορισμού. Οι εν λόγω ζώνες προορισμού είναι οι ακόλουθες:

— ζώνη 1: Αφρική,

— ζώνη 2: Ασία και Ωκεανία,

— ζώνη 3: Ανατολική Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένων των χωρών της ΚΑΚ,

— ζώνη 4: Δυτική Ευρώπη.

Ο κατάλογος των χωρών που αποτελούν κάθε ζώνη προορισμού αναγράφεται στο παράρτημα IV.

7. Στην περίπτωση κατά την οποία οι ζητούμενες ποσότητες απορρίπτονται ή μειώνονται, η εγγύηση που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 αποδεσμεύεται αμέσως για κάθε ποσότητα για την οποία δεν έχει ικανοποιηθεί η αίτηση.

8. Στην περίπτωση κατά την οποία έχει καθοριστεί ενιαίο ποσοστό αποδοχής μικρότερο από 85 %, το πιστοποιητικό εκδίδεται κατά παρέκκλιση της παραγράφου 3, την τρίτη εργάσιμη ημέρα μετά τη δημοσίευση του εν λόγω ποσοστού στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Πριν από την έκδοση αυτή ο επιχειρηματίας μπορεί είτε να αποσύρει την αίτησή του, και στην περίπτωση αυτή η εγγύηση που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 αποδεσμεύεται αμέσως, είτε να αποδεχθεί ρητά το πιστοποιητικό και στην περίπτωση αυτή το πιστοποιητικό μπορεί να χορηγηθεί αμέσως.

Άρθρο 10

Μεταβίβαση των πιστοποιητικών

Τα εκδιδόμενα πιστοποιητικά εξαγωγής δεν μεταβιβάζονται.

Άρθρο 11

Ανοχή

Η εξαγόμενη ποσότητα εντός της ανοχής που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000 δεν παρέχει δικαίωμα πληρωμής της επιστροφής.

Στο τετραγωνίδιο 22, εγγράφεται τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες ενδείξεις:

— «Restitución válida para ... (cantidad por la que se haya expedido el certificado) como máximo,»

— «Restitutionen omfatter højst ... (den mængde, licensen er udstedt for)»,

— «Erstattung gültig für höchstens ... (Menge, für die die Lizenz erteilt wurde)»,

— «Επιστροφή που ισχύει για ... (ποσότητα για την οποία εκδίδεται το πιστοποιητικό) κατ' ανώτατο όριο»,

— «Refund valid for not more than ... (quantity for which licence is issued)»,

— «Restitution valable pour ... (quantité pour laquelle le certificat est délivré) au maximum»,

— «Restituzione valida al massimo per ... (quantitativo per il quale è rilasciato il titolo)»,

— «Restitutie voor ten hoogste ... (hoeveelheid waarvoor het certificaat is afgegeven)»,

— «Restituição válida para ... (quantidade em relação à qual é emitido o certificado), no máximo»,

— „Vientituki voimassa enintään ... (määrä, jolle todistus on annettu) osalta»,

— «Bidrag som gäller för högst ... (kvantitet för vilken licensen skall utfärdas)».

Άρθρο 12

Κοινοποιήσεις των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε Τετάρτη, και εάν η ημέρα αυτή είναι αργία, την επόμενη πρώτη εργάσιμη ημέρα:

α) τις αιτήσεις πιστοποιητικών εξαγωγής, οι οποίες περιλαμβάνουν προκαθορισμό της επιστροφής που αναφέρονται στο άρθρο 2 και οι οποίες υπεβλήθησαν μεταξύ της Τετάρτης της προηγούμενης εβδομάδας και της Τρίτης, ή την απουσία αιτήσεων πιστοποιητικών·

β) τις ποσότητες για τις οποίες έχουν εκδοθεί πιστοποιητικά εξαγωγής την προηγούμενη Δευτέρα ή, ενδεχομένως, εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 8·

γ) τις ποσότητες για τις οποίες απεσύρθησαν οι αιτήσεις πιστοποιητικών, στην περίπτωση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 8, στη διάρκεια της προηγούμενης εβδομάδας.

Οι κοινοποιήσεις αυτές προσδιορίζουν τη ζώνη προορισμού που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 6.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή πριν από τις 15 κάθε μηνός για τον προηγούμενο μήνα:

α) τις ποσότητες για τις οποίες έχουν εκδοθεί πιστοποιητικά και δεν έχουν χρησιμοποιηθεί, καθώς και τη ζώνη προορισμού που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 6·

β) τις ποσότητες για τις οποίες έχουν χορηγηθεί επιστροφές δίχως πιστοποιητικό σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999.

Οι κοινοποιήσεις αυτές διευκρινίζουν τις ποσότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και το ποσοστό της επιστροφής.

3. Στις κοινοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να διευκρινίζονται:

α) η ποσότητα σε εκατόλιτρα για κάθε δωδεκαψήφιο κωδικό προϊόντος της ονοματολογίας των γεωργικών προϊόντων, για τις επιστροφές κατά την εξαγωγή. Στην περίπτωση κατά την οποία εκδίδεται ένα πιστοποιητικό για περισσότερους από έναν ενδεκαψήφιους κωδικούς, οι οποίοι υπάγονται στην ίδια κατηγορία η οποία αναφέρεται στο παράρτημα II, αναφέρεται ο αριθμός της κατηγορίας·

β) η ποσότητα για κάθε κωδικό που πρέπει να κατανέμεται ανά τόπο προορισμού στην περίπτωση κατά την οποία το ποσοστό της επιστροφής διαφοροποιείται αναλόγως του τόπου προορισμού·

γ) το ποσοστό της επιστροφής που εφαρμόζεται για τις ποσότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ).

Επιπλέον, εάν το ποσοστό επιστροφής τροποποιηθεί στη διάρκεια της περιόδου υποβολής των αιτήσεων πιστοποιητικών, οι αιτήσεις αυτές πρέπει να κατανεμηθούν για κάθε περίοδο η οποία έχει διαφορετικό ποσοστό επιστροφής.

4. Όλες οι κοινοποιήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, συμπεριλαμβανομένων και των κοινοποιήσεων «ουδέν» πραγματοποιούνται σύμφωνα με το υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα V.

Άρθρο 13

Αποφάσεις της Επιτροπής

1. Εάν, μετά τις κοινοποιήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο α), είναι εκ νέου διαθέσιμη μια επαρκής ποσότητα, η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει την εκ νέου κίνηση της διαδικασίας υποβολής αιτήσεων πιστοποιητικών εξαγωγής.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει μία φορά το μήνα τα κράτη μέλη για την κατάσταση χρησιμοποίησης των ποσοτήτων και των διαθέσιμων δαπανών όσον αφορά το ετησίως προβλεπόμενο από τη συμφωνία για το τρέχον έτος GATT και, εν ευθέτω χρόνω, για την εξάντληση των εν λόγω ποσοτήτων και δαπανών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΑΘΕΣΤΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΠΑ ΓΟΥΣ ΧΥΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΓΛΕΥΚΗ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ

Άρθρο 14

Έλεγχος ανά παρτίδα

1. Για τα προϊόντα των κωδικών ΣΟ 2009 60 και 2204 30, που παρατίθενται στο παράρτημα I τρίτο μέρος τμήμα I παράρτημα 2 του κοινού δασμολογίου και υπάγονται στο καθεστώς των τιμών εισόδου, η αυθεντικότητα της τιμής κατά την εισαγωγή ελέγχεται ανά παρτίδα.

2. Νοείται ως «παρτίδα» το εμπόρευμα που παρουσιάζεται υπό την κάλυψη μίας δήλωσης θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία. Κάθε δήλωση θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία πρέπει να περιλαμβάνει μόνον τα εμπορεύματα της ίδιας προέλευσης και που υπάγονται σε έναν μόνον κωδικό της συνδυασμένης ονοματολογίας.

Άρθρο 15

Καθεστώς εξακρίβωσης

1. Η τιμή κατά την εισαγωγή, βάσει της οποίας τα προϊόντα αναφέρονται στο άρθρο 14 κατατάσσονται στη συνδυασμένη ονοματολογία, πρέπει να είναι ίση προς την τιμή fob του εν λόγω προϊόντος στη χώρα καταγωγής, προσαυξημένη κατά τα έξοδα ασφάλισης και μεταφοράς μέχρι τον τόπο εισόδου στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

2. Σε περίπτωση που η τιμή κατά την εισαγωγή δεν μπορεί να καθορισθεί με αναφορά στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 14 κατατάσσονται στη συνδυασμένη ονοματολογία βάσει της τελωνειακής αξίας που καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 και 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου ([1]).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗ ΣΤΟΝ ΑΜΠΕΛΟΟΙΝΙΚΟ ΤΟΜΕΑ

Άρθρο 16

Περιοδικότητα

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή στον αμπελοοινικό τομέα αναθεωρούνται περιοδικά και τουλάχιστον μία φορά ανά περίοδο εμπορίας.

Άρθρο 17

Ανάγκη πιστοποιητικού

Εκτός απ' ό,τι αφορά τις παραδόσεις ιδιαίτερου προορισμού που αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999, καθώς και τις παραδόσεις που αφορούν τις ποσότητες που αναφέρονται στο παράρτημα III στοιχείο Κ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000, το ευεργέτημα των επιστροφών υπόκειται στην προσκόμιση της αποδείξεως ότι τα προϊόντα εξήχθησαν υπό την κάλυψη πιστοποιητικού εξαγωγής.

Άρθρο 18

Αποδείξεις

1. Το ευεργέτημα των επιστροφών υπόκειται στην προσκόμιση της αποδείξεως ότι τα προϊόντα που έχουν εξαχθεί συνοδεύονταν, κατά την εξαγωγή τους, από πιστοποιητικό αναλύσεως που εκδόθηκε από επίσημο οργανισμό, του κράτους μέλους παραγωγής ή του κράτους μέλους εξαγωγής, και το οποίο βεβαιώνει ότι τα εν λόγω προϊόντα ανταποκρίνονται στις κοινοτικές ποιοτικές προδιαγραφές ή, ελλείψει αυτών, στις προδιαγραφές που εφαρμόζονται επί εθνικής βάσεως στο κράτος μέλος εξαγωγής.

Όταν πρόκειται για επιτραπέζιους οίνους, ή για οίνους λικέρ εκτός των ν.ο.π.ρ.δ., πρέπει να προσκομίζεται η απόδειξη ότι είχαν εγκριθεί από επιτροπή δοκιμής υποδειχθείσα από το κράτος μέλος εξαγωγής. Εφόσον αυτό το κράτος μέλος δεν είναι ο παραγωγός πρέπει, εξάλλου, να αποδεικνύεται ότι πρόκειται περί κοινοτικού επιτραπέζιου οίνου ή για κοινοτικό οίνο λικέρ.

Το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αναφέρει τουλάχιστον:

α) για τους επιτραπέζιους οίνους και οίνους λικέρ εκτός των ν.ο.π.ρ.δ.:

— το χρώμα,

— τον ολικό αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο,

— τον κτηθέντα αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο,

— την περιεκτικότητα σε ολική οξύτητα,

— ενδεχομένως, την ένδειξη ότι πρόκειται για οίνο που αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 που υπερβαίνει τις ποσότητες που κανονικά οινοποιούνται, ή την ένδειξη της ποσότητας του οίνου αυτού αν πρόκειται για εξαγωγή οίνου που προέρχεται από ανάμειξη·

β) για τα συμπυκνωμένα γλεύκη σταφυλών, την αριθμητική ένδειξη του διαθλασιμέτρου σε θερμοκρασία 20 °C που χρησιμοποιείται σύμφωνα με τη μέθοδο που αναφέρεται στο παράρτημα I σημείο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

2. Ο εξαγωγέας υποχρεούται να γνωστοποιήσει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους:

α) όσον αφορά οίνους που προέρχονται από ανάμειξη, την καταγωγή και τις ποσότητες των χρησιμοποιηθέντων οίνων·

β) τους αριθμούς και τις ημερομηνίες των συνοδευτικών εγγράφων.

3. Εάν ο επιτραπέζιος οίνος για τον οποίο ζητείται η επιστροφή προκύπτει από ανάμειξη, όπως ορίζεται στον τίτλο II κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1622/2000, επιτραπεζίων οίνων που τυγχάνουν διαφορετικών ποσών επιστροφής, το ποσό της επιστροφής υπολογίζεται ανάλογα με τις ποσότητες των επιτραπεζίων οίνων που συμμετέχουν στο μείγμα.

Άρθρο 19

Έλεγχος από τα κράτη μέλη

1. Τα κράτη μέλη μπορεί να προβλέπουν ότι η έγκριση που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο δίδεται από αρμόδιες περιφερειακές επιτροπές που βεβαιώνουν ότι οι οίνοι ανταποκρίνονται στα ποιοτικά χαρακτηριστικά των επιτραπέζιων οίνων των περιοχών παραγωγής απ' όπου προέρχονται.

([1]) ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα μέτρα για να διασφαλίσουν τους ελέγχους που αναφέρονται στα άρθρα 17 και 18. Εντούτοις, οι διατάξεις του άρθρου 18, με εξαίρεση των αναφερομένων στην παράγραφο 2 στοιχείο β), δεν εφαρμόζονται για τις παραδόσεις επιτραπέζιων οίνων που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999, για τις οποίες δεν εφαρμόζεται η διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 26 του εν λόγω κανονισμού ή στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 565/80.

3. Για την εφαρμογή του άρθρου 18 παράγραφος 2 στοιχείο β), τα κράτη μέλη εξαγωγής δεν μπορούν να κάνουν χρήση της δυνατότητας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2238/93.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΚΑΙ ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ, ΤΩΝ ΧΥΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΛΕΥΚΩΝ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τμήμα Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 20

Απαιτούμενα έγγραφα

Η βεβαίωση και το δελτίο ανάλυσης που αναφέρονται αντίστοιχα στο άρθρο 68 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i) και ii) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, περιλαμβάνονται σε ένα και μόνο έγγραφο του οποίου:

α) το τμήμα «βεβαίωση» συντάσσεται από οργανισμό της τρίτης χώρας από την οποία κατάγονται τα προϊόντα·

β) το τμήμα «δελτίο ανάλυσης» συντάσσεται από επίσημο εργαστήριο, αναγνωρισμένο από την τρίτη χώρα από την οποία κατάγονται τα προϊόντα.

Άρθρο 21

Περιεχόμενο του δελτίου ανάλυσης

Το δελτίο ανάλυσης περιλαμβάνει τις ακόλουθες ενδείξεις:

α) όσον αφορά τους οίνους και τα γλεύκη σταφυλιών που έχουν υποστεί μερική ζύμωση:

— τον ολικό αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο,

— τον κτηθέντα αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο·

β) όσον αφορά τα γλεύκη σταφυλιών και τους χυμούς σταφυλιών, την πυκνότητα·

γ) όσον αφορά τους οίνους, τα γλεύκη σταφυλιών και τους χυμούς σταφυλιών:

— το ολικό στερεό υπόλειμμα,

— την ολική οξύτητα,

— την πτητική οξύτητα,

— την περιεκτικότητα σε κιτρικό οξύ,

— τον ολικό θειώδη ανυδρίτη,

— την παρουσία ποικιλιών προερχομένων από διασταύρωση μεταξύ ειδών (υβρίδια αυτοπαράγωγα ή από άλλες ποικιλίες που δεν ανήκουν στο είδος Vitis vinifera).

Άρθρο 22

Απαλλαγές

1. Απαλλάσσονται από την υποβολή βεβαίωσης ή δελτίου ανάλυσης τα προϊόντα, καταγωγής και προέλευσης τρίτων χωρών, που είναι συσκευασμένα σε δοχεία 5 λίτρων ή λιγότερο, φέρουν ετικέτες και είναι εφοδιασμένα με σύστημα πωματισμού μιας χρήσης όταν η συνολική μεταφερόμενη ποσότητα, ακόμα και αν αποτελείται από πολλές ξεχωριστές παρτίδες, δεν υπερβαίνει τα 100 λίτρα.

2. Εξάλλου, απαλλάσσονται από την υποβολή της βεβαίωσης και του δελτίου ανάλυσης:

α) οι ποσότητες των προϊόντων που δεν υπερβαίνουν τα 30 λίτρα ανά ταξιδιώτη που περιέχονται στις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών, κατά την έννοια του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 του Συμβουλίου [1]·

β) οι ποσότητες οίνου που δεν υπερβαίνουν τα 30 λίτρα που αποστέλλει ένας ιδιώτης σε άλλο ιδιώτη κατά την έννοια του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83·

γ) οι οίνοι και οι χυμοί σταφυλιών που παρουσιάζονται σε δοχεία 5 λίτρων ή λιγότερο, φέρουν ετικέτες και είναι εφοδιασμένα με σύστημα πωματισμού μιας χρήσης, καταγωγής και προέλευσης τρίτων χωρών, οι εξαγωγές των οποίων στην Κοινότητα είναι κατώτερες από 1 000 εκατόλιτρα κατ' έτος. Οι συγκεκριμένες χώρες περιλαμβάνονται στο παράρτημα VI·

δ) οι οίνοι και οι χυμοί σταφυλιών που περιλαμβάνονται στις μετακομίσεις των ιδιωτών·

ε) οι οίνοι και οι χυμοί σταφυλιών που προορίζονται για τις εμπορικές εκθέσεις όπως ορίζονται από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 που προβλέπονται για το θέμα αυτό, με την επιφύλαξη ότι τα εν λόγω προϊόντα είναι συσκευασμένα σε δοχεία 2 λίτρων ή λιγότερο, φέρουν ετικέτες και είναι εφοδιασμένα με σύστημα πωματισμού μιας χρήσης,

στ) οι ποσότητες οίνου, γλεύκους σταφυλιών και χυμού σταφυλιών που εισάγονται για πειραματικούς σκοπούς επιστημονικού και τεχνικού χαρακτήρα, εντός του ορίου του 1 εκατολίτρου·

[1] ΕΕ L 105 της 23.4.1983, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Κατάλογος των χωρών ανά ζώνη προορισμού, που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 6

Ζώνη 1: Αφρική

Αγκόλα, Μπενίν, Μποτσουάνα, Μπουρκίνα Φάσο, Μπουρούντι, Καμερούν, Πράσινο Ακρωτήριο, Κομόρες, Κονγκό (Λαϊκή Δημοκρατία), Κονγκό (Δημοκρατία), Ακτή του Ελεφαντοστού, Τζιμπουτί, Αίγυπτος, Ερυθραία, Αιθιοπία, Γκαμπόν, Γάμπια, Γκάνα, Γουινέα, Ισημερινή Γουινέα, Γουινέα Μπισσάου, Κένυα, Λεσότο, Λιβερία, Λιβύη, Μαδαγασκάρη, Μαλάουι, Μαλί, Μαυρίκιος, Μαυριτανία, Μαγιότ, Μοζαμβίκη, Ναμίμπια, Νίγηρας, Νιγηρία, Ουγκάντα, Δημοκρατία Κεντρικής Αφρικής, Ρουάντα, Αγία Ελένη και εξαρτήσεις, Σάο Τομέ και Πρίνσιπε, Σενεγάλη, Σεϋχέλλες και εξαρτήσεις, Σιέρα Λεόνε, Σομαλία, Σουδάν, Σουαζιλάνδη, Τανζανία, Τσαντ, βρετανικά εδάφη του Ινδικού Ωκεανού, Κογκό, Ζάμπια, Ζιμπάμπουε.

Ζώνη 2: Ασία και Ωκεανία

Αφγανιστάν, Σαουδική Αραβία, Μπαχρέιν, Μπαγκλαντές, Μπουτάν, Μπρουνέι, Καμπότζη, Κίνα, Δυτική Όχθη/Λωρίδα της Γάζας, Βόρεια Κορέα, Νότα Κορέα, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, Ομοσπονδία των Κρατών της Μικρονησίας, Φίτζι, Χονγκ Κονγκ, Βόρειες Μαριάννες Νήσοι, Νήσοι Μάρσαλ, Νήσοι Σολομώντος, Νήσοι Βάλις και Φουτούνα, Ινδία, Ινδονησία, Ιράν, Ιράκ, Ιαπωνία, Ιορδανία, Κιριμπάτι, Κουβέιτ, Λάος, Λίβανος, Μακάο, Μαλαισία, Μαλδίβες, Μογγολία, Μιανμάρ, Ναουρού, Νεπάλ, Νέα Καληδονία και εξαρτήσεις, Νέα Ζηλανδία, Αμερικανική Ωκεανία, Αυστραλιανή Ωκεανία, Νεοζηλανδική Ωκεανία, Ομάν, Πακιστάν, Παλάου, Παπουασία-Νέα Γουινέα, Φιλιππίνες, Πιτκαίρν, Γαλλική Πολυνησία, Κατάρ, Σαμόα, Σιγκαπούρη, Σρι Λάνκα, Συρία, Ταϊβάν, Ταϊλάνδη, Τόγκα, Τουβαλού, Βανουάτου, Βιετνάμ, Υεμένη.

Ζώνη 3: Ανατολική Ευρώπη και χώρες της ΚΑΚ

Αλβανία, Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Λευκορωσία, Εσθονία, Γεωργία, Καζακστάν, Κιργιστάν, Λετονία, Λιθουανία, Μολδαβία, Ουζμπεκιστάν, Πολωνία, Τσεχική Δημοκρατία, Ρωσία, Σλοβακία, Τατζικιστάν, Τουρκμενιστάν, Ουκρανία.

Ζώνη 4: Δυτική Ευρώπη

Ανδόρρα, Θέουτα και Μελίλια, Πόλη του Βατικανού, Γιβραλτάρ, Νήσοι Φερόε, Ισλανδία, Λιχτενστάιν, Μάλτα, Νορβηγία, Άγιος Μαρίνος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Ανακοινώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφος 4

Αίτηση χορηγήσεως πιστοποιητικού εξαγωγής

Αποστολέας:

Ημερομηνία:

Περίοδος: από Τετάρτη ..... έως Τρίτη .....

Κράτος μέλος:

Υπεύθυνος:

Τηλέφωνο:

Φαξ:

E-mail:

Παραλήπτης: GD AGRI/E/2 — Φαξ: (32) 2 295 92 52 — E-Mail: AGRI-E2@cec.eu.int

— *Μέρος Α — Εβδομαδιαία ανακοίνωση: ζητηθείσες ποσότητες, άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο α)*

Κωδικός του προϊόντος ή κατηγορία	Ποσότητα (hl)	Κωδικός προορισμού	Ποσό επιστροφής

— *Μέρος Β — Εβδομαδιαία ανακοίνωση: παραδοθείσες ποσότητες, άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο β)*

Κωδικός του προϊόντος ή κατηγορία	Ποσότητα (hl)	Κωδικός προορισμού

— *Μέρος Γ — Εβδομαδιαία ανακοίνωση: αποσυρθείσες ποσότητες, άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ)*

Κωδικός του προϊόντος ή κατηγορία	Ποσότητα (hl)	Κωδικός προορισμού	Ποσό επιστροφής

— *Μέρος Δ — Μηνιαία ανακοίνωση: μη χρησιμοποιηθείσες ποσότητες, άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο α)*

Κωδικός του προϊόντος ή κατηγορία	Ποσότητα (hl)	Ποσό επιστροφής

— *Μέρος Ε — Μηνιαία ανακοίνωση: ποσότητες χωρίς πιστοποιητικό, άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο β)*

Κωδικός του προϊόντος ή κατηγορία	Ποσότητα (hl)	Κωδικός προορισμού	Ποσό επιστροφής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

Έγγραφο V I 1 που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1

1 Εξαγωγέας ☐	**ΧΩΡΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:** **VI1** Αύξων αριθμός: ΕΓΓΡΑΦΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΟΙΝΩΝ, ΧΥΜΩΝ ΚΑΙ ΓΛΕΥΚΩΝ ΣΤΑΦΥΛΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
2 Παραλήπτης	(1) Υποχρεωτική ένδειξη μόνο για τους οίνους με μειωμένο δασμολόγιο. (2) Διαγράψτε τη λανθασμένη απάντηση. (3) Σημειώστε με σταυρό τη σωστή απάντηση.
3 ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ (1)	
4 Μεταφορικό μέσο (1)	
5 Τόπος εκφόρτωσης (1)	

6 Σήματα και αριθμοί — Αριθμός και φύση των δεμάτων — Περιγραφή του προϊόντος	7 Ποσότητα σε l/hl/kg (2) 8 Αριθμός φιαλών 9 Χρώμα προϊόντος

10 ΒΕΒΑΙΩΣΗ

Το ανωτέρω περιγραφόμενο προϊόν (3) ☐ προορίζεται ☐ δεν προορίζεται για άμεση ανθρώπινη κατανάλωση, ανταποκρίνεται στις διατάξεις στις οποίες υπόκεινται η παραγωγή και η θέση σε κυκλοφορία στη χώρα καταγωγής του προϊόντος και, εφόσον πρόκειται για προϊόν προοριζόμενο για άμεση ανθρώπινη κατανάλωση, δεν αποτέλεσε αντικείμενο οινολογικών πρακτικών μη αποδεκτών από τις ισχύουσες διατάξεις στην Κοινότητα για την εισαγωγή του εν λόγω προϊόντος.

Όνομα και πλήρης διεύθυνση του επίσημου οργανισμού:	Τόπος και ημερομηνία Υπογραφή, όνομα και ιδιότητα του υπεύθυνου: Σφραγίδα:

11 ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

που αναφέρει τα αναλυτικά χαρακτηριστικά του ανωτέρω περιγραφόμενου προϊόντος:

ΓΙΑ ΤΑ ΓΛΕΥΚΗ ΣΤΑΦΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΥΜΟΥΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣ: πυκνότητα:

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΡΙΚΩΣ ΖΥΜΩΘΕΝΤΑ ΓΛΕΥΚΗ ΣΤΑΦΥΛΗΣ:

ολικός αλκοολικός τίτλος: κτηθείς αλκοολικός τίτλος:

ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ:

ολική ξηρά ουσία: ολική οξύτητα: πτητική οξύτητα:

κιτρικό οξύ: ολικός θειώδης ανυδρίτης:

☐ παρουσία ☐ απουσία προϊόντων που προέρχονται από ποικιλίες από διασταυρώσεις μεταξύ των ειδών (αυτόκαρπα ή νόθα) (3) ή από άλλες ποικιλίες που δεν ανήκουν στο είδος Vitis vinifera.

Όνομα και πλήρης διεύθυνση του εργαστηρίου:	Τόπος και ημερομηνία: Υπογραφή, όνομα και ιδιότητα του υπεύθυνου: Σφραγίδα:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Τεχνικά στοιχεία σχετικά με τα έγγραφα V I 1 και V I 2 που αναφέρονται στα άρθρα 24 και 25

A. **Εκτύπωση εντύπων**

1. Οι διαστάσεις του εντύπου είναι περίπου 210 × 297 mm.
2. Το χρησιμοποιούμενο χαρτί είναι χαρτί γραφής χρώματος λευκού, διαβρεγμένου με κόλλα βάρους τουλάχιστον 40 g ανά m^2.
3. Κάθε έντυπο φέρει το όνομα και τη διεύθυνση ή το σήμα του τυπογράφου.
4. Τα έντυπα τυπώνονται σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Κοινότητας· όσον αφορά τα έντυπα V I 2, η γλώσσα αυτή ορίζεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου θα θεωρηθούν τα έντυπα αυτά.

B. **Τρόπος συμπλήρωσης των εντύπων**

1. Τα έντυπα συμπληρώνονται στη γλώσσα στην οποία είναι τυπωμένα.
2. Κάθε έντυπο φέρει αύξοντα αριθμό που τον δίδει:
   — όσον αφορά τα έντυπα V I 1, ο επίσημος οργανισμός που υπογράφει το μέρος «Βεβαίωση».
   — όσον αφορά τα έντυπα V I 2, το τελωνείο που τα θεωρεί.
3. Η περιγραφή του προϊόντος στα τετραγωνίδιο 6 του εντύπου V I 1 και στο τετραγωνίδιο 5 του αποσπάσματος V I 2 γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2392/89.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X

Έγγραφο V I 2 που προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφος 1

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

1 Εξαγωγέας ☐	**ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ** VI2 Αύξων αριθμός: ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΟΙΝΩΝ, ΧΥΜΩΝ ΚΑΙ ΓΛΕΥΚΩΝ ΣΤΑΦΥΛΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
2 Παραλήπτης	3 Απόσπασμα εγγράφου V I 1 αριθμός: εξεδόθη από: (όνομα της τρίτης χώρας) την:
(1) Διαγράψτε τη λανθασμένη απάντηση. (2) Σημειώστε με σταυρό τη σωστή απάντηση. (3) Υποχρεωτική ένδειξη για τους οίνους με μειωμένο δασμολόγιο, καθώς και για τα vins de liqueur και τους αλκοολωμένους οίνους (Διαγράψτε τη λανθασμένη ένδειξη).	4 Απόσπασμα του αποσπάσματος V I 2 αριθμός: εθεωρήθη από: (όνομα και πλήρης διεύθυνση του τελωνείου στην Κοινότητα) την:

5 Σήματα και αριθμοί — Αριθμός και φύση των δεμάτων — Περιγραφή του προϊόντος	6 Ποσότητα σε l/hl/kg (1) 7 Αριθμός φιαλών 8 Χρώμα προϊόντος

9 ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΕΑ (2)

Το ανωτέρω περιγραφόμενο προϊόν αποτέλεσε αντικείμενο ☐ του εγγράφου V I 1 που αναγράφεται στο χώρο 3

☐ του αποσπάσματος που αναγράφεται στο χώρο 4 και περιλαμβάνει:

☐ ΒΕΒΑΙΩΣΗ που αναφέρει ότι το ανωτέρω περιγραφόμενο προϊόν ☐ προορίζεται ☐ δεν προορίζεται για άμεση ανθρώπινη κατανάλωση, ανταποκρίνεται στις διατάξεις στις οποίες υπόκεινται η παραγωγή και η θέση σε κυκλοφορία στη χώρα καταγωγής του προϊόντος και, εφόσον πρόκειται για προϊόν προοριζόμενο για άμεση ανθρώπινη κατανάλωση, δεν αποτέλεσε αντικείμενο οινολογικών πρακτικών μη αποδεκτών από τις ισχύουσες διατάξεις στην Κοινότητα για την εισαγωγή του εν λόγω προϊόντος:

☐ ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΑΛΥΣΗΣ που αναφέρει ότι το προϊόν αυτό παρουσιάζει τα ακόλουθα αναλυτικά χαρακτηριστικά:

ΓΙΑ ΤΑ ΓΛΕΥΚΗ ΣΤΑΦΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΥΜΟΥΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣ: πυκνότητα:

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΡΙΚΩΣ ΖΥΜΩΘΕΝΤΑ ΓΛΕΥΚΗ ΣΤΑΦΥΛΗΣ:

ολικός αλκοολικός τίτλος: κτηθείς αλκοολικός τίτλος:

ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ:

ολική ξηρά ουσία: ολική οξύτητα: πτητική οξύτητα:

κιτρικό οξύ: ολικός θειώδης ανυδρίτης:

☐ παρουσία ☐ απουσία προϊόντων που προέρχονται από ποικιλίες από διασταυρώσεις μεταξύ ειδών (αυτόκαρπα ή νόθα) ή από άλλες ποικιλίες που δεν ανήκουν στο είδος «Vitis vinifera».

☐ καθώς και (3) ΣΗΜΕΙΩΣΗ του αρμόδιου οργανισμού που βεβαιώνει ότι·

— ο οίνος που αποτελεί αντικείμενο του εγγράφου αυτού παρήχθη στην περιοχή ..... και, σύμφωνα με το νόμο της χώρας καταγωγής θεωρείται ότι δικαιούται της ονομασίας προέλευσης που αναγράφεται στο χώρο 5,

— η αλκοόλη που έχει προστεθεί στον οίνο που αποτελεί αντικείμενο του παρόντος εγγράφου είναι οινικής προέλευσης.

10 ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ Επικυρωμένη δήλωση Τόπος και ημερομηνία: Υπογραφή: Σφραγίδα:	Υπογραφή: Όνομα και πλήρης διεύθυνση του σχετικού τελωνείου:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 884/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Απριλίου 2001

για τις λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με τα συνοδευτικά έγγραφα μεταφοράς των αμπελοοινικών προϊόντων και των βιβλίων που πρέπει να τηρούνται στον αμπελοοινικό τομέα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/99 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2826/2000 [2], και ιδίως το άρθρο 70 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ενόψει της δημιουργίας της ενιαίας αγοράς στην Κοινότητα με την κατάργηση των συνόρων μεταξύ των κρατών μελών, πρέπει να δοθούν στους οργανισμούς που είναι αρμόδιοι για την επιτήρηση της κατοχής και της διάθεσης στην αγορά των αμπελοοινικών προϊόντων τα απαραίτητα μέσα για τη διεξαγωγή αποτελεσματικού ελέγχου, σύμφωνα με τους ενιαίους κανόνες που ισχύουν στην Κοινότητα.

(2) Το άρθρο 70 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/99 προβλέπει ότι τα αμπελοοινικά προϊόντα είναι δυνατόν να τεθούν σε κυκλοφορία στο εσωτερικό της Κοινότητας μόνον εφόσον συνοδεύονται από έγγραφο το οποίο έχουν ελέγξει οι αρμόδιες υπηρεσίες που ορίζουν τα κράτη μέλη. Η παράγραφος 2 του εν λόγω άρθρου προβλέπει ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που κατέχουν αμπελοοινικά προϊόντα υποχρεούνται να τηρούν βιβλία που αναφέρουν ιδίως τις εισόδους και εξόδους των προϊόντων αυτών.

(3) Σημειώθηκε πρόοδος στη φορολογική εναρμόνιση στην Κοινότητα με την οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/47/ΕΚ [4], και με τους κανονισμούς εφαρμογής (ΕΟΚ) αριθ. 2719/92 της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 1992, περί συνοδευτικού διοικητικού εγγράφου για την κυκλοφορία, βάσει καθεστώτος αποστολής προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης [5], όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2225/93 [6], και (ΕΟΚ) αριθ. 3649/92 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με απλουστευμένο συνοδευτικό έγγραφο για την ενδοκοινοτική κυκλοφορία προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, για τα οποία έχει καταβληθεί φόρος και τα οποία έχουν διατεθεί στην κατανάλωση στο κράτος μέλος αποστολής [7]. Προκειμένου να καθοριστούν ομοιόμορφοι κανόνες εφαρμογής στην Κοινότητα και να απλουστευθούν οι διοικητικές διατυπώσεις για τους επαγγελματίες και τους πολίτες, θα πρέπει να αναθεωρηθούν οι ισχύοντες επί του θέματος κοινοτικοί κανόνες, υπό το πρίσμα της αποκτηθείσας πείρας και των αναγκών της ενιαίας αγοράς. Τα συνοδευτικά έγγραφα για την κυκλοφορία των αμπελοοινικών προϊόντων για τις ανάγκες εφαρμογής των φορολογικών κανονιστικών ρυθμίσεων ενδείκνυται, ιδιαίτερα, να χρησιμοποιούνται επίσης και για τη διαπίστωση της γνησιότητας των μεταφερομένων προϊόντων.

(4) Οι προαναφερόμενες διατάξεις για την κατάρτιση των διοικητικών συνοδευτικών εγγράφων και του απλοποιημένου συνοδευτικού εγγράφου αναφέρονται σε κανόνες για την πιστοποίηση προελεύσεως και της ποιότητας ορισμένων κατηγοριών οίνου. Έχει, κατά συνέπεια, σημασία να καθορισθούν οι κανόνες που είναι αναγκαίοι για την εν λόγω πιστοποίηση. Ο καθορισμός των κανόνων για την πιστοποίηση καταγωγής ορισμένων οίνων καθίσταται επίσης απαραίτητος και για τις μεταφορές που δεν υπόκεινται σε δημοσιονομικές διατυπώσεις, ιδίως όσον αφορά την εξαγωγή. Για να απλοποιηθούν οι διοικητικές διατυπώσεις για τους πολίτες και για να απαλλαχθούν οι αρμόδιες αρχές από τις εργασίες ρουτίνας, πρέπει να προβλεφθούν κανόνες σύμφωνα με τους οποίους να δύνανται οι αρμόδιες αρχές να επιτρέπουν στους αποστολείς που εκπληρούν ορισμένους όρους να αναγράφουν μόνοι τους τις ενδείξεις που πιστοποιούν την καταγωγή του οίνου, στο συνοδευτικό έγγραφο, με την επιφύλαξη απήσεως των καταλλήλων ελέγχων.

(5) Για τις μεταφορές των αμπελοοινικών προϊόντων που δεν υπόκεινται στις προαναφερθείσες δημοσιονομικές διατάξεις, πρέπει να προβλεφθεί συνοδευτικό έγγραφο για τη μεταφορά των αμπελοοινικών προϊόντων, ώστε να δύνανται οι αρμόδιες αρχές να ελέγξουν την κυκλοφορία των εν λόγω προϊόντων. Για το σκοπό αυτό, δύναται να χρησιμοποιηθεί κάθε εμπορικό έγγραφο που περιλαμβάνει τουλάχιστον τις απαραίτητες ενδείξεις για την αναγνώριση του προϊόντος και για την πορεία της μεταφοράς.

(6) Ο έλεγχος των αμπελοοινικών προϊόντων που μεταφέρονται χύμα απαιτεί ειδική προσοχή, δεδομένου ότι τα εν λόγω προϊόντα προσφέρονται περισσότερο στη διενέργεια απάτης από τα εμφιαλωμένα προϊόντα σε δοχεία, τα οποία φέρουν ετικέτες και είναι εφοδιασμένα με σύστημα πωματισμού μιας χρήσεως. Πρέπει να απαιτούνται, σε παρόμοιες καταστάσεις, συμπληρωματικές πληροφορίες και εκ των προτέρων επικύρωση του συνοδευτικού εγγράφου.

(7) Για να μην επιβαρύνονται άσκοπα οι διοικητικές διατυπώσεις για τους πολίτες, πρέπει να προβλεφθεί ότι δεν απαιτείται κανένα συνοδευτικό έγγραφο για τις μεταφορές που πληρούν ορισμένα κριτήρια.

---

[1] ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1.
[2] ΕΕ L 328 της 23.12.2000, σ. 2.
[3] ΕΕ L 76 της 23.3.1992, σ. 1.
[4] ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 73.
[5] ΕΕ L 276 της 19.9.1992, σ. 1.
[6] ΕΕ L 198 της 7.8.1993, σ. 5.
[7] ΕΕ L 369 της 18.12.1992, σ. 17.

(8) Τα συνοδευτικά έγγραφα μεταφοράς των αμπελοοινικών προϊόντων και οι σχετικές καταχωρήσεις στα βιβλία αποτελούν ενιαίο σύνολο. Για να εξασφαλιστεί ότι η εξέταση των βιβλίων επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να επιβλέπουν αποτελεσματικά την κυκλοφορία και την κατοχή των αμπελοοινικών προϊόντων, ιδίως κατά την ενδοκοινοτική συνεργασία αυτών των υπηρεσιών, πρέπει να εναρμονιστούν σε κοινοτικό επίπεδο οι κανόνες σχετικά με την τήρηση αυτών των βιβλίων.

(9) Υπάρχει πολύ μεγάλος κίνδυνος παράνομης χρησιμοποίησης των ουσιών που χρησιμοποιούνται για τη διεξαγωγή οινολογικών κατεργασιών, ιδίως για την αύξηση του φυσικού αλκοολικού τίτλου, την αύξηση της οξύτητας και την προσθήκη ζάχαρης. Συνεπώς, η κατοχή των ουσιών αυτών επιβάλλει την τήρηση βιβλίων, ώστε να είναι σε θέση οι αρμόδιες υπηρεσίες να επιτηρούν την κυκλοφορία και τη χρήση των ουσιών αυτών.

(10) Το συνοδευτικό έγγραφο μεταφοράς των αμπελοοινικών προϊόντων που προβλέπεται από τις κοινοτικές διατάξεις αποτελεί μια πολύ χρήσιμη πηγή πληροφοριών για τις αρχές που επιφορτίζονται με τον έλεγχο της τήρησης των κοινοτικών και εθνικών διατάξεων, στον τομέα του οίνου. Ενδείκνυται να επιτραπεί στα κράτη μέλη να καθορίζουν συμπληρωματικές διατάξεις όσον αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σχετικά με τις μεταφορές που αρχίζουν στο έδαφός τους.

(11) Στο άρθρο 18 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2238/93 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1993, σχετικά με τα συνοδευτικά έγγραφα μεταφοράς των αμπελοοινικών προϊόντων και των βιβλίων που πρέπει να τηρούνται στον αμπελοοινικό τομέα [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1592/1999 [2], προβλέπεται η δυνατότητα, για τα κράτη μέλη, να θεσπίζουν συμπληρωματικές ή ειδικές διατάξεις για τα υπόψη προϊόντα τα οποία κυκλοφορούν στην επικράτειά τους. Μια από τις διατάξεις αυτές προβλέπει ότι η ένδειξη του όγκου του γλεύκους σταφυλιών μπορεί να αντικαθίσταται, στη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, από την ένδειξη της πυκνότητας εκπεφρασμένης σε βαθμούς Oechsle. Η μεταβατική αυτή περίοδος προβλεπόταν αρχικώς έως τις 31 Αυγούστου 1996, παρατάθηκε δε έως τις 31 Ιουλίου 2000. Η ανωτέρω παραδοσιακή πρακτική χρησιμοποιείται προπαντός από τους μικρούς παραγωγούς γεωργικών προϊόντων που έχουν ακόμη ανάγκη ορισμένα έτη για να υιοθετήσουν τους νέους κανόνες ένδειξης του όγκου. Είναι επομένως σκόπιμο να αντικατασταθεί η υπόψη ημερομηνία από την ημερομηνία της 31ης Ιουλίου 2002.

(12) Παρεισέφρησε ένα σφάλμα στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2238/93, στην έκδοσή του στα ιταλικά, κατά τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα το 1993. Λόγω του σφάλματος αυτού, στο άρθρο 4 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της έκδοσης του εν λόγω κανονισμού στα ιταλικά, γίνεται μνεία του άρθρου 9 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ αντί για ολόκληρη την οδηγία 92/12/ΕΟΚ. Οι ιταλικές αρχές εφάρμοσαν την ιταλική έκδοση του εν λόγω κανονισμού. Προκειμένου να επιτραπεί στις ιταλικές αρχές να προβούν στις αναγκαίες ενέργειες για να εφαρμόσουν το νέο διορθωμένο κείμενο και τοιουτοτρόπως να μην προκαλέσουν δυσχέρειες στους συναλλασσομένους, το άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού αυτού αρχίζει να εφαρμόζεται στην Ιταλία έξι μήνες αργότερα.

(13) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης οίνου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 70 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 όσον αφορά τα συνοδευτικά έγγραφα των προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα, με την επιφύλαξη της εφαρμογής της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ. Καθορίζει:

α) τους κανόνες σχετικά με τη βεβαίωση της ονομασίας προελεύσεως για τους οίνους ποιότητας που παράγονται σε καθορισμένη περιοχή και με τη βεβαίωση προελεύσεως για τους επιτραπέζιους οίνους που έχουν δικαίωμα αναγραφής γεωγραφικής ένδειξης στα συνοδευτικά έγγραφα κατά τη μεταφορά τους, έγγραφα τα οποία συντάσσονται ομοίως δυνάμει των κοινοτικών διατάξεων που βασίζονται στην οδηγία 92/12/ΕΟΚ·

β) τους κανόνες σχετικά με τη σύνταξη των συνοδευτικών εγγράφων μεταφοράς αμπελοοινικών προϊόντων, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999:

— στο εσωτερικό κράτους μέλους, εφόσον οι μεταφορές αυτές δεν συνοδεύονται από έγγραφο προβλεπόμενο στις κοινοτικές διατάξεις που βασίζονται στην οδηγία 92/12/ΕΟΚ,

— κατά την εξαγωγή προς τρίτη χώρα,

— κατά τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές:

— όταν η μεταφορά πραγματοποιείται από μικρό παραγωγό ο οποίος έχει απαλλαγεί από το κράτος μέλος στο οποίο αρχίζει η μεταφορά να συντάξει απλοποιημένο συνοδευτικό έγγραφο,

ή

— όταν πρόκειται για τη μεταφορά αμπελοοινικού προϊόντος που δεν υπόκειται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης·

γ) συμπληρωματικές διατάξεις για τη σύνταξη:

— του διοικητικού συνοδευτικού εγγράφου ή του εμπορικού εγγράφου που χρησιμοποιείται αντ' αυτού,

— του απλοποιημένου συνοδευτικού εγγράφου ή του εμπορικού εγγράφου που χρησιμοποιείται αντ' αυτού,

που προορίζονται να συνοδεύσουν τις μεταφορές των αμπελοοινικών προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

[1] ΕΕ L 200 της 10.8.1993, σ. 10.
[2] ΕΕ L 188 της 21.7.1999, σ. 33.

2. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει επιπλέον κανόνες σχετικούς με την τήρηση των βιβλίων εισόδου και εξόδου από άτομα τα οποία για την άσκηση του επαγγέλματός τους έχουν στην κατοχή τους προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

α) «αρμόδια αρχή»: η υπηρεσία ή ο οργανισμός που είναι επιφορτισμένος από ένα κράτος μέλος με τη θέση σε εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·

β) «παραγωγοί»: τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ομάδες αυτών των προσώπων που έχουν ή είχαν στην κατοχή τους νωπά σταφύλια, γλεύκος σταφυλιών ή νέο οίνο ακόμα σε ζύμωση και που τα μεταποιούν σε οίνο ή που αναθέτουν τη μεταποίησή τους σε οίνο·

γ «μικροί παραγωγοί»: οι παραγωγοί οι οποίοι παράγουν κατά μέσο όρο λιγότερο από 1 000 εκατόλιτρα οίνου κατ' έτος. Τα κράτη μέλη αναφέρονται σε μια μέση ετήσια παραγωγή τουλάχιστον τριών διαδοχικών αμπελουργικών περιόδων. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην θεωρούν ως μικρούς παραγωγούς τους παραγωγούς οι οποίοι αγοράζουν σταφύλια νωπά ή γλεύκος σταφυλιών για να τα μεταποιήσουν σε οίνο·

δ) «λιανοπωλητές»: τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ομάδες αυτών των προσώπων που ασκούν επαγγελματικά εμπορική δραστηριότητα που περιλαμβάνει την απευθείας πώληση οίνου στον καταναλωτή σε μικρές ποσότητες, που πρέπει να καθορίζονται από κάθε κράτος μέλος, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του εμπορίου και της διανομής, με εξαίρεση αυτών που χρησιμοποιούν οινοποιεία εξοπλισμένα για την αποθεματοποίηση και που διαθέτουν, ανάλογα με την περίπτωση, εγκαταστάσεις για τη συσκευασία οίνων σε σημαντικές ποσότητες ή προβαίνουν σε πλανόδιες πωλήσεις οίνων που μεταφέρονται χύμα·

ε) «διοικητικό συνοδευτικό έγγραφο»: έγγραφο που πληροί τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2719/92·

στ) «απλοποιημένο συνοδευτικό έγγραφο»: έγγραφο που πληροί τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3649/92·

ζ) «εμπορευόμενος χωρίς κατάστημα»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδες των προσώπων αυτών οι οποίοι αγοράζουν ή πωλούν κατ' επάγγελμα αμπελοοινικά προϊόντα χωρίς να διαθέτουν εγκαταστάσεις αποθήκευσης των εν λόγω προϊόντων·

η) «αναγνωρισμένο σύστημα πωματισμού»: τύπος πωματισμού για δοχεία με ονομαστικό όγκο μικρότερο ή ίσο προς πέντε λίτρα, όπως αναφέρεται στο παράρτημα I·

θ) «εμφιάλωση»: η τοποθέτηση για εμπορικούς σκοπούς του σχετικού προϊόντος σε περιέκτες περιεχομένου 60 λίτρων ή λιγότερο·

ι) «εμφιαλωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ή η ομάδα των προσώπων αυτών, που προβαίνει ή που αναθέτει για λογαριασμό του την εμφιάλωση.

ΤΙΤΛΟΣ I

Τα έγγραφα που συνοδεύουν τις μεταφορές των αμπελοοινικών προϊόντων

Άρθρο 3

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, κάθε ομάδα προσώπων, συμπεριλαμβανομένου κάθε εμπορευόμενου χωρίς κατάστημα, που διαμένει ή έχει έδρα στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, ο οποίος διενεργεί ή για τον οποίο διενεργείται μεταφορά αμπελοοινικών προϊόντων, οφείλει να συντάξει υπ' ευθύνη του ένα έγγραφο το οποίο συνοδεύει τη μεταφορά αυτή, αποκαλούμενο εφεξής «συνοδευτικό έγγραφο».

Το συνοδευτικό αυτό έγγραφο φέρει τις παρακάτω τουλάχιστον ενδείξεις σύμφωνα με τις οδηγίες του παραρτήματος II:

α) ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του αποστολέα·

β) ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του παραλήπτη·

γ) αριθμό αναφοράς με σκοπό την εξατομίκευση του συνοδευτικού εγγράφου·

δ) ημερομηνία σύνταξης, καθώς επίσης και ημερομηνία αποστολής, στην περίπτωση που είναι διαφορετική από την ημερομηνία σύνταξης·

ε) περιγραφή του μεταφερόμενου προϊόντος σύμφωνα με τις κοινοτικές και εθνικές διατάξεις·

στ) ποσότητα του μεταφερόμενου προϊόντος.

Το έγγραφο αυτό αναγράφει επίσης για τις μεταφορές σε δοχεία ονομαστικού όγκου ανώτερου των 60 λίτρων:

ζ) όσον αφορά:

— τους οίνους: τον κτηθέντα αλκοολικό τίτλο,

— τα προϊόντα που δεν έχουν υποστεί ζύμωση: τον διαθλασιμετρικό δείκτη ή την κατ' όγκο μάζα,

— τους οίνους σε ζύμωση και τα γλεύκη σταφυλής μερικώς ζυμωθέντα: τον ολικό αλκοολικό τίτλο·

η) όσον αφορά τους οίνους και τα γλεύκη σταφυλιών:

— την αμπελουργική ζώνη, σύμφωνα με την οριοθέτηση που αναφέρεται στο παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, από οποία προέρχεται το μεταφερόμενο προϊόν, με τη χρήση των ακόλουθων συντμήσεων: A, B, C I a, C I b, C II, C III a και C III b,

— τις επεξεργασίες που προβλέπονται στο παράρτημα II οι οποίες έγιναν στα εν λόγω προϊόντα.

2. Θεωρούνται ως συνοδευτικά έγγραφα:

α) για τα προϊόντα τα οποία υπόκεινται στις διατυπώσεις, όσον αφορά την κυκλοφορία, που προβλέπονται από τις διατάξεις της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ:

— στην περίπτωση θέσης σε κυκλοφορία με αναστολή των ειδικών φόρων κατανάλωσης, ένα διοικητικό έγγραφο ή εμπορικό έγγραφο το οποίο έχει συνταχθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2719/92,

— στην περίπτωση ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας και θέσης στην κατανάλωση στο κράτος μέλος αναχώρησης, ένα απλοποιημένο συνοδευτικό έγγραφο ή ένα εμπορικό έγγραφο το οποίο έχει συνταχθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3649/92·

β) για τα προϊόντα τα οποία δεν υπάγονται στις διατυπώσεις κυκλοφορίας που προβλέπονται από τις διατάξεις της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, οποιοδήποτε έγγραφο συντεταγμένο σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο, το οποίο περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ενδείξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και τις συμπληρωματικές ενδείξεις που ενδεχομένως προβλέπονται από τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν για τις μεταφορές των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β), οι οποίες αρχίζουν από την επικράτειά τους, ότι το συνοδευτικό έγγραφο εκδίδεται σύμφωνα με το συνημμένο στο παράρτημα III υπόδειγμα.

Μπορούν να επιτρέπουν για τις μεταφορές οι οποίες αρχίζουν και καταλήγουν στην επικράτειά τους, που προβλέπονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β), τα συνοδευτικά έγγραφα να μην υποδιαιρούνται σε πλαίσια και οι προβλεπόμενες ενδείξεις να μην αριθμούνται όπως προβλέπεται στο συνημμένο στο παράρτημα III υπόδειγμα.

4. Εφόσον το συνοδευτικό έγγραφο συντάσσεται για να συνοδεύσει τη μεταφορά ενός αμπελοοινικού προϊόντος σε δοχεία ονομαστικού όγκου ανώτερου των 60 λίτρων, ο αριθμός αναφοράς του εν λόγω εγγράφου πρέπει να χορηγείται από την αρμόδια αρχή, το όνομα και η έδρα της οποίας αναφέρονται στο συνοδευτικό έγγραφο. Η αρχή αυτή μπορεί να είναι η αρχή που είναι επιφορτισμένη με τον φορολογικό έλεγχο.

Ο αριθμός αναφοράς αποτελεί μέρος μιας συνεχούς σειράς αριθμών. Είναι προεκτυπωμένος επί του εγγράφου του οποίου τη μεταφορά προορίζεται να συνοδεύσει.

Στην περίπτωση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, το πρωτότυπο του δεόντως συμπληρωμένου συνοδευτικού εγγράφου και αντίγραφό του πρέπει να επικυρώνονται πριν και παράλληλα με τη διενέργεια κάθε μεταφοράς:

— με θεώρηση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου αρχίζει η μεταφορά,

ή

— από τον αποστολέα, ο οποίος επικολλά το προβλεπόμενο σήμα ή σφραγίζει το έγγραφο με ειδική μηχανή εγκεκριμένη από την αρμόδια αρχή.

Στην περίπτωση χρησιμοποιήσεως ενός διοικητικού εγγράφου ή ενός εμπορικού εγγράφου, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2719/92, ή ενός απλοποιημένου συνοδευτικού εγγράφου ή ενός εμπορικού εγγράφου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3649/92, τα αντίγραφα αριθ. 1 και 2 επικυρώνονται εκ των προτέρων σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο.

Άρθρο 4

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3 παράγραφος 1, δεν απαιτείται κανένα έγγραφο για να συνοδεύσει:

1. Όσον αφορά τα αμπελοοινικά προϊόντα μέσα σε δοχεία ονομαστικού όγκου ανώτερου των 60 λίτρων:

α) τη μεταφορά σταφυλιών, θραυσμένων ή όχι, ή γλεύκους σταφυλιών που πραγματοποιεί ο ίδιος ο παραγωγός των σταφυλιών για λογαριασμό του, από τον αμπελώνα του ή άλλη εγκατάσταση που του ανήκει, εφόσον η συνολική οδική απόσταση δεν υπερβαίνει τα 40 χιλιόμετρα και η μεταφορά πραγματοποιείται:

— στην περίπτωση μεμονωμένου παραγωγού, προς την εγκατάσταση οινοποίησης του παραγωγού αυτού,

— σε περίπτωση παραγωγού που ανήκει σε ομάδα, προς την εγκατάσταση οινοποίησης αυτής της ομάδας.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η απόσταση των 40 χιλιομέτρων μπορεί να αυξηθεί σε 70 χιλιόμετρα από τις αρμόδιες αρχές·

β) τη μεταφορά σταφυλιών, θραυσμένων ή όχι, που πραγματοποιεί ο ίδιος ο παραγωγός των σταφυλιών ή που πραγματοποιείται για λογαριασμό του από τρίτο, εκτός από τον παραλήπτη, από τον αμπελώνα του, εφόσον:

— η μεταφορά αυτή γίνεται προς την εγκατάσταση οινοποίησης του παραλήπτη που βρίσκεται στην ίδια αμπελουργική ζώνη,

και

— η συνολική απόσταση που θα διανυθεί δεν υπερβαίνει τα σαράντα χιλιόμετρα· σε εξαιρετικές περιπτώσεις, αυτή η απόσταση μπορεί να αυξηθεί από τις αρμόδιες αρχές σε εβδομήντα χιλιόμετρα·

γ) τη μεταφορά οινόξους·

δ) εφόσον το έχει επιτρέψει η αρμόδια αρχή, τη μεταφορά στην ίδια τοπική διοικητική μονάδα ή προς άλλη διοικητική τοπική μονάδα που γειτονεύει άμεσα, ή εάν μια ατομική άδεια έχει χορηγηθεί, τη μεταφορά στην ίδια διοικητική περιοχή, όταν το προϊόν:

— μεταφέρεται μεταξύ δύο εγκαταστάσεων της ίδιας επιχείρησης με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 12 παράγραφος 2 στοιχείο α),

ή

— δεν αλλάζει ιδιοκτήτη και η μεταφορά πραγματοποιείται με σκοπό την οινοποίηση, επεξεργασία, αποθεματοποίηση ή εμφιάλωση·

ε) τη μεταφορά στεμφύλων και οινολάσπης:

— που προορίζονται για οινοπνευματοποιείο, εφόσον η μεταφορά αυτή γίνεται με δελτίο παραλαβής που προβλέπεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους απ' όπου αρχίζει η μεταφορά,

— που πραγματοποιείται για την απόσυρση του εν λόγω προϊόντος από την οινοποίηση κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 παράγραφοι 7 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

2. Όσον αφορά τα προϊόντα που περιέχονται σε δοχεία ονομαστικού όγκου μικρότερου ή ίσου των 60 λίτρων και με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ:

α) τη μεταφορά προϊόντων που περιέχονται σε δοχεία ονομαστικού όγκου μικρότερου ή ίσου των πέντε λίτρων, που φέρουν ετικέτες και είναι εφοδιασμένα με αναγνωρισμένο σύστημα πωματισμού μιας χρήσεως όπου εμφαίνεται η ένδειξη που επιτρέπει την αναγνώριση του εμφιαλωτή, όταν η συνολική μεταφερόμενη ποσότητα δεν υπερβαίνει:

— τα πέντε λίτρα, στην περίπτωση συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών, ανακαθαρισμένου ή μη,

— τα 100 λίτρα, για όλα τα άλλα προϊόντα·

β) τη μεταφορά οίνων ή χυμών σταφυλιών που προορίζονται για τις διπλωματικές αντιπροσωπείες, προξενικές αρχές και παρόμοιους οργανισμούς εντός των ορίων των ατελειών που τους έχουν χορηγηθεί·

γ) τη μεταφορά οίνου ή χυμού σταφυλών:

— που περιλαμβάνονται στα αντικείμενα μετακομίσεως ιδιωτών και που δεν προορίζονται για πώληση,

— που βρίσκονται σε πλοία, αεροσκάφη και τρένα για να καταναλωθούν σ' αυτά·

δ) τη μεταφορά, που πραγματοποιείται από ιδιώτες, οίνων και γλευκών σταφυλιών μερικώς ζυμωθέντων που προορίζονται για την οικογενειακή κατανάλωση του παραλήπτη, εκτός από τις μεταφορές που αναφέρονται στο στοιχείο α), όταν η μεταφερόμενη ποσότητα δεν υπερβαίνει τα 30 λίτρα·

ε) τη μεταφορά προϊόντος που προορίζεται για επιστημονικούς ή τεχνικούς πειραματισμούς, όταν η συνολική μεταφερόμενη ποσότητα δεν υπερβαίνει το ένα εκατόλιτρο·

στ) τη μεταφορά εμπορικών δειγμάτων·

ζ) τη μεταφορά δειγμάτων που προορίζονται για υπηρεσία ή επίσημο εργαστήριο.

Στην περίπτωση απαλλαγής από οποιοδήποτε συνοδευτικό έγγραφο για τις μεταφορές που προβλέπονται στο σημείο 2 στοιχεία α) έως ε), οι αποστολείς, εκτός των λιανοπωλητών ή των ιδιωτών, οι οποίοι παραχωρούν ευκαιριακά το προϊόν σε άλλους ιδιώτες, πρέπει, ωστόσο, να είναι σε θέση, οποιαδήποτε στιγμή, να αποδείξουν την ακρίβεια όλων των σημειώσεων που προβλέπονται για τα βιβλία που αναφέρονται στον τίτλο ΙΙ ή για τα βιβλία που προβλέπονται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 5

1. Εφόσον η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ή ομάδα από τα εν λόγω πρόσωπα, τα οποία διενεργούν ή για λογαριασμό των οποίων διενεργείται μεταφορά αμπελοοινικού προϊόντος, έχει διαπράξει σοβαρή παράβαση των κοινοτικών διατάξεων στον αμπελοοινικό τομέα ή των εθνικών διατάξεων οι οποίες έχουν θεσπιστεί κατ' εφαρμογή των προηγουμένων, ή εφόσον η αρχή αυτή έχει βάσιμες υποψίες σχετικά με την ύπαρξη παράβασης, μπορεί να απαιτήσει την εφαρμογή της παρακάτω διαδικασίας.

Ο αποστολέας καταρτίζει το συνοδευτικό έγγραφο και ζητά τη θεώρηση της αρμόδιας αρχής. Η θεώρηση αυτή, εφόσον χορηγηθεί, εξαρτάται ενδεχόμενα από τους όρους μεταγενέστερης χρήσεως του προϊόντος. Η θεώρηση φέρει τη σφραγίδα, την υπογραφή του υπεύθυνου της αρμόδιας αρχής, καθώς επίσης και ένδειξη της ημερομηνίας.

Η διαδικασία αυτή εφαρμόζεται επίσης για τις μεταφορές προϊόντων για τα οποία οι συνθήκες παραγωγής ή η σύνθεση δεν είναι σύμφωνες με τις κοινοτικές ή εθνικές διατάξεις.

2. Για κάθε μεταφορά στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας προϊόντων τρίτων χωρών που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, το συνοδευτικό έγγραφο περιλαμβάνει:

— τον αριθμό του εγγράφου V I 1, που καταρτίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2001 της Επιτροπής [1],

— την ημερομηνία έκδοσης του εγγράφου αυτού,

— την επωνυμία και την έδρα του οργανισμού της τρίτης χώρας ο οποίος κατάρτισε το έγγραφο αυτό ή εξέδωσε την άδεια για την κατάρτισή του από έναν παραγωγό.

3. Κάθε άτομο ή αρχή που συντάσσει συνοδευτικό έγγραφο της μεταφοράς αμπελοοινικού προϊόντος, καθώς και τα άτομα που είχαν στην κατοχή τους τέτοιο προϊόν, διατηρούν αντίγραφο αυτού του εγγράφου.

Άρθρο 6

1. Το συνοδευτικό έγγραφο θεωρείται ότι έχει συνταχθεί δεόντως, όταν περιλαμβάνει τις ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού. Όταν ένα έγγραφο είναι σύμφωνο με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2719/92 ή με τον

[1] Βλέπε σ. 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3649/92 περιλαμβάνει επιπλέον όλες τις ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού. Επιπλέον, για τη μεταφορά αλκοολωμένου οίνου με προορισμό αποσταγματοποιείο, το διοικητικό έγγραφο ή το απλοποιημένο συνοδευτικό έγγραφο ή τα χρησιμοποιούμενα έγγραφα στη θέση των δύο αυτών τελευταίων εγγράφων πρέπει να πληρούν τις προδιαγραφές του άρθρου 68 παράγραφος 2 στοιχείο α) και του άρθρου 70 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1623/2000 της Επιτροπής [1].

2. Το συνοδευτικό έγγραφο χρησιμοποιείται για μία και μόνο μεταφορά.

Ένα και μόνο συνοδευτικό έγγραφο μπορεί να συνταχθεί για να συνοδεύσει μια συνδυασμένη μεταφορά από τον ίδιο αποστολέα προς τον ίδιο παραλήπτη:

— περισσοτέρων παρτίδων που υπάγονται στην ίδια κατηγορία προϊόντων,

ή

— περισσοτέρων παρτίδων που υπάγονται σε διαφορετικές κατηγορίες προϊόντων, εφόσον περιέχονται σε δοχεία ονομαστικού όγκου ίσου ή μικρότερου από 60 λίτρα, που φέρουν ετικέτα και είναι εφοδιασμένα με αναγνωρισμένο μέσο πωματισμού μιας χρήσεως, επί του οποίου εμφαίνεται ένδειξη που επιτρέπει την εξακρίβωση του εμφιαλωτή.

3. Επί του συνοδευτικού εγγράφου των προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα που μεταφέρονται, αναφέρεται η ημερομηνία ενάρξεως της μεταφοράς.

Στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 ή όταν το συνοδευτικό έγγραφο καταρτίζεται από την αρμόδια αρχή, το έγγραφο ισχύει μόνον εάν η μεταφορά αρχίζει το αργότερο την πέμπτη εργάσιμη ημέρα από, ανάλογα με την περίπτωση, την ημερομηνία της επικύρωσης ή την ημέρα της κατάρτισής του.

4. Όταν τα προϊόντα μεταφέρονται σε ξεχωριστά τμήματα του ίδιου δοχείου μεταφοράς ή αναμειγνύονται μεταξύ τους κατά τη μεταφορά, απαιτείται η σύνταξη συνοδευτικού εγγράφου για καθένα από τα προϊόντα που είτε μεταφέρονται ξεχωριστά είτε αποτελούν μέρος ανάμειξης. Στο έγγραφο αυτό αναφέρεται, σύμφωνα με τους τρόπους εφαρμογής που θεσπίζει το κάθε κράτος μέλος, η χρήση του προϊόντος της ανάμειξης.

Εντούτοις, οι αποστολείς ή εξουσιοδοτημένο πρόσωπο μπορούν να λάβουν την άδεια από τα κράτη μέλη να συντάξουν ένα μόνον έγγραφο για το σύνολο του προϊόντος που προέρχεται από την ανάμειξη. Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή καθορίζει τις λεπτομέρειες που αφορούν την απόδειξη της κατηγορίας, της καταγωγής και της ποσότητας των διαφόρων φορτώσεων.

5. Όταν διαπιστώνεται ότι μια μεταφορά, για την οποία απαιτείται συνοδευτικό έγγραφο, πραγματοποιείται χωρίς την κάλυψη τέτοιου εγγράφου ή με έγγραφο που περιέχει αναληθή, λανθασμένα ή ελλιπή στοιχεία, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο γίνεται η διαπίστωση ή κάθε άλλη υπηρεσία επιφορτισμένη με τον έλεγχο της τήρησης των κοινοτικών και εθνικών διατάξεων στον αμπελοοινικό τομέα, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα:

— για τη ρύθμιση της εν λόγω μεταφοράς, είτε διορθώνοντας τα λανθασμένα στοιχεία είτε καταρτίζοντας νέο έγγραφο,

— κατά περίπτωση, για την επιβολή κυρώσεων λόγω της διαπιστωθείσας παρανομίας, ανάλογα με τη σοβαρότητά της, ιδίως με την εφαρμογή των διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.

Η αρμόδια αρχή ή υπηρεσία που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο σφραγίζει τα έγγραφα που έχουν διορθωθεί ή καταρτιστεί κατ' εφαρμογή αυτής της διάταξης. Η διευθέτηση των παρατυπιών δεν πρέπει να καθυστερήσει την εν λόγω μεταφορά παρά μόνο κατά το απολύτως αναγκαίο διάστημα.

Στην περίπτωση σοβαρών ή επαναλαμβανομένων παρατυπιών, η κατά τόπους αρμόδια αρχή για τον τόπο εκφόρτωσης ενημερώνει την κατά τόπους αρμόδια αρχή για τον τόπο αποστολής. Όταν πρόκειται για ενδοκοινοτική μεταφορά, η ενημέρωση αυτή διαβιβάζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2729/2000 της Επιτροπής [2].

6. Όταν αποδειχθεί ότι είναι αδύνατη η ρύθμιση της μεταφοράς κατά την έννοια της παραγράφου 5 πρώτο εδάφιο, η αρμόδια αρχή ή υπηρεσία που διαπιστώνει την παρατυπία διακόπτει την εν λόγω μεταφορά και ενημερώνει τον αποστολέα για τη διακοπή της και για τις περαιτέρω συνέπειες. Τα μέτρα αυτά μπορεί να προβλέπουν απαγόρευση της διάθεσης του προϊόντος στο εμπόριο.

7. Όταν ο παραλήπτης αρνείται την παραλαβή μέρους ή του συνόλου του προϊόντος που μεταφέρεται με συνοδευτικό έγγραφο, το έγγραφο αυτό φέρει στην πίσω σελίδα του την ένδειξη «Μη αποδεκτό από τον παραλήπτη», καθώς και την ημερομηνία και την υπογραφή του, κατά περίπτωση δε συμπληρώνεται με την ένδειξη της μη αποδεκτής ποσότητας σε λίτρα και χιλιόγραμμα.

Στην περίπτωση αυτή, το προϊόν μπορεί να επιστραφεί στον αποστολέα με το ίδιο συνοδευτικό έγγραφο μεταφοράς ή να φυλαχθεί στους χώρους του μεταφορέα έως ότου συνταχθεί νέο έγγραφο για να συνοδεύσει το προϊόν κατά την επαναποστολή του.

Άρθρο 7

1. Το συνοδευτικό έγγραφο ισοδυναμεί με βεβαίωση ονομασίας προελεύσεως για τους ν.ο.π.ρ.π. ή με χαρακτηρισμό καταγωγής για τους επιτραπέζιους οίνους που δικαιούνται γεωγραφικής ένδειξης, εφόσον έχει δεόντως συνταχθεί:

— από αποστολέα, που είναι ο ίδιος παραγωγός του εν λόγω μεταφερόμενου οίνου, και ο οποίος ούτε αποκτά ούτε πωλεί αμπελοοινικά προϊόντα που προέρχονται από σταφύλια που παράγονται σε διαφορετικές καθορισμένες περιοχές ή ζώνες παραγωγής από εκείνες των οποίων χρησιμοποιεί τα ονόματα για το χαρακτηρισμό των οίνων που παράγει ο ίδιος,

[1] ΕΕ L 194 της 31.7.2000, σ. 45.

[2] ΕΕ L 316 της 15.12.2000, σ. 16.

— από αποστολέα που δεν προβλέπεται στην πρώτη περίπτωση, και εάν η ακρίβεια των αποδείξεων στα συνοδευτικά έγγραφα έχει επιβεβαιωθεί από την αρμόδια αρχή επί τη βάσει των πληροφοριών στα έγγραφα που συνόδευσαν τις προηγούμενες μεταφορές του εν λόγω προϊόντος,

— σε εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 1, και όταν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) i) το συνοδευτικό έγγραφο που καταρτίζεται σύμφωνα με το υπόδειγμα που προβλέπεται για:

— το διοικητικό έγγραφο που εμφαίνεται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2719/92, ή

— το απλοποιημένο συνοδευτικό έγγραφο που εμφαίνεται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3649/92, ή

— το συνοδευτικό έγγραφο που εμφαίνεται στο παράρτημα III του παρόντος κανονισμού, ή

ii) για τις μεταφορές κατά τις οποίες τα προϊόντα δεν διέρχονται από το έδαφος κανενός άλλου κράτους μέλους, κάθε έγγραφο που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού·

β) οι παρακάτω ενδείξεις εγγράφονται στον κατάλληλο χώρο του συνοδευτικού εγγράφου:

— για τους ν.q.p.r.d.: «Το παρόν έγγραφο ισοδυναμεί με βεβαίωση ονομασίας προέλευσης για τους ν.q.p.r.d. που αναγράφονται στο χώρο αυτό»,

— για τους επιτραπέζιους οίνους που περιγράφονται με τη βοήθεια μιας γεωγραφικής ένδειξης: «Το παρόν έγγραφο ισοδυναμεί με βεβαίωση καταγωγής για τους επιτραπέζιους οίνους που αναγράφονται στο χώρο αυτό»·

γ) οι ενδείξεις που προβλέπονται στο στοιχείο β) επικυρώνονται από την αρμόδια αρχή με τη σφραγίδα της, την ένδειξη της ημερομηνίας και την υπογραφή του υπευθύνου, ανάλογα με την περίπτωση:

— στα αντίτυπα αριθ. 1 και 2, στην περίπτωση χρησιμοποιήσεως του υποδείγματος που προβλέπεται στο στοιχείο i) πρώτη και δεύτερη περίπτωση,

— στο πρωτότυπο του συνοδευτικού εγγράφου και σε ένα αντίγραφο στην περίπτωση χρησιμοποιήσεως του υποδείγματος που προβλέπεται στο παράρτημα III ή σε άλλο έγγραφο που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού·

δ) ο αριθμός πρωτοκόλλου του συνοδευτικού εγγράφου χορηγήθηκε από την αρμόδια αρχή·

ε) σε περίπτωση εξαγωγής από κράτος μέλος το οποίο δεν είναι το κράτος μέλος παραγωγής, το συνοδευτικό έγγραφο που καταρτίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και υπό την κάλυψη του οποίου εξάγεται το προϊόν ισοδυναμεί με βεβαίωση ονομασίας προέλευσης ή χαρακτηρισμού καταγωγής, εφόσον περιλαμβάνει:

— τον αριθμό αναφοράς,

— την ημερομηνία κατάρτισης,

— το όνομα και την έδρα της αρχής που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα οποία αναγράφονται στα έγγραφα, υπό την κάλυψη των οποίων το προϊόν μεταφέρθηκε πριν εξαχθεί και στα οποία πιστοποιείται η ονομασία προέλευσης ή ο χαρακτηρισμός καταγωγής.

Ένα κράτος μέλος μπορεί να καταστήσει υποχρεωτική τη βεβαίωση της ονομασίας για τους ν.q.p.r.d. ή την ένδειξη καταγωγής των επιτραπέζιων οίνων που παράγονται στην επικράτειά του.

2. Οι αρμόδιες αρχές κάθε κράτους μέλους μπορούν να επιτρέψουν στους αποστολείς που πληρούν τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 3 να εγγράφουν οι ίδιοι ή να αναθέτουν εκ των προτέρων την εκτύπωση των ενδείξεων σχετικά με τη βεβαίωση της ονομασίας προέλευσης του χαρακτηρισμού καταγωγής στα έντυπα του συνοδευτικού εγγράφου, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) οι ενδείξεις επικυρώνονται εκ των προτέρων με τη σφραγίδα της αρμόδιας αρχής, με την υπογραφή του υπεύθυνου υπαλλήλου και την ημερομηνία, ή

β) οι ενδείξεις επικυρώνονται από τους ίδιους τους αποστολείς με ειδική σφραγίδα η οποία είναι αποδεκτή από τις αρμόδιες αρχές και σύμφωνη με το υπόδειγμα που εμφαίνεται στο παράρτημα IV· η σφραγίδα αυτή μπορεί να είναι προεκτυπωμένη επί των εντύπων, όταν η εκτύπωση ανατίθεται σε εγκεκριμένο για το σκοπό αυτό τυπογραφείο.

3. Η άδεια που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δεν χορηγείται παρά μόνο στους αποστολείς:

— που πραγματοποιούν συνήθως αποστολές οίνων ν.q.p.r.d. ή/και επιτραπέζιου οίνου που δικαιούνται γεωγραφικής ένδειξης, και

— αφού διαπιστώθηκε, μετά από μια πρώτη αίτηση, ότι τα βιβλία εισόδου και εξόδου τηρούνται σύμφωνα με τον τίτλο II και επιτρέπουν, κατ' αυτόν τον τρόπο, τον έλεγχο της ακρίβειας των ενδείξεων που αναγράφονται στα έγγραφα.

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αρνηθούν την άδεια στους αποστολείς που δεν προσφέρουν όλες τις εγγυήσεις που θεωρούν χρήσιμες. Μπορούν να ανακαλέσουν την άδεια, κυρίως όταν οι αποστολείς δεν πληρούν πλέον τους όρους που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο ή δεν προσφέρουν πλέον τις απαιτούμενες εγγυήσεις.

4. Οι αποστολείς, στους οποίους χορηγήθηκε η άδεια που αναφέρεται στην παράγραφο 2, οφείλουν να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της φύλαξης της ειδικής σφραγίδας ή των εντύπων που φέρουν τη σφραγίδα της αρμόδιας αρχής ή την ειδική σφραγίδα.

5. Στις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες, μόνο τα συνοδευτικά έγγραφα που έχουν συνταχθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, επ' ευκαιρία εξαγωγής από το κράτος μέλος παραγωγής, βεβαιώνουν:

— για τους ν.q.p.r.d., ότι η ονομασία προέλευσης του προϊόντος είναι σύμφωνη με τις ισχύουσες κοινοτικές και εθνικές διατάξεις,

— για τους επιτραπέζιους οίνους που χαρακτηρίζονται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/99, ότι η γεωγραφική ένδειξη του προϊόντος είναι σύμφωνη με τις ισχύουσες κοινοτικές και εθνικές διατάξεις.

Εντούτοις, σε περίπτωση εξαγωγής από κράτος μέλος το οποίο δεν είναι το κράτος μέλος παραγωγής, το συνοδευτικό έγγραφο που συντάσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και υπό την κάλυψη του οποίου εξάγεται το προϊόν ισοδυναμεί με βεβαίωση ονομασίας προέλευσης ή χαρακτηρισμού καταγωγής, εφόσον περιλαμβάνει:

— τον αριθμό αναφοράς,

— την ημερομηνία σύνταξης, και

— το όνομα και την έδρα της αρχής που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα οποία αναγράφονται στα έγγραφα, υπό την κάλυψη των οποίων το προϊόν μεταφέρθηκε πριν εξαχθεί και στα οποία πιστοποιείται η ονομασία προέλευσης ή ο χαρακτηρισμός καταγωγής.

6. Το συνοδευτικό έγγραφο ισοδυναμεί με βεβαίωση ονομασίας προέλευσης για εισαγόμενο οίνο, στην περίπτωση που το εν λόγω έγγραφο καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, χρησιμοποιώντας ένα από τα υποδείγματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α).

Άρθρο 8

1. Όταν ο παραλήπτης είναι εγκατεστημένος στην επικράτεια της Κοινότητας, εφαρμόζονται οι παρακάτω κανόνες για τη χρησιμοποίηση του συνοδευτικού εγγράφου:

α) μεταφορά προϊόντος υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης [βλέπε γενικές παρατηρήσεις, σημείο 1.5 των επεξηγήσεων του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2719/92]·

β) διακοινοτική μεταφορά προϊόντος το οποίο υπόκειται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και το οποίο έχει ήδη τεθεί σε κυκλοφορία στο κράτος μέλος αναχώρησης [βλέπε γενικές παρατηρήσεις, σημείο 1.5 των επεξηγήσεων του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3649/92]·

γ) μεταφορά η οποία δεν προβλέπεται στα στοιχεία α) και β):

i) όταν χρησιμοποιείται ένα συνοδευτικό έγγραφο, κατάλληλο για τις μεταφορές που προβλέπονται στα στοιχεία α) και β):

— το αντίτυπο αριθ. 1 διατηρείται από τον αποστολέα,

— αντίτυπο αριθ. 2 συνοδεύει το προϊόν από τον τόπο φορτώσεως μέχρι τον τόπο εκφορτώσεως και παραδίδεται στον παραλήπτη ή στον αντιπρόσωπό του·

ii) όταν χρησιμοποιείται άλλο συνοδευτικό έγγραφο:

— το πρωτότυπο του συνοδευτικού εγγράφου συνοδεύει το προϊόν από τον τόπο φορτώσεως και παραδίδεται στον παραλήπτη ή στον αντιπρόσωπό του,

— ένα αντίγραφο φυλάσσεται από τον αποστολέα.

2. Όταν ο παραλήπτης είναι εγκατεστημένος εκτός τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, το πρωτότυπο του συνοδευτικού εγγράφου και ένα αντίγραφο, τα αριθ. 1 και 2 αντίτυπα, ανάλογα με την περίπτωση, υποβάλλονται προς υποστήριξη της διασάφησης εξαγωγής στο αρμόδιο τελωνείο του κράτους μέλους εξαγωγής. Το τελωνείο αυτό φροντίζει ώστε να αναφέρονται, αφενός, στη διασάφηση εξαγωγής, το είδος, η ημερομηνία και ο αριθμός του υποβαλλομένου εγγράφου και, αφετέρου, στο πρωτότυπο του συνοδευτικού εγγράφου και στο αντίγραφό του ή, ανάλογα με την περίπτωση, στα δύο αντίτυπα του συνοδευτικού εγγράφου, το είδος, η ημερομηνία και ο αριθμός της διασάφησης εξαγωγής.

Το τελωνείο εξαγωγής του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας αναγράφει στα δύο προαναφερθέντα αντίτυπα μια από τις παραπάνω ενδείξεις, οι οποίες επικυρώνονται με τη σφραγίδα του:

«EXPORTÉ», «UDFØRSEL», «AUSGEFÜHRT», «EXPORTED», «ESPORTATO», «UITGEVOERD», «ΕΞΑΧΘΕΝ», «EXPORTADO», «EXPORTERAD», «VIETY»,

και παραδίδει τα αντίτυπα αυτά του συνοδευτικού εγγράφου, τα οποία φέρουν τη σφραγίδα και την προαναφερθείσα ένδειξη στον εξαγωγέα ή στον αντιπρόσωπό του. Ο τελευταίος διασφαλίζει ότι ένα αντίτυπο συνοδεύει τη μεταφορά του εξαγόμενου προϊόντος.

3. Οι ενδείξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο περιλαμβάνουν τουλάχιστον το είδος, την ημερομηνία και τον αριθμό του εγγράφου, καθώς και, όσον αφορά τη δήλωση εξαγωγής, το όνομα και την έδρα της αρμόδιας αρχής για την εξαγωγή.

4. Όταν ένα αμπελοοινικό προϊόν εξάγεται προσωρινά, στο πλαίσιο του καθεστώτος παθητικής τελειοποίησης σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου [1] και (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής [2], σε μια χώρα ΕΖΕΣ για να υποβληθεί σε αποθήκευση, παλαίωση ή/και συσκευασία, καταρτίζεται επιπλέον του συνοδευτικού εγγράφου ένα δελτίο πληροφοριών σύμφωνα με τη σύσταση του διεθνούς συμβουλίου τελωνείων, της 3ης Δεκεμβρίου 1963. Το δελτίο αυτό αναγράφει, στις θέσεις που φυλάσσονται για το χαρακτηρισμό των εμπορευμάτων, το χαρακτηρισμό σύμφωνα με τις κοινοτικές και εθνικές διατάξεις και την ποσότητα των μεταφερόμενων οίνων.

---

[1] ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1.
[2] ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1.

Οι ενδείξεις αυτές προέρχονται από το πρωτότυπο του συνοδευτικού εγγράφου μεταφοράς με το οποίο οι οίνοι αυτοί έφθασαν μέχρι το τελωνείο στο οποίο έχει εκδοθεί το δελτίο πληροφοριών. Εξάλλου, στο δελτίο αυτό σημειώνονται το είδος, η ημερομηνία και ο αριθμός του προαναφερθέντος συνοδευτικού εγγράφου προϊόντων που είχαν προηγουμένως μεταφερθεί.

Όταν, σε περίπτωση επανεισαγωγής στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας προϊόντων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο, το δελτίο πληροφοριών έχει δεόντως συμπληρωθεί από το αρμόδιο τελωνείο της ΕΖΕΣ, το έγγραφο αυτό ισοδυναμεί με συνοδευτικό έγγραφο για τη μεταφορά μέχρι το τελωνείο προορισμού της Κοινότητας ή της θέσης σε κυκλοφορία, υπό τον όρο ότι στο έγγραφο αυτό αναγράφονται, στην ειδική θέση που προορίζεται για την περιγραφή των εμπορευμάτων, τα στοιχεία που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο.

Το σχετικό τελωνείο στην Κοινότητα θεωρεί αντίγραφο ή φωτοαντίγραφο του εν λόγω εγγράφου που προσκομίζει ο παραλήπτης ή ο αντιπρόσωπός του και του το επιστρέφει στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

5. Όσον αφορά τους v.q.p.r.d. και τους επιτραπέζιους οίνους, οι οποίοι έχουν δικαίωμα γεωγραφικής ένδειξης, που εξάγονται σε τρίτη χώρα και για τους οποίους έχει συνταχθεί συνοδευτικό έγγραφο μεταφοράς σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, το έγγραφο αυτό, που ισοδυναμεί με βεβαίωση ονομασίας προέλευσης ή προσδιορισμού της καταγωγής, πρέπει να προσκομίζεται μαζί με κάθε άλλο δικαιολογητικό έγγραφο στην αρμόδια αρχή κατά τη θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα, εφόσον δεν πρόκειται για προϊόντα που πληρούν τους όρους της παραγράφου 4, ούτε επιστρεφόμενα προϊόντα που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2913/92 και από τις διατάξεις εφαρμογής του. Εφόσον τα δικαιολογητικά αυτά έγγραφα έχουν κριθεί ικανοποιητικά, το αρμόδιο τελωνείο θεωρεί αντίγραφο ή φωτοαντίγραφο της βεβαίωσης ονομασίας προέλευσης που προσκομίζει ο παραλήπτης ή ο αντιπρόσωπός του και το επιστρέφει στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 9

Σε περίπτωση που, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, συμβεί απρόβλεπτο γεγονός ή ανωτέρα βία με αποτέλεσμα την κατάτμηση ή την απώλεια τμήματος ή του συνόλου του φορτίου για το οποίο απαιτείται συνοδευτικό έγγραφο, ο μεταφορέας ζητά από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο συνέβη το απρόβλεπτο γεγονός ή η περίπτωση ανωτέρας βίας να προβεί σε σχετική πιστοποίηση.

Εάν είναι δυνατόν, ο μεταφορέας ενημερώνει και την αρμόδια αρχή που βρίσκεται πλησιέστερα στο σημείο στο οποίο συνέβη το απρόβλεπτο γεγονός ή η ανωτέρα βία, ώστε να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να τακτοποιήσει την εν λόγω μεταφορά. Τα αναγκαία μέτρα δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να καθυστερήσουν την εν λόγω μεταφορά πέραν του απολύτως αναγκαίου χρόνου για την τακτοποίησή της.

Άρθρο 10

Σε περίπτωση μεταφοράς ποσότητας ανώτερης από 60 λίτρα ενός μη συσκευασμένου αμπελοοινικού προϊόντος που αναφέρεται παρακάτω, απαιτείται, πέραν κάθε άλλου του προβλέπεται για τη μεταφορά αυτή, αντίγραφο αντιγραφικό χαρτί ή καρμπόν ή οποιαδήποτε άλλη μορφή αντιγράφου που επιτρέπεται από την αρμόδια αρχή:

α) προϊόντα που προέρχονται από την Κοινότητα:

— οίνοι κατάλληλοι να δώσουν επιτραπέζιο οίνο,

— οίνοι κατάλληλοι για μεταποίηση σε v.q.p.r.d.,

— γλεύκος σταφυλιών μερικώς ζυμωθέν,

— συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών, ανακαθαρισμένο ή μη,

— γλεύκος σταφυλιών του οποίου η ζύμωση ανεστάλη με την προσθήκη αλκοόλης,

— χυμός σταφυλιών,

— συμπυκνωμένος χυμός σταφυλιών,

— επιτραπέζια σταφύλια με προορισμό τη μεταποίηση σε προϊόντα διαφορετικά από εκείνα που αφορά το άρθρο 42 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999·

β) προϊόντα που δεν προέρχονται από την Κοινότητα:

— νωπά σταφύλια με εξαίρεση τα επιτραπέζια σταφύλια,

— γλεύκος σταφυλιών,

— συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών,

— γλεύκος σταφυλιών μερικώς ζυμωθέν,

— συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών, ανακαθαρισμένο ή μη,

— γλεύκος σταφυλιών του οποίου η ζύμωση ανεστάλη με την προσθήκη αλκοόλης,

— χυμός σταφυλιών,

— συμπυκνωμένος χυμός σταφυλιών,

— οίνος λικέρ που προορίζεται για την παρασκευή προϊόντων που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2204.

Το ίδιο ισχύει για τα ακόλουθα προϊόντα, οποιαδήποτε και να είναι η καταγωγή τους και η μεταφερόμενη ποσότητα, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 4:

— οινολάσπη,

— στέμφυλα σταφυλιών που προορίζονται για αποσταγματοποιείο ή για άλλη βιομηχανική μεταποίηση,

— οίνος δευτερίας,

— αλκοολωμένος οίνος,

— οίνος που προέρχεται από ποικιλίες σταφυλιών που αναγράφονται ως οινοποιήσιμες ποικιλίες στην ταξινόμηση που έχει καθοριστεί από τα κράτη μέλη σε εφαρμογή του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/99, για τη διοικητική μονάδα στην οποία συγκομίστηκαν τα σταφύλια αυτά,

— προϊόντα που δεν μπορούν να προσφερθούν ή να δοθούν απευθείας για ανθρώπινη κατανάλωση.

Το αντίγραφο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο διαβιβάζεται, με τον ταχύτερο τρόπο, από τον αποστολέα, το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα από την ημέρα της αναχώρησης του προϊόντος στην κατά τόπους αρμόδια αρχή για τον τόπο φόρτωσης. Η αρχή αυτή διαβιβάζει το αντίγραφο με τον ταχύτερο τρόπο το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα κατά την οποία παραδόθηκε ή εκδόθηκε, αν το εκδίδει η ίδια, στην κατά τόπους αρμόδια αρχή για τον τόπο εκφόρτωσης.

ΤΙΤΛΟΣ II

→ Βιβλία

Άρθρο 11

1. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, καθώς και οι ομάδες προσώπων που κατέχουν υπό οποιαδήποτε ιδιότητα, για την άσκηση του επαγγέλματος τους ή για εμπορικούς σκοπούς, αμπελοοινικό προϊόν, υποχρεούνται να τηρούν λογιστικά βιβλία στα οποία αναφέρονται, ιδίως, η είσοδος και η έξοδος αυτού του προϊόντος, και τα οποία αποκαλούνται εφεξής «βιβλία».

Εντούτοις:

α) δεν υποχρεούνται να τηρούν λογιστικά βιβλία:

— οι λιανοπωλητές,

— οι πωλητές ποτών που καταναλώνονται αποκλειστικά επιτόπου·

β) η εγγραφή στα βιβλία δεν είναι αναγκαία για το οινόξος.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν:

α) ότι οι εμπορευόμενοι χωρίς κατάστημα υποχρεούνται να τηρούν λογιστικά βιβλία, σύμφωνα με τους κανόνες και τις λεπτομέρειες που προσδιορίζονται απ' αυτά·

β) ότι δεν υπόκεινται στην τήρηση λογιστικών βιβλίων τα φυσικά και νομικά πρόσωπα, καθώς και ομάδες προσώπων, που κατέχουν ή πωλούν αποκλειστικά αμπελοοινικά προϊόντα σε μικρά δοχεία υπό τις συνθήκες παρουσιάσεως που αναφέρονται στο άρθρο 4 σημείο 2 στοιχείο α), εφόσον ανά πάσα στιγμή παραμένει δυνατός ο έλεγχος των εισόδων, των εξόδων και των αποθεμάτων, βάσει άλλων δικαιολογητικών εγγράφων, ιδίως των εμπορικών εγγράφων χρησιμοποιούνται για τη χρηματοοικονομική λογιστική.

3. Τα πρόσωπα που τηρούν λογιστικά βιβλία αναφέρουν τις εισόδους και εξόδους κάθε παρτίδας προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στις εγκαταστάσεις τους, καθώς και τις πραγματοποιηθείσες επεξεργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1. Τα πρόσωπα αυτά επιπλέον πρέπει να είναι σε θέση να παρουσιάζουν, για κάθε εγγραφή στο λογιστικά βιβλία σχετικά με την είσοδο και έξοδο, ένα έγγραφο που συνοδευσε την αντίστοιχη μεταφορά ή άλλο δικαιολογητικό, και ιδίως ένα εμπορικό έγγραφο.

Άρθρο 12

1. Τα βιβλία αποτελούνται:

— είτε από μη κινητά αριθμημένα φύλλα,

— είτε από τα εγκεκριμένα από τις αρμόδιες αρχές κατάλληλα στοιχεία σύγχρονου λογιστικού συστήματος, εφόσον οι ενδείξεις που πρέπει να περιλαμβάνονται στα βιβλία εμφαίνονται στα στοιχεία αυτά.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν:

α) ότι τα βιβλία που τηρούν οι έμποροι που δεν προβαίνουν σε καμία από τις επεξεργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1 ή σε καμία οινολογική πρακτική είναι δυνατόν να αποτελούνται από το σύνολο των συνοδευτικών εγγράφων·

β) ότι βιβλία που τηρούν οι παραγωγοί αποτελούνται από εγγραφές στο οπίσθιο φύλλο των δηλώσεων συγκομιδής παραγωγής ή αποθεμάτων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1294/96 της Επιτροπής [1]·

2. Τα βιβλία τηρούνται χωριστά για κάθε επιχείρηση και στον ίδιο χώρο όπου βρίσκονται τα προϊόντα.

Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές δύνανται να επιτρέπουν, ενδεχομένως, βάσει συγκεκριμένων οδηγιών:

α) να τηρούνται τα λογιστικά βιβλία στην έδρα της επιχείρησης, εφόσον τα προϊόντα φυλάσσονται σε διαφορετικές αποθήκες της ίδιας επιχείρησης που βρίσκονται στην ίδια τοπική διοικητική μονάδα ή σε μονάδα που γειτνιάζει άμεσα·

β) να ανατίθεται η τήρηση των λογιστικών βιβλίων σε ειδικευμένη για τα θέματα αυτά επιχείρηση,

με την προϋπόθεση ότι ανά πάσα στιγμή και βάσει άλλων δικαιολογητικών εγγράφων είναι δυνατός ο έλεγχος των εισόδων, των εξόδων και των αποθεμάτων στους χώρους όπου διατηρούνται τα προϊόντα.

Όταν τα καταστήματα λιανικής πώλησης, που προβαίνουν στην απευθείας πώληση στον τελικό καταναλωτή, ανήκουν στην ίδια επιχείρηση και εφοδιάζονται από μία ή περισσότερες κεντρικές αποθήκες που ανήκουν στην εν λόγω επιχείρηση, με την επιφύλαξη του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχείο β) οι κεντρικές αυτές αποθήκες οφείλουν να τηρούν βιβλία· στα βιβλία αυτά οι παραδόσεις στα προαναφερθέντα καταστήματα υπό την ιδιότητα τους ως λιανοπωλητές εγγράφονται ως έξοδοι.

3. Για τα προϊόντα που εγγράφονται στα βιβλία, τηρούνται χωριστοί λογαριασμοί:

---

[1] ΕΕ L 166 της 5.7.1996, σ. 14.

— για καθεμία από τις κατηγορίες που απαριθμούνται είτε στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 είτε στο άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2001·

— για κάθε v.q.p.r.d και για τα προϊόντα που θα μεταποιηθούν σε v.q.p.r.d και προέρχονται από σταφύλια που έχουν παραχθεί στην ίδια καθορισμένη περιοχή,

— για κάθε επιτραπέζιο οίνο που περιγράφεται με το όνομα γεωγραφικής περιοχής, καθώς και για τα προϊόντα που θα μεταποιηθούν σε τέτοιο οίνο και προέρχονται από την ίδια περιοχή παραγωγής.

Οι v.q.p.r.d διαφορετικών προελεύσεων που είναι συσκευασμένοι σε δοχεία των 60 λίτρων ή λιγότερο και φέρουν σήμανση σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις, έχουν αποκτηθεί από τρίτον και κατέχονται με σκοπό την πώληση, μπορούν να εγγραφούν στον ίδιο λογαριασμό, εφόσον η αρμόδια αρχή ή μια υπηρεσία ή ένας οργανισμός που έχει εξουσιοδοτηθεί από αυτήν συμφωνεί και εφόσον οι είσοδοι και οι έξοδοι κάθε vqprd εμφαίνονται ξεχωριστά· το ίδιο ισχύει για τους επιτραπέζιους οίνους που περιγράφονται με το όνομα γεωγραφικής περιοχής.

Η ανακατάταξη ενός v.q.p.r.d. πρέπει να αναφέρεται στα βιβλία.

4. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τα μέγιστα ποσοστά των απωλειών που προκύπτουν από την εξάτμιση κατά την εναποθήκευση, από τις διάφορες επεξεργασίες ή που οφείλονται σε αλλαγή της κατηγορίας του προϊόντος.

Στην περίπτωση που οι πραγματικές απώλειες υπερβαίνουν:

— κατά τη μεταφορά τα όρια ανοχής που αναφέρονται στο παράρτημα II μέρος B σημείο 1.2, και

— στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, τα μέγιστα ποσοστά που καθορίζονται από τα κράτη μέλη,

ο κάτοχος των βιβλίων ενημερώνει γραπτώς την αρμόδια κατά τόπους αρχή σε προθεσμία που έχει καθοριστεί από τα κράτη μέλη, η οποία λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο λαμβάνονται υπόψη στα βιβλία:

— η οικογενειακή κατανάλωση του παραγωγού,

— οι ενδεχόμενες μεταβολές του όγκου που υφίστανται τυχαία τα προϊόντα.

Άρθρο 13

1. Στα βιβλία αναγράφονται, για κάθε είσοδο ή κάθε έξοδο:

— ο αριθμός ελέγχου του προϊόντος, όταν αυτός προβλέπεται από τις κοινοτικές ή εθνικές διατάξεις,

— η ημερομηνία εκτέλεσης της εργασίας,

— η πραγματική ποσότητα που εισέρχεται και εξέρχεται,

— το σχετικό προϊόν, που περιγράφεται σύμφωνα με τις ισχύουσες κοινοτικές και εθνικές διατάξεις,

— αναφορά στο έγγραφο, που συνοδεύει ή συνόδευσε τη σχετική μεταφορά.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 5 περιλαμβάνεται στο βιβλίο εξόδου μια αναφορά στο έγγραφο με το οποίο το προϊόν μεταφέρθηκε προγενέστερα.

2. Τα βιβλία εισόδων και εξόδων πρέπει να κλείνονται (ετήσιος ισολογισμός) μία φορά το χρόνο, σε ημερομηνία που μπορεί να καθοριοθεί από τα κράτη μέλη. Στα πλαίσια του ετήσιου ισολογισμού είναι σκόπιμο να γίνεται και η απογραφή των αποθεμάτων. Τα αποθέματα που υπάρχουν πρέπει να εγγράφονται ως «είσοδοι» στα βιβλία που έπονται του ετήσιου ισολογισμού. Εάν από τον ετήσιο ισολογισμό αποδεικνύονται διαφορές μεταξύ θεωρητικών και πραγματικών αποθεμάτων, τούτο πρέπει να αναφέρεται στα βιβλία που έχουν κλείσει.

Άρθρο 14

1. Στα βιβλία αναφέρονται οι ακόλουθες επεξεργασίες:

— η αύξηση του αλκοολικού τίτλου,

— η αύξηση της οξύτητας,

— η μείωση της οξύτητας,

— η γλύκανση,

— η ανάμειξη,

— η εμφιάλωση,

— η απόσταξη,

— η παρασκευή αφρωδών οίνων, αεριούχων αφρωδών οίνων, ημιαφρωδών οίνων, αεριούχων ημιαφρωδών οίνων,

— η παρασκευή οίνων λικέρ (vins de liqueur),

— η παρασκευή συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών, ανακαθαρισμένου ή μη,

— η επεξεργασία με άνθρακες για οινολογική χρήση,

— η επεξεργασία με σιδηροκυανιούχο κάλιο,

— η παρασκευή αλκοολωμένων οίνων,

— οι άλλες περιπτώσεις προσθήκης αλκοόλης,

— η μετατροπή σε προϊόν άλλης κατηγορίας, και ιδίως σε αρωματισμένο οίνο,

— η επεξεργασία με ηλεκτροδιάλυση.

Όταν παρέχεται σε μια επιχείρηση το δικαίωμα απλοποιημένης τήρησης των βιβλίων που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, η αρμόδια αρχή μπορεί να δεχθεί ότι το διπλότυπο των δηλώσεων που αναφέρονται στο παράρτημα V μέρος Z σημείο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 και που καταγράφονται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 22 έως 29 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1622/2000 της Επιτροπής [1] ισοδυναμεί με τις ενδείξεις των λογιστικών βιβλίων που αφορούν τη διαδικασία αύξησης του αλκοολικού τίτλου, την αύξηση της οξύτητας ή τη μείωση της οξύτητας.

2. Για κάθε επεξεργασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αναγράφονται σε άλλα βιβλία από εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 3:

— η επεξεργασία και η ημερομηνία που πραγματοποιείται,

— η φύση και οι ποσότητες όλων των προϊόντων που χρησιμοποιήθηκαν,

— η ποσότητα του προϊόντος που λαμβάνεται από αυτήν την επεξεργασία,

— η ποσότητα προϊόντος που χρησιμοποιήθηκε για να αυξηθεί ο αλκοολικός τίτλος, η αύξηση της οξύτητας, η μείωση της οξύτητας, η γλύκανση και η αλκοόλωση,

— η περιγραφή των προϊόντων πριν και μετά από αυτή την επεξεργασία, σύμφωνα με τις εφαρμοζόμενες κοινοτικές και εθνικές διατάξεις,

— η σήμανση των δοχείων στα οποία υπήρχαν τα προϊόντα που έχουν εγγραφεί στα βιβλία πριν από την επεξεργασία και στα οποία υπάρχουν μετά την επεξεργασία,

— όταν πρόκειται για εμφιάλωση, ο αριθμός των γεμάτων φιαλών και η περιεκτικότητά τους,

— όταν πρόκειται για εμφιάλωση με σύμβαση «φασόν», το όνομα και η διεύθυνση του εμφιαλωτή.

Όταν ένα προϊόν αλλάζει κατηγορία λόγω μεταποίησης που δεν προκύπτει από τις επεξεργασίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, ιδίως σε περίπτωση ζύμωσης γλεύκους σταφυλιών, αναγράφονται στα λογιστικά βιβλία οι ποσότητες και η φύση του προϊόντος το οποίο προέκυψε από αυτή τη μεταποίηση.

Για την παρασκευή αλκοολωμένων οίνων, πρέπει εξάλλου να αναγράφονται στα βιβλία οι πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 68 παράγραφος 2 στοιχείο α) και στο άρθρο 70 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1623/2000.

3. Όταν πρόκειται για παρασκευή αφρωδών οίνων στα βιβλία αναγράφεται, για καθένα από τα προϊόντα βάσεως:

— η ημερομηνία παρασκευής,

— η ημερομηνία προσθήκης διαλύματος έκλυσης (tirage) για τους αφρώδεις οίνους ποιότητας και τους αφρώδεις οίνους ποιότητας που παράγονται σε καθορισμένες περιοχές (ν.π.ο.π.ε.),

— ο όγκος των προϊόντων βάσεως (cuvée) καθώς και η ένδειξη καθενός των συστατικών του, ο όγκος τους, ο αποκτημένος και ο δυναμικός αλκοολικός τους τίτλος,

— καθεμία από τις πρακτικές που αναφέρονται στο άρθρο 24 το κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1622/2000,

— ο όγκος του διαλύματος έκλυσης που χρησιμοποιήθηκε,

— ο όγκος του γευστικού διαλύματος,

— ο αριθμός των φιαλών που ελήφθησαν, διευκρινίζοντας, κατά περίπτωση, τον τύπο του αφρώδους οίνου που εκφράζεται με όρο σχετικό με την περιεκτικότητά του σε υπολειμματικό σάκχαρο, εφόσον ο όρος αυτός περιλαμβάνεται στην επιστέγα.

4. Όσον αφορά την παρασκευή vins de liqueur, τα βιβλία πρέπει να αναφέρουν για καθεμιά παρτίδα vin de liqueur υπό παρασκευή:

— η ημερομηνία της προσθήκης ενός από τα προϊόντα που αναφέρονται στο σημείο 14 μέρος Β στοιχείο β) του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999,

— η φύση και ο όγκος του προστεθέντος προϊόντος.

Άρθρο 15

1. Οι κάτοχοι λογιστικών βιβλίων υποχρεούνται να τηρούν βιβλία ή ειδικούς λογαριασμούς εισόδου ή εξόδου για τα ακόλουθα προϊόντα που κατέχουν για οποιοδήποτε λόγο, συμπεριλαμβανομένης και της χρησιμοποίησης των προϊόντων αυτών στις εγκαταστάσεις τους:

— τη σακχαρόζη,

— το συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών,

— το συμπυκνωμένο ανακαθαρισμένο γλεύκος σταφυλιών,

— τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για την αύξηση της οξύτητας,

— τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για τη μείωση της οξύτητας,

— τις αλκοόλες και τα αποστάγματα οίνου.

Η τήρηση αυτών των βιβλίων ή ειδικών λογαριασμών δεν συνεπάγεται απαλλαγή από τις δηλώσεις που αναφέρονται στο παράρτημα V μέρος Z σημείο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

[1] ΕΕ L 194 της 31.7.2000, σ. 1.

2. Στα βιβλία ή στους ειδικούς λογαριασμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αναγράφεται για κάθε προϊόν χωριστά:

α) όσον αφορά τις εισόδους:

— το ονοματεπώνυμο ή η εταιρική επωνυμία του προμηθευτή, καθώς και η διεύθυνσή του, παραπέμποντας, ενδεχομένως, στο έγγραφο το οποίο συνόδευσε στη μεταφορά το προϊόν,

— η ποσότητα του προϊόντος,

— η ημερομηνία εισόδου·

β) όσον αφορά τις εξόδους:

— η ποσότητα του προϊόντος,

— η ημερομηνία της χρησιμοποίησης ή της εξόδου,

— ενδεχομένως, το ονοματεπώνυμο ή η εταιρική επωνυμία του παραλήπτη καθώς και η διεύθυνσή του.

Άρθρο 16

1. Οι καταχωρήσεις στα βιβλία ή τους ειδικούς λογαριασμούς:

— που αναφέρονται στα άρθρα 11, 12 και 13, πραγματοποιούνται, όσον αφορά τις εισόδους, το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά από την ημέρα παραλαβής και, όσον αφορά τις εξόδους, το αργότερο την τρίτη εργάσιμη ημέρα από την ημέρα αποστολής,

— που αναφέρονται στο άρθρο 14, πραγματοποιούνται στα λογιστικά βιβλία το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά από την επεξεργασία και την ίδια ημέρα για όσες αφορούν εμπλουτισμό,

— που αναφέρονται στο άρθρο 15, πραγματοποιούνται, όσον αφορά τις εισόδους και εξόδους, το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά από την ημέρα παραλαβής ή της αποστολής και, όσον αφορά τις χρησιμοποιήσεις, την ίδια ημέρα της χρησιμοποίησης.

Εντούτοις τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν μεγαλύτερες προθεσμίες, μέχρι 30 ημέρες, κυρίως όταν γίνεται χρήση μηχανοργανωμένης λογιστικής υλικού, εφόσον ο έλεγχος των εισόδων και εξόδων, καθώς και των επεξεργασιών που αναφέρονται στο άρθρο 14, παραμένει δυνατός ανά πάσα στιγμή βάσει άλλων δικαιολογητικών εγγράφων, εφόσον κρίνονται αξιόπιστα εκ μέρους της αρμόδιας αρχής ή μιας υπηρεσίας ή ενός οργανισμού εξουσιοδοτημένου από αυτήν.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο και με την επιφύλαξη των διατάξεων που έχουν ληφθεί από τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 17, οι αποστολές που αφορούν ένα και το αυτό προϊόν μπορούν να εγγραφούν στο βιβλίο εξόδου υπό τύπο μηνιαίων καταχωρήσεων, μόνον όταν το προϊόν είναι συσκευασμένο σε δοχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 σημείο 2 στοιχείο α).

Άρθρο 17

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν προσαρμογή των υπαρχόντων βιβλίων και να θεσπίσουν συμπληρωματικούς κανόνες ή αυστηρότερες απαιτήσεις όσον αφορά την τήρηση και τον έλεγχο των βιβλίων. Μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι τηρούνται στα βιβλία χωριστοί λογαριασμοί για τα προϊόντα που αυτά ορίζουν ή ότι τηρούνται χωριστά βιβλία για ορισμένες κατηγορίες προϊόντων ή για ορισμένες επεξεργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

2. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 5 παράγραφος 1, το κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να βεβαιώνει η ίδια την τήρηση λογιστικών βιβλίων ή να την αναθέτει σε υπηρεσία ή οργανισμό εξουσιοδοτημένο για τους σκοπούς αυτούς.

ΤΙΤΛΟΣ III

Γενικές και μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη μπορούν εξάλλου:

α) να προβλέπουν την τήρηση λογιστικών καταστάσεων «υλικών» των συστημάτων πωματισμού που χρησιμοποιούνται για τη συσκευασία των προϊόντων σε δοχεία ονομαστικού όγκου μικρότερου ή ίσου προς πέντε λίτρα, που αναφέρονται στο άρθρο 4 σημείο 2 στοιχείο α) και που πρόκειται να διατεθούν προς πώληση στο έδαφός τους, καθώς και την αναγραφή συγκεκριμένων ενδείξεων·

β) να απαιτούν συμπληρωματικές ενδείξεις για τα έγγραφα που προορίζονται να συνοδεύσουν μεταφορές αμπελοοινικών προϊόντων που ελήφθησαν στο έδαφός τους, εφόσον αυτές οι ενδείξεις είναι αναγκαίες για τον έλεγχο·

γ) να ορίζουν, εφόσον είναι σκόπιμο από άποψη εφαρμογής μεθόδων πληροφορικής για τη θέση για την εγγραφή που πρόκειται να συνοδεύσουν μεταφορές προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα, οι οποίες αρχίζουν στο έδαφός τους, εφόσον δεν τροποποιείται η παρουσίαση των υποδειγμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο·

δ) να επιτρέπουν, για τις μεταφορές που αρχίζουν και καταλήγουν στο έδαφός τους χωρίς να διέρχονται από το έδαφος ενός άλλου κράτους μέλους ή τρίτης χώρας και κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου που λήγει στις 31 Ιουλίου 2002, να αντικατασταθεί η ένδειξη της μάζας κατ' όγκο των γλευκών σταφυλιών από την ένδειξη της πυκνότητας που εκφράζεται σε βαθμούς Oechsle·

ε) να προβλέπουν, για τα έγγραφα που συνοδεύουν μεταφορές αμπελοοινικών προϊόντων και που καταρτίζονται στο έδαφός τους, να συμπληρώνεται η ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει η μεταφορά, από την ώρα ενάρξεως της μεταφοράς·

στ) να προβλέπουν προς συμπλήρωση του άρθρου 4 σημείο 1 ότι δεν απαιτείται κανένα συνοδευτικό έγγραφο για τη μεταφορά σταφυλών, θραυσμένων ή όχι, ή γλεύκους σταφυλιών, που πραγματοποιείται από τον παραγωγό ή από ομάδα παραγωγών

που διαθέτουν το προϊόν αυτό ή πραγματοποιείται για λογαριασμό του ενός από τους δύο σ' έναν τόπο παραλαβής ή στις εγκαταστάσεις οινοποίησης της εν λόγω ομάδας, εφόσον η μεταφορά αυτή αρχίζει και καταλήγει μέσα στην ίδια αμπελουργική ζώνη και εφόσον πρόκειται για προϊόν που προορίζεται να μεταποιηθεί σε v.m.q.p.r.d. στο εσωτερικό της εν λόγω καθορισμένης περιοχής, συμπεριλαμβανομένης και άμεσα γειτονικής περιοχής·

ζ) να προβλέπουν ότι:

— ο αποστολέας συντάσσει ένα ή περισσότερα αντίγραφα του συνοδευτικού εγγράφου των μεταφορών που αρχίζουν στο έδαφός τους,

— ο παραλήπτης συντάσσει ένα ή περισσότερα αντίγραφα του συνοδευτικού εγγράφου των μεταφορών που άρχισαν σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα και που καταλήγουν στο έδαφός τους.

Στην περίπτωση αυτή τα κράτη μέλη καθορίζουν τη χρησιμοποίηση αυτών των αντιγράφων·

η) να προβλέπουν ότι η παρέκκλιση που αναφέρεται στο άρθρο 4 σημείο 1 στοιχείο β) όσον αφορά την εξαίρεση από το συνοδευτικό έγγραφο για ορισμένες μεταφορές σταφυλιών δεν εφαρμόζεται για τις μεταφορές που αρχίζουν και τελειώνουν στο έδαφός τους·

θ) να ορίζουν, για τις μεταφορές που αναφέρονται στο άρθρο 10, που αρχίζουν στο έδαφός τους και καταλήγουν στο έδαφος ενός άλλου κράτους μέλους, ότι ο αποστολέας αναγράφει επί των αντιγράφων σε εφαρμογή του ανωτέρω άρθρου το όνομα και τη διεύθυνση της αρμόδιας αρχής για τον τόπο εκφόρτωσης.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 21 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη δεν μπορούν, για λόγους που σχετίζονται με τα χρησιμοποιούμενα συστήματα πωματισμού, να απαγορεύουν ή να εμποδίζουν την κυκλοφορία προϊόντων συσκευασμένων σε δοχεία ονομαστικού όγκου μικρότερου ή ίσου προς πέντε λίτρα, που προβλέπονται στο άρθρο 4 σημείο 2 στοιχείο α), εφόσον το χρησιμοποιούμενο σύστημα πωματισμού ή ο τύπος συσκευασίας περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν, για τα προϊόντα που συσκευάζονται στο έδαφός τους, να απαγορεύουν τη χρησιμοποίηση ορισμένων συστημάτων πωματισμού ή τύπων συσκευασίας που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι ή να επιτρέπουν τη χρησιμοποίηση αυτών των συστημάτων πωματισμού υπό ορισμένους όρους.

Άρθρο 19

1. Με την επιφύλαξη αυστηρότερων διατάξεων που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη για την εφαρμογή της νομοθεσίας τους ή των εθνικών διαδικασιών που αποβλέπουν σε άλλους σκοπούς, τα συνοδευτικά έγγραφα και τα προβλεπόμενα αντίγραφα πρέπει να φυλάσσονται τουλάχιστον για πέντε έτη μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο έχουν συνταχθεί.

2. Τα βιβλία καθώς και η τεκμηρίωση σχετικά με τις εργασίες που αναφέρονται σε αυτά πρέπει να φυλάσσονται τουλάχιστον πέντε έτη μετά την εξάντληση των λογαριασμών που περιέχουν. Όταν σε ένα βιβλίο περιέχονται ένας ή περισσότεροι λογαριασμοί που δεν έχουν εξαντληθεί και που αντιστοιχούν σε ασήμαντες ποσότητες οίνου, οι λογαριασμοί αυτοί μπορούν να μεταφερθούν σε άλλο βιβλίο, εφόσον η μεταφορά αυτή αναφερθεί στο αρχικό βιβλίο. Στην περίπτωση αυτή, η περίοδος των πέντε ετών που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αρχίζει από την ημέρα της μεταφοράς.

Άρθρο 20

1. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή:

— την ονομασία και τη διεύθυνση της αρμόδιας αρχής ή των αρχών για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού,

— ενδεχομένως, την ονομασία και τη διεύθυνση των αρμόδιων υπηρεσιών ή οργανισμών που έχουν εξουσιοδοτηθεί από την αρμόδια αρχή για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή:

— τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις όσον αφορά τις αρμόδιες αρχές και υπηρεσίες ή οργανισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1,

— τα μέτρα που έχουν λάβει για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, εφόσον οι διατάξεις αυτές παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2729/2000.

Άρθρο 21

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2238/93 καταργείται.

2. Οι παραπομπές στον κανονισμό που καταργείται με βάση την παράγραφο 1, πρέπει να νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

3. Πάντως, το άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2238/93, όπως είναι διατυπωμένο στην έκδοσή του στα ιταλικά, παραμένει ισχύον στην Ιταλία έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2001.

Άρθρο 22

Το άρθρο 4 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού τίθεται σε ισχύ στην Ιταλία την 1η Οκτωβρίου 2001.

Άρθρο 23

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Μαΐου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 24 Απριλίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κατάλογος συστημάτων πωματισμού που επιτρέπονται στην Κοινότητα για μικρά δοχεία που περιέχουν προϊόντα του τομέα του οίνου, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο η)

1. Κυλινδρικό πώμα από φελλό ή άλλο αδρανές υλικό, που καλύπτεται ή όχι από τεχνολογική κατασκευή που μπορεί να πάρει κυρίως τη μορφή καλύπτρας ή δίσκου. Αυτή η τεχνολογική κατασκευή πρέπει να μην μπορεί να ξαναχρησιμοποιηθεί μετά το άνοιγμα και μπορεί να είναι:
   - από αλουμίνιο,
   - από κράμα μετάλλων,
   - από συστελλόμενη πλαστική ύλη,
   - από πλαστικό PVC με κεφαλή από αλουμίνιο,
   - από κηρούς που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα καλυπτόμενους ή όχι από άλλα αδρανή υλικά.
2. Πώμα από φελλό ή άλλο αδρανές υλικό που εισάγεται πλήρως στο λαιμό της φιάλης, εφοδιασμένο με ένα καψύλιο μεταλλικό ή πλαστικό που καλύπτει τόσο το λαιμό της φιάλης όσο και το πώμα και το οποίο σπάει κατά το άνοιγμα.
3. Πώμα σε σχήμα μανιταριού από φελλό ή άλλα αδρανή υλικά που κρατείται στη θέση του με πλέγμα ασφαλείας που πρέπει να σπάσει κατά το άνοιγμα, ενώ είναι δυνατόν να καλύπτεται εξ ολοκλήρου από μεταλλικό ή πλαστικό φύλλο.
4. Καψύλια βιδωτά από αλουμίνιο ή λευκοσίδηρο, εφοδιασμένα εσωτερικώς με επίστρωμα από φελλό ή άλλο αδρανές υλικό και με δακτύλιο ασφαλείας, ο οποίος αποσπάται ή καταστρέφεται κατά το άνοιγμα (σύστημα pilfer-proof).
5. Καψύλια βιδωτά από πλαστικό υλικό.
6. Καψύλια πωματισμού που σχίζονται:
   - από αλουμίνιο,
   - από πλαστική ύλη,
   - από συνδυασμό των παραπάνω υλικών.
7. Μεταλλικό πώμα, τύπου «bouchon couronne», εσωτερικά εφοδιασμένο με επίστρωμα από φελλό ή άλλο αδρανές υλικό.
8. Συστήματα πωματισμού που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συσκευασίας και δεν μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν μετά το άνοιγμα, όπως:
   - κουτιά από λευκοσίδηρο,
   - κουτιά από αλουμίνιο,
   - συσκευασίες από χαρτόνι,
   - συσκευασίες από πλαστική ύλη,
   - συσκευασίες που σχηματίζονται από συνδυασμό των παραπάνω υλικών,
   - μαλακοί σάκοι από πλαστική ύλη,
   - μαλακοί σάκοι από συνδυασμό αλουμινίου και πλαστικής ύλης,
   - τετράεδρος σάκος από φύλλα αλουμινίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Οδηγίες για τη σύνταξη των συνοδευτικών εγγράφων

A. *Γενικοί κανόνες*

1. Το συνοδευτικό έγγραφο συμπληρώνεται κατά προτίμηση στη γραφομηχανή. Εάν συμπληρώνεται με το χέρι, πρέπει να γίνεται κατά τρόπο ευανάγνωστο και με γραφή ανεξίτηλη.

2. Στο συνοδευτικό έγγραφο δεν πρέπει να υπάρχουν ούτε ξύσματα ούτε προσθήκες. Κάθε λάθος που διαπράττεται κατά τη συμπλήρωση του εντύπου το καθιστά αχρησιμοποίητο.

3. Τα αντίγραφα είναι επικυρωμένα φωτοαντίγραφα ή προέρχονται από χρήση αυτοαντιγραφικού χαρτιού ή χαρτιού καρμπόν. Κάθε τέτοιο αντίγραφο συνοδευτικού εγγράφου φέρει την ένδειξη «αντίγραφο» ή ισοδύναμη ένδειξη.

4. Όταν χρησιμοποιείται ένα έντυπο σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2719/92 (διοικητικό έγγραφο ή εμπορικό έγγραφο) ή σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3649/92 (απλοποιημένο συνοδευτικό έγγραφο ή εμπορικό έγγραφο) για να συνοδεύσει ένα αμπελοοινικό προϊόν το οποίο δεν υπόκειται στις διατυπώσεις για την κυκλοφορία που προβλέπονται από τις διατάξεις της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο β), τα πλαίσια σχετικά με τις μη απαιτούμενες ενδείξεις διαγράφονται με διαγώνια γραμμή η οποία καλύπτει όλο το πλαίσιο.

B. *Ειδικοί κανόνες*

I. Ενδείξεις που αφορούν την περιγραφή του προϊόντος:

1.1. Κατηγορία του προϊόντος

Αναφέρατε την κατηγορία στην οποία υπάγεται το προϊόν χρησιμοποιώντας ένδειξη σύμφωνη με τους κοινοτικούς κανόνες, βάσει της οποίας περιγράφεται κατά τον πλέον επακριβή τρόπο, π.χ.:

— επιτραπέζιος οίνος,

— v.q.p.r.d.,

— γλεύκος σταφυλιών,

— γλεύκος σταφυλιών για v.q.p.r.d.,

— εισαγόμενος οίνος.

1.2. Αποκτημένος και ολικός αλκοολικός τίτλος, πυκνότητα

Κατά τη σύνταξη του συνοδευτικού εγγράφου:

α) η ένδειξη του αποκτημένου αλκοολικού τίτλου των οίνων, με εξαίρεση τους νέους οίνους που βρίσκονται σε ζύμωση, ή του ολικού αλκοολικού τίτλου των νέων οίνων που βρίσκονται ακόμη σε ζύμωση και των γλευκών σταφυλιών που έχουν υποστεί εν μέρει ζύμωση, εκφράζεται σε % vol και δέκατα % vol·

β) ο διαθλασιμετρικός δείκτης των γλευκών σταφυλιών λαμβάνεται σύμφωνα με την αναγνωρισμένη από την Κοινότητα μέθοδο μετρήσεως. Εκφράζεται με τον δυναμικό αλκοολικό τίτλο % vol. Η ένδειξη αυτή μπορεί να αντικατασταθεί με την ένδειξη της κατ' όγκο μάζας, η οποία εκφράζεται σε γραμμάρια ανά κυβικό εκατοστόμετρο·

γ) η ένδειξη της κατ' όγκον μάζας των γλευκών νωπών σταφυλιών, των οποίων η ζύμωση έχει διακοπεί με την προσθήκη αλκοόλης, εκφράζεται σε γραμμάρια ανά κυβικό εκατοστόμετρο και η ένδειξη η σχετική με τον αποκτημένο αλκοολικό τίτλο του προϊόντος σε % vol και σε δέκατα % vol·

δ) η ένδειξη της περιεκτικότητας σε ζάχαρη των συμπυκνωμένων γλευκών σταφυλιών, των συμπυκνωμένων ανακαθαρισμένων γλευκών σταφυλιών και των συμπυκνωμένων γλευκών σταφυλιών εκφράζεται με την περιεκτικότητα σε γραμμάρια, ανά λίτρο και ανά χιλιόγραμμο, των συνολικών σακχάρων·

ε) η ένδειξη του αποκτημένου αλκοολικού τίτλου των στεμφύλων και των οινολασπών αναφέρεται προαιρετικά και εκφράζεται σε λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά 100 χιλιόγραμμα.

Οι ενδείξεις αυτές εκφράζονται χρησιμοποιώντας τους πίνακες αντιστοιχίας που είναι αναγνωρισμένοι στην Κοινότητα, σύμφωνα με τους κανόνες που αφορούν τις μεθόδους ανάλυσης.

Με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων που καθορίζουν όρια για ορισμένα προϊόντα, επιτρέπονται τα ακόλουθα όρια ανοχής:

— όσον αφορά την ένδειξη του αποκτημένου ή ολικού αλκοολικού τίτλου, ανοχή ± 0,2 % vol,

— όσον αφορά την ένδειξη της κατ' όγκον μάζας, ένα όριο ανοχής έξι μονάδων σε δεκάκις χιλιοστά (± 0,0006),

— όσον αφορά την ένδειξη της περιεκτικότητας σε σάκχαρα, ένα όριο ανοχής 3 %.

2. Ενδείξεις σχετικά με την καθαρή ποσότητα:

Η καθαρή ποσότητα:

— των σταφυλιών, των συμπυκνωμένων γλευκών σταφυλιών, των ανακαθαρισθέντων συμπυκνωμένων γλευκών σταφυλιών και των συμπυκνωμένων χυμών σταφυλιών, των στεμφύλων και της οινολάσπης σε τόνους ή χιλιόγραμμα εκφράζεται με τα σύμβολα «t» και «kg»,

— άλλων προϊόντων σε εκατόλιτρα ή λίτρα εκφράζεται με τα σύμβολα «hl» ή «l».

Για την ένδειξη της ποσότητας των προϊόντων που μεταφέρονται χύμα, είναι επιτρεπτή μια ανοχή **1,5 % της συνολικής** καθαρής ποσότητας.

3. Άλλες ενδείξεις για μεταφορές προϊόντων για:

3.1. Η αμπελουργική ζώνη

Η αμπελουργική ζώνη από την οποία προέρχεται το μεταφερόμενο προϊόν αναγράφεται σύμφωνα με τους ορισμούς του παραρτήματος **III** του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/99 και με τις ακόλουθες συντομογραφίες: **A, B, C I a,** C I b, C II, C **III a** και **C III b**.

3.2. Πραγματοποιούμενες επεξεργασίες

Οι επεξεργασίες τις οποίες υπέστησαν τα μεταφερόμενα προϊόντα αναγράφονται με τη χρήση των ακολούθων αριθμών μεταξύ παρενθέσεων:

0: το προϊόν δεν υπέστη καμία από τις επεξεργασίες που αναφέρονται ανωτέρω,

1: εμπλουτισμός,

2: αύξηση της οξύτητας,

3: μείωση της οξύτητας,

4: γλύκανση,

5: πραγματοποίηση αλκοόλωσης (στο προϊόν προστέθηκε αλκοόλη),

6: στο προϊόν προστέθηκε προϊόν γεωγραφικής προέλευσης άλλης απ' αυτήν που αναφέρεται στην περιγραφή,

7: στο προϊόν προστέθηκε προϊόν προερχόμενο από ποικιλία αμπέλου άλλης από την ποικιλία που αναφέρεται στην περιγραφή,

8: στο προϊόν προστέθηκε προϊόν που συγκομίσθηκε κατά τη διάρκεια έτους άλλου από το έτος που αναφέρεται στην περιγραφή,

9: άλλες (να καθορισθούν).

Παραδείγματα:

— για οίνο που προέρχεται από τη ζώνη **B**, ο οποίος εμπλουτίσθηκε, χρησιμοποιείται η ένδειξη: **B (1)**,

— για μούστο σταφυλιών που προέρχεται από τη ζώνη **C III b**, του οποίου αυξήθηκε η οξύτητα, χρησιμοποιείται η ένδειξη: **C III b (2)**.

Οι ενδείξεις σχετικά με την αμπελουργική ζώνη και με τις επεξεργασίες που διενεργούνται συμπληρώνουν τις ενδείξεις σχετικά με την περιγραφή του προϊόντος και αναγράφονται στο ίδιο οπτικό πεδίο με αυτές.

Γ. *Ενδείξεις που απαιτούνται για την σύνταξη του συνοδευτικού εγγράφου που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού (παράρτημα III)*

Αρχική παρατήρηση:

Η διάταξη του υποδείγματος του συνοδευτικού εγγράφου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα **III** θα πρέπει να τηρείται αυστηρώς. Ωστόσο, οι διαστάσεις των πλαισίων που σημειώνονται με γραμμές στο υπόδειγμα αυτό και προβλέπονται για την αναγραφή των προβλεπόμενων ενδείξεων, έχουν ενδεικτική αξία:

	Αριθμός πλαισίου στο υπόδειγμα του παραρτήματος III
Αποστολέας: όνομα και πλήρης διεύθυνση συμπεριλαμβανομένου του ταχυδρομικού τομέα	1
Αριθμός αναφοράς: κάθε αποστολή πρέπει να φέρει έναν αριθμό αναφοράς που να επιτρέπει τον εντοπισμό της αποστολής στα βιβλία του αποστολέα (π.χ. αριθμός τιμολογίου)	2
Παραλήπτης: πλήρες όνομα και διεύθυνση συμπεριλαμβανομένου του ταχυδρομικού τομέα	3
Αρμόδιες αρχές του τόπου αναχώρησης: όνομα και διεύθυνση της αρμόδιας αρχής που είναι επιφορτισμένη με τον έλεγχο της κατάρτισης του εμπορικού εγγράφου στον τόπο αναχώρησης. Η ένδειξη αυτή δεν είναι υποχρεωτική παρά μόνο για την αποστολή προς ένα άλλο κράτος μέλος και για την εξαγωγή	4

	Αριθμός πλαισίου στο υπόδειγμα του παραρτήματος III
Μεταφορέας: όνομα και διεύθυνση του προσώπου που είναι υπεύθυνο για τη διεκπεραίωση της πρώτης μεταφοράς (εάν είναι διαφορετικό από τον αποστολέα) Άλλες ενδείξεις σχετικά με τη μεταφορά: αναφέρατε: α) είδος του μέσου μεταφοράς (φορτηγό, ημιφορτηγό, φορτηγό βυτίο, αυτοκίνητο, βαγόνι, βαγόνι-βυτίο, αεροσκάφος)· β) αριθμός κυκλοφορίας (οχημάτων) ή για τα πλοία, όνομα (προαιρετικά)	5
Ημερομηνία έναρξης της μεταφοράς, και εφόσον απαιτείται από το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου αρχίζει η μεταφορά, ώρα αναχώρησης. Σε περίπτωση αλλαγής του μέσου μεταφοράς, ο μεταφορέας ο οποίος φορτώνει το προϊόν αναφέρει στο πίσω μέρος του εγγράφου: — την ημερομηνία αναχώρησης της μεταφοράς, — τη φύση του μέσου μεταφοράς και τον αριθμό κυκλοφορίας για τα αυτοκίνητα και το όνομα για τα πλοία, — το ονοματεπώνυμό του ή την εμπορική επωνυμία του, καθώς επίσης και την ταχυδρομική διεύθυνσή του, συμπεριλαμβανομένου του ταχυδρομικού τομέα.	6
Τόπος παράδοσης: ο πραγματικός τόπος παράδοσης, εάν τα εμπορεύματα δεν παραδίδονται στη διεύθυνση που αναφέρεται για τον παραλήπτη. Στην περίπτωση εξαγομένων προϊόντων, πρέπει να αναφέρεται μια από τις ενδείξεις που προβλέπεται από το άρθρο 8 παράγραφος 2	7
Χαρακτηρισμός του μεταφερόμενου προϊόντος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2392/89 του Συμβουλίου ([1]) και των κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3201/90 της Επιτροπής ([2]), καθώς επίσης και σύμφωνα με τις διατάξεις ιδίως όσον αφορά τις υποχρεωτικές ενδείξεις Περιγραφή των δεμάτων εμπορευμάτων: αριθμοί αναγνώρισης και αριθμός δεμάτων, αριθμός συσκευασιών στο εσωτερικό των δεμάτων	8
Η περιγραφή μπορεί να συνεχιστεί σε χωριστό φύλλο που επισυνάπτεται σε κάθε αντίτυπο. Για το σκοπό αυτό, μπορεί να χρησιμοποιηθεί μια ειδική περιγραφή της συσκευασίας. Για τις μεταφορές χύδην: — οίνων, ο κτηθείς αλκοομετρικός τίτλος, — προϊόντων τα οποία έχουν υποστεί αλκοολική ζύμωση, η διαθλασιμετρική ένδειξη ή κατ' όγκον μάζα, — προϊόντων που βρίσκονται στο στάδιο της ζύμωσης, ο ολικός αλκοομετρικός τίτλος, — οίνων, των οποίων η περιεκτικότητα σε σάκχαρα υπερβαίνει τα τέσσερα γραμμάρια ανά λίτρο, επιπλέον του κτηθέντος αλκοομετρικού τίτλου, ο ολικός αλκοομετρικός τίτλος.	8
Ποσότητα: αναφέρεται για: — τα προϊόντα χύδην, η συνολική καθαρή ποσότητα, — τα συσκευασμένα προϊόντα, ο αριθμός και ο ονομαστικός όγκος των δοχείων που περιέχουν το προϊόν.	9
Συμπληρωματικές ενδείξεις που απαιτούνται από το κράτος μέλος αποστολής: εάν απαιτούνται τέτοιες ενδείξεις, πρέπει να τηρούνται οι οδηγίες του ενδιαφερομένου κράτους μέλους· εάν όχι, το πλαίσιο αυτό διαγράφεται διαγωνίως	10
Πιστοποίηση της ονομασίας προέλευσης ή της ένδειξης καταγωγής: βλέπε άρθρο 7	11

([1]) ΕΕ L 232 της 9.8.1989, σ. 13.
([2]) ΕΕ L 309 της 8.11.1990, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Συνοδευτικό έγγραφο μεταφοράς των αμπελοοινικών προϊόντων

<table>
<tr><td>1. Αποστολέας:
(Όνομα και διεύθυνση)</td><td colspan="2">2. Αριθμός αναφοράς</td></tr>
<tr><td rowspan="2">3. Παραλήπτης
(Όνομα και διεύθυνση)</td><td colspan="2" rowspan="2">4. Αρμόδια αρχή του τόπου αναχώρησης:
(Όνομα και διεύθυνση)</td></tr>
<tr></tr>
<tr><td colspan="2">6. Ημερομηνία αποστολής</td></tr>
<tr><td>5. Μεταφορέας και άλλες ενδείξεις σχετικά με τη μεταφορά</td><td colspan="2">7. Τόπος παράδοσης</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Περιγραφή προϊόντος</td><td>9. Ποσότητα</td></tr>
<tr><td colspan="3">10. Συμπληρωματικές ενδείξεις καθοριζόμενες από τα κράτη μέλη αποστολής</td></tr>
<tr><td colspan="3">11. Βεβαιώσεις (σχετικά με ορισμένους οίνους)</td></tr>
<tr><td rowspan="4">12. Έλεγχοι αρμοδίων αρχών</td><td colspan="2">Επιχείρηση υπογράφοντος και αριθμός τηλεφώνου</td></tr>
<tr><td colspan="2">Όνομα του υπογράφοντος</td></tr>
<tr><td colspan="2">Τόπος και ημερομηνία</td></tr>
<tr><td colspan="2">Υπογραφή</td></tr>
</table>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΙΔΙΚΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

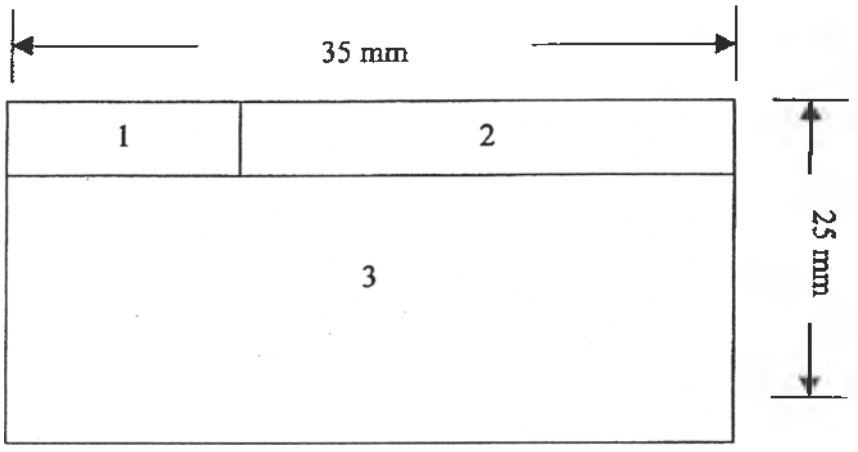

1. Ένδειξη του κράτους μέλους
2. Αρμόδια αρχή ή αρμόδια κατά τόπους υπηρεσία
3. Επικύρωση

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

Ι Βιβλία

Αβραμίδης Ηρακλής. Τα ελληνικά σταφύλια και κρασιά.
Αθήνα 2000.

Αθανασιάδης Ηρ. Νικόλαος. Δασική Βοτανική. Συστηματική Σπερματόφυτων.
Μέρος Ι. Θεσσαλονική 1985.

Αθανασιάδης Ηρ. Νικόλαος. Δασική Βοτανική (Δέντρα και Θάμνοι των δασών
της Ελλάδος). Μέρος ΙΙ. Θεσσαλονίκη 1986.

Βαρδαβάκης Μανώλης. Συστηματική Βοτανική (Κρυπτόγαμα-Σπερματόφυτα).
Τόμος Ι. Θεσσαλονίκη 1994.

Καλλιέρος Γ.Δ. οινοτεχνική.

Κουράκου – Δραγώνα Σταυρούλα. Οινηρές επιλογές. Απρίλιος 1996.

Κούσουλας Ι. Κώστας. Αμπελουργία. Αθήνα 2002.

Μιχαλόπουλος Ν. Γιώργος. Προστασία οίνων Κοινοτική και Εθνική ρύθμιση.
Αθήνα 1998.

Σαρλής Π. Γεώργιος. Συστηματική Βοτανική. Εφαρμογές κορμόφυτων.
Αθήνα 1999.

Σουφλερός Ηρ. Ευάγγελος. Οινολογία Επιστήμη και Τεχνογνωσία.
Θεσσαλονίκη 2000. Τόμος Ι.

Σουφλερός Ηρ. Ευάγγελος. Οινολογία Επιστήμη και Τεχνογνωσία.
Θεσσαλονίκη 2000. Τόμος ΙΙ.

Σουφλερός Ηρ. Ευάγγελος. Οίνος και αποστάγματα. Μέθοδοι ανάλυσης.
Θεσσαλονίκη 2000.

Σπινθηροπούλου Χαρούλα. Οινοποιήσιμες ποικιλίες του ελληνικού αμπελώνα. Αθήνα 2000

Τσακίρης Ν. Αργύρης. Οινολογία. Από το σταφύλι στο κρασί. Αθήνα 1998.

Τσακίρης Ν. Αργύρης. Ελληνική Οινογνωσία. Αθήνα 2003.

Τσέτουρας Λ. Παναγιώτης. Οινοτεχνία. Η επιστήμη του κρασιού στην πράξη. Αθήνα 2003.

Τσέτουρας Λ. Παναγιώτης. Τα μυστικά του καλού κρασιού Αθήνα 1998.

Χατζηνικολάου Δημήτρης. Το αλφαβητάρι των ελληνικών κρασιών. Αθήνα 2003.

Βέκιος Γιώργος – Κούκης Διονύσης – Τσακίρης Αργύρης, Το βιβλίο του κρασιού. Αθήνα 2001.

Το ευρετήριο του κρασιού. Επαγγελματικός οδηγός του ελληνικού αμπελοοινικού κλάδου. Έκδοση 2003-2004.

Οινοπαραγωγή. Εκδοτική ΕΥΡΙΠΟΣ. Έκδοση 2000.

II Περιοδικά

Αθηνόραμα Magazine. Όλα για το κρασί. Μάρτιος 2004.

Wine experience. Για το κρασί τη γεύση και τη ζωή. Άνοιξη 2005. Τεύχος 2. Άνοιξη 2005.

Polis. Οδηγός ψυχαγωγίας – πολιτισμού και αγοράς της Μεσσηνίας. Τεύχος 3.

Η Καθημερινή. Επτά ημέρες. Τα τρία καλά του κόσμου-

Οίνος ο αγαπητός. Κυριακή 14 Μαρτίου 2004.

Οινοχόος – Τριμηνιαία έκδοση της Καθημερινής του Σαββάτου.

Τεύχος 2. Απρίλιος 2005.

III Διευθύνσεις στο διαδίκτυο

- Υπουργείο Γεωργίας – βιβλιοθήκη πληροφοριών : www. Minagric.gr
- Η Κοινοτική αμπελοοινική νομοθεσία :

  http : // europa . eu. Int / eur – lex . el

  .http : // w4u . eexi . gr / ~ oinos / GRECEO.HTM

IV Συνεντεύξεις

Τσαπουρνιώτης Γιώργος, οινολόγος

Σελίμης Γιώργος, Δασοπόνος